

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/59/EU**af 15. maj 2014****om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den finansielle krise har vist, at der i høj grad mangler gode værktøjer på EU-plan til effektiv håndtering af usunde eller nødlidende kreditinstitutter og investeringsselskaber (»institutter«). Der er navnlig behov for sådanne værktøjer for at forebygge insolvens eller, når der opstår insolvens, at minimere de negative konsekvenser ved at bevare det berørte instituts systemisk vigtige funktioner. Under krisen var disse udfordringer en af de væsentlige faktorer, der tvang medlemsstaterne til at redde institutter med skatteydernes penge. Målet med et troværdigt regelsæt for genopretning og afvikling er så vidt muligt at fjerne behovet for sådanne tiltag.
- (2) Den finansielle krise var af systemisk karakter, idet den påvirkede et stort antal kreditinstitutters adgang til finansiering. For at undgå et sammenbrud med konsekvenser for den samlede økonomi kræver en sådan krise foranstaltninger, der sigter på at sikre adgang til finansiering under ensartede forhold for alle kreditinstitutter, der ellers er solvente. Sådanne foranstaltninger indebærer likviditetsstøtte fra centralbanker og garantier fra medlemsstaterne for værdipapirer, der var udstedt af solvente kreditinstitutter.
- (3) De finansielle markeder i Unionen er i høj grad integrerede og indbyrdes forbundne, og de tæller mange institutter med vidtrækkende aktiviteter på tværs af de nationale grænser. Et grænseoverskridende instituts sammenbrud vil med stor sandsynlighed påvirke stabiliteten på de finansielle markeder i de forskellige medlemsstater, hvor det driver virksomhed. Det forhold, at medlemsstaterne ikke har mulighed for at tage kontrollen over et nødlidende institut og afvikle det på en måde, der effektivt forhindrer yderligere systemisk skade, kan undergrave medlemsstaternes indbyrdes tillid og troværdigheden af det indre marked for finansielle tjenesteydelser. De finansielle markeders stabilitet er derfor en væsentlig forudsætning for det indre markeds gennemførelse og funktion.

⁽¹⁾ EUT C 39 af 12.2.2013, s. 1.⁽²⁾ EUT C 44 af 15.2.2013, s. 68.⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 15.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.5.2014.

- (4) I øjeblikket er procedurerne for afvikling af institutter ikke harmoniseret på EU-plan. Nogle medlemsstater anvender de samme procedurer på institutter som på andre insolvente virksomheder og har i nogle tilfælde tilpasset dem med henblik på institutter. Der er betydelige materielle og processuelle forskelle mellem de love og administrative bestemmelser, der gælder for institutters insolvens i medlemsstaterne. Den finansielle krise har endvidere gjort det klart, at den almindelige insolvensbehandling af virksomheder ikke nødvendigvis altid er hensigtsmæssig i forbindelse med institutter, da den ikke altid sikrer tilstrækkelig hurtig indgriben, videreførelse af institutters kritiske funktioner og bevarelse af den finansielle stabilitet.
- (5) Der bør derfor indføres en ordning, som giver myndighederne et troværdigt sæt af værktøjer til at gribe ind tilstrækkelig tidligt og hurtigt over for et usundt eller nødlidende institut, så man sikrer videreførelse af instituttets kritiske finansielle og økonomiske funktioner, samtidig med at man minimerer virkningerne af instituttets sammenbrud for økonomien og det finansielle system. Ordningen bør sikre, at tab i første række bæres af aktionærer og dernæst af kreditorer, forudsat at ingen kreditor påføres større tab, end vedkommende ville være blevet påført, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, i overensstemmelse med princippet om at ingen kreditorer må stilles ringere, som fastsat i dette direktiv. Nye beføjelser bør sætte myndighederne i stand til eksempelvis at opretholde uafbrudt adgang til indskud og betalingstransaktioner, eventuelt at sælge levedygtige dele af instituttet og at fordele tabene på en retfærdig og forudsigelig måde. Disse mål forventes at bidrage til at undgå en destabilisering af de finansielle markeder og minimere omkostningerne for skatteyderne.
- (6) Den igangværende revision af regelsættet, navnlig styrkelsen af kapital- og likviditetsbuffere og forbedringen af værktøjerne for makroprudentielle politikker, bør mindske risikoen for fremtidige kriser og øge institutternes modstandsdygtighed over for økonomisk stress, hvad enten denne stress skyldes systemiske forstyrrelser eller hændelser, som er specifikke for det enkelte institut. Det er imidlertid ikke muligt at udarbejde lovgivnings- og tilsynsregler, som kan forhindre disse institutter i nogensinde at komme i vanskeligheder. Medlemsstaterne bør derfor have et beredskab og råde over egnede genopretnings- og afviklingsværktøjer med henblik på at håndtere såvel systemiske kriser som enkelte institutters sammenbrud. Sådanne værktøjer bør bl.a. omfatte mekanismer, der sætter myndighederne i stand til at tage sig effektivt af nødlidende eller forventeligt nødlidende institutter.
- (7) Der bør ved udøvelsen af sådanne beføjelser og fastlæggelsen af foranstaltninger tages hensyn til de omstændigheder, hvorunder sammenbruddet finder sted. Hvis problemet opstår i et individuelt institut, og resten af det finansielle system ikke er berørt, bør myndighederne kunne udøve deres afviklingsbeføjelser uden større hensyn til afsmitningseffekter. Er der derimod tale om et sårbart miljø, bør der udvises større omhu for at undgå at destabilisere de finansielle markeder.
- (8) Afvikling af et institut med henblik på at videreføre det som en going concern kan som en sidste udvej indebære brug af offentlige finansielle stabiliseringsværktøjer, herunder midlertidigt offentligt ejerskab. Det er derfor vigtigt, at afviklingsbeføjelserne og ordningerne for finansiering af afvikling udformes på en måde, der sikrer, at det er skatteyderne, der får gavn af et eventuelt overskud fra omstruktureringen af et institut, som myndighederne har bragt på fode igen. Ansvarlighed og påtagelse af risici bør belønnes.
- (9) Nogle medlemsstater har allerede vedtaget lovændringer, hvorved der indføres mekanismer til afvikling af nødlidende institutter; andre har meddelt deres hensigt om at indføre sådanne mekanismer, hvis det ikke sker på EU-plan. Den omstændighed, at der ikke findes fælles betingelser, beføjelser og procedurer for afvikling af institutter, er sandsynligvis en hindring for, at det indre marked kan fungere gnidningsløst, og for samarbejdet mellem nationale myndigheder om håndtering af nødlidende grænseoverskridende institutkoncerner. Dette gælder navnlig, når forskellige tilgange betyder, at nationale myndigheder ikke har samme grad af kontrol over eller samme mulighed for at afvikle institutter. Disse forskelle i afviklingsordningerne kan også berøre institutternes finansieringsomkostninger forskelligt i de forskellige medlemsstater og potentielt skabe konkurrenceforvridninger mellem institutterne. Det er endvidere nødvendigt med effektive afviklingsordninger i alle medlemsstater for at sikre, at institutterne ikke hæmmes i udøvelsen af den frie etableringsret i det indre marked på grund af deres hjemlands manglende finansielle kapacitet til at håndtere deres sammenbrud.
- (10) Disse hindringer bør ryddes af vejen, og der bør indføres regler for at sikre, at bestemmelserne om det indre marked ikke undermineres. Med henblik herpå bør reglerne om afvikling af institutter underkastes et fælles minimum af harmonisering.

- (11) For at sikre overensstemmelse med den eksisterende EU-lovgivning vedrørende finansielle tjenesteydelser og størst mulig finansiell stabilitet for hele viften af institutter bør afviklingsordningen finde anvendelse på institutter under overholdelse af tilsynskravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾. Ordningen bør også gælde for finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF ⁽³⁾, blandede holdingselskaber og finansieringsinstitutter, når sidstnævnte er datterselskaber af et institut eller af et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab eller et blandet holdingselskab, som er underlagt tilsyn af moderselskabet på et konsolideret grundlag. Krisen har gjort det klart, at insolvens i en enhed, der tilhører en koncern, hurtigt kan belaste hele koncernens solvens og dermed i sig selv få systemiske konsekvenser. Myndighederne bør derfor have effektive midler til at sætte ind over for disse enheder for at forebygge afsmitningseffekter og udarbejde en konsistent afviklingsordning for koncernen som helhed, eftersom insolvens i en enhed, der tilhører en koncern, hurtigt kan belaste hele koncernens solvens.
- (12) Af hensyn til konsekvensen i de lovgivningsmæssige rammer kunne centrale modparter som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽⁴⁾ og værdipapircentraler som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets kommende forordning om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (CSD'er) behandles i et separat lovgivningsmæssigt initiativ om indførelse af et regelsæt for genopretning og afvikling af disse virksomheder.
- (13) Anvendelsen af afviklingsværktøjer og -beføjelser i henhold til dette direktiv kan gribe forstyrrende ind i aktionærers og kreditorers rettigheder. Myndighedernes beføjelse til at overføre et instituts aktier eller alle eller en del af dets aktiver til en privat køber uden aktionærernes samtykke berører f.eks. aktionærernes ejendomsrettigheder. Desuden kan beføjelsen til at beslutte, hvilke passiver der skal overføres fra et nødlidende institut, ud fra målene om at sikre videreførelsen af ydelser og undgå negative virkninger for den finansielle stabilitet, berøre den upartiske behandling af kreditorer. Der bør derfor kun træffes afviklingshandlinger, når det er i samfundets interesse, og ethvert indgreb i aktionærernes og kreditorernes rettigheder, som er et resultat af en afviklingshandling, bør være i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«). Hvis kreditorer inden for samme klasse behandles forskelligt som led i en afviklingshandling, bør sådanne forskelle navnlig være begrundet i hensynet til samfundets interesse og stå i forhold til de konkrete risici, og de må hverken direkte eller indirekte medføre forskelsbehandling på grund af nationalitet.
- (14) Myndigheder bør tage hensyn til karakteren af et instituts forretningsaktiviteter, dets aktionærstruktur, retlige form, risikoprofil, størrelse, retlige status og dets forbundethed med andre institutter eller med det finansielle system generelt, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter, hvorvidt det er medlem af en institutsikringsordning eller af andre kooperative systemer for gensidig solidaritet, hvorvidt det udfører investeringsservice eller -aktiviteter, og hvorvidt dets sammenbrud og efterfølgende likvidation ved almindelig insolvensbehandling kan forventes at få en betydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, på andre institutter, på finansieringsvilkårene eller på økonomien i almindelighed, både i forbindelse med genopretnings- og afviklingsplaner og når de anvender de forskellige beføjelser og værktøjer, de råder over, således at det sikres, at ordningen anvendes på formålstjenlig og forholdsmæssig vis, og at der er minimale administrative byrder i forbindelse med forpligtelserne til at udarbejde genopretnings- og afviklingsplaner. De indholds- og informationsmæssige krav i dette direktiv og i dets bilag fastlægger en minimumsstandard for institutter med åbenbar systemisk relevans, men myndighederne bør samtidig for individuelle institutters vedkommende have mulighed for at anvende andre eller væsentligt mindske krav vedrørende genopretnings- og afviklingsplaner og informationskrav samt en lavere ajourføringshyppighed end et år. For så vidt angår et lille institut med få forbindelser og ukompliceret opbygning bør en genopretningsplan kunne begrænses til visse basale oplysninger om struktur, udløsningsmekanismer for genopretningsforanstaltninger og genopretningsmuligheder. Såfremt et institut kunne få lov til at gå konkurs, vil afviklingsplanen også kunne reduceres. Desuden bør ordningen anvendes på en sådan måde, at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikrings-selskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktions-registre (EUT L 201 af 7.2.2012, s. 1).

i fare. Navnlig i situationer, hvor der er mere omfattende problemer eller endog tvivl om mange institutters modstandsdygtighed, er det afgørende, at myndighederne tager højde for risikoen for afsmitningseffekter af de foranstaltninger, der træffes i forbindelse med individuelle institutter.

- (15) For at kunne handle med den fornødne hurtighed, sikre uafhængighed af økonomiske aktører og undgå interessekonflikter bør medlemsstaterne udpege offentlige administrative myndigheder eller myndigheder med offentlige administrative beføjelser til at varetage de funktioner og opgaver, der vedrører afvikling i medfør af dette direktiv. Medlemsstaterne bør sikre, at disse afviklingsmyndigheder tildeles passende ressourcer. Udpegelse af offentlige myndigheder bør ikke udelukke delegation under en afviklingsmyndigheds ansvar. Det er imidlertid ikke nødvendigt at foreskrive, præcis hvilken type af myndighed eller myndigheder medlemsstaterne skal udpege som afviklingsmyndighed. En harmonisering af dette aspekt kan ganske vist lette koordineringen, men vil også gribe betydeligt ind i medlemsstaternes forfatningsmæssige og administrative systemer. Det er muligt at opnå en tilstrækkelig grad af koordinering med et mindre indgribende krav: Alle nationale myndigheder, der beskæftiger sig med afvikling af institutter, bør være repræsenteret i afviklingskollegier, hvor der bør foretages en koordinering på grænseoverskridende plan eller EU-plan. Medlemsstaterne bør derfor frit kunne vælge, hvilke myndigheder der skal have ansvaret for at anvende de afviklingsværktøjer og udøve de beføjelser, der er fastsat i dette direktiv. Såfremt en medlemsstat til hvervet som afviklingsmyndighed udpeger den myndighed, som er ansvarlig for tilsynet med institutter (kompetent myndighed), bør der træffes passende strukturelle foranstaltninger med henblik på at adskille tilsyns- og afviklingsfunktionerne. En sådan adskillelse bør ikke forhindre afviklingsfunktionen i at få adgang til alle oplysninger, som er til rådighed for tilsynsfunktionen.
- (16) I betragtning af de konsekvenser, som et instituts sammenbrud kan have for en medlemsstats finansielle system og økonomi, og det mulige behov for at anvende offentlige midler til at løse en krise bør medlemsstaternes finansministerier eller andre relevante ministerier på et tidligt tidspunkt inddrages tæt i forløbet med krisestyring og -løsning.
- (17) Effektiv afvikling af institutter eller koncerner, der opererer på tværs af Unionen, kræver samarbejde mellem de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne i tilsyns- og afviklingskollegier i alle de etaper, der er omfattet af dette direktiv, fra udarbejdelsen af genopretnings- og afviklingsplaner til et instituts faktiske afvikling. I tilfælde af tvister mellem nationale myndigheder om afgørelser, der skal træffes i henhold til dette direktiv vedrørende institutter, bør Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (»EBA«), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, når det er præciseret i dette direktiv, som en sidste udvej have en mæglende rolle. I visse tilfælde indeholder dette direktiv bestemmelser om bindende mægling foretaget af EBA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Sådan mægling forhindrer ikke ikkebindende mægling i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010 i andre tilfælde.
- (18) I forbindelse med afvikling af institutter eller koncerner, der opererer på tværs af Unionen, bør de afgørelser, der træffes, også sigte på at bevare den finansielle stabilitet og minimere de økonomiske og sociale konsekvenser i de medlemsstater, hvor instituttet eller koncernen opererer.
- (19) For at kunne håndtere nødlidende institutter effektivt bør myndighederne have beføjelse til at kræve gennemførelse af forberedende og forebyggende foranstaltninger.
- (20) I lyset af udvidelsen af EBA's ansvar og opgaver fastsat i dette direktiv bør Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen sikre, at de fornødne menneskelige og finansielle ressourcer stilles til rådighed hurtigst muligt. Proceduren for fastlæggelse, gennemførelse og kontrol af EBA's budget, jf. artikel 63 og 64 i forordning (EU) nr. 1093/2010, bør med henblik herpå tage behørigt højde for disse opgaver. Europa-Parlamentet og Rådet bør sikre, at de bedste standarder for effektivitet følges.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

- (21) Det er afgørende, at alle institutter udarbejder og regelmæssigt ajourfører genopretningsplaner, der beskriver de foranstaltninger, som de pågældende institutter skal træffe med henblik på genopretning af deres finansielle stilling efter en betydelig forværring. Disse planer bør være detaljerede og baseret på realistiske antagelser gældende for en række solide og krævende scenarier. Kravet om udarbejdelse af en genopretningsplan bør imidlertid finde anvendelse forholdsvis, under hensyntagen til instituttets eller koncernens systemiske betydning og dens indbyrdes forbundethed, herunder gennem gensidige garantiordninger. På samme måde bør der i kravene til planens indhold også tages hensyn til arten af instituttets finansieringskilder, herunder gensidige garantiordninger for finansiering eller forpligtelser, og til, i hvilket omfang der reelt kan forventes støtte fra koncernen. Der bør stilles krav til institutterne om at forelægge deres planer for de kompetente myndigheder til en samlet vurdering, bl.a. af om planerne er fuldstændige og gør det muligt at genoprette et instituts levedygtighed inden for rimelig tid, også i perioder med alvorlig finansiell stress.
- (22) Genopretningsplaner bør omfatte mulige foranstaltninger, som instituttets ledelse bør træffe, når betingelserne for tidlig indgriben er opfyldt.
- (23) Den relevante myndighed bør ved vurderingen af, om foranstaltninger iværksat af den private sektor vil kunne forhindre et instituts sammenbrud inden for en rimeligt tidsfrist, tage hensyn til effektiviteten af foranstaltninger til tidlig indgriben, der træffes inden for den tidsfrist, som på forhånd er fastsat af den kompetente myndighed. For så vidt angår koncerngenopretningsplaner bør der ved udarbejdelsen af sådanne planer tages hensyn til genopretningsforanstaltningernes potentielle indvirkning på alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.
- (24) Hvis et institut ikke forelægger en fyldestgørende genopretningsplan, bør de kompetente myndigheder have beføjelse til at kræve, at det pågældende institut træffer de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe planens væsentlige mangler. Dette krav kan berøre friheden til at oprette og drive egen virksomhed, som er sikret ved artikel 16 i chartret. Begrænsningen af denne grundlæggende rettighed er imidlertid nødvendig for at opfylde målene om finansiell stabilitet. Nærmere bestemt er en sådan begrænsning nødvendig for at styrke institutternes forretningsaktiviteter, og for at undgå, at de vokser umådeholdt eller tager uforholdsmæssigt store risici uden at være i stand til at håndtere tilbageslag og tab og til at genoprette deres kapitalgrundlag. Begrænsningen er forholdsvis afpasset, fordi den tillader forebyggende foranstaltninger i det omfang, det er nødvendigt for at afhjælpe manglerne, og er dermed i overensstemmelse med artikel 52 i chartret.
- (25) Afviklingsplanlægning er et væsentligt element i en effektiv afvikling. Myndighederne bør være i besiddelse af alle de oplysninger, der er nødvendige for at identificere og sikre videreførelse af kritiske funktioner. Indholdet af en afviklingsplan bør dog stå i passende forhold til instituttets eller koncernens systemiske betydning.
- (26) På grund af institutternes privilegerede kendskab til deres egen funktionsmåde og hermed forbundne problemer bør de afviklingsplaner, som afviklingsmyndighederne udarbejder, bl.a. være baseret på de oplysninger, som de berørte institutter har afgivet.
- (27) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og for at undgå uforholdsmæssigt store administrative byrder bør der være mulighed for, at kompetente myndigheder og, når det er relevant, afviklingsmyndigheder på enkelt-sagsbasis kan give fritagelse fra kravene om udarbejdelse af genopretnings- og afviklingsplaner i de begrænsede tilfælde, der er præciseret i dette direktiv. Sådanne tilfælde omfatter institutter, der er tilknyttet til et centralt organ, og som helt eller delvis er undtaget fra de tilsynsmæssige krav i national ret i overensstemmelse med artikel 21 i direktiv 2013/36/EU, og institutter, der er omfattet af en institutsikringsordning i overensstemmelse med artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013. I hvert enkelt tilfælde bør fritagelse indrømmes på de betingelser, der er præciseret i dette direktiv.
- (28) Under hensyntagen til kapitalstrukturen i institutter, der er tilknyttet et centralt organ, bør disse institutter ikke være forpligtet til hver især at udarbejde separate genopretnings- og afviklingsplaner i henhold til dette direktiv alene af den grund, at det centrale organ, de er tilknyttet, er under direkte tilsyn af Den Europæiske Centralbank.

- (29) Afviklingsmyndighederne bør på grundlag af den vurdering af afviklingsmulighederne, der er foretaget af de relevante afviklingsmyndigheder, have beføjelse til direkte eller indirekte via den kompetente myndighed at kræve ændringer i institutters opbygning og organisering, træffe nødvendige og forholdsmæssig foranstaltninger til at reducere eller fjerne væsentlige hindringer for anvendelsen af afviklingsværktøjer og sikre, at de pågældende enheder kan afvikles. Da alle institutter potentielt har systemisk karakter, er det afgørende for at opretholde den finansielle stabilitet, at myndighederne har mulighed for at afvikle et hvilket som helst institut. Af hensyn til overholdelsen af friheden til at oprette og drive egen virksomhed, som er sikret ved artikel 16 i chartret, bør myndighedernes skønsbeføjelse begrænses til, hvad der er nødvendigt for at forenkle opbygningen og driften af instituttet, alene med det formål at forbedre mulighederne for at afvikle det. Herudover bør alle foranstaltninger, der træffes med dette mål for øje, være i overensstemmelse med EU-retten. Foranstaltningerne bør ikke direkte eller indirekte medføre forskelsbehandling på grund af nationalitet og bør være begrundet i tvingende almene hensyn vedrørende den finansielle stabilitet. Desuden bør en foranstaltning ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de mål, der søges nået. Ved valget af de foranstaltninger, der skal træffes, bør afviklingsmyndighederne tage hensyn til advarslerne og henstillingerne fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, der er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 ⁽¹⁾.
- (30) De foranstaltninger, der foreslås med henblik på at afhjælpe eller fjerne hindringer for afviklingen af et institut eller en koncern, bør ikke forhindre institutterne i at udøve deres etableringsret i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (31) Genopretnings- og afviklingsplaner bør ikke bygge på en antagelse om adgang til ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige eller udsætte skatteyderne for tabsrisiko.
- (32) Den koncernbehandling i forbindelse med udarbejdelsen af genopretnings- og afviklingsplaner, der er fastlagt i dette direktiv, bør anvendes på alle institutkoncerner, der er underlagt tilsyn på et konsolideret grundlag, herunder koncerner, hvis selskaber er indbyrdes forbundne på den måde, der er omhandlet i artikel 22, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ⁽²⁾. Genopretnings- og afviklingsplanerne bør tage højde for den pågældende koncerns finansielle, tekniske og forretningsmæssige struktur. Hvis der udarbejdes individuelle genopretnings- og afviklingsplaner for institutter, der er en del af en koncern, bør de relevante myndigheder bestræbe sig på at sikre, at disse planer i størst muligt omfang er i overensstemmelse med genopretnings- og afviklingsplanerne for resten af koncernen.
- (33) Hovedreglen bør være, at koncernens genopretnings- og afviklingsplaner udarbejdes for koncernen som helhed og definerer foranstaltninger over for moderinstitutet samt alle de individuelle datterselskaber, der indgår i en koncern. De relevante myndigheder, der deltager i afviklingskollegiet, bør gøre sig alle bestræbelser på at nå frem til en fælles afgørelse om vurderingen og vedtagelsen af sådanne planer. I specifikke tilfælde, hvor der er udarbejdet en individuel genopretnings- eller afviklingsplan, bør den koncerngenopretningsplan, der er vurderet af den konsoliderende tilsynsmyndighed, eller den koncernafviklingsplan, der er besluttet af koncernafviklingsmyndigheden, imidlertid ikke omfatte koncernenheder, for hvilke de relevante myndigheder har vurderet eller udarbejdet individuelle planer.
- (34) For så vidt angår koncernafviklingsplaner bør der ved udarbejdelsen af sådanne planer tages hensyn til afviklingshandlingernes potentielle indvirkning på alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed. Afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor koncernen har datterselskaber, bør inddrages i udarbejdelsen af planen.
- (35) Genopretnings- og afviklingsplaner bør i relevant omfang indeholde procedurer for information og høring af arbejdstagerrepræsentanter gennem hele genopretnings- og afviklingsprocessen. I samme forbindelse bør kollektive aftaler eller andre ordninger, der er indgået af arbejdsmarkedets parter, samt national ret og EU-ret vedrørende inddragelse af fagforeninger og arbejdstagerrepræsentanter i omstrukturingsprocesser overholdes, når det er relevant.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

- (36) Fortrolige oplysninger i genopretnings- og afviklingsplanerne bør i betragtning af de følsomme oplysninger, de indeholder, være omfattet af fortrolighedsbestemmelser fastsat i dette direktiv.
- (37) De kompetente myndigheder bør sende genopretningsplanerne og eventuelle ændringer heraf til de relevante afviklingsmyndigheder, og sidstnævnte bør sende afviklingsplanerne og eventuelle ændringer heraf til førstnævnte for at sikre, at alle relevante myndigheder til stadighed holdes fuldt ud orienteret.
- (38) Ydelse af finansiel støtte fra en enhed i en grænseoverskridende koncern til en anden enhed i samme koncern er i øjeblikket begrænset af en række bestemmelser i visse medlemsstaters nationale love. Disse bestemmelser har til formål at beskytte de enkelte enheders kreditorer og aktionærer. De tager imidlertid ikke højde for den indbyrdes afhængighed mellem enhederne i samme koncern. Det bør derfor bestemmes, på hvilke vilkår der kan overføres finansielle midler mellem enhederne i en grænseoverskridende institutkoncern med henblik på at sikre den finansielle stabilitet i koncernen som helhed uden at true likviditeten eller solvensen i den koncernenhed, der yder støtten. Finansiel støtte mellem koncernenheder bør være frivillig og være omfattet af passende sikkerhedsforanstaltninger. Medlemsstaterne bør ikke gøre udøvelsen af den frie etableringsret direkte eller indirekte betinget af, at der foreligger en aftale om finansiel støtte. Bestemmelserne i dette direktiv om koncernintern finansiel støtte berører ikke aftalemæssige eller vedtægtsmæssige ansvarsordninger mellem institutter, der beskytter de deltagende institutter gennem krydsgarantier og lignende ordninger. Såfremt en kompetent myndighed begrænser eller forbyder koncernintern finansiel støtte, og koncerngenopretningsplanen omtaler en sådan koncernintern finansiel støtte, bør en sådan begrænsning eller et sådant forbud betragtes som en væsentlig ændring med henblik på en revision af genopretningsplanen.
- (39) I faserne for genopretning og tidlig indgriben som fastsat i dette direktiv bør aktionærerne bevare det fulde ansvar for og den fulde kontrol med instituttet, medmindre den kompetente myndighed har udpeget en midlertidig administrator. De bør ikke længere have et sådant ansvar, når instituttet er kommet under afvikling.
- (40) For at bevare den finansielle stabilitet er det vigtigt, at de kompetente myndigheder har mulighed for at afhjælpe forværringen af et instituts finansielle og økonomiske situation, inden instituttet når til et punkt, hvor myndighederne ikke har noget andet alternativ end at afvikle det. Med henblik herpå bør de kompetente myndigheder tillægges beføjelse til tidlig indgriben, herunder beføjelse til at udpege en midlertidig administrator enten for at erstatte eller midlertidigt arbejde sammen med et instituts ledelsesorgan eller daglige ledelse. Den midlertidige administrators opgave bør være at udøve de beføjelser, som vedkommende har fået tillagt, med henblik på at fremme løsninger til at genoprette instituttets finansielle situation. Udpegelsen af den midlertidige administrator bør ikke unødigt berøre aktionær- eller ejerrettigheder eller proceduremæssige forpligtelser, som er fastsat i Unionens eller de enkelte landes selskabsret, og bør opfylde Unionens eller medlemsstaternes internationale forpligtelser vedrørende investeringsbeskyttelse. Beføjelserne til tidlig indgriben bør omfatte de beføjelser, der allerede er fastsat i direktiv 2013/36/EU, med henblik på andre omstændigheder end dem, der betragtes som tidlig indgriben, samt andre situationer, hvor det anses for nødvendigt at genoprette et instituts finansielle sundhed.
- (41) Regelsættet for afvikling bør give mulighed for afvikling i tide, inden et finansieringsinstitut bliver insolvent på papiret (i henhold til balancen), og inden egenkapitalen er helt opbrugt. Afviklingen bør indledes, når en kompetent myndighed efter høring af en afviklingsmyndighed konstaterer, at et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og at alternative foranstaltninger som præciseret i dette direktiv vil kunne forhindre et sådant sammenbrud inden for en passende tidsfrist. Medlemsstaterne bør undtagelsesvist kunne fastsætte, at konstateringen af, at et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, ud over af den kompetente myndighed også kan foretages af afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed. Det forhold, at et institut ikke opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse, bør ikke i sig selv berettige, at der indledes en afvikling, navnlig hvis instituttet fortsat er eller forventes fortsat at være levedygtigt. Et institut bør betragtes som nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis det overtræder eller i nær fremtid forventes at overtræde kravene til fortsat tilladelse, når instituttets aktiver er eller ikke i nær fremtid forventes at være mindre end dets passiver, når instituttet ikke kan eller ikke i nær fremtid forventes at kunne indfri sin gæld, når den forfalder, eller når instituttet har behov for ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, bortset fra under de særlige omstændigheder, der er fastsat i dette direktiv. Behovet for likviditetsstøtte fra en centralbank i en nødsituation bør ikke i sig selv betragtes som tilstrækkeligt bevis for, at instituttet er eller i nær fremtid vil være ude af stand til at betale sine forpligtelser, når de forfalder.

Hvis denne facilitet garanteres af en stat, vil et institut, der gør brug af faciliteten, være underlagt statsstøttere reglerne. For at bevare den finansielle stabilitet, navnlig i tilfælde af systemisk likviditetsmangel, bør statsgarantier for likviditetsfaciliteter, som udstedes af centralbanker, eller statsgarantier for nyligt udstedte forpligtelser med henblik på at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af en medlemsstats økonomi ikke nødvendigvis udløse afviklingsregelsættet, forudsat at en række betingelser er opfyldt. Navnlig bør statsgarantiforanstaltningerne være godkendt efter statsstøttere reglerne, de bør ikke indgå i en større hjælpepakke, og deres anvendelse bør være strengt tidsbegrænset. Medlemsstatsgarantier for aktieeksponeringer bør være forbudt. Når en medlemsstat stiller en garanti for nyligt udstedte forpligtelser, bortset fra egenkapital, bør den drage omsorg for, at instituttet betaler en tilstrækkelig modydelse for garantien. Endvidere bør ydelse af ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige ikke udløse afvikling, hvis en medlemsstat som en sikkerhedsforanstaltning erhverver en aktiepost i et institut, herunder også i et offentligt ejet institut, som opfylder sit kapitalkrav. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis et institut skal rejse ny kapital som følge af resultatet af en scenariebaseret stresstest eller af den tilsvarende test udført af makroprudentielle tilsynsmyndigheder, som omfatter et krav, der skal sikre opretholdelsen af finansiell stabilitet i en systemisk krise, men instituttet er ude af stand til at rejse kapital privat på markederne. Et institut bør ikke betragtes som nødlidende eller forventeligt nødlidende alene af den grund, at ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige blev ydet inden dette direktivs ikrafttræden. Endelig kan adgang til likviditetsfaciliteter, herunder likviditetsstøtte i en nødsituation, der stilles til rådighed af centralbanker, udgøre statsstøtte i henhold til statsstøttere reglerne.

- (42) Ved afvikling af et institut eller af en koncern med grænseoverskridende aktiviteter bør enhver afviklingshandling tage hensyn til afviklingens potentielle virkninger i alle de medlemsstater, hvor instituttet eller koncernen er aktiv.
- (43) Afviklingsmyndighedernes beføjelser bør også finde anvendelse på holdingselskaber, når både holdingselskabet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og et datterselskabsinstitut i Unionen eller i et tredjeland er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Herudover bør afviklingsmyndighedernes beføjelser også finde anvendelse på holdingselskaber, når et eller flere datterselskabsinstitutter opfylder betingelserne for afvikling, eller et tredjelandsinstitut opfylder betingelserne for afvikling i det pågældende tredjeland, og det er nødvendigt at anvende afviklingsværktøjerne og -beføjelserne over for holdingselskabet med henblik på afvikling af et eller flere af datterselskaberne eller hele koncernen, uagtet at holdingselskabet ikke nødvendigvis er nødlidende eller forventeligt nødlidende.
- (44) Hvis et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, bør nationale afviklingsmyndigheder råde over et mindstemål af harmoniserede afviklingsværktøjer og -beføjelser. Anvendelsen heraf bør være underlagt fælles betingelser, mål og overordnede principper. Når afviklingsmyndigheden har truffet afgørelsen om at afvikle instituttet, bør almindelige insolvensbehandlinger være udelukket, medmindre der på afviklingsmyndighedens initiativ findes behov for at kombinere dem med brugen af afviklingsværktøjerne. Medlemsstaterne bør kunne tildele afviklingsmyndighederne supplerende beføjelser og værktøjer ud over dem, som de tildeles i medfør af dette direktiv. Anvendelsen af disse supplerende beføjelser og værktøjer bør imidlertid være i overensstemmelse med de afviklingsprincipper og -mål, der er fastsat i dette direktiv. Navnlig bør anvendelsen af disse værktøjer og beføjelser ikke indvirke negativt på den effektive afvikling af grænseoverskridende koncerner.
- (45) For at undgå moralsk hasard bør ethvert nødlidende institut have mulighed for at forlade markedet, uanset størrelse og forbundethed med andre institutter, uden at forårsage systemiske forstyrrelser. Et nødlidende institut bør i princippet likvideres ved almindelig insolvensbehandling. Likvidation ved almindelig insolvensbehandling kan imidlertid bringe den finansielle stabilitet i fare, bevirke en afbrydelse i leveringen af kritiske funktioner og være til skade for beskyttelsen af indskydere. I et sådant tilfælde er det højst sandsynligt, at hensynet til samfundets interesse tilsiger, at instituttet tages under afvikling og at afviklingsværktøjerne anvendes snarere end en normal insolvensbehandling. Målene for afvikling bør derfor være at sikre videreførelse af kritiske funktioner, undgå negative virkninger for den finansielle stabilitet, beskytte offentlige midler ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige til nødlidende institutter samt beskytte dækkede indskydere, investorer, kunders midler og kunders aktiver.
- (46) Likvidationen af et nødlidende institut ved almindelig insolvensbehandling bør altid overvejes, inden der tages afviklingsværktøjer i brug. Videreførelse af et nødlidende institut som en going concern via afviklingsværktøjer bør så vidt muligt ske under anvendelse af private midler. Dette kan opnås enten gennem salg til eller fusion med en privat køber eller efter en nedskrivning af instituttets passiver eller en konvertering af dets gæld til egenkapital med henblik på at foretage en rekapitalisering.

- (47) Når afviklingsmyndigheder anvender afviklingsværktøjer og udøver afviklingsbeføjelser, bør de træffe enhver passende foranstaltning til at sikre, at afviklingshandlingerne bl.a. træffes ud fra principperne om, at aktionærer og kreditorer bære en passende andel af tabene, at ledelsen i princippet bør udskiftes, at omkostningerne i forbindelse med instituttets afvikling bør holdes på et minimum, og at kreditorer i samme klasse bør behandles ens. Navnlig hvis kreditorer i samme klasse behandles forskelligt som led i en afviklingshandling, bør sådanne forskelle være begrundet i hensynet til samfundets interesse og være forholdsmæssige, og de bør hverken direkte eller indirekte indebære forskelsbehandling på grund af nationalitet. Såfremt anvendelsen af afviklingsværktøjer involverer statsstøtte, bør indgrebene skulle vurderes efter de relevante statsstøtteregler. Der kan bl.a. være statsstøtte involveret, når afviklingsfonde eller indskudsgarantifonde griber ind for at bistå med afviklingen af nødlidende institutter.
- (48) I forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser bør afviklingsmyndighederne underrette og høre arbejdstagerrepræsentanterne i passende omfang. I den forbindelse bør der, når det er relevant, tages fuldt hensyn til kollektive aftaler eller andre ordninger aftalt af arbejdsmarkedets parter.
- (49) Begrænsningerne af aktionærers og kreditorers rettigheder bør være i overensstemmelse med artikel 52 i chartret. Afviklingsværktøjerne bør derfor kun anvendes på institutter, som er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og kun når det er nødvendigt for at forfølge målet om finansiell stabilitet i samfundets interesse. Nærmere bestemt bør der anvendes afviklingsværktøjer, når instituttet ikke kan likvideres ved almindelig insolvensbehandling uden at destabilisere det finansielle system, og foranstaltningerne er nødvendige for at sikre hurtig overførsel og videreførelse af systemisk vigtige funktioner, og når der ikke er rimelig udsigt til en alternativ privat løsning, f.eks. at de eksisterende aktionærer eller tredjemand foretager en kapitalforøgelse, som er tilstrækkelig til atter at gøre instituttet fuldt levedygtigt. Herudover bør der ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser tages hensyn til proportionalitetsprincippet og til de særlige karakteristika ved et kreditinstituts retlige form.
- (50) Indgriben i ejendomsret bør være forholdsmæssig. De berørte aktionærer og kreditorer bør ikke lide større tab end dem, de ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret på tidspunktet for afgørelsen om afvikling. Hvis en del af aktiverne i et institut under afvikling overføres til en privat køber eller en brobank, bør den resterende del af instituttet likvideres ved almindelig insolvensbehandling. For at beskytte de aktionærer og kreditorer, der er tilbage ved likvidationen af instituttet, bør disse have ret til at modtage mindst det samme i betaling eller kompensation for deres fordringer som det, de kunne have forventet, hvis hele instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling.
- (51) For at beskytte aktionærers og kreditorers rettigheder bør der fastlægges klare forpligtelser vedrørende værdiansættelsen af aktiver og passiver i det institut, der er under afvikling, og, hvis det kræves i henhold til dette direktiv, en værdiansættelse af den behandling, som aktionærer og kreditorer ville have fået, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling. Det bør være muligt at indlede en værdiansættelse allerede i fasen for tidlig indgriben. Inden der træffes nogen iværksættelsesforanstaltning, bør der foretages en retfærdig og realistisk værdiansættelse af instituttets aktiver og passiver. En sådan værdiansættelse bør kun kunne påklages sammen med afviklingsafgørelsen. Der bør desuden, hvis det kræves i henhold til dette direktiv, efter anvendelsen af afviklingsværktøjerne foretages en ex post-sammenligning mellem den behandling, aktionærer og kreditorer faktisk er blevet ydet, og den behandling, de ville have fået ved almindelig insolvensbehandling. Hvis det fastslås, at aktionærer og kreditorer har modtaget et mindre beløb i betaling eller kompensation for deres fordringer end det, de ville have modtaget ved almindelig insolvensbehandling, bør de have ret til at få differencen udbetalt, hvis det kræves i henhold til dette direktiv. I modsætning til værdiansættelsen forud for afviklingshandlingen bør denne sammenligning kunne anfægtes uafhængigt af afviklingsafgørelsen. Medlemsstaterne bør frit kunne afgøre, hvordan de vil betale en eventuel konstateret forskel i behandlingen til de pågældende aktionærer og kreditorer. Differencen bør i givet fald betales via de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til dette direktiv.
- (52) Det er vigtigt, at tab anerkendes ved et instituts sammenbrud. Værdiansættelsen af nødlidende institutters aktiver og passiver bør bygge på rimelige, forsigtige og realistiske antagelser på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjerne anvendes. Værdiansættelsen af passiverne bør imidlertid ikke påvirkes af instituttets finansielle situation. Afviklingsmyndighederne bør i hastetilfælde kunne foretage en hurtig værdiansættelse af et nødlidende instituts aktiver eller passiver. Denne værdiansættelse bør være midlertidig og gælde, indtil der foretages en uafhængig værdiansættelse.

EBA's bindende tekniske standarder vedrørende værdiansættelsesmetoder bør indeholde et sæt principper, som skal anvendes ved sådanne værdiansættelser, og bør give afviklingsmyndigheder og eventuelt uafhængige valuarer mulighed for at anvende forskellige specifikke metoder.

- (53) Det er nødvendigt at handle hurtigt og koordineret for at opretholde markedstilliden og minimere afsmitnings-effekterne. Så snart et institut vurderes at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, og der ikke er nogen realistisk udsigt til, at en alternativ foranstaltning fra den private sektors eller en tilsynsmyndigheds side vil kunne forhindre instituttets sammenbrud inden for en rimelig tidsfrist, bør afviklingsmyndighederne ufortøvet træffe passende og koordinerede afviklingshandlinger af hensyn til samfundets interesse. De omstændigheder, under hvilke et instituts sammenbrud kan forekomme, og særlig situationens eventuelle hastende karakter bør gøre det muligt for afviklingsmyndighederne at træffe afviklingshandlinger uden først at skulle anvende beføjelserne til tidlig indgriben.
- (54) Når afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger, bør de tage hensyn til og følge de foranstaltninger, der er fastsat i afviklingsplanerne, medmindre myndighederne i lyset af sagens omstændigheder vurderer, at afviklings-målene kan opfyldes mere effektivt ved at træffe foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanerne.
- (55) Medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i dette direktiv, bør afviklingsværktøjerne anvendes inden en eventuel kapitaltilførsel fra den offentlige sektor eller en tilsvarende ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige til et institut. Dette bør imidlertid ikke hindre, at midler fra indskudsgarantiordninger eller afviklingsfonde kan anvendes til at dække de tab, som dækkede indskydere eller skønsmæssigt udelukkede kreditorer ellers ville have lidt. I den forbindelse bør anvendelsen af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, afviklingsfonde eller indskudsgaran-tiordninger, i forbindelse med afviklingen af nødlidende institutter overholde de relevante statsstøtteregler.
- (56) Problemer på Unionens finansielle markeder, der hidrører fra hændelser, som berører hele systemet, kan få negative konsekvenser for Unionens økonomi og Unionens borgere. Afviklingsværktøjer bør derfor udformes på en sådan måde, at de kan anvendes til at imødegå en bred vifte af scenarier, der i vid udstrækning er uforudsigelige, under hensyntagen til, at der kan være forskel på en krise for et enkelt institut og en bredere systemisk bankkrise.
- (57) Når Kommissionen foretager den i dette direktiv omhandlede godkendelse af offentlige stabiliseringsværktøjer i henhold til statsstøttereglerne, jf. artikel 107 TEUF, bør den særskilt vurdere, om de meddelte offentlige stabili-seringsværktøjer strider mod principielt relevante bestemmelser i EU-retten, herunder dem, der vedrører kravet om en tabsabsorbering på mindst 8 % i dette direktiv, samt om der foreligger en meget usædvanlig systemisk krise, der kan begrunde ibrugtagningen af sådanne værktøjer i henhold til dette direktiv, samtidig med at de lige konkur-renevilkår på det indre marked sikres. I overensstemmelse med artikel 107 og 108 i TEUF bør en sådan vurdering foretages, inden et offentligt stabiliseringsværktøj kan tages i brug.
- (58) Anvendelsen af offentlige stabiliseringsværktøjer bør være finanspolitisk neutral på mellemlangt sigt.
- (59) Afviklingsværktøjerne bør bl.a. omfatte salg af forretningsaktiviteter eller aktier tilhørende et institut under afvik-ling, oprettelse af et broinstitut, adskillelse af det nødlidende instituts sunde aktiver fra de værdiforringede eller underpræsterende aktiver og bail-in af det nødlidende instituts aktionærer og kreditorer.
- (60) Hvis afviklingsværktøjerne er blevet anvendt til at overføre et instituts systemisk vigtige ydelser eller levedygtige forretningsaktiviteter til en sund enhed som f.eks. en privat køber eller et broinstitut, bør den resterende del af instituttet likvideres inden for en passende tidsfrist under hensyntagen til det behov, der måtte være for, at det nødlidende institut ved hjælp af tjenesteydelser eller støtte sætter køberen eller broinstituttet i stand til at udføre de ved overførslen erhvervede aktiviteter eller ydelser.

- (61) Virksomhedssalgsværktøjet bør sætte myndighederne i stand til at sælge instituttet eller dele af dets forretningsaktiviteter til en eller flere købere uden aktionærernes samtykke. Ved anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet bør myndighederne foranstalte markedsføringen af instituttet eller en del af dets forretningsaktiviteter på en åben, gennemsigtig og ikkediskriminerende måde og samtidig sigte mod så høj en salgspris som muligt. Såfremt en sådan fremgangsmåde af hastende årsager ikke er mulig, bør myndighederne tage skridt til at afhjælpe skadelige virkninger for konkurrencen og for det indre marked.
- (62) Et eventuelt nettoprovenu fra overførslen af aktiver eller passiver fra det institut, der er under afvikling, når virksomhedssalgsværktøjet anvendes, bør gå til det institut, der er tilbage ved likvidationen. Et eventuelt nettoprovenu fra overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der er udstedt af det institut, der er under afvikling, når virksomhedssalgsværktøjet anvendes, bør gå til ejerne af sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter. Provenuet bør opgøres netto efter fradrag af omkostningerne i forbindelse med instituttets sammenbrud og afviklingsprocessen.
- (63) For at kunne sælge forretningsaktiviteterne i tide og beskytte den finansielle stabilitet bør vurderingen af køberen af en kvalificeret kapitalandel gennemføres i så god tid, at det ikke forsinker anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet i overensstemmelse med dette direktiv, uanset de tidsfrister og procedurer, der er fastsat i direktiv 2013/36/EU og 2014/65/EF⁽¹⁾.
- (64) Oplysninger vedrørende markedsføringen af et nødlidende institut og forhandlingerne med potentielle købere forud for anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet, vil ofte være systemisk vigtige. For at sikre finansiell stabilitet er det vigtigt, at den påkrævede offentliggørelse af sådanne oplysninger, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014⁽²⁾, kan udsættes med den tid, der er nødvendig til at planlægge og strukturere afviklingen af instituttet, i overensstemmelse med de udsættelser, reglerne for markedsmisbrug tillader.
- (65) Som et institut, der helt eller delvis ejes af en eller flere offentlige myndigheder eller kontrolleres af afviklingsmyndigheden, bør et broinstituts hovedformål være at sikre, at væsentlige finansielle tjenesteydelser fortsat ydes til kunderne hos det nødlidende institut og at væsentlige finansielle aktiviteter fortsat udføres. Broinstituttet bør drives som en levedygtig going concern og genintroduceres på markedet, når de rette betingelser er til stede og inden for den frist, der er fastsat i dette direktiv, eller likvideres, hvis det ikke er levedygtigt.
- (66) Værktøjet til adskillelse af aktiver bør sætte myndighederne i stand til at overføre aktiver, rettigheder eller passiver fra et institut under afvikling til et særskilt selskab. Dette værktøj bør kun anvendes sammen med andre værktøjer for at undgå, at det nødlidende institut får en uberettiget konkurrencefordel.
- (67) I en effektiv afviklingsordning bør omkostningerne til afvikling af et nødlidende institut i mindst muligt omfang bæres af skatteyderne. En sådan ordning bør desuden sikre, at systemisk vigtige institutter kan afvikles uden at bringe den finansielle stabilitet i fare. Bail-in-værktøjet opfylder dette mål, idet det sikrer, at det nødlidende instituts aktionærer og kreditorer lider passende tab og bærer en passende del af de omkostninger, der er forbundet med instituttets sammenbrud. Bail-in-værktøjet vil derfor give institutternes aktionærer og kreditorer et stærkere incitament til at overvåge et instituts sundhedstilstand under normale forhold og er i overensstemmelse med henstillingen fra Rådet for Finansiell Stabilitet om, at man i et regelsæt for afvikling medtager lovpligtige gældsnedskrivnings- og konverteringsbeføjelser som en yderligere mulighed i samspil med andre afviklingsværktøjer.
- (68) For at sikre, at afviklingsmyndighederne har det nødvendige råderum til at allokere tab til kreditorer under en række forskellige omstændigheder, bør disse myndigheder kunne anvende bail-in-værktøjet, både når målet er at afvikle det nødlidende institut som en going concern, hvis der er realistisk udsigt til, at instituttets levedygtighed kan genoprettes, og når systemisk vigtige ydelser overføres til et broinstitut, og den resterende del af instituttet indstiller sin virksomhed og likvideres.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (se side 349 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (se side 1 i denne EUT).

- (69) Hvis bail-in-værktøjet anvendes med henblik på at genoprette det nødlidende instituts kapital, så det vil kunne fortsætte sin virksomhed som en going concern, bør afviklingen ved bail-in ledsages af udskiftning af ledelsen, medmindre det er hensigtsmæssigt og nødvendigt at beholde ledelsen for at nå afviklingsmålene, og af en efterfølgende omstrukturering af instituttet og dets aktiviteter på en måde, der fokuserer på årsagerne til dets sammenbrud. Omstruktureringen bør gennemføres ved iværksættelse af en plan for omorganisering af forretningsaktiviteterne. Sådanne planer bør i givet fald være forenelige med den omstruktureringsplan, som instituttet skal indgive til Kommissionen i henhold til statsstøttere reglerne. Planen bør navnlig, ud over foranstaltninger med henblik på at genoprette instituttets levedygtighed på lang sigt, indeholde foranstaltninger, der begrænser støtten til et minimum, foranstaltninger til byrdefordeling samt foranstaltninger, der begrænser konkurrenceforvridninger.
- (70) Bail-in-værktøjet bør ikke anvendes på fordringer, som er sikrede, omfattet af en sikkerhedsstillelse eller på anden måde garanterede. For at sikre, at bail-in-værktøjet er effektivt og formålstjenligt, er det imidlertid ønskeligt, at det kan anvendes på så bred en vifte af usikrede passiver i et nødlidende institut som muligt. Ikke desto mindre bør visse former for usikrede passiver ikke være omfattet af anvendelsesområdet for bail-in-værktøjet. For at beskytte indehaverne af dækkede indskud bør bail-in-værktøjet ikke finde anvendelse på indskud, der er beskyttet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU ⁽¹⁾. For at sikre kontinuiteten af kritiske funktioner bør bail-in-værktøjet ikke anvendes på visse forpligtelser over for de ansatte i det nødlidende institut eller på krav fra handelsvirksomheder vedrørende varer og tjenesteydelser af kritisk betydning for instituttets daglige virke. For at beskytte pensionsrettigheder og pensionsbeløb, som pensionskasser og pensionsforvaltere har til gode, bør bail-in-værktøjet ikke gælde for det nødlidende instituts forpligtelser over for en pensionsordning. Bail-in værktøjet vil gælde for forpligtelser for pensionsydelse, der kan henføres til variabel aflønning, som ikke har baggrund i kollektive overenskomster, såvel som for den variable del af lønnen for væsentlige risikotagere. For at nedbringe risikoen for systemiske afsmitningseffekter bør bail-in-værktøjet ikke anvendes på forpligtelser hidrørende fra deltagelse i betalingssystemer, hvis restløbetid er på under syv dage, eller forpligtelser over for andre institutter, bortset fra enheder i samme koncern, med en oprindelig løbetid på under syv dage.
- (71) Da et af afviklingens vigtigste formål er beskyttelse af dækkede indskydere, bør dækkede indskud ikke være omfattet af anvendelsen af bail-in-værktøjet. Indskudsgarantiordningen bør imidlertid bidrage til finansiering af afviklingen ved at absorbere tabene op til de nettotab, som den ville have skullet bære efter at have kompenseret indskyderne ved almindelig insolvensbehandling. Udøvelsen af bail-in-beføjelserne forventes at sikre, at indskyderne fortsat har adgang til deres indskud som minimum op til dækningsniveauet, hvilket er hovedårsagen til oprettelsen af indskudsgarantiordningerne. Ikke at fastsætte inddragelse af disse ordninger i sådanne tilfælde ville udgøre en urimelig fordel i forhold til de øvrige kreditorer, der ville blive underkastet afviklingsmyndighedens beføjelser.
- (72) Afviklingsmyndighederne bør kunne udelukke eller delvis udelukke passiver i en række tilfælde, bl.a. når det ikke er muligt at foretage en bail-in for sådanne passiver inden for en rimelig frist, når udelukkelsen er strengt nødvendig og er proportional i forhold til at gennemføre videreførelsen af kritiske funktioner og centrale forretningsområder, eller når anvendelse af bail-in-værktøjet på passiverne ville medføre et værditab af en sådan størrelse, at andre kreditorers tab ville være større, end hvis disse passiver ikke var udelukket fra bail-in. Afviklingsmyndighederne bør kunne udelukke eller delvis udelukke passiver, når dette er nødvendigt for at undgå afsmitningseffekter og finansiell ustabilitet, som kan skabe alvorlige forstyrrelser i en medlemsstats økonomi. Afviklingsmyndighederne bør i forbindelse med disse vurderinger overveje konsekvenserne af en eventuel bail-in af passiver bestående af berettigede indskud tilhørende fysiske personer, mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, som ligger ud over det dækningsniveau, der er fastsat i direktiv 2014/49/EU.
- (73) Når disse udelukkelser tages i anvendelse, kan omfanget af nedskrivningen eller konverteringen af andre nedskrivningsrelevante passiver øges for at tage hensyn til udelukkelse, dog således at princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere end under normale insolvensbehandlinger, overholdes. Når tabene ikke kan videregives til andre kreditorer, kan der fra afviklingsfinansieringsordningen ydes et bidrag til det institut, der er under afvikling, under overholdelse af en række strenge betingelser, herunder at tab, der i alt udgør mindst 8 % af de samlede passiver, inklusive kapitalgrundlaget, allerede skal have været genstand for bail-in, og at afviklingsfondens finansiering skal være begrænset til det laveste beløb af enten 5 % af de samlede passiver, inklusive kapitalgrundlaget, eller de midler, der er til rådighed for afviklingsfonden og det beløb, der kan tilvejebringes gennem ex post-bidrag inden for tre år.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (se side 149 i denne EUT).

- (74) I ekstraordinære tilfælde, hvor passiver er blevet udelukket, og afviklingsfonden er anvendt til at bidrage til bail-in i stedet for de pågældende passiver op til det tilladte loft, bør afviklingsmyndigheden kunne forsøge at tilvejebringe midler fra alternative finansieringskilder.
- (75) Minimumsbeløbet for bidrag med henblik på tabsabsorbering og rekapitalisering på 8 % af de samlede passiver inklusive kapitalgrundlaget eller i givet fald 20 % af de risikovægtede aktiver bør beregnes på grundlag af værdiansættelsen med henblik på afvikling i overensstemmelse med dette direktiv. Historiske tab, der allerede er absorberet af aktionærerne gennem en reduktion af kapitalgrundlaget forud for en sådan værdiansættelse, bør ikke medtages i disse procentsatser.
- (76) Intet i dette direktiv bør kræve, at medlemsstaterne finansierer afviklingsfinansieringsordninger med midler fra deres almindelige budget.
- (77) Medmindre andet er fastsat i dette direktiv, bør afviklingsmyndighederne anvende bail-in-værktøjet på en sådan måde, at princippet om kreditorernes ligestilling og prioritetsrækkefølgen af fordringerne efter gældende insolvensret respekteres. Tab bør i første række dækkes af lovregulerede kapitalinstrumenter og fordeles på aktionærerne enten ved annullering eller overførsel af aktier eller ved kraftig udvanding. Hvis disse instrumenter ikke er tilstrækkelige, bør efterstillet gæld konverteres eller nedskrives. Privilegerede forpligtelser bør konverteres eller nedskrives, hvis de efterstillede klasser er blevet konverteret eller nedskrevet fuldstændigt.
- (78) Forpligtelser, der er omfattet af en undtagelse, såsom forpligtelser over for betalings- og afregningssystemer, medarbejdere eller leverandører, eller har en fortrinsstilling såsom indskud fra fysiske personer og mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, bør have samme status i tredjelande som i Unionen. For at sikre muligheden for i givet fald at nedskrive eller konvertere forpligtelser i tredjelande bør anerkendelsen af denne mulighed inkluderes i de kontraktbestemmelser, som er underlagt lovgivningen i tredjelandet, navnlig hvad angår de forpligtelser, som har lavere prioritet i kreditorhierarkiet. Sådanne kontraktbestemmelser bør ikke være påkrævet for forpligtelser, der er undtaget fra bail-in for indskud fra fysiske personer, mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, eller i tilfælde, hvor det pågældende tredjeland ret eller en bindende aftale indgået med det pågældende tredjeland tillader afviklingsmyndigheden i medlemsstaten at udøve sine nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser.
- (79) For at undgå, at institutterne strukturerer deres forpligtelser på en måde, der gør bail-in-værktøjet mindre effektivt, bør det fastsættes, at institutterne til enhver tid skal opfylde et minimumskrav for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som en procentdel af instituttets samlede passiver og kapitalgrundlag. Afviklingsmyndighederne bør også i konkrete tilfælde kunne kræve, at denne procentdel helt eller delvis udgøres af kapitalgrundlaget eller af en specifik type forpligtelser.
- (80) Dette direktiv anvender en top-down-tilgang til fastsættelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL) inden for en koncern. Tilgangen anerkender endvidere, at der anvendes afviklingshandlinger inden for den enkelte juridiske person, og at det er bydende nødvendigt, at tabsabsorberingskapaciteten befinder sig i eller er tilgængelig for den juridiske person inden for den koncern, i hvilken tabene forekommer. Til dette formål bør afviklingsmyndighederne sikre, at tabsabsorberingskapaciteten inden for en koncern fordeles på hele koncernen i overensstemmelse med risikoniveauet i de juridiske personer, den består af. Det minimumskrav, der er nødvendigt for de enkelte datterselskaber, bør vurderes særskilt. Endvidere bør afviklingsmyndighederne sikre, at al kapital og alle forpligtelser, der medregnes i minimumskravet på et konsolideret grundlag, befinder sig i enheder, hvor der kan opstå tab, eller som på anden vis er til rådighed for at absorbere tabene. Dette direktiv bør give mulighed for såvel en selskabsspecifik (»multiple points of entry«) som en koncernspecifik (»single point of entry«) tilgang til afvikling. MREL-kravet bør afspejle den afviklingsstrategi, der egner sig for en koncern i overensstemmelse med afviklingsplanen. Navnlig bør MREL-kravet gælde på det passende niveau i koncernen for at afspejle den selskabsspecifikke eller koncernspecifikke tilgang, der er fastlagt i afviklingsplanen, idet der dog kan forekomme tilfælde, hvor en anden tilgang end den, der er fastlagt i planen, vil være hensigtsmæssig, eksempelvis fordi den vil gøre det muligt at opfylde afviklingsmålene mere effektivt. På denne baggrund bør alle institutter og andre juridiske personer i koncernen, hvis det kræves af afviklingsmyndighederne, uanset om der er valgt en koncernspecifik eller en selskabsspecifik tilgang, på ethvert tidspunkt have et MREL-krav med henblik på at undgå risikoen for afsmitningseffekter og for et bank-run.

- (81) Medlemsstaterne bør sikre, at hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter fuldt ud absorberer tabene på det tidspunkt, hvor det udstedende institut ikke er levedygtigt. Der bør derfor stilles krav til afviklingsmyndighederne om at nedskrive de pågældende instrumenter fuldstændigt eller konvertere dem til egentlige kernekapitalinstrumenter på det tidspunkt, hvor instituttet ikke er levedygtigt, og inden der træffes afviklings-handlinger. I den forbindelse bør tidspunktet for manglende levedygtighed forstås som det tidspunkt, hvor den relevante myndighed fastslår, at instituttet opfylder betingelserne for afvikling, eller det tidspunkt, hvor myndig-heden fastslår, at instituttet ville ophøre med at være levedygtigt, hvis de pågældende kapitalinstrumenter ikke bliver nedskrevet eller konverteret. Det forhold, at instrumenterne skal nedskrives eller konverteres af myndighe-derne under de i dette direktiv fastsatte omstændigheder, bør fremgå af bestemmelserne vedrørende instrumentet og af prospekter eller udbudsdokumenter, som offentliggøres eller udleveres i forbindelse med instrumenterne.
- (82) For at give mulighed for effektive afviklingsresultater bør det være muligt at anvende bail-in-værktøjet før den 1. januar 2016.
- (83) Afviklingsmyndighederne bør være i stand til kun at anvende bail-in-værktøjet delvist, hvis en vurdering af de potentielle konsekvenser for stabiliteten af det finansielle system i de pågældende medlemsstater og i resten af Unionen viser, at fuld anvendelse af værktøjet ville være i strid med de overordnede samfundsinteresser i medlems-staten eller Unionen som helhed.
- (84) Afviklingsmyndighederne bør have alle de nødvendige retlige beføjelser, der vil kunne udøves i forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjer, i forskellige kombinationer. Disse beføjelser bør bl.a. omfatte beføjelsen til at overføre aktierne i et nødlidende institut eller dets aktiver, rettigheder eller passiver til en anden enhed som f.eks. et andet institut eller et broinstitut; beføjelsen til at nedskrive eller annullere et nødlidende instituts aktier eller til at nedskrive eller konvertere dets passiver, samt beføjelsen til at udskifte ledelsen og til at indføre et midlertidigt moratorium på indfrielse af fordringer. Der er også behov for yderligere beføjelser, herunder beføjelse til at kræve, at andre dele af koncernen viderefører væsentlige ydelser.
- (85) Det er ikke nødvendigt at foreskrive præcist, hvordan afviklingsmyndighederne bør gribe ind i det nødlidende institut. Afviklingsmyndighederne bør kunne vælge mellem at overtage kontrollen ved et direkte indgreb i insti-tuttet eller ved en bekendtgørelse. De bør træffe afgørelse alt efter omstændighederne i sagen. Det forekommer ikke nødvendigt at indføre en fælles model for at sikre effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne på nuværende tidspunkt.
- (86) Regelsættet for afvikling bør omfatte procedurekrav, der sikrer, at afviklingshandlingerne meddeles og, med de begrænsede undtagelser, der er fastlagt i dette direktiv, offentliggøres korrekt. Da de oplysninger, der indhentes af afviklingsmyndighederne og deres professionelle rådgivere under afviklingen, imidlertid kan være følsomme, bør de være omfattet af en effektiv fortrolighedsordning, indtil afviklingsafgørelsen offentliggøres. Det forhold, at nærmere oplysninger om indholdet af genopretnings- og afviklingsplaner og resultatet af en vurdering af disse planer kan have vidtrækkende konsekvenser, navnlig for de berørte selskaber, skal tages i betragtning. Enhver oplysning vedrørende en afgørelse, som kommer frem, før den er truffet, det være sig om opfyldelsen af betingelserne for afvikling, om brugen af et bestemt værktøj eller om enhver foranstaltning under sagsbehandlingen, skal antages at have indvirkning på de offentlige og private interesser, der er berørt af foranstaltningen. Den oplysning, at afviklingsmyndigheden er i færd med at undersøge et konkret institut, kan dog være nok til at få negative konsekvenser for det pågældende institut. Det er derfor nødvendigt at sikre, at der forefindes passende mekanismer til at bevare fortroligheden af sådanne oplysninger vedrørende eksempelvis det nærmere indhold af genopretnings- og afviklingsplaner og resultatet af eventuelle vurderinger foretaget i den forbindelse.
- (87) Afviklingsmyndighederne bør have accessoriske beføjelser til at sikre effektiviteten af overførslen af aktier eller gældsinstrumenter samt aktiver, rettigheder og passiver. Med forbehold af de sikkerhedsforanstaltninger, der er fastsat i dette direktiv, bør disse beføjelser omfatte beføjelser til at ophæve tredjemands rettigheder til de overførte instrumenter eller aktiver og beføjelsen til at fuldbyrde kontrakter og til at sørge for videreførelse af eksisterende ordninger over for modtageren af de overførte aktiver og aktier. Arbejdstageres ret til at opsiges en ansættelses-kontrakt bør dog ikke anfægtes. En parts ret til at opsiges en kontrakt med et institut under afvikling eller en af dennes koncerntenheder af andre grunde end afvikling af det nødlidende institut bør heller ikke berøres. Afviklings-myndighederne bør også have accessorisk beføjelse til at kræve, at den resterende del af instituttet, der likvideres

ved almindelig insolvensbehandling, yder de tjenesteydelser, der er nødvendige for, at det institut, til hvilket aktiverne eller aktierne er overført i medfør af anvendelsen af virksomhedssalgs- eller broinstitutværktøjet, er i stand til at drive sine forretningsaktiviteter.

- (88) I overensstemmelse med artikel 47 i chartret har de berørte parter ret til en retfærdig rettergang og effektive retsmidler mod de foranstaltninger, der berører dem. De afgørelser, der træffes af afviklingsmyndighederne, bør kunne påklages.
- (89) Krisestyringsforanstaltninger truffet af nationale afviklingsmyndigheder kan forudsætte komplekse økonomiske vurderinger og en stor skønsmargin. De nationale afviklingsmyndigheder er udstyret med den specifikke ekspertise, der kræves for at foretage sådanne vurderinger og fastslå den mest hensigtsmæssige brug af skønsmargenen. Det er derfor vigtigt at sikre, at de komplekse økonomiske vurderinger, som nationale afviklingsmyndigheder foretager i denne forbindelse, danner grundlag for nationale domstoles behandling af de pågældende krisestyringsforanstaltninger. Imidlertid bør den komplekse karakter af disse vurderinger ikke forhindre de nationale domstole i at undersøge, om den dokumentation, afviklingsmyndigheden støtter sig på, er faktisk korrekt, pålidelig og sammenhængende, om dokumentationen indeholder alle de relevante oplysninger, som bør tages i betragtning for at vurdere en kompleks situation, og om myndigheden er i stand til at underbygge de konklusioner, den har draget heraf.
- (90) Da formålet med dette direktiv er at omfatte ekstreme hastetilfælde, og da en suspension af enhver afgørelse truffet af afviklingsmyndighederne kan være til hinder for videreførelsen af kritiske funktioner, er det nødvendigt at bestemme, at en påklage ikke bør medføre automatisk suspension af retsvirkningerne af den anfægtede afgørelse, og at afviklingsmyndighedens afgørelse bør kunne fuldbyrdes omgående med en formodning om, at suspensionen af den ikke vil være i offentlighedens interesse.
- (91) Når det er nødvendigt for at beskytte tredjemand, der i medfør af myndighedernes udøvelse af afviklingsbeføjelser i god tro har erhvervet aktiver, rettigheder og passiver i det institut, der er under afvikling, og for at sikre de finansielle markeders stabilitet, bør en klageadgang endvidere ikke berøre efterfølgende administrative handlinger eller transaktioner, der er baseret på en annulleret afgørelse. I sådanne tilfælde bør afhjælpning i tilfælde af en fejlagtig afgørelse derfor være begrænset til kompensation for den skade, de berørte personer har lidt.
- (92) Da det i forbindelse med alvorlige risici for finansiell ustabilitet i medlemsstaten og Unionen kan haste med at træffe krisestyringsforanstaltninger, bør enhver procedure i national ret, der har forbindelse med en ansøgning om en domstols forhåndsgodkendelse af en krisestyringsforanstaltning og domstolens behandling af en sådan ansøgning, afvikles hurtigt. Domstolen bør i lyset af behovet for at træffe en krisestyringsforanstaltning hurtigt træffe sin afgørelse inden for 24 timer, og medlemsstaterne bør sikre, at den relevante myndighed kan træffe sin afgørelse umiddelbart efter, at retten har givet sin godkendelse. Dette berører ikke berørte parters eventuelle ret til at indgive en begæring til domstolen om at omstøde afgørelsen inden for en begrænset frist, efter at afviklingsmyndigheden har truffet krisestyringsforanstaltningen.
- (93) Af hensyn til en effektiv afvikling og for at undgå kompetencekonflikter bør der ikke indledes en almindelig insolvensbehandling for det nødlidende institut, og der bør heller ikke pågå en sådan, mens afviklingsmyndigheden udøver sine afviklingsbeføjelser eller anvender afviklingsværktøjer, bortset fra når det sker på afviklingsmyndighedens initiativ eller med dens samtykke. Det er hensigtsmæssigt og nødvendigt at suspendere visse kontraktlige forpligtelser i en begrænset periode for at give afviklingsmyndigheden tid til at tage afviklingsværktøjerne i brug. Dette bør dog ikke gælde for forpligtelser i relation til systemer udpeget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF⁽¹⁾, centrale modparter og centralbanker. Direktiv 98/26/EF reducerer den risiko, der er forbundet med deltagelse i betalings- og værdipapirafregningssystemer, navnlig ved at reducere forstyrrelserne i tilfælde af insolvens hos en deltager i et sådant system. For at sikre, at sådanne sikkerhedsforanstaltninger fungerer hensigtsmæssigt i krisesituationer, og samtidig give operatører af betalings- og værdipapirsystemer og andre markedsdeltagere en passende sikkerhed, fastsættes det i dette direktiv, at en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning ikke i sig selv bør vurderes at være en insolvensbehandling henhold til direktiv 98/26/EF, forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakten fortsat opfyldes. Intet i dette direktiv er imidlertid til hinder for driften af et system, der er udpeget i henhold til direktiv 98/26/EF eller retten til sikkerhed i henhold til artikel 9 i direktiv 98/26/EF.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

- (94) For at sikre, at afviklingsmyndighederne i forbindelse med overførsel af aktiver og passiver til en privat køber eller et broinstitut har et tilstrækkeligt tidsrum til at identificere de kontrakter, der skal overføres, kan det være formålstjenligt at indføre proportionelt afpassede restriktioner for modparternes ret til at afslutte, fremskynde eller på anden måde opsiges finansielle kontrakter forud for overførslen. En sådan restriktion vil være nødvendig for at give myndighederne mulighed for at danne sig et korrekt indtryk af det nødlidende instituts balance, uafhængigt af de ændringer i værdi og omfang, som en omfattende udøvelse af opsigelsesrettigheder ville medføre. For ikke at gribe mere ind i modparternes kontraktlige rettigheder end højst nødvendigt bør restriktionen på opsigelsesrettigheder kun gælde i forbindelse med en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning, herunder forekomsten af en begivenhed, der er direkte knyttet til anvendelsen af en sådan foranstaltning, og retten til opsigelse i forbindelse med enhver anden misligholdelse, herunder undladelse af at foretage betalinger eller fastsætte margener, bør fortsat bestå.
- (95) For at bevare legitime kapitalmarkedsordninger i tilfælde af en overførsel af nogle af et nødlidende instituts aktiver, rettigheder og passiver, men ikke alle, bør der indføres sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre opsplitning af indbyrdes forbundne forpligtelser, rettigheder og kontrakter, alt efter omstændighederne. En sådan restriktion på selektiv udvælgelse blandt indbyrdes forbundne kontrakter bør udstrækkes til også at gælde for kontrakter med samme modpart, som er omfattet af aftaler om sikkerhed, aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, aftale om modregning, slutaftale og struktureret finansiering. Hvis sikkerhedsforanstaltningen finder anvendelse, bør afviklingsmyndighederne skulle overføre alle indbyrdes forbundne kontrakter, der er omfattet af en beskyttet ordning, eller lade dem alle blive i den resterende del af det nødlidende institut. Sådanne sikkerhedsforanstaltninger bør sikre, at den lovbestemte behandling af eksponeringer, der er omfattet af en nettingaftale som omhandlet i direktiv 2013/36/EU, ikke berøres.
- (96) At det sikres, at afviklingsmyndighederne råder over de samme værktøjer og beføjelser, vil lette en koordineret indsats i tilfælde af en grænseoverskridende concerns sammenbrud, men der er uden tvivl behov for yderligere foranstaltninger for at fremme samarbejdet og forebygge opsplitning i de nationale tiltag. Der bør stilles krav til afviklingsmyndighederne om at rådføre sig med hinanden og samarbejde i afviklingskollegier, når de afvikler koncernenheder, for at nå til enighed om en koncernafviklingsordning. Der bør oprettes afviklingskollegier omkring kernen i de eksisterende tilsynskollegier ved at inddrage afviklingsmyndigheder og kompetente ministerier, centralbanker, EBA, og i givet fald myndigheder, der er ansvarlige for indskudsgarantiordninger. I en krisesituation bør afviklingskollegiet fungere som et forum for udveksling af oplysninger om og koordinering af afviklings-handlinger.
- (97) Ved afviklingen af grænseoverskridende koncerner bør der findes en balance mellem på den ene side behovet for procedurer, der tager hensyn til situationens hastende karakter og muliggør effektive, rimelige og rettidige løsninger for koncernen som helhed, og på den anden side nødvendigheden af at beskytte den finansielle stabilitet i alle de medlemsstater, hvor koncernen er aktiv. De forskellige afviklingsmyndigheder bør udveksle synspunkter i afviklingskollegiet. De afviklingshandlinger, der foreslås af koncernafviklingsmyndigheden, bør udarbejdes og drøftes af de forskellige afviklingsmyndigheder i forbindelse med koncernafviklingsplanerne. Afviklingskollegier bør, hver gang det er muligt, medtage synspunkterne hos afviklingsmyndighederne i alle de medlemsstater, hvor koncernen er aktiv, for at lette hurtige, fælles beslutninger. I de afviklingshandlinger, der træffes af koncernafviklingsmyndigheden, bør der altid tages hensyn til deres virkninger for den finansielle stabilitet i de medlemsstater, hvor koncernen er aktiv. Dette bør sikres ved, at afviklingsmyndighederne i den medlemsstat, hvor et datterselskab er etableret, har mulighed for at gøre indsigelse mod koncernafviklingsmyndighedens beslutninger, ikke kun hvad angår afviklingshandlingernes hensigtsmæssighed, men også ud fra behovet for at beskytte den pågældende medlemsstats finansielle stabilitet.
- (98) Afviklingskollegiet bør ikke være et beslutningstagende organ, men en platform, der fremmer de nationale myndigheders beslutningstagning. De fælles afgørelser bør træffes af de forskellige berørte nationale myndigheder.
- (99) Indførelsen af en koncernafviklingsordning vil formentlig være befordrende for en koordineret afvikling, som sandsynligvis vil give det bedste resultat for alle institutter i en koncern. Koncernafviklingsmyndigheden bør foreslå koncernafviklingsordningen og forelægge den for afviklingskollegiet. Nationale afviklingsmyndigheder, der modsætter sig ordningen eller beslutter at træffe uafhængige afviklingshandlinger, bør gøre rede for deres uenighed og meddele grundene hertil og detaljerne vedrørende eventuelle uafhængige afviklingshandlinger, de agter at træffe, over for koncernafviklingsmyndigheden og de andre afviklingsmyndigheder, der er omfattet af koncernafviklingsordningen. Nationale myndigheder, der beslutter at afvige fra koncernafviklingsordningen, bør tage behørigt hensyn til den potentielle indvirkning på den finansielle stabilitet i de medlemsstater, hvor de andre afviklingsmyndigheder befinder sig, og den potentielle indvirkning på andre dele af koncernen.

- (100) Som led i en koncernafviklingsordning bør myndighederne opfordres til at anvende det samme værktøj på de juridiske personer, der opfylder betingelserne for afvikling. Koncernafviklingsmyndigheden bør have beføjelse til at anvende broinstitutværktøjet på koncernniveau (hvilket eventuelt kan omfatte byrdefordelingsarrangementer) for at stabilisere koncernen som helhed. Ejendomsretten til datterselskaberne vil kunne overføres til brobanken med henblik på videresalg, enten samlet eller hver for sig, når de rette markedsvilkår indfinder sig. Koncernafviklingsmyndigheden bør desuden have beføjelse til at anvende bail-in-værktøjet på moderinstitutniveau.
- (101) En effektiv afvikling af internationalt aktive institutter og koncerner kræver samarbejde mellem Unionens, medlemsstaternes og tredjelandes afviklingsmyndigheder. Det vil befordre samarbejdet, hvis tredjelandes afviklingsordninger baseres på de fælles principper og tilgange, som i øjeblikket udvikles af Rådet for Finansiell Stabilitet og G20-landene. Med henblik herpå bør EBA have beføjelse til at udarbejde og indgå ikkebindende rammeaftaler om samarbejde med myndigheder i tredjelande i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010, og de nationale myndigheder bør kunne indgå bilaterale aftaler, der er i overensstemmelse med rammeaftalerne under EBA. Udarbejdelsen af sådanne aftaler mellem nationale myndigheder, der er ansvarlige for at håndtere nødlidende globale virksomheder, bør være et middel til at sikre effektiv planlægning, beslutningstagning og koordinering i forhold til internationale koncerner. Generelt bør der være gensidighed i disse ordninger. De nationale afviklingsmyndigheder bør som medlemmer af det europæiske afviklingskollegium, når det er relevant, anerkende og håndhæve tredjelandes afviklingsprocedurer i de tilfælde, der er fastsat i dette direktiv.
- (102) Der bør finde et samarbejde sted om både datterselskaber af EU- og tredjelandskoncerner og filialer af EU- eller tredjelandsinstitutter. Datterselskaber af tredjelandskoncerner er virksomheder etableret i Unionen og er derfor fuldt ud underlagt EU-retten, herunder de afviklingsværktøjer, der fastsættes ved dette direktiv. Det er imidlertid nødvendigt, at medlemsstaterne bibeholder retten til at tage skridt i forhold til filialer af institutter, der har deres hovedkontor i tredjelande, når anerkendelse og anvendelse af tredjelandes afviklingsprocedurer, som har forbindelse med en filial, ville bringe Unionens finansielle stabilitet i fare, eller når EU-indskydere ikke ville få samme behandling som tredjelandsindskydere. I sådanne tilfælde og i de tilfælde, der er fastsat i dette direktiv bør medlemsstaterne have ret til efter høring af de nationale afviklingsmyndigheder at nægte anerkendelse af tredjelandes afviklingsprocedurer i forbindelse med EU-filialer af tredjelandsinstitutter.
- (103) Under visse omstændigheder kan effektiviteten af de anvendte afviklingsværktøjer være betinget af adgangen til kortfristede finansieringsmidler for et institut eller et broinstitut, garantier, der stilles til rådighed for potentielle købere, eller tilvejebringelsen af kapital til broinstituttet. Uagtet centralbankernes rolle med hensyn til at tilføre det finansielle system likviditet, også i perioder med stress, er det vigtigt, at medlemsstaterne opretter finansieringsordninger for at undgå, at midlerne til disse formål kommer fra de nationale budgetter. Det bør være den finansielle sektor som helhed, der finansierer stabiliseringen af det finansielle system.
- (104) Som hovedregel bør medlemsstaterne etablere deres egne nationale finansieringsordninger ved hjælp af fonde, der kontrolleres af deres afviklingsmyndigheder, og som skal bruges til de formål, der er fastsat i dette direktiv. Hertil bør dog knyttes en nøje afgrænset undtagelse, som giver medlemsstaterne mulighed for at etablere deres nationale finansieringsordninger gennem obligatoriske bidrag fra institutter, som er meddelt tilladelse på deres områder, og som ikke ejes af fonde, der kontrolleres af deres afviklingsmyndigheder, forudsat at visse betingelser er opfyldt.
- (105) I princippet bør der indsamles bidrag i sektoren forud for og uafhængigt af et afviklingsforløb. Hvis de på forhånd fremskaffede midler ikke er tilstrækkelige til at dække tabene eller omkostningerne i forbindelse med anvendelsen af finansieringsordningerne, bør der indsamles supplerende bidrag til dækning af de yderligere omkostninger eller tab.
- (106) For at nå en kritisk masse og undgå procykliske virkninger, som ville opstå, hvis finansieringsordningerne skulle baseres udelukkende på ex post-bidrag under en systemisk krise, er det absolut nødvendigt, at de finansielle midler, der er til rådighed ex ante under de nationale finansieringsordninger, mindst beløber sig til et vist minimumsniveau.

- (107) For at sikre en rimelig beregning af bidrag og give incitamenter til at anvende en mindre risikobetonet model bør der i forbindelse med bidrag til nationale finansieringsordninger tages hensyn til omfanget af de kredit-, likviditets- og markedsrisici, institutterne har påtaget sig.
- (108) At sikre effektiv afvikling af nødlidende institutter i Unionen er et væsentligt led i gennemførelsen af det indre marked. Et instituts sammenbrud påvirker ikke kun den finansielle stabilitet på de markeder, hvor det opererer direkte, men også hele Unionens finansielle marked. Gennemførelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser har styrket samspillet mellem de forskellige nationale finansielle systemer. Institutterne opererer uden for deres etableringsmedlemsstat og er indbyrdes forbundne med hinanden via interbankmarkedet og andre markeder, som i det væsentlige er tværeurøpæiske. Det er ikke kun de medlemsstater, hvor disse institutter opererer, men samtlige medlemsstater generelt, der har en interesse i at sikre en effektiv finansiering af institutternes afvikling i alle medlemsstater for at sikre lige konkurrencevilkår og forbedre den måde, hvorpå det indre finansielle marked fungerer. Oprettelsen af et europæisk system af finansieringsordninger bør sikre, at alle de institutter, der opererer i Unionen, er omfattet af lige effektive ordninger til finansiering af afvikling og bidrager til stabiliteten i det indre marked.
- (109) For at opbygge modstandsdygtigheden i det europæiske system af finansieringsordninger og i overensstemmelse med det mål, der tilsiger, at finansieringen i første række bør komme fra aktionærer og kreditorer hos det institut, der er under afvikling, og dernæst fra erhvervslivet frem for fra de offentlige budgetter, kan finansieringsordninger anmode om at optage lån hos andre finansieringsordninger, hvis der er behov for det. De bør ligeledes have beføjelse til at yde lån til andre ordninger, der har behov for det. En sådan långivning bør være strengt frivillig. Afgørelsen om at yde lån til andre ordninger bør træffes af den udlånende finansieringsordning, men på grund af de potentielle finanspolitiske konsekvenser bør medlemsstater kunne kræve høring af eller samtykke fra det kompetente ministerium.
- (110) Finansieringsordninger oprettes på nationalt plan, men bør gensidiggøres i forbindelse med en koncernafvikling, forudsat at der opnået enighed mellem de nationale myndigheder om afvikling af instituttet. Indskud, der er dækket af indskudsgarantiordninger, bør ikke bære noget tab under afviklingsproceduren. Hvis en afviklingshandling sikrer, at indskydere fortsat har adgang til deres indskud, bør der stilles krav om, at indskudsgarantiordninger, som et institut under afvikling er medlem af, yder et bidrag, der ikke er højere end de tab, de ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling.
- (111) Dækkede indskud er beskyttet mod tab under afvikling, men andre berettigede indskud er potentielt til rådighed for tabsabsorbering. For at sikre en vis beskyttelse af fysiske personer og mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder med berettigede indskud, der overstiger det dækkede beløb, bør sådanne indskud placeres højere i prioritetsrækkefølgen end almindelige usikrede, ikkeprivilegerede kreditorers fordringer i henhold til de nationale bestemmelser om almindelig insolvensbehandling. Fordringer under indskudsgarantiordningen bør have en endnu højere prioritet i henhold til sådanne nationale bestemmelser end førnævnte kategorier af berettigede indskud. En harmonisering af national insolvensret på dette område er nødvendig for at mindske eksponeringen af afviklingsfondene i medlemsstaterne i henhold til princippet om, at ingen kreditor må stilles ringere end under en insolvensbehandling, som fastlagt i dette direktiv.
- (112) Hvis der i forbindelse med afviklingen af et institut overføres indskud til et andet institut, bør indskyderne ikke være forsikret ud over det dækningsniveau, der er fastsat i direktiv 2014/49/EU. Derfor bør fordringer på indskud, der forbliver i det institut, som er under afvikling, begrænses til differencen mellem de overførte midler og den dækning, der ydes i direktiv 2014/49/EU. Hvis de overførte indskud overstiger dækningen, bør indskyderen ikke kunne gøre nogen fordringer gældende over for indskudsgarantiordningen for så vidt angår indskud, der forbliver i det institut, der er under afvikling.
- (113) Ved oprettelsen af de finansieringsordninger, der skal udgøre det europæiske system af finansieringsordninger som fastsat i dette direktiv, bør det sikres, at anvendelsen af de midler, der er til rådighed på nationalt plan til afvikling, koordineres.

- (114) Beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF bør delegeres til Kommissionen for så vidt angår præcisering af kriterier for definition af »kritiske funktioner« og »centrale forretningsområder« med henblik på dette direktiv; de omstændigheder, hvor udelukkelse af passiver fra gældsnedskrivning eller konverteringskrav efter dette direktiv er nødvendig, kategorier af ordninger for hvilke medlemsstaterne bør sikre passende beskyttelse af delvise overførsler; den måde på hvilken institutters bidrag til afviklingsfinansieringsordninger bør justeres i forhold til deres risikoprofil; registreringen, bogføringen, rapporteringskravene og andre krav, der har til hensigt at sikre, at de ex ante-bidrag faktisk bliver betalt; og de omstændigheder under hvilke og betingelser efter hvilke et institut kan undtages midlertidigt fra at betale ex post-bidrag. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder også på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (115) Når det er fastsat i dette direktiv, er det hensigtsmæssigt, at EBA bør fremme konvergens i de nationale myndigheders praksis ved hjælp af retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Inden for områder, som ikke er omfattet af reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder, kan EBA på eget initiativ udstede retningslinjer og henstillinger om anvendelse af EU-retten.
- (116) Europa-Parlamentet og Rådet bør have tre måneder fra meddelelsesdatoen til at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. Europa-Parlamentet og Rådet bør kunne underrette de øvrige institutioner om, at de ikke agter at gøre indsigelse.
- (117) Tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør fremme en ensartet harmonisering og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Da EBA sidder inde med højt specialiseret faglig kompetence, vil det være effektivt og hensigtsmæssigt i de tilfælde, der er præciseret i dette direktiv, at lade dette organ få til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politiske valg, med henblik på forelæggelse for Kommissionen.
- (118) Kommissionen bør, når det er fastsat i dette direktiv, vedtage de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som EBA udarbejder, ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Kommissionen bør, når det er fastsat i dette direktiv, vedtage udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som EBA udarbejder, ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- (119) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF⁽¹⁾ indeholder bestemmelser om gensidig anerkendelse og håndhævelse i alle medlemsstater af afgørelser vedrørende sanering og likvidation af institutter, der har filialer i andre medlemsstater end den, hvor de har deres hovedkontor. Direktivet sikrer, at alle instituttets aktiver og passiver, uanset i hvilket land de befinder sig, behandles ved en enkelt procedure i hjemlandet, og at kreditorer i værtsmedlemsstaterne behandles på samme måde som kreditorer i hjemlandet. For at gøre afviklingen effektiv bør direktiv 2001/24/EF gælde, hvis afviklingsværktøjerne tages i brug, både når disse instrumenter anvendes på institutter, og når de anvendes på andre enheder, som er omfattet af afviklingsordningen. Direktiv 2001/24/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (120) Unionens selskabsdirektiver indeholder ufravigelige regler om beskyttelse af aktionærer og kreditorer i institutter, der falder ind under disse direktivers anvendelsesområde. I en situation, hvor afviklingsmyndighederne har behov for at handle hurtigt, kan disse regler være til hinder for afviklingsmyndighedernes effektive indsats og anvendelse af afviklingsværktøjer og -beføjelser, og der bør derfor indføres passende undtagelser i dette direktiv. For at sikre størst mulig retssikkerhed for de berørte parter bør undtagelserne defineres klart og snævert, og de bør kun anvendes ud fra almene hensyn, og når kriterierne for udløsning af afvikling er opfyldt. Anvendelsen af afviklingsværktøjer forudsætter, at afviklingsmålene og betingelserne for afvikling, der er fastsat i dette direktiv, opfyldes.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af forsikringselskaber (EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15).

- (121) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU ⁽¹⁾ indeholder regler om aktionærernes ret til at træffe afgørelse om kapitalforhøjelser og -nedsættelser, om deres ret til at deltage i nye aktieudstedelser som vederlag for indskud, om beskyttelse af kreditorer i tilfælde af kapitalnedsættelser og om indkaldelse af generalforsamlingen i tilfælde af betydelige kapitaltab. Disse regler kan være til hinder for en hurtig indsats fra afviklingsmyndighedernes side, og der bør derfor fastsættes passende undtagelser.
- (122) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU ⁽²⁾, fastsætter regler om bl.a. samtykke til fusioner fra generalforsamlingen i hvert af de fusionerende selskaber, om krav til fusionsplanen, beretningen fra ledelsesorganerne og beretningen fra sagkyndige samt om beskyttelse af kreditorer. Rådets sjette direktiv 82/891/EØF ⁽³⁾ indeholder lignende regler om spaltning af aktieselskaber. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF ⁽⁴⁾ fastsætter tilsvarende regler vedrørende grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar. Der bør fastsættes passende undtagelser fra disse direktiver, således at afviklingsmyndighederne kan handle hurtigt.
- (123) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF ⁽⁵⁾ er der fastsat en forpligtelse til at fremsætte et tilbud om at overtage alle et selskabs aktier til en rimelig pris som defineret i nævnte direktiv, hvis en person, direkte eller indirekte, alene eller i forståelse med andre, erhverver en vis procentdel af aktierne i selskabet, som giver vedkommende kontrol med selskabet ifølge national ret. Formålet med reglen om obligatorisk tilbud er at beskytte minoritetsinteresser, i tilfælde af at kontrollen med selskabet ændres. Udsigten til så bekostelig en forpligtelse kan dog muligvis afholde eventuelle investorer fra at investere i det berørte institut og dermed gøre det vanskeligt for afviklingsmyndighederne at gøre brug af alle deres afviklingsbeføjelser. Der bør indrømmes passende undtagelser fra reglen om obligatorisk tilbud i det omfang, det er nødvendigt for anvendelsen af afviklingsbeføjelserne, men efter afviklingsperioden bør denne regel gælde for enhver aktionær, der overtager kontrollen med det berørte institut.
- (124) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF ⁽⁶⁾, fastsætter proceduremæssige aktionærrettigheder i relation til generalforsamlinger. Direktiv 2007/36/EF indeholder bl.a. regler om minimumsvarslet for indkaldelse til generalforsamlinger og om indholdet af indkaldelsen til generalforsamling. Disse regler kan være til hinder for en hurtig indsats fra afviklingsmyndighedernes side, og der bør derfor fastsættes passende undtagelser fra direktivet. Forud for en afvikling kan der være behov for en hurtig kapitaludvidelse, hvis instituttet ikke opfylder eller forventes ikke at opfylde kravene i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU, og hvis en kapitaludvidelse forventes at kunne rette op på den finansielle situation og undgå en situation, hvor tærskelkriterierne for afvikling er opfyldt. I sådanne situationer bør der være mulighed for at indkalde til generalforsamling med kort varsel. Aktionærerne bør imidlertid fortsat have beføjelse til at træffe afgørelse om kapitaludvidelsen og om det kortere varsel for indkaldelse til generalforsamlinger. Der bør indrømmes passende undtagelser fra direktiv 2007/36/EF med henblik på indførelsen af denne ordning.
- (125) For at sikre, at afviklingsmyndighederne er repræsenteret i Det Europæiske Finanstilsynssystem, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 1092/2010, forordning (EU) nr. 1093/2010, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽⁷⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 74).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber (EUT L 110 af 29.4.2011, s. 1).

⁽³⁾ Rådets sjette direktiv 82/891/EØF af 17. december 1982 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om spaltning af aktieselskaber (EFT L 378 af 31.12.1982, s. 47).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005 om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar (EUT L 310 af 25.11.2005, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud (EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (EUT L 184 af 14.7.2007, s. 17).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

nr. 1095/2010 ⁽¹⁾, og sikre, at EBA har den nødvendige sagkundskab til at udføre de opgaver, dette direktiv fastsætter, bør forordning (EU) nr. 1093/2010 ændres således, at begrebet kompetente myndigheder som defineret i nævnte forordning også omfatter de nationale afviklingsmyndigheder som defineret i dette direktiv. Denne ligestilling af afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder i forordning (EU) nr. 1093/2010 ligger i forlængelse af de opgaver, der tildeles EBA i henhold til artikel 25 i forordning (EU) nr. 1093/2010, med at bidrage til og aktivt deltage i udarbejdelsen og koordineringen af genopretnings- og afviklingsplaner og sigte mod at lette afviklingen af nødlidende institutter og navnlig grænseoverskridende koncerner.

- (126) Der bør stilles krav om, at medlemsstaterne for at sikre, at institutterne, de personer, der faktisk varetager den daglige ledelse, samt deres ledelsesorgan overholder de forpligtelser, der hidrører fra dette direktiv, og sikre, at de behandles ens i hele Unionen, indfører administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og er afskrækkende. Derfor bør de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som medlemsstaterne fastlægger, opfylde en række væsentlige krav vedrørende adressaterne, de kriterier, der skal tages hensyn til ved anvendelsen af en sanktion eller anden administrativ foranstaltning, offentliggørelsen af sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, de vigtigste sanktionsbeføjelser og størrelsen af de administrative bøder. EBA bør under overholdelse af en streng tjenstlig tavshedspligt føre en central database indeholdende alle administrative sanktioner og informationer om klager, den er blevet underrettet om af de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne.
- (127) Dette direktiv omhandler såvel administrative sanktioner som andre administrative foranstaltninger for at omfatte alle de skridt, der tages, efter at en overtrædelse er begået, og som skal forhindre yderligere overtrædelser, uanset om de i henhold til national ret betragtes som sanktioner eller som andre administrative foranstaltninger.
- (128) Selv om intet forhindrer medlemsstaterne i at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner og om strafferetlige sanktioner for de samme overtrædelser, bør de ikke være forpligtet til at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for de overtrædelser af dette direktiv, der er omfattet af national strafferet. I overensstemmelse med national ret er medlemsstaterne ikke forpligtet til at pålægge såvel administrative som strafferetlige sanktioner for samme overtrædelse, men de kan gøre det, hvis det er tilladt i henhold til deres nationale lovgivning. Opretholdelsen af strafferetlige sanktioner snarere end administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger for overtrædelser af dette direktiv bør dog ikke begrænse eller på anden måde påvirke afviklingsmyndighedernes og de kompetente myndigheders mulighed for at samarbejde med og rettidigt få adgang til og udveksle oplysninger med afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder i andre medlemsstater i forbindelse med dette direktiv, herunder efter at de pågældende overtrædelser er indgivet ved de kompetente retslige myndigheder med henblik på retsforfølgning.
- (129) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽²⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (130) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de rettigheder, friheder og principper, som bl.a. anerkendes i chartret, navnlig ejendomsretten, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol og retten til et forsvar.
- (131) Målet for dette direktiv, nemlig harmonisering af regler og procedurer for afvikling af institutter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af virkningerne i hele Unionen af et instituts sammenbrud bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

⁽²⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

- (132) Når kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder træffer afgørelser eller foranstaltninger i henhold til dette direktiv, bør de altid tage behørigt hensyn til konsekvenserne af deres afgørelser og foranstaltninger for den finansielle stabilitet og den økonomiske situation i andre medlemsstater, og de bør overveje betydningen af eventuelle datterselskaber eller filialer for den finansielle sektor og økonomien i den medlemsstat, hvor sådanne datterselskaber eller filialer er etableret eller beliggende, selv i tilfælde hvor det pågældende datterselskab eller den pågældende filial er af mindre betydning for den konsoliderede koncern.
- (133) Kommissionen gennemgår erfaringerne med den overordnede anvendelse af dette direktiv og overvejer navnlig, på baggrund af de ordninger, der fastlægges i henhold til enhver EU-retsakt om indførelse af en afviklingsmekanisme, som omfatter mere end én medlemsstat, udøvelsen af EBA's beføjelser i henhold til dette direktiv til at mægle mellem en afviklingsmyndighed i en medlemsstat, der deltager i mekanismen, og en afviklingsmyndighed i en medlemsstat, der ikke deltager deri —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE, DEFINITIONER OG MYNDIGHEDER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I dette direktiv fastsættes der regler og procedurer for genopretning og afvikling af følgende enheder:
 - a) institutter, der er etableret i Unionen
 - b) finansieringsinstitutter, der er etableret i Unionen, hvis finansieringsinstituttet er datterselskab af et kreditinstitut eller et investeringsselskab eller af et selskab som omhandlet i litra c) eller d) og indgår i tilsynet med moderselskabet på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med artikel 6-17 i forordning (EU) nr. 575/2013
 - c) finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og blandede holdingselskaber, der er etableret i Unionen
 - d) finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat, finansielle moderholdingselskaber i Unionen, blandede finansielle moderholdingselskaber i en medlemsstat og blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen
 - e) filialer af institutter, der er etableret eller beliggende uden for Unionen, jf. de særlige vilkår, der er fastlagt i dette direktiv.

Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder skal i forbindelse med fastlæggelsen og anvendelsen af kravene i henhold til dette direktiv og anvendelsen af de forskellige værktøjer, som de har til rådighed for så vidt angår de første afsnit omhandlede enheder, samt under overholdelse af specifikke bestemmelser tage hensyn til karakteren af et instituts forretningsaktiviteter, aktionærstruktur, retlige form, risikoprofil, størrelse og retlige status, dets forbundethed med andre institutter eller med det finansielle system generelt, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter, dets medlemskab af en institutsikringsordning, der opfylder kravene i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013, eller af andre kooperative systemer for gensidig solidaritet som omhandlet i artikel 113, stk. 6, i nævnte forordning, og spørgsmålet om, hvorvidt det udfører investeringsservice og -aktiviteter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i direktiv 2014/65/EU.

2. Medlemsstaterne kan vedtage eller opretholde regler, som skærper eller supplerer dem, der er fastsat i dette direktiv og i de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der vedtages på grundlag af dette direktiv, forudsat at de er af generel karakter og ikke strider mod dette direktiv og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag heraf.

*Artikel 2***Definitioner**

1. I dette direktiv forstås ved:

- 1) »afvikling«: anvendelse af et afviklingsværktøj eller af et værktøj som omhandlet i artikel 37, stk. 9, med henblik på at opfylde et eller flere af afviklingsmålene som omhandlet i artikel 31, stk. 2
- 2) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013, bortset fra de enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU
- 3) »investeringsselskab«: et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i forordning (EU) nr. 575/2013, som er underlagt startkapitalkravet fastsat i artikel 28, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU
- 4) »finansieringsinstitut«: et finansieringsinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 5) »datterselskab«: et datterselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 16), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 6) »moderselskab«: et moderselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 15), litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 7) »konsolideret grundlag«: grundlaget for den konsoliderede situation som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 47), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 8) »institutsikringsordning«: en ordning, der opfylder kravene i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013
- 9) »finansielt holdingselskab«: et finansielt holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 10) »blandet finansielt holdingselskab«: et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 11) »blandet holdingselskab«: et blandet holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 22), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 12) »finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat«: et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 30), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 13) »finansielt moderholdingselskab i Unionen«: et finansielt moderholdingselskab i Unionen som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 31), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 14) »blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat«: et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 32), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 15) »blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen«: et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 33), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 16) »afviklingsmål«: de i artikel 31, stk. 2, omhandlede afviklingsmål
- 17) »filial«: en filial som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i forordning (EU) nr. 575/2013

- 18) »afviklingsmyndighed«: en myndighed, som er udpeget af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 3
- 19) »afviklingsværktøj«: et afviklingsværktøj som omhandlet i artikel 37, stk. 3
- 20) »afviklingsbeføjelse«: en beføjelse som omhandlet i artikel 63-72
- 21) »kompetent myndighed«: en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i forordning (EU) nr. 575/2013, herunder Den Europæiske Centralbank for så vidt angår de særlige opgaver, den har fået overdraget ved Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 ⁽¹⁾
- 22) »kompetente ministerier«: finansministerier eller andre ministerier i medlemsstaterne, som har ansvar for økonomiske, finansielle og budgetmæssige beslutninger på nationalt plan i henhold til den nationale kompetencefordeling, og som er udpeget i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5
- 23) »institut«: et kreditinstitut eller et investeringsselskab
- 24) »ledelsesorgan«: et ledelsesorgan som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 7), i direktiv 2013/36/EU
- 25) »daglig ledelse«: den daglige ledelse som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 9), i direktiv 2013/36/EU
- 26) »koncern«: et moderselskab og dets datterselskaber
- 27) »grænseoverskridende koncern«: en koncern, der har etableret koncernenheder i mere end én medlemsstat
- 28) »ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige«: statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF eller enhver anden offentlig finansiel støtte på overnationalt niveau, som, hvis den blev ydet på nationalt niveau, ville udgøre statsstøtte, og som ydes for at bevare eller genoprette levedygtigheden, likviditeten eller solvensen af et institut eller de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) omhandlede enheder eller af en koncern, som et sådant institut eller en sådan enhed er en del af
- 29) »likviditetsstøtte i en nødsituation«: en centralbanks ydelse af centralbankpenge eller enhver anden bistand, som kan medføre en forøgelse af mængden af centralbankpenge, til et solvent finansieringsinstitut eller en koncern af solvente finansieringsinstitutter, som har midlertidige likviditetsproblemer, uden at en sådan operation udgør en del af pengepolitikken
- 30) »systemisk krise«: forstyrrelse af det finansielle system med potentielt alvorlige negative konsekvenser for det indre marked og realøkonomien. Alle typer af finansielle formidlere, markeder og infrastrukturer kan potentielt være systemisk vigtige i et vist omfang
- 31) »koncernenhed«: en juridisk person, der tilhører en koncern
- 32) »genopretningsplan«: en genopretningsplan, der udarbejdes og vedligeholdes af et institut i overensstemmelse med artikel 5
- 33) »koncerngenopretningsplan«: en koncerngenopretningsplan, der udarbejdes og vedligeholdes i overensstemmelse med artikel 7
- 34) »væsentlig filial«: en filial, der ville blive betragtet som væsentlig i en værtsmedlemsstat i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

- 35) »kritiske funktioner«: aktiviteter, ydelser eller transaktioner, hvis ophør i en eller flere medlemsstater kan forventes at føre til forstyrrelser i ydelser, der er af afgørende betydning for realøkonomien, eller til forstyrrelse af den finansielle stabilitet som følge af et instituts eller en koncerns størrelse, markedsandel, eksterne og interne forbindelser, kompleksitet eller grænseoverskridende aktiviteter, navnlig med hensyn til muligheden for at erstatte de pågældende aktiviteter, ydelser eller transaktioner
- 36) »centrale forretningsområder«: forretningsområder og hertil knyttede ydelser, der repræsenterer væsentlige kilder til indtægter, fortjeneste eller franchiseværdi for et institut eller en koncern, som et institut er en del af
- 37) »konsoliderende tilsynsmyndighed«: en konsoliderende tilsynsmyndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 41), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 38) »kapitalgrundlag«: kapitalgrundlag som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 118), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 39) »betingelser for afvikling«: de i artikel 32, stk. 1, omhandlede betingelser
- 40) »afviklingshandling«: afgørelse om at lade et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), afvikle i henhold til artikel 32 eller 33, anvendelse af et afviklingsværktøj eller udøvelse af en eller flere afviklingsbeføjelser
- 41) »afviklingsplan«: en afviklingsplan for et institut udarbejdet i overensstemmelse med artikel 10
- 42) »koncernafvikling«:
- a) en afviklingshandling, der træffes for et moderselskab eller et institut, der er underlagt konsolideret tilsyn, eller
 - b) afviklingsmyndighedernes koordinering af anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser over for koncernenheder, der opfylder betingelserne for afvikling
- 43) »koncernafviklingsplan«: en plan for koncernafvikling udarbejdet i overensstemmelse med artikel 12 og 13
- 44) »koncernafviklingsmyndighed«: afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed befinder sig
- 45) »koncernafviklingsordning«: en plan udarbejdet med henblik på koncernafvikling i overensstemmelse med artikel 91
- 46) »afviklingskollegium«: et kollegium etableret i overensstemmelse med artikel 88 med henblik på at udføre de i artikel 88, stk. 1, omhandlede opgaver
- 47) »almindelig insolvensbehandling«: en kollektiv insolvensbehandling, der medfører, at en skyldner helt eller delvis mister rådigheden over sine aktiver, og at der udpeges en kurator eller en administrator, og som normalt finder anvendelse på institutter i henhold til national ret, og som enten er specifik for disse institutter eller gælder generelt for alle fysiske og juridiske personer
- 48) »gældsinstrumenter«, jf. artikel 63, stk. 1, litra g) og j): obligationer og andre former for omsættelig gæld, instrumenter, der skaber eller anerkender en gæld, og instrumenter, der giver ret til at erhverve gældsinstrumenter
- 49) »moderinstitut i en medlemsstat«: et moderinstitut i en medlemsstat, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 28), i forordning (EU) nr. 575/2013

- 50) »moderinstitut i Unionen«: et moderinstitut i Unionen som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 29), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 51) »krav til kapitalgrundlag«: kravene i artikel 92-98 i forordning (EU) nr. 575/2013
- 52) »tilsynskollegium«: et kollegium af tilsynsførende etableret i henhold til artikel 116 i direktiv 2013/36/EU
- 53) »Unionens statsstøttere«: de rammebestemmelser, der er etableret ved artikel 107, 108 og 109 i TEUF, samt forordninger og alle EU-retsakter, herunder retningslinjer og meddelelser, der er udstedt eller vedtaget i medfør af artikel 108, stk. 4, eller artikel 109 i TEUF
- 54) »likvidation«: realisering af et instituts eller en enheds aktiver som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- 55) »værktøj til adskillelse af aktiver«: mekanisme for en afviklingsmyndigheds overførsel af aktiver, rettigheder eller passiver i et institut, der er under afvikling, til et porteføljeadministrationsselskab i overensstemmelse med artikel 42
- 56) »porteføljeadministrationsselskab«: en juridisk person, der opfylder kravene i artikel 42, stk. 2
- 57) »bail-in-værktøj«: mekanisme for en afviklingsmyndigheds udøvelse af beføjelserne til nedskrivning og konvertering af passiverne i et institut, der er under afvikling, i overensstemmelse med artikel 43
- 58) »virksomhedssalgsværktøj«: mekanisme for en afviklingsmyndigheds overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der er udstedt af et institut under afvikling, eller af aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling til en køber, der ikke er et broinstitut, i overensstemmelse med artikel 38
- 59) »broinstitut«: en juridisk person, der opfylder kravene i artikel 40, stk. 2
- 60) »broinstitutværktøj«: mekanisme for overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der er udstedt af et institut under afvikling, eller af aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling til et broinstitut i overensstemmelse med artikel 40
- 61) »ejerskabsinstrumenter«: aktier, andre instrumenter, der overdrager ejerskab, instrumenter, der kan konverteres til eller giver ret til at erhverve aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, og instrumenter, der repræsenterer aktieinteresser eller andre ejerskabsinteresser
- 62) »aktionærer«: aktionærer eller indehaverne af andre ejerskabsinstrumenter
- 63) »overførselsbeføjelser«: de beføjelser, der er anført i artikel 63, stk. 1, litra c) eller d), til at overføre aktier, andre ejerskabsinstrumenter, gældsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver eller en kombination af disse fra et institut under afvikling til en modtager
- 64) »central modpart«: en central modpart som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) nr. 648/2012
- 65) »derivat«: et derivat som defineret i artikel 2, nr. 5), i forordning (EU) nr. 648/2012
- 66) »gældsnedskrivnings- og konverteringsbeføjelser«: de i artikel 59, stk. 2, og artikel 63, stk. 1, litra e)-i), omhandlede beføjelser

- 67) »sikret passiv«: et passiv, hvor kreditors ret til betaling eller anden form for ydelse er sikret ved et aktiv, et pant eller en tilbageholdelsesret eller en sikkerhedsstillelse, herunder passiver hidrørende fra tilbagekøbsaftaler og andre sikkerhedsstillelser i form af overdragelse af ejendomsret
- 68) »egentlige kernekapitalinstrumenter«: kapitalinstrumenter, der opfylder kravene fastsat i artikel 28, stk. 1-4, artikel 29, stk. 1-5, eller artikel 31, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013
- 69) »hybride kernekapitalinstrumenter«: kapitalinstrumenter, der opfylder kravene i artikel 52, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013
- 70) »samlet beløb«: det samlede beløb, på grundlag af hvilket afviklingsmyndigheden har vurderet, at de nedskrivningsrelevante passiver skal nedskrives eller konverteres, jf. artikel 46, stk. 1
- 71) »nedskrivningsrelevante passiver«: de passiver og kapitalinstrumenter, der ikke kvalificerer som egentlige eller hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter i et institut eller i en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der ikke er udelukket fra anvendelsesområdet for bail-in-værktøjet i medfør af artikel 44, stk. 2
- 72) »indskudsgarantiordning«: en indskudsgarantiordning, der indføres og officielt anerkendes af en medlemsstat i henhold til artikel 4 i direktiv 2014/49/EU
- 73) »supplerende kapitalinstrumenter«: kapitalinstrumenter eller efterstillede lån, der opfylder kravene i artikel 63 i forordning (EU) nr. 575/2013
- 74) »relevante kapitalinstrumenter«: i forbindelse med afsnit IV, kapitel IV, afdeling 5, og afsnit IV, kapitel V, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter
- 75) »konverteringssats«: den faktor, der bestemmer antallet af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, som et passiv af en bestemt kategori vil blive konverteret til, enten på basis af et enkelt instrument af den pågældende kategori eller på basis af en specifik værdienhed af en gældsfordring
- 76) »berørt kreditor«: en kreditor, hvis fordring vedrører et passiv, der nedbringes eller konverteres til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter ved udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen i henhold til anvendelsen af bail-in-værktøjet
- 77) »berørt indehaver«: en indehaver af ejerskabsinstrumenter, hvis ejerskabsinstrumenter annulleres i medfør af den i artikel 63, stk. 1, litra h), omhandlede beføjelse
- 78) »ansvarlig myndighed«: den myndighed i den efter artikel 61 identificerede medlemsstat, som i henhold til lovgivningen i denne medlemsstat er ansvarlig for at træffe de i artikel 59, stk. 3, anførte afgørelser
- 79) »relevant moderinstitut«: et moderinstitut i en medlemsstat, et moderinstitut i Unionen, et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et blandet holdingselskab, et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et finansielt moderholdingselskab i Unionen, et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, over for hvilket bail-in-værktøjet anvendes
- 80) »modtager«: den enhed, til hvilken der overføres aktier, andre ejerskabsinstrumenter, gældsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver eller en kombination af disse fra et institut under afvikling
- 81) »arbejdsdag«: enhver anden dag end en lørdag, en søndag eller en dag, som er helligdag i den berørte medlemsstat

- 82) »opsigelsesret«: retten til at opsiges en kontrakt, retten til at fremskynde, afslutte, modregne eller nette forpligtelser og enhver lignende bestemmelse, der suspenderer, ændrer eller ophæver en kontraktparts forpligtelse eller en bestemmelse, der forhindrer en kontraktlig forpligtelse, som ellers ville opstå, i at opstå
- 83) »institut under afvikling«: et institut, et finansielt institut, et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et blandet holdingselskab, et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et finansielt moderholdingselskab i Unionen, et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, over for hvilket der træffes en afviklingshandling
- 84) »EU-datterselskab«: et institut, som er etableret i en medlemsstat, og som er et datterselskab af et institut eller et tredjelandsmoderselskab
- 85) »modervirksomhed i Unionen«: et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen
- 86) »tredjelandsinstitut«: en enhed, hvis hovedkontor er etableret i et tredjeland, og som ville være omfattet af definitionen på et institut, hvis det var etableret inden for Unionen
- 87) »tredjelandsmoderselskab«: et moderselskab i et tredjeland, et finansielt moderholdingselskab i et tredjeland eller et blandet finansielt moderholdingselskab i et tredjeland
- 88) »afviklingsprocedure i et tredjeland«: en foranstaltning i henhold til lovgivningen i et tredjeland med henblik på at forvalte et tredjelandsinstituts eller tredjelandsmoderselskabets sammenbrud, og som med hensyn til målene og de forventede resultater kan sammenlignes med afviklingshandling i henhold til dette direktiv
- 89) »EU-filial«: et tredjelandsinstituts filial, der er beliggende i en medlemsstat
- 90) »relevant tredjelandsmyndighed«: en tredjelandsmyndighed, som varetager de samme opgaver som dem, der varetages af afviklingsmyndigheder eller kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv
- 91) »finansieringsordning for koncerner«: den eller de finansieringsordninger, der gælder i koncernafviklingsmyndighedens medlemsstat
- 92) »back-to-back-transaktion«: en transaktion, der indgås mellem to koncernenheder med det formål at overføre hele eller en del af risikoen i forbindelse med en anden transaktion, som en af disse koncernenheder har indgået med tredjemand
- 93) »koncernintern sikkerhedsstillelse«: en kontrakt, hvorved en koncernenhed stiller en sikkerhed for en anden koncernenheds forpligtelser over for tredjemand
- 94) »dækkede indskud«: dækkede indskud som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 5), i direktiv 2014/49/EU
- 95) »berettigede indskud«: berettigede indskud som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 4), i direktiv 2014/49/EU
- 96) »dækket obligation«: et instrument som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

- 97) »aftale om finansiell sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret«: en aftale som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF ⁽¹⁾
- 98) »nettingaftale«: en aftale, hvorved et antal krav eller forpligtelser kan konverteres til et enkelt nettokrav, herunder slutregningsaftaler (close-out netting), hvor parternes forpligtelser ved forekomsten af en fyldestgørelsesgrund (uanset hvordan og hvor den er defineret) fremskyndes, således at de forfalder eller afsluttes øjeblikkeligt, og i begge tilfælde konverteres til eller erstattes af et enkelt nettokrav, heri inkluderet »bestemmelser om slutaftregning« (close-out netting) som defineret i artikel 2, stk. 1, litra n), nr. i), i direktiv 2002/47/EF, og »netting« som defineret i artikel 2, litra k), i direktiv 98/26/EF
- 99) »aftale om modregning«: en aftale, hvorved to eller flere krav eller forpligtelser mellem instituttet under afvikling og en modpart kan modregnes hinanden
- 100) »finansielle kontrakter«: følgende kontrakter og aftaler:
- a) værdipapirkontrakter, herunder
 - i) kontrakter om køb, salg eller lån af et værdipapir, en gruppe værdipapirer eller et værdipapirindeks
 - ii) optioner på et værdipapir, en gruppe værdipapirer eller et værdipapirindeks
 - iii) tilbagekøbstransaktioner eller omvendte tilbagekøbstransaktioner vedrørende et sådant værdipapir, en sådan gruppe eller et sådant indeks
 - b) råvarekontrakter, herunder
 - i) kontrakter om køb, salg eller lån af en vare, en gruppe af råvarer eller et råvareindeks til fremtidig levering
 - ii) optioner på en råvare, en gruppe af råvarer eller et råvareindeks
 - iii) tilbagekøbstransaktioner eller omvendte tilbagekøbstransaktioner vedrørende en sådan råvare, en sådan gruppe eller et sådant indeks
 - c) futures og forwardkontrakter, herunder kontrakter (bortset fra varekontrakter) om køb, salg eller overførsel af en råvare eller et andet gode, tjenesteydelse, rettighed eller interesse til en fast pris på en fremtidig dato
 - d) swapaftaler, herunder:
 - i) swaps og optioner vedrørende rentesatser; spotaftaler eller andre aftaler vedrørende valuta; valuta, et aktieindeks eller en aktie, et obligationsindeks eller en obligation, råvareindeks eller råvarer; vejrforhold; emissioner eller inflation
 - ii) total return swaps, credit spread swaps eller credit swaps
 - iii) alle aftaler eller transaktioner, der svarer til en aftale som omhandlet i nr. i) eller ii), og som der løbende handles med på swaps- eller derivatmarkederne
 - e) låneaftaler mellem banker, hvor lånets løbetid er tre måneder eller derunder
 - f) masteraftaler vedrørende enhver af de i litra a)-e) omhandlede kontrakter eller aftaler

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43).

- 101) »kriseforebyggelsesforanstaltning«: udøvelse af beføjelser til at pålægge fjernelse af mangler eller hindringer for genopretningsmuligheden i henhold til artikel 6, stk. 6, udøvelse af beføjelser til at imødegå eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheden i henhold til artikel 17 eller artikel 18, anvendelse af en foranstaltning til tidlig indgriben i henhold til artikel 27, udpegelse af en midlertidig administrator i henhold til artikel 29 eller udøvelse af beføjelserne til nedskrivning eller konvertering i henhold til artikel 59
- 102) »krisestyringsforanstaltning«: en afviklingshandling eller udpegelse af en særlig administrator i henhold til artikel 35 eller en person i henhold til artikel 51, stk. 2, eller artikel 72, stk. 1
- 103) »genopretningskapacitet«: et instituts evne til at genoprette sin finansielle stilling efter en betydelig forværring
- 104) »indskyder«: en indskyder som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 6), i direktiv 2014/49/EU
- 105) »investor«: en investor som defineret i artikel 1, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF ⁽¹⁾
- 106) »udpeget national makroprudentiel myndighed«: en myndighed, som det betros at gennemføre den makroprudentielle politik som omhandlet i henstilling B, punkt 1, i henstillingen fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici af 22. december 2011 om de nationale myndigheders makroprudentielle mandat (ESRB/2011/3)
- 107) »mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder«: mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder defineret ud fra kriteriet om årlig omsætning, jf. artikel 2, stk. 1, i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽²⁾.
- 108) »reguleret marked«: reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i direktiv 2014/65/EU.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 med henblik på at præcisere kriterierne for fastsættelse af de i stk. 1, nr. 35), omhandlede aktiviteter, ydelser og transaktioner med hensyn til definitionen af »kritiske funktioner« og kriterierne for fastsættelse af de i stk. 1, nr. 36), omhandlede forretningsområder og hertil knyttede ydelser med hensyn til definitionen af »centrale forretningsområder«.

Artikel 3

Udpegelse af myndigheder med ansvar for afvikling

1. Medlemsstaterne udpeger hver især en eller undtagelsesvis flere afviklingsmyndigheder, der tillægges beføjelser til at anvende afviklingsværktøjer og udøve afviklingsbeføjelser.
2. Afviklingsmyndigheden skal være en offentlig administrativ myndighed eller myndigheder, der har fået overdraget offentlige administrative beføjelser.
3. Afviklingsmyndigheder kan være nationale centralbanker, kompetente ministerier eller andre offentlige administrative myndigheder eller myndigheder, der har fået overdraget offentlige administrative beføjelser. Medlemsstaterne kan undtagelsesvis fastsætte, at afviklingsmyndigheden er de kompetente tilsynsmyndigheder for så vidt angår forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU. Der skal være passende strukturelle ordninger til at sikre operationel uafhængighed og undgå interessekonflikter mellem tilsynsfunktionerne i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU eller den relevante myndigheds øvrige funktioner og afviklingsmyndighedernes funktioner i henhold til nærværende direktiv, uden at det berører den udveksling af oplysninger og de samarbejdsforpligtelser, der kræves i stk. 4. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at den relevante myndigheds afviklings- og tilsynsfunktion og andre funktioner holdes adskilt inden for rammerne af de kompetente myndigheder, de nationale centralbanker, de kompetente ministerier eller andre myndigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).

⁽²⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

De medarbejdere, der er involveret i at udføre afviklingsmyndighedens funktioner i henhold til dette direktiv, skal være strukturelt adskilt fra, og underlagt særskilte kommandoveje i forhold til, de medarbejdere, der er involveret i at udføre opgaverne i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU, eller i forhold til den pågældende myndigheds andre funktioner.

I forbindelse med anvendelsen af dette stykke skal medlemsstaterne eller afviklingsmyndigheden vedtage og offentliggøre eventuelt fornødne relevante interne regler, herunder regler om tavshedspligt og udveksling af oplysninger mellem de forskellige funktionsområder.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at de myndigheder, der udøver tilsyns- og afviklingsfunktioner, og de personer, der udøver disse funktioner på deres vegne, arbejder tæt sammen om forberedelse, planlægning og anvendelse af afviklingsafgørelser, både når afviklingsmyndigheden og den kompetente myndighed er separate enheder, og når funktionerne varetages i den samme enhed.

5. Hver medlemsstat udpeger et enkelt ministerium, som er ansvarligt for at varetage det kompetente ministeriums opgaver i henhold til dette direktiv.

6. Er afviklingsmyndigheden i en medlemsstat ikke det kompetente ministerium, skal den underrette det kompetente ministerium om afgørelser i henhold til dette direktiv og, medmindre andet er fastsat i national ret, have dets godkendelse, inden den gennemfører afgørelser, der har direkte budgetmæssig virkning eller systemisk betydning.

7. De afgørelser, som de kompetente myndigheder, afviklingsmyndighederne og EBA træffer i overensstemmelse med dette direktiv, skal tage hensyn til den pågældende afgørelses potentielle virkninger i alle de medlemsstater, hvor instituttet eller koncernen driver virksomhed, og minimere de negative virkninger for den finansielle stabilitet og de negative økonomiske og sociale virkninger i disse medlemsstater. EBA's afgørelser træffes i overensstemmelse med artikel 38 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

8. Medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt afviklingsmyndighed har sagkundskab, ressourcer og operationel kapacitet til at kunne anvende afviklingshandlinger, og at den er i stand til at udøve sine beføjelser med den hurtighed og fleksibilitet, der er nødvendig for at opfylde afviklingsmålene.

9. EBA udvikler i samarbejde med de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne den ekspertise, de ressourcer og den operationelle kapacitet, der er nødvendig, og overvåger gennemførelsen af stk. 8, herunder gennem periodiske peerevalueringer.

10. Udpeger en medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1 mere end én myndighed til at anvende afviklingsværktøjer og udøve afviklingsbeføjelser, giver den EBA og Kommissionen en fuldt begrundet meddelelse herom og fordeler opgaver og ansvarsområder klart mellem de pågældende myndigheder, sørger for tilstrækkelig koordinering mellem dem og udpeger en enkelt myndighed som kontaktpunkt med henblik på samarbejde og koordinering med de relevante myndigheder i andre medlemsstater.

11. Medlemsstaterne meddeler EBA, hvilken eller hvilke nationale myndigheder der er udpeget som afviklingsmyndigheder og som kontaktpunkt, og, hvis det er relevant, hvilke specifikke opgaver og ansvarsområder de har. EBA offentliggør en liste over de pågældende afviklingsmyndigheder og kontaktpunkter.

12. Med forbehold af artikel 85 kan medlemsstaterne begrænse afviklingsmyndighedens og den kompetente myndigheds og deres respektive medarbejders ansvar i overensstemmelse med national ret for handlinger og forsømmelser i forbindelse med varetagelsen af deres funktioner efter dette direktiv.

AFSNIT II

FORBEREDELSE

KAPITEL I

Genopretnings- og afviklingsplanlægning

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 4

Forenklede forpligtelser for visse institutter

1. Under hensyntagen til de konsekvenser det kan få, at et institut bliver nødlidende, på grund af karakteren af dets forretningsaktiviteter, aktionærstruktur, retlige form, risikoprofil, størrelse og retlige status, dets forbindelser med andre institutter eller med det finansielle system generelt, omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter, dets medlemskab af en institutsikringsordning eller af andre kooperative systemer vedrørende gensidig solidaritet som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013, til om det udfører investeringsservice eller -aktiviteter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i direktiv 2014/65/EU, eller til om dets sammenbrud og efterfølgende likvidation ved almindelig insolvensbehandling forventes at få betydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre institutter, finansieringsvilkårene eller økonomien som helhed, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne fastsætter:

- a) det nærmere indhold af genopretnings- og afviklingsplaner, jf. artikel 5-12
 - b) den dato, hvor de første genopretnings- og afviklingsplaner skal være udarbejdet, samt hyppigheden af ajourføringen af genopretnings- og afviklingsplanerne, som kan være mindre end den, der er fastsat i artikel 5, stk. 2, artikel 7, stk. 5, artikel 10, stk. 6, og artikel 13, stk. 3
 - c) det nærmere indhold af de oplysninger, der kræves af institutterne, jf. artikel 5, stk. 5, artikel 11, stk. 1, og artikel 12, stk. 2, herunder oplysningerne i afsnit A og B i bilaget
 - d) detaljeringsgraden af de oplysninger, der anvendes til vurdering af afviklingsmulighederne i artikel 15 og 16 samt afsnit C i bilaget.
2. De kompetente myndigheder og, hvor det er relevant, afviklingsmyndighederne foretager den i stk. 1 omhandlede vurdering efter høring af den nationale makroprudentielle myndighed, hvis relevant.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder og, hvor det er relevant, afviklingsmyndighederne, når der anvendes forenklede forpligtelser, til enhver tid kan indføre de fulde, uforenklede forpligtelser.
4. Medlemsstaterne sikrer, at anvendelsen af forenklede forpligtelser ikke i sig selv påvirker den kompetente myndigheds og, hvor det er relevant, afviklingsmyndighedens beføjelser til at træffe en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning.
5. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at præcisere kriterierne i stk. 1 for vurdering i henhold til nævnte stykke af konsekvenserne for de finansielle markeder, andre institutter og finansieringsvilkårene af, at et institut bliver nødlidende.
6. Idet der, hvor det er relevant, tages højde for de erfaringer, der er gjort i forbindelse med anvendelsen af de i stk. 5 omhandlede retningslinjer, udarbejder EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de i stk. 1 omhandlede kriterier for vurdering i overensstemmelse med nævnte stykke af konsekvenserne for de finansielle markeder, andre institutter og finansieringsvilkårene af, at et institut bliver nødlidende.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2017.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne underretter EBA om, hvordan de har anvendt stk. 1, 8, 9 og 10, på institutterne i deres jurisdiktion. EBA forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport senest den 31. december 2017 om gennemførelsen af stk. 1, 8, 9 og 10. Denne rapport skal navnlig fastlægge eventuelle forskelle i gennemførelsen af stk. 1, 8, 9 og 10 på nationalt plan.

8. Med forbehold af stk. 9 og 10 sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder og, hvor det er relevant, afviklingsmyndighederne kan dispensere fra anvendelsen af:

- a) kravene i dette kapitels afdeling 2 og 3 på institutter, som er tilknyttet et centralt organ, og som helt eller delvis er undtaget fra de tilsynsmæssige krav i national ret i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013
- b) kravene i afdeling 2 på institutter, der er medlemmer af en institutsikringsordning.

9. Hvis der er givet dispensation i medfør af stk. 8, skal medlemsstaterne:

- a) anvende kravene i dette kapitels afdeling 2 og 3 på konsolideret grundlag på et centralt organ og dets tilsluttede institutter i den i artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendte betydning
- b) kræve, at institutsikringsordningen lever op til kravene i afdeling 2 i samarbejde med hvert af de medlemmer, der har fået dispensation.

Med henblik herpå omfatter enhver henvisning i afdeling 2 og 3 til en koncern et centralt organ og dets tilsluttede institutter i den i artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendte betydning og deres datterselskaber, og enhver henvisning til moderselskaber eller institutter, som er underlagt tilsyn på konsolideret grundlag i medfør af artikel 111 i direktiv 2013/36/EU, centralorganet.

10. Institutter, der i medfør af artikel 6, stk. 4 i forordning (EU) nr. 1024/2013 er under direkte tilsyn af Den Europæiske Centralbank, eller som udgør en væsentlig andel af en medlemsstats finansielle system, udarbejder deres egne genopretningsplaner i overensstemmelse med nærværende kapitels afdeling 2 og er genstand for individuelle genopretningsplaner i overensstemmelse med afdeling 3.

For så vidt angår nærværende stykke anses et instituts aktiviteter for at udgøre en væsentlig andel af medlemsstatens finansielle system, hvis en af nedenstående betingelser er opfyldt:

- a) den samlede værdi af dets aktiver overstiger 30 000 000 000 EUR, eller
- b) de samlede aktiver i forhold til BNP i den medlemsstat, hvor instituttet er etableret, overstiger 20 %, medmindre den samlede værdi af aktiverne er under 5 000 000 000 EUR.

11. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at specificere ensartede formater, modeller og definitioner med henblik på de kompetente myndigheders og afviklingsmyndighedernes identifikation og videregivelse af oplysninger til EBA, jf. stk. 7, med forbehold for proportionalitetsprincippet.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Afdeling 2

Genopretningsplanlægning

Artikel 5

Genopretningsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle institutter, der ikke tilhører en koncern, som er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU, udarbejder og vedligeholder en genopretningsplan, der fastsætter foranstaltninger, som skal træffes af instituttet for at genoprette dets finansielle situation efter en betydelig forværring af dets finansielle situation. Genopretningsplaner betragtes som en form for virksomhedsstyring som omhandlet i artikel 74 i direktiv 2013/36/EU.

2. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne ajourfører deres genopretningsplaner mindst en gang om året eller efter en ændring, der berører instituttets retlige eller organisatoriske struktur, dets forretningsaktiviteter eller dets finansielle situation, og som kan få væsentlige konsekvenser for genopretningsplanen eller nødvendiggør en ændring heraf. De kompetente myndigheder kan kræve, at institutterne ajourfører deres genopretningsplaner hyppigere.

3. I genopretningsplaner må der ikke påregnes adgang til eller modtagelse af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige.

4. Genopretningsplaner skal, når det er relevant, indeholde en analyse af, hvordan og hvornår et institut på de i planen fastsatte betingelser kan anmode om anvendelse af centralbankfaciliteter, og identificere de aktiver, der forventes at kunne betragtes som sikkerhed.

5. Med forbehold af artikel 4, sikrer medlemsstaterne, at genopretningsplanerne omfatter de i bilagets afsnit A anførte oplysninger. Medlemsstaterne kan kræve, at yderligere oplysninger medtages i genopretningsplanerne.

Genopretningsplanerne skal endvidere omfatte mulige foranstaltninger, som instituttet kan træffe, når betingelserne for tidlig indgriben efter artikel 27 er opfyldt.

6. Medlemsstaterne skal kræve, at genopretningsplanerne omfatter passende kriterier og procedurer til at sikre rettidig gennemførelse af genopretningsforanstaltningerne samt et bredt udvalg af genopretningsmodeller. Medlemsstaterne skal kræve, at genopretningsplanerne indeholder en række scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiell stress, der er relevante for instituttets særlige omstændigheder, herunder begivenheder, der berører hele systemet, og stress, der berører individuelle juridiske personer og koncerner.

7. EBA udsteder i tæt samarbejde med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for nærmere at præcisere den række scenarier, der skal anvendes i forbindelse med stk. 6 i nærværende artikel.

8. Medlemsstaterne kan fastsætte, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge et institut at føre detaljerede registre over finansielle kontrakter, som det pågældende institut har indgået.

9. Ledelsesorganet i det i stk. 1 omhandlede institut vurderer og godkender genopretningsplanen, inden den forelægges for den kompetente myndighed.

10. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med en nærmere præcisering, med forbehold af artikel 4, af de oplysninger som omhandlet i nærværende artikels stk. 5, der skal indgå i genopretningsplanen.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 6

Vurdering af genopretningsplaner

1. Medlemsstaterne pålægger de institutter, der skal udarbejde genopretningsplaner i henhold til artikel 5, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, at forelægge disse genopretningsplaner for den kompetente myndighed til gennemgang. Medlemsstaterne skal pålægge institutterne på tilfredsstillende vis at godtgøre over for den kompetente myndighed, at disse planer opfylder kriterierne i stk. 2.

2. Den kompetente myndighed gennemgår inden for seks måneder efter indlevering af hver plan, og efter høring af de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for denne filial, planen og vurderer, i hvilket omfang den lever op til kravene fastsat i artikel 5 og følgende kriterier:

a) iværksættelsen af de ordninger, der foreslås i planen, vil med rimelig sandsynlighed kunne opretholde eller genoprette instituttets eller koncernens levedygtighed og finansielle stilling, idet der tages hensyn til de forberedende foranstaltninger, som instituttet har truffet eller agter at træffe

b) planen og særlige modeller i planen vil med rimelig sandsynlighed kunne iværksættes hurtigt og effektivt i situationer med finansiell stress og i størst muligt omfang undgå at få betydelige negative virkninger for det finansielle system, heller ikke i forbindelse med scenarier, der ville få andre institutter til at iværksætte genopretningsplaner i samme periode.

3. Når den kompetente myndighed vurderer, om genopretningsplanerne er hensigtsmæssige, skal den tage hensyn til hensigtsmæssigheden af instituttets kapital- og finansieringsstruktur i forhold til kompleksiteten af den organisationsmæssige struktur og instituttets risikoprofil.

4. Den kompetente myndighed forelægger genopretningsplanen for afviklingsmyndigheden. Afviklingsmyndigheden kan gennemgå genopretningsplanen med henblik på at identificere eventuelle handlinger i genopretningsplanen, der kunne få en negativ indvirkning på instituttets afviklingsmuligheder, og fremsætte henstillinger herom til den kompetente myndighed.

5. Vurderer den kompetente myndighed, at genopretningsplanen har væsentlige mangler, eller at der er væsentlige hindringer for dens iværksættelse, underretter den instituttet eller koncernens moderselskab om sin vurdering og pålægger instituttet inden for to måneder, som med myndighedernes godkendelse kan forlænges med én måned, at forelægge en revideret plan hvoraf det fremgår, hvordan de pågældende mangler og hindringer håndteres.

Den kompetente myndighed skal, inden den kræver, at et institut skal forelægge en revideret genopretningsplan, give instituttet mulighed for at udtale sig om dette krav.

Hvis den kompetente myndighed ikke finder, at manglerne og hindringerne i den reviderede plan er blevet håndteret i tilstrækkelig grad, kan den pålægge instituttet at foretage specifikke ændringer af planen.

6. Hvis instituttet ikke forelægger en revideret genopretningsplan, eller hvis den kompetente myndighed finder, at den reviderede genopretningsplan ikke i tilstrækkelig grad afhjælper de i den oprindelige vurdering påpegede mangler eller potentielle hindringer, og det ikke er muligt at afhjælpe disse mangler eller hindringer i tilstrækkelig grad med et pålæg om at foretage specifikke ændringer af planen, pålægger den kompetente myndighed instituttet inden for en rimelig frist at angive, hvordan det kan ændre sine forretningsaktiviteter med henblik på at håndtere manglerne i eller hindringerne for gennemførelsen af genopretningsplanen.

Såfremt instituttet ikke inden for den kompetente myndigheds frist angiver sådanne ændringer, eller hvis den kompetente myndighed vurderer, at de handlinger, som instituttet har foreslået, ikke i tilstrækkelig grad vil kunne afhjælpe manglerne eller hindringerne, kan den kompetente myndighed pålægge instituttet at træffe enhver foranstaltning, som den anser for nødvendig og forholdsmæssig, under hensyntagen til manglernes og hindringernes alvor og foranstaltningernes indvirkning på instituttets forretningsaktiviteter.

Den kompetente myndighed kan med forbehold af artikel 104 i direktiv 2013/36/EU pålægge instituttet at:

- a) nedtone instituttets risikoprofil, herunder likvidetsrisikoen
- b) muliggøre rettidige rekapitaliseringsforanstaltninger
- c) revidere instituttets strategi og struktur
- d) foretage ændringer af finansieringsstrategien for at forbedre de centrale forretningsområders og kritiske funktioners modstandsdygtighed
- e) foretage ændringer i instituttets ledelsesstruktur.

Listen over foranstaltninger omhandlet i nærværende stykke forhindrer ikke medlemsstaterne i at bemyndige de kompetente myndigheder til at træffe yderligere foranstaltninger i henhold til national ret.

7. Når den kompetente myndighed pålægger et institut at træffe foranstaltninger i henhold til stk. 6, skal afgørelsen vedrørende foranstaltningerne være begrundet og forholdsmæssig.

Afgørelsen meddeles instituttet skriftligt og er omfattet af klageadgang.

8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer de minimumskriterier, som den kompetente myndighed skal inddrage i vurderingen i henhold til nærværende artikels stk. 2 og artikel 8, stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 7

Koncerngenopretningsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at modervirksomheder i Unionen udarbejder og forelægger en koncerngenopretningsplan for den konsoliderende tilsynsmyndighed. Koncerngenopretningsplanen skal bestå af en genopretningsplan for hele koncernen under ledelse af modervirksomheden i Unionen i sin helhed. Koncerngenopretningsplanen skal identificere foranstaltninger, som det kan være nødvendigt at gennemføre i modervirksomheden i Unionen og i hvert enkelt datterselskab.

2. I overensstemmelse med artikel 8 kan de kompetente myndigheder kræve, at datterselskaber hver især udarbejder og forelægger genopretningsplaner.

3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed fremsender, under forudsætning af at der er indført fortrolighedskrav som fastsat i nærværende direktiv, koncerngenopretningsplanerne til:

- a) de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 115 og 116 i direktiv 2013/36/EU
- b) de kompetente myndigheder i de medlemsstater, i hvilke der ligger væsentlige filialer, hvis dette er relevant for den pågældende filial
- c) koncernafviklingsmyndigheden og
- d) datterselskabernes afviklingsmyndigheder.

4. Koncerngenopretningsplanen skal sigte mod at opnå en stabilisering af hele koncernen eller af et af dens institutter, når den/det befinder sig i en stresssituation, således at man tackler eller fjerner årsagerne til vanskelighederne og genopretter koncernens eller det pågældende instituts finansielle stilling og samtidig tager hensyn til andre koncernens finansielle stilling.

Koncerngenopretningsplanen skal indeholde ordninger, der sikrer, at de foranstaltninger, der skal træffes for modervirksomheden i Unionen, for de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), samt de foranstaltninger, der skal træffes for datterselskaber og, hvor dette er relevant, i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU for væsentlige filialer, koordineres og er konsistente.

5. Koncerngenopretningsplanen og eventuelle planer, der er udarbejdet for de enkelte datterselskaber, skal indeholde de elementer, der er specificeret i artikel 5. Hvis det er relevant, skal disse planer indeholde ordninger for koncernintern finansiel støtte i henhold til en aftale om koncernintern finansiel støtte indgået i overensstemmelse med kapitel III.

6. Koncerngenopretningsplaner skal indeholde en række genopretningsmodeller, der beskriver foranstaltninger til håndtering af de i artikel 5, stk. 6, omhandlede scenarier.

For hvert af disse scenarier skal det i koncerngenopretningsplanen anføres, om der er hindringer for iværksættelsen af genopretningsforanstaltninger i koncernen, herunder i de enkelte enheder, der er omfattet af planen, og om der er væsentlige praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver eller aktiver inden for koncernen.

7. Ledelsesorganet for den enhed, der udarbejder koncerngenopretningsplanen i henhold til stk. 1, vurderer og godkender koncerngenopretningsplanen, inden det forelægger den for den konsoliderende tilsynsmyndighed.

Artikel 8

Vurdering af koncerngenopretningsplaner

1. Den konsoliderende tilsynsmyndighed gennemgår sammen med de kompetente myndigheder for datterselskaberne og efter høring af de kompetente myndigheder, jf. artikel 116 i direktiv 2013/36/EU, og med de kompetente myndigheder for væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den væsentlige filial, koncerngenopretningsplanen og vurderer, i hvilket omfang den opfylder de i artikel 6 og 7 fastsatte krav og kriterier. Vurderingen foretages i overensstemmelse med proceduren i artikel 6 og nærværende artikel og skal tage hensyn til de potentielle konsekvenser af genopretningsforanstaltningerne for den finansielle stabilitet i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.

2. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder for datterselskaberne bestræber sig på at træffe en fælles afgørelse om:

- a) gennemgangen og vurderingen af koncerngenopretningsplanen
- b) hvorvidt der enkeltvis skal udarbejdes genopretningsplaner for de institutter, der tilhører koncernen, og
- c) anvendelse af foranstaltningerne i artikel 6, stk. 5 og 6.

Parterne bestræber sig på at træffe den fælles afgørelse inden for fire måneder fra datoen for den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremsendelse af koncerngenopretningsplanen, jf. artikel 7, stk. 3.

EBA kan efter anmodning fra en kompetent myndighed bistå de kompetente myndigheder med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. Foreligger der ikke inden for fire måneder efter forelæggelsesdatoen en fælles afgørelse fra de kompetente myndigheder om gennemgangen og vurderingen af koncerngenopretningsplanen eller om eventuelle foranstaltninger, som kræves gennemført af modervirksomheden i Unionen i henhold til artikel 6, stk. 5 og 6, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed selv afgørelse med hensyn til disse spørgsmål. Den konsoliderende tilsynsmyndighed træffer sin afgørelse efter at have taget hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af perioden på fire måneder. Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter modervirksomheden i Unionen og de øvrige kompetente myndigheder om afgørelsen.

Har en af de i stk. 2 omhandlede kompetente myndigheder ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt en i stk. 7 omhandlet sag for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed sin afgørelse og afventer den afgørelse, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsperioden i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke en afgørelse fra EBA inden for en måned, finder den konsoliderende tilsynsmyndigheds afgørelse anvendelse.

4. Foreligger der ikke en fælles afgørelse derom fra de kompetente myndigheder inden for fire måneder efter forelæggelsesdatoen, træffer hver kompetent myndighed selv afgørelse om:

- a) hvorvidt der enkeltvis skal udarbejdes genopretningsplaner for institutter i den kompetente myndigheds jurisdiktion, og
- b) anvendelsen for datterselskaber af de i artikel 6, stk. 5 og 6, omhandlede foranstaltninger.

Har en af de pågældende kompetente myndigheder ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt en i stk. 7 nævnt sag for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den kompetente myndighed for datterselskabet sin afgørelse og afventer den afgørelse, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke en afgørelse fra EBA inden for en måned, finder afgørelsen fra den kompetente myndighed, der er ansvarlig for det pågældende datterselskab, anvendelse.

5. De øvrige kompetente myndigheder, der ikke er uenige i afgørelsen i stk. 4, kan træffe en fælles afgørelse om en koncerngenopretningsplan, der omfatter koncernenheder i deres jurisdiktion.

6. Den fælles afgørelse, som er omhandlet i stk. 2 eller 5, og de afgørelser, der træffes af de kompetente myndigheder, hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse som omhandlet i stk. 3 og 4, anerkendes som endelige og anvendes af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.

7. Efter anmodning fra en kompetent myndighed i overensstemmelse med stk. 3 eller 4 kan EBA kun bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 i forbindelse med vurderingen af genopretningsplanerne og gennemførelsen af foranstaltningerne i artikel 6, stk. 6, litra a), b) og d).

Artikel 9

Indikatorer i genopretningsplaner

1. De kompetente myndigheder kræver med henblik på artikel 5-8, at hver genopretningsplan indeholder et sæt indikatorer, som instituttet har fastlagt, og som angiver, hvornår der kan træffes passende foranstaltninger i henhold til planen. De kompetente myndigheder skal godkende disse indikatorer i forbindelse med vurderingen af genopretningsplanerne i henhold til artikel 6 og 8. Indikatorerne kan være af kvalitativ eller kvantitativ karakter i henhold til instituttets finansielle stilling og skal kunne overvåges uden besvær. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne indfører passende ordninger til regelmæssig overvågning af indikatorerne.

Uanset første afsnit kan et institut:

- a) træffe foranstaltninger i henhold til sin genopretningsplan i tilfælde, hvor den relevante indikator ikke er opfyldt, men hvor instituttets ledelsesorgan finder, at det efter omstændighederne er hensigtsmæssigt, eller
- b) undlade at træffe sådanne foranstaltninger, hvis instituttets ledelsesorgan finder, at det efter omstændighederne ikke er hensigtsmæssigt.

En afgørelse om at træffe foranstaltninger i henhold til genopretningsplanen eller en afgørelse om at undlade at træffe sådanne foranstaltninger skal omgående meddeles den kompetente myndighed.

2. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at angive minimumslisten over kvalitative og kvantitative indikatorer som omhandlet i stk. 1.

Afdeling 3

Afviklingsplanlægning

Artikel 10

Afviklingsplaner

1. Afviklingsmyndigheden udarbejder efter høring af den kompetente myndighed og efter høring af afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, hvor der ligger væsentlige filialer, hvis det er relevant for den pågældende væsentlige filial, en afviklingsplan for hvert institut, der ikke tilhører en koncern, som er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU. Afviklingsplanen skal indeholde de afviklingshandlinger, som afviklingsmyndigheden kan træffe, hvis instituttet opfylder betingelserne for afvikling. Oplysningerne omhandlet i stk. 7, litra a), videregives til det pågældende institut.

2. Når afviklingsmyndigheden udarbejder en afviklingsplan, identificerer den eventuelle væsentlige hindringer for en sådan afvikling og angiver i nødvendigt og forholdsmæssigt omfang relevante foranstaltninger med henblik på at fjerne sådanne hindringer i overensstemmelse med kapitel II i nærværende afsnit.

3. Der skal i afviklingsplanen tages højde for relevante scenarier, herunder at et instituts sammenbrud kan være idiosynkratisk eller finde sted i en periode med generel finansiell ustabilitet eller begivenheder, der berører hele systemet. Der må i afviklingsplanen ikke regnes med noget af følgende:

- a) ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 100
- b) en centralbanks likviditetsstøtte i en nødsituation, eller
- c) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser.

4. Afviklingsplanen skal indeholde en analyse af, hvordan og hvornår et institut på de i planen fastsatte betingelser kan anmode om anvendelse af centralbankfaciliteter, og skal identificere de aktiver, der forventes at kunne betragtes som sikkerhed.

5. Afviklingsmyndigheder kan pålægge institutterne at bistå dem med at udarbejde og ajourføre planerne.

6. Afviklingsplaner skal gennemgås og i givet fald ajourføres mindst en gang om året og efter væsentlige ændringer, der berører instituttets retlige eller organisatoriske struktur, dets forretningsaktiviteter eller dets finansielle stilling, og som kan få væsentlige konsekvenser for planens effektivitet eller på anden vis nødvendiggør en revision af afviklingsplanen.

Med henblik på en revision eller ajourføring af afviklingsplaner som omhandlet i første afsnit meddeler institutterne og de kompetente myndigheder straks afviklingsmyndighederne enhver ændring, der nødvendiggør en sådan revision eller ajourføring af afviklingsplanen.

7. Med forbehold af artikel 4 opstilles der i afviklingsplanen modeller for, hvordan de i afsnit IV omhandlede afviklingsværktøjer og -beføjelser kan anvendes på instituttet. Afviklingsplanen skal indeholde følgende, så vidt muligt kvantificerede, elementer:

- a) en sammenfatning af planens vigtigste elementer
- b) et resumé af de væsentligste ændringer i instituttet, der har fundet sted, siden de seneste afviklingsoplysninger blev registreret
- c) en beskrivelse af, hvordan kritiske funktioner og centrale forretningsområder i nødvendigt omfang vil kunne adskilles juridisk og økonomisk fra andre funktioner for at sikre deres videreførelse i tilfælde af, instituttet bliver nødlidende
- d) et skøn over tidsrammen for gennemførelsen af planens materielle aspekter
- e) en udførlig beskrivelse af den vurdering af afviklingsmulighederne, der er foretaget i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 og artikel 15
- f) en beskrivelse af de foranstaltninger, der måtte være pålagt i medfør af artikel 17 for at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling, som er påpeget ved vurderingen i henhold til artikel 15
- g) en beskrivelse af procedurerne til bestemmelse af værdien og salgbarheden af instituttets kritiske funktioner, centrale forretningsområder og aktiver
- h) en udførlig beskrivelse af de ordninger, der skal sikre, at de i artikel 11 krævede oplysninger er aktuelle og til enhver tid tilgængelige for afviklingsmyndighederne
- i) en redegørelse fra afviklingsmyndigheden, der forklarer, hvordan de forskellige afviklingsmodeller vil kunne finansieres, uden at der regnes med noget af følgende:
 - i) ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 100
 - ii) en centralbanks likviditetsstøtte i en nødsituation, eller
 - iii) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser
- j) en udførlig beskrivelse af de forskellige afviklingsstrategier, der vil kunne anvendes, alt efter de forskellige mulige scenarier og de gældende tidsfrister
- k) en beskrivelse af kritiske indbyrdes afhængighedsforhold
- l) en beskrivelse af mulighederne for at bevare adgangen til betalings- og clearingtjenester samt andre infrastrukturer og en vurdering af overførbare positioner
- m) en analyse af planens konsekvenser for instituttets medarbejdere, herunder en vurdering af eventuelle omkostninger forbundet hermed, og en beskrivelse af de planlagte procedurer for høring af medarbejderne under afviklingsprocessen, idet der tages hensyn til de nationale ordninger for dialog med arbejdsmarkedets parter, hvor dette er relevant
- n) en plan for kommunikation med medierne og offentligheden

- o) minimumskravet til kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver i henhold til artikel 45, stk. 1, og en frist for opnåelse af dette niveau, hvor det er relevant
- p) hvor det er relevant, minimumskravet til kapitalgrundlaget og kontraktlige bail-in-instrumenter i medfør af artikel 45, stk. 1, og i givet fald en frist for opnåelse af dette niveau
- q) en beskrivelse af de aktiviteter og systemer, der har afgørende betydning for opretholdelsen af den fortsatte gennemførelse af instituttets operationelle procedurer
- r) hvor det er relevant, udtalelser fra instituttet om afviklingsplanen.

8. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at kræve, at et institut og en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), fører detaljerede registre over finansielle kontrakter, som det pågældende institut har indgået. Afviklingsmyndigheden kan fastsætte en tidsfrist, inden for hvilken instituttet eller enheden omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal kunne fremlægge disse registre. Alle institutter og alle enheder, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i afviklingsmyndighedens jurisdiktion er omfattet af samme tidsfrist. Afviklingsmyndigheden kan beslutte at fastsætte forskellige tidsfrister for forskellige typer af finansielle kontrakter omhandlet i artikel 2, nr. 100). Dette stykke berører ikke den kompetente myndigheds informationsindsamlingsbeføjelser.

9. EBA udarbejder efter høring af ESRB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der nærmere beskriver afviklingsplanens indhold.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 11

Oplysninger i forbindelse med afviklingsplaner og samarbejde fra instituttets side

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at kræve, at institutterne:
 - a) samarbejder i nødvendigt omfang i udarbejdelsen af afviklingsplaner
 - b) giver dem, enten direkte eller via den kompetente myndighed, alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne udarbejde og iværksætte afviklingsplaner.

Afviklingsmyndighederne skal navnlig have beføjelse til at kræve blandt andet at få udleveret de oplysninger og analyser, der er omhandlet i bilagets afsnit B.

2. De kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater samarbejder med afviklingsmyndighederne for at kontrollere, om alle eller nogle af de oplysninger, der skal afgives i henhold til stk. 1, allerede foreligger. Foreligger de pågældende oplysninger, skal de kompetente myndigheder videregive dem til afviklingsmyndighederne.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der præciserer procedurerne og et minimumssæt af standardformularer og -modeller for forelæggelse af oplysningerne i henhold til denne artikel.

EBA skal forelægge disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikel 12***Koncernafviklingsplaner**

1. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsmyndighederne sammen med datterselskabernes afviklingsmyndigheder og efter høring af væsentlige filialers afviklingsmyndigheder, såfremt det er relevant for den pågældende væsentlige filial, udarbejder koncernafviklingsplaner. Koncernafviklingsplaner skal indeholde en plan for afvikling af den koncern, der er ledet af modervirksomheden i Unionen, i sin helhed, enten via afvikling af modervirksomheden i Unionen eller via likvidation og afvikling af datterinstitutterne. Koncernafviklingsplanen skal angive foranstaltninger til afvikling af:

- a) modervirksomheden i Unionen
 - b) de datterselskaber, der tilhører koncernen og ligger i Unionen
 - c) de i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), omhandlede enheder, og
 - d) med forbehold af afsnit VI, de datterselskaber, der tilhører koncernen og ligger uden for Unionen.
2. Koncernafviklingsplanen udarbejdes på grundlag af de oplysninger, der er afgivet i henhold til artikel 11.
3. Koncernafviklingsplanen skal:
- a) fastlægge de afviklingshandlinger, der skal træffes over for koncernenheder, både gennem afviklingshandlinger for de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), moderselskabet og datterselskabsinstitutterne og gennem koordinerede afviklingshandlinger for datterselskabsinstitutterne i de i artikel 10, stk. 3, omhandlede scenarier
 - b) redegøre for, i hvilket omfang afviklingsværktøjerne kan anvendes og afviklingsbeføjelserne udøves på en koordineret måde i forbindelse med koncernenheder, der er etableret i Unionen, herunder ved foranstaltninger med henblik på at befordre tredjemands opkøb af hele koncernen, af særlige forretningsområder eller aktiviteter, som nogle af koncernenhederne varetager, eller af bestemte koncernenheder, og med henblik på at afdække potentielle hindringer for koordineret afvikling
 - c) for en koncern, der også omfatter enheder, som er etableret i tredjelande, påpege passende muligheder for samarbejde og koordinering med de relevante myndigheder i de pågældende tredjelande og konsekvenserne for afvikling i Unionen
 - d) afdække foranstaltninger, herunder juridisk og økonomisk udskillelse af bestemte funktioner eller forretningsområder, som er nødvendige for at lette afviklingen af koncernen, når betingelserne for afvikling er opfyldt
 - e) fastsætte eventuelle yderligere foranstaltninger, der ikke er omhandlet i dette direktiv, som koncernafviklingsmyndigheden påtænker at træffe i forbindelse med afvikling af koncernen
 - f) angive, hvordan de forskellige koncernafviklingshandlinger vil kunne finansieres, og, når der er behov for finansieringsordningen, opstille principper for deling af ansvaret for finansieringen mellem finansieringskilder i forskellige medlemsstater. Der må i planen ikke regnes med noget af følgende:
 - i) ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 100
 - ii) en centralbanks likviditetsstøtte i en nødsituation, eller

- iii) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser.

Disse principper opstilles på grundlag af rimelige og afbalancerede kriterier og tager navnlig hensyn til artikel 107, stk. 5, og indvirkningen på den finansielle stabilitet i alle de berørte medlemsstater.

4. Vurderingen af koncernens afviklingsmuligheder i henhold til artikel 16 foretages samtidig med udarbejdelsen og ajourføringen af koncernafviklingsplanen i overensstemmelse med nærværende artikel. En detaljeret beskrivelse af den vurdering af afviklingsmulighederne, der er foretaget i henhold til artikel 16, medtages i koncernafviklingsplanen.

5. Koncernafviklingsplanen må ikke have uforholdsmæssig stor indvirkning på en medlemsstat.

6. EBA udarbejder efter høring af ESRB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der nærmere beskriver koncernafviklingsplanernes indhold, under hensyntagen til koncernernes forskellige forretningsmodeller på det indre marked.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 13

Krav om og procedure for koncernafviklingsplaner

1. Modervirksomheder i Unionen indsender de oplysninger, som kan kræves i henhold til artikel 11, til koncernafviklingsmyndigheden. Disse oplysninger vedrører modervirksomheden i Unionen og i nødvendigt omfang hver af koncernenhederne, herunder enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d).

Koncernafviklingsmyndigheden videresender, under forudsætning af at der er indført fortrolighedskrav som fastsat i direktivet, de i henhold til dette stykke indsendte oplysninger til:

- a) EBA
- b) datterselskabernes afviklingsmyndigheder
- c) afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, hvor der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den pågældende væsentlige filial
- d) de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 115 og 116 i direktiv 2013/36/EU, og
- e) afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor de i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), omhandlede enheder er etableret.

De oplysninger, som koncernafviklingsmyndigheden fremsender til datterselskabernes afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder, til afviklingsmyndighederne i den jurisdiktion, i hvilke der ligger væsentlige filialer, og til de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 115 og 116 i direktiv 2013/36/EU, indeholder som et minimum alle de oplysninger, der er relevante for datterselskabet eller den væsentlige filial. De oplysninger, der fremsendes til EBA, indeholder alle de oplysninger, der er relevante for EBA's rolle i forbindelse med koncernafviklingsplanerne. For så vidt angår oplysninger vedrørende datterselskaber i tredjelande er koncernafviklingsmyndigheden ikke forpligtet til at fremsende disse oplysninger, hvis den relevante tilsynsmyndighed eller afviklingsmyndighed i tredjelandet ikke har givet sit samtykke.

2. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsmyndighederne i samarbejde med de i nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, omhandlede afviklingsmyndigheder i afviklingskollegier og efter høring af de relevante kompetente myndigheder, herunder de kompetente myndigheder i medlemsstater, i hvis jurisdiktioner der ligger væsentlige filialer, udarbejder og opretholder koncernafviklingsplaner. Koncernafviklingsmyndighederne kan efter eget skøn, og forudsat at de efterlever de fortrolighedskrav, som er fastsat i dette direktivs artikel 98, inddrage afviklingsmyndighederne i tredjelande, i hvis jurisdiktioner koncernen har etableret datterselskaber eller finansielle holdingselskaber eller væsentlige filialer som omhandlet i artikel 51 i direktiv 2013/36/EU, i udarbejdelsen og opretholdelsen af koncernafviklingsplaner.

3. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsplaner gennemgås og i givet fald ajourføres mindst en gang om året og efter ændringer, der berører koncernens, herunder eventuelle koncernenheders, retlige eller organisatoriske struktur, forretningsaktiviteter eller finansielle stilling, og som kan få væsentlige konsekvenser for eller nødvendiggøre en ændring af planen.

4. Koncernafviklingsplanen vedtages i form af en fælles afgørelse fra koncernafviklingsmyndigheden og datterselskabernes afviklingsmyndigheder.

Afviklingsmyndighederne træffer en fælles afgørelse inden for fire måneder efter datoen for koncernafviklingsmyndighedens fremsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit.

EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. Foreligger der ikke en fælles afgørelse fra afviklingsmyndighederne inden for fire måneder, træffer koncernafviklingsmyndigheden selv afgørelse om koncernafviklingsplanen. Afgørelsen skal være fuldt begrundet og tage hensyn til andre afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold. Afgørelsen fremsendes til modervirksomheden i Unionen af koncernafviklingsmyndigheden.

Har en afviklingsmyndighed ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder koncernafviklingsmyndigheden, med forbehold af nærværende artikels stk. 9, sin afgørelse og afventer den afgørelse, som EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned, finder koncernafviklingsmyndighedens afgørelse anvendelse.

6. Foreligger der ikke en fælles afgørelse fra afviklingsmyndighederne inden for fire måneder, træffer hver koncernafviklingsmyndighed med ansvar for et datterselskab selv afgørelse og udarbejder og opretholder en afviklingsplan for hvert institut i sin jurisdiktion. De enkelte afgørelser skal være fuldt begrundede, gøre rede for grundene til uenigheden for så vidt angår den foreslåede koncernafviklingsplan og tage hensyn til de øvrige kompetente myndigheders og afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold. Hver afviklingsmyndighed meddeler sin afgørelse til de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet.

Har en afviklingsmyndighed ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den pågældende afviklingsmyndighed, med forbehold af nærværende artikels stk. 9, sin afgørelse og afventer den afgørelse, som EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned, finder afgørelsen fra datterselskabets afviklingsmyndighed anvendelse.

7. De øvrige afviklingsmyndigheder, der ikke er uenige i afgørelsen i stk. 6, kan træffe en fælles afgørelse om en koncernafviklingsplan, der omfatter koncernenhederne i deres jurisdiktion.

8. De fælles afgørelser, som er omhandlet i stk. 4 og 7, og de afgørelser, der træffes af afviklingsmyndighederne, hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse, jf. stk. 5 og 6, anerkendes som endelige og anvendes af de øvrige berørte afviklingsmyndigheder.

9. EBA kan i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5 og 6 efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010, medmindre en berørt afviklingsmyndighed vurderer, at genstanden for uenigheden på en eller anden måde kan få indvirkning på dens medlemsstats finanspolitiske ansvar.

10. Hvor der træffes fælles afgørelser i henhold til stk. 4 og 7, og hvor en afviklingsmyndighed i forbindelse med stk. 9 vurderer, at genstanden for en uenighed om koncernafviklingsplaner kan få indvirkning på dens medlemsstats finanspolitiske ansvar, skal koncernafviklingsmyndigheden iværksætte en ny vurdering af koncernafviklingsplanen, og herunder minimumskravet vedrørende kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver.

Artikel 14

Fremsendelse af afviklingsplanerne til de kompetente myndigheder

1. Afviklingsmyndigheden fremsender afviklingsplanerne med eventuelle ændringer til de relevante kompetente myndigheder.
2. Koncernafviklingsmyndigheden fremsender koncernafviklingsplanerne med eventuelle ændringer til de relevante kompetente myndigheder.

KAPITEL II

Afviklingsmuligheder

Artikel 15

Vurdering af afviklingsmulighederne for institutter

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheden efter at have hørt den kompetente myndighed og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den pågældende væsentlige filial, vurderer, i hvilket omfang et institut, som ikke er en del af en koncern, kan afvikles, uden at der regnes med noget af følgende:
 - a) ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 100
 - b) en centralbanks likviditetsstøtte i en nødsituation,
 - c) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser.

Et institut anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at afviklingsmyndigheden enten likviderer det ved almindelig insolvensbehandling eller anvender de forskellige afviklingsværktøjer og -beføjelser på instituttet, idet det i videst muligt omfang forhindres, at det får betydelige negative virkninger for finansielle systemer, herunder i en periode med generel finansiel ustabilitet eller begivenheder, der berører hele systemet, i den medlemsstat, hvor instituttet er etableret, eller andre medlemsstater eller Unionen, og således at videreførelsen af instituttets kritiske funktioner sikres. Afviklingsmyndighederne underretter rettidigt EBA, når et institut anses for ikke at kunne afvikles.

2. Ved vurderingen af afviklingsmulighederne i henhold til stk. 1 ser afviklingsmyndigheden som minimum på de forhold, der er anført i afsnit C i bilaget.

3. Vurderingen af afviklingsmulighederne i henhold til nærværende artikel foretages af afviklingsmyndigheden samtidigt med og med henblik på udarbejdelsen og ajourføringen af afviklingsplanen i overensstemmelse med artikel 10.

4. EBA udarbejder efter høring af ESRB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der beskriver de forhold og kriterier, der skal undersøges med henblik på vurderingen af afviklingsmulighederne for institutter eller koncerner, jf. nærværende artikels stk. 2 og artikel 16.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 16

Vurdering af afviklingsmulighederne for koncerner

1. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsmyndighederne sammen med afviklingsmyndighederne for datterselskaber, efter høring af den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder for sådanne datterselskaber samt afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den pågældende væsentlige filial, vurderer, i hvilket omfang koncerner kan afvikles, uden at der regnes med noget af følgende:

- a) ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 100
- b) en centralbanks likviditetsstøtte i en nødsituation
- c) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser.

En koncern anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at afviklingsmyndighederne enten likviderer koncernenheder ved almindelig insolvensbehandling eller anvender afviklingsværktøjer og -beføjelser på enheder, idet de i størst muligt omfang forhindrer, at det får betydelige negative virkninger for de finansielle systemer, herunder i en periode med generel finansiell ustabilitet eller begivenheder, der berører hele systemet, i de medlemsstater, i hvilke der er etableret koncernenheder, eller andre medlemsstater eller Unionen, og således at videreførelsen af koncernenhedernes kritiske funktioner sikres, hvis de nemt kan skilles ud i tide eller på anden vis. Koncernafviklingsmyndighederne underretter rettidigt EBA, når en koncern anses for ikke at kunne afvikles.

Vurderingen af, hvorvidt koncerner kan afvikles, tages i betragtning af afviklingskollegierne som omhandlet i artikel 88.

2. Ved vurderingen af koncernafviklingsmulighederne ser afviklingsmyndighederne som minimum på de forhold, der er anført i afsnit C i bilaget.

3. Vurderingen af koncernafviklingsmulighederne i henhold til nærværende artikel foretages samtidigt med og med henblik på udarbejdelsen og ajourføringen af koncernafviklingsplanerne i overensstemmelse med artikel 12. Vurderingen foretages efter den i artikel 13 fastsatte beslutningsprocedure.

Artikel 17

Beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling

1. Medlemsstaterne sikrer, at når en afviklingsmyndighed ved en vurdering af afviklingsmulighederne for et institut i henhold til artikel 15 og 16 efter høring af den kompetente myndighed konstaterer, at der er væsentlige hindringer for afviklingen af det pågældende institut, giver afviklingsmyndigheden det berørte institut, den kompetente myndighed og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, skriftlig underretning herom.

2. Kravet til afviklingsmyndighederne om at udarbejde afviklingsplaner og kravet til de relevante afviklingsmyndigheder om at træffe en fælles afgørelse om koncernafviklingsplaner, der er fastsat i henholdsvis artikel 10, stk. 1, og artikel 13, stk. 4, suspenderes som følge af den i stk. 1 omhandlede underretning, indtil foranstaltningerne med henblik på at fjerne de væsentlige hindringer for afvikling er blevet accepteret af afviklingsmyndigheden i henhold til nærværende artikels stk. 3 eller fastlagt i henhold til nærværende artikels stk. 4.

3. Senest fire måneder efter modtagelsen af en underretning i henhold til stk. 1 forelægger instituttet afviklingsmyndigheden forslag til mulige foranstaltninger med henblik på at afhjælpe eller fjerne de væsentlige hindringer, der er påpeget i underretningen. Afviklingsmyndigheden vurderer efter høring af den kompetente myndighed, om de pågældende foranstaltninger effektivt afhjælper eller fjerner de pågældende væsentlige hindringer.

4. Vurderer afviklingsmyndigheden, at de af et institut foreslåede foranstaltninger i henhold til stk. 3 ikke effektivt afhjælper eller fjerner de pågældende hindringer, kræver den enten direkte eller indirekte gennem den kompetente myndighed, at instituttet træffer andre foranstaltninger, der vil kunne opfylde dette mål, og giver skriftlig underretning om disse foranstaltninger til instituttet, som inden for en måned skal forelægge en plan for efterlevelsen heraf.

I sin vurdering af alternative foranstaltninger skal afviklingsmyndigheden påvise, hvorfor instituttets foreslåede foranstaltninger ikke ville kunne fjerne hindringerne for afviklingen, og hvordan de foreslåede alternative foranstaltninger er forholdsmæssigt afpasset til at fjerne dem. Afviklingsmyndigheden skal tage hensyn til den trussel, som de pågældende hindringer udgør for den finansielle stabilitet, og foranstaltningernes indvirkning på instituttets forretningsaktiviteter, dets stabilitet og evne til at bidrage til økonomien.

5. Med henblik på stk. 4 har afviklingsmyndighederne beføjelse til at træffe følgende foranstaltninger:

- a) kræve, at instituttet reviderer koncerninterne finansieringsordninger, eller genovervejer fraværet af sådanne, eller udarbejder serviceaftaler, det være sig internt i koncernen eller med tredjemand, til dækning af kritiske funktioner
- b) kræve, at instituttet begrænser sine maksimale enkeltvise og samlede eksponeringer
- c) i specifikke tilfælde eller på regelmæssig basis indføre krav om yderligere oplysninger, som er relevante i forbindelse med en afvikling
- d) kræve, at instituttet afhænder bestemte aktiver
- e) kræve, at instituttet begrænser eller indstiller eksisterende eller påtænkte aktiviteter
- f) begrænse eller forhindre udviklingen af nye eller eksisterende forretningsområder eller salget af nye eller eksisterende produkter
- g) kræve, at instituttet eller en koncernenhed, som det enten direkte eller indirekte kontrollerer, forenkles gennem ændringer af dets eller dens retlige eller operationelle struktur for at sikre, at kritiske funktioner kan adskilles juridisk og operationelt fra andre funktioner ved anvendelsen af afviklingsværktøjer

- h) kræve, at et institut eller et moderselskab opretter et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen
- i) kræve, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), udsteder nedskrivningsrelevante passiver for at opfylde kravene i artikel 45
- j) kræve, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), tager andre skridt for at leve op til minimumskravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i henhold til artikel 45, herunder navnlig forsøger at genforhandle de nedskrivningsrelevante passiver, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, det har udstedt, med henblik på at sikre, at afviklingsmyndighedens eventuelle beslutning om at nedskrive eller konvertere de pågældende passiver eller instrumenter foretages i henhold til retten i den jurisdiktion, som de pågældende passiver eller instrumenter henhører under, og
- k) at det, hvis instituttet er datterselskab af et blandet holdingselskab, kræves, at det blandede holdingselskab opretter et særskilt finansielt holdingselskab til at kontrollere instituttet, hvis det er nødvendigt for at lette afviklingen af instituttet og undgå, at anvendelsen af de i afsnit IV omhandlede afviklingsværktøjer og -beføjelser får negative konsekvenser for koncernens ikke-finansielle del.

6. En afgørelse i henhold til stk. 1 eller 4 skal opfylde følgende krav:

- a) den skal indeholde en begrundelse for den pågældende vurdering eller konstatering
- b) den skal angive, hvordan vurderingen eller konstateringen opfylder kravet om proportionalitet fastsat i stk. 4, og
- c) den skal være omfattet af klageadgang.

7. Inden afviklingsmyndigheden peger på foranstaltninger i henhold til stk. 4 efter høring af den kompetente myndighed og, hvis det er relevant, den udpegede nationale makroprudentielle myndighed, tager den behørigt hensyn til de pågældende foranstaltningers potentielle konsekvenser for det pågældende institut, for det indre marked for finansielle tjenesteydelser, for den finansielle stabilitet i andre medlemsstater og i Unionen som helhed.

8. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 udkast til retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at angive de nærmere detaljer vedrørende foranstaltningerne i henhold til stk. 5 og omstændighederne for anvendelsen af hver enkelt foranstaltning.

Artikel 18

Beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling: koncernbehandling

1. Koncernafviklingsmyndigheden tager sammen med datterselskabernes afviklingsmyndigheder efter høring af tilsynskollegiet og afviklingsmyndighederne i jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den væsentlige filial, hensyn til den i artikel 16 krævede vurdering i afviklingskollegiet og tager alle rimelige skridt til at nå frem til en fælles afgørelse om anvendelsen af foranstaltninger, som er udpeget i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4, vedrørende alle institutter, som tilhører koncernen.

2. Koncernafviklingsmyndigheden udarbejder og forelægger i samarbejde med den konsoliderende tilsynsmyndighed og EBA i henhold til artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010 en rapport til modervirksomheden i Unionen, til datterselskabernes afviklingsmyndigheder og til afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer. I rapporten, der udarbejdes efter høring af de kompetente myndigheder, analyseres det, hvilke væsentlige hindringer der er for en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne og for udøvelse af afviklingsbeføjelserne i forbindelse med koncernen. I rapporten skal konsekvenserne for instituttets forretningsmodel overvejes, og der skal anbefales forholdsmæssige og målrettede foranstaltninger, som myndigheden mener er nødvendige eller egnede til at fjerne de pågældende hindringer.

3. Senest fire måneder efter modtagelsen af rapporten kan modervirksomheden i Unionen indsende bemærkninger og forelægge koncernafviklingsmyndigheden forslag til alternative foranstaltninger til afhjælpning af de hindringer, der er påpeget i rapporten.

4. Koncernafviklingsmyndigheden meddeler de foranstaltninger, der måtte være foreslået af modervirksomheden i Unionen, til den konsoliderende tilsynsmyndighed, EBA, datterselskabernes afviklingsmyndigheder og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den væsentlige filial. Koncernafviklingsmyndighederne og datterselskabernes afviklingsmyndigheder gør efter høring af de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse i afviklingskollegiet om udpegelsen af væsentlige hindringer og, om nødvendigt, vurderingen af de foranstaltninger, der er foreslået af modervirksomheden i Unionen, og de foranstaltninger, myndighederne kræver iværksat for at afhjælpe eller fjerne hindringerne, som skal tage hensyn til de potentielle konsekvenser af foranstaltningerne i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.

5. Den fælles afgørelse skal foreligge senest fire måneder efter forelæggelsen af eventuelle bemærkninger fra tredjelandsmoderselskabet eller ved udløbet af den i stk. 3 omhandlede frist på fire måneder, hvis denne udløber først. Den skal være begrundet og fremgå af et dokument, som koncernafviklingsmyndigheden sender til modervirksomheden i Unionen.

EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse inden for den i stk. 5 omhandlede frist, træffer koncernafviklingsmyndigheden selv afgørelse om passende foranstaltninger, der skal iværksettes i henhold til artikel 17, stk. 4, på koncernniveau.

Afgørelsen skal være fuldt begrundet og tage hensyn til andre afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold. Afgørelsen fremsendes til modervirksomheden i Unionen af koncernafviklingsmyndigheden.

Har en afviklingsmyndighed ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt en sag, jf. nærværende artikels stk. 9, for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder koncernafviklingsmyndigheden sin afgørelse og afventer den afgørelse, EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned, finder koncernafviklingsmyndighedens afgørelse anvendelse.

7. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse træffer datterselskabernes afviklingsmyndigheder selv afgørelse om, hvilke passende foranstaltninger de enkelte datterselskaber skal træffe i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4. Afgørelsen skal være fuldt begrundet og tage hensyn til andre afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold. Afgørelsen fremsendes til det berørte datterselskab og til koncernafviklingsmyndigheden.

Har en afviklingsmyndighed ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt en sag, jf. nærværende artikels stk. 9, for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder datterselskabets afviklingsmyndighed sin afgørelse og afventer den afgørelse, EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned, finder afgørelsen fra datterselskabets afviklingsmyndighed anvendelse.

8. Den fælles afgørelse, som er omhandlet i stk. 5 og de afgørelser, der træffes af afviklingsmyndighederne, hvis ikke der foreligger en fælles afgørelse, jf. stk. 6, anerkendes som endelige og anvendes af de øvrige berørte afviklingsmyndigheder.

9. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse om at træffe de i artikel 17, stk. 5, litra g), h) eller k), fastsatte foranstaltninger, kan EBA, efter anmodning fra en afviklingsmyndighed, i henhold til nærværende artikels stk. 6 eller 7 bistå afviklingsmyndighederne med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

KAPITEL III

Koncernintern finansiel støtte

Artikel 19

Aftale om koncernintern finansiel støtte

1. Medlemsstaterne sikrer, at et moderinstitut i en medlemsstat eller et moderinstitut i Unionen eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), og dens eller dets datterselskaber i andre medlemsstater eller i tredjelande, der er institutter eller finansieringsinstitutter, som er omfattet af det konsoliderede tilsyn med moderselskabet, kan deltage i en aftale om finansiel støtte til enhver anden part i aftalen, der opfylder betingelserne for tidlig indgriben i henhold til artikel 27, forudsat at betingelserne i dette kapitel også er opfyldt.

2. Dette kapitel finder ikke anvendelse på koncerninterne finansielle ordninger, herunder finansieringsordninger og forvaltningen af centraliserede finansieringsordninger, såfremt ingen af parterne i sådanne ordninger opfylder betingelserne for tidlig indgriben.

3. En aftale om koncernintern finansiel støtte er ikke en forudsætning:

a) for at yde koncernintern finansiel støtte til en koncernenhed, som oplever finansielle problemer, hvis instituttet beslutter at gøre dette i konkrete sager, og i overensstemmelse med koncernens politik, hvis det ikke udgør en risiko for koncernen som helhed eller

b) for at drive virksomhed i en medlemsstat.

4. Medlemsstaterne skal fjerne alle hindringer i national ret for transaktioner vedrørende koncernintern finansiel støtte, som gennemføres i overensstemmelse med dette kapitel, forudsat at intet i dette kapitel hindrer medlemsstaterne i at begrænse koncerninterne transaktioner som følge af nationale love, der anvender valgmulighederne i forordning (EU) nr. 575/2013, der gennemfører direktiv 2013/36/EU eller som af hensyn til den finansielle stabilitet kræver en adskillelse af dele af en koncern eller af aktiviteter, der udøves i en koncern.

5. Aftalen om koncernintern finansiel støtte kan:

a) omfatte et eller flere af koncernens datterselskaber og indeholde bestemmelser om finansiel støtte fra moderselskabet til datterselskaber, fra datterselskaber til moderselskabet, mellem de af koncernens datterselskaber, der er part i aftalen, eller en kombination af disse enheder

b) indeholde bestemmelser om finansiel støtte i form af lån, garantistillelse, aktiver, der stilles til rådighed som sikkerhed, eller en kombination af disse former for finansiel støtte i forbindelse med en eller flere transaktioner mellem støtte-modtager og tredjemand.

6. Hvis en koncernenhed i henhold til aftalen om koncernintern finansiel støtte indvilliger i at yde finansiel støtte til en anden koncernenhed, kan aftalen indeholde et tilsvarende tilsagn om finansiel støtte fra den koncernenhed, der modtager støtten, til den koncernenhed, der yder støtten.

7. Aftalen om koncernintern finansiel støtte opstiller principperne for beregning af det vederlag, der skal betales for transaktioner i henhold til aftalen. Disse principper omfatter et krav om, at vederlaget fastsættes på tidspunktet for ydelsen af finansiel støtte. Aftalen, herunder principperne for beregning af det vederlag, der skal betales for ydelsen af finansiel støtte, og de øvrige bestemmelser i aftalen, skal leve op til følgende principper:

- a) alle parter skal indgå aftalen af egen fri vilje
 - b) ved indgåelsen af aftalen og fastsættelsen af vederlaget for ydelse af den finansielle støtte skal alle parter handle i egen interesse og kan tage hensyn til eventuelle direkte eller indirekte fordele for en part som følge af ydelsen af den finansielle støtte
 - c) alle parter, der yder finansiel støtte, skal have fuld adgang til relevante oplysninger fra enhver part, der modtager finansiel støtte, forud for fastsættelsen af vederlaget for ydelse af finansiel støtte og forud for enhver afgørelse om at yde finansiel støtte
 - d) vederlaget for ydelse af finansiel støtte kan fastsættes under hensyntagen til de oplysninger, som den støtteydende part er i besiddelse af, i kraft af at denne er en del af samme koncern som den part, der modtager finansiel støtte, og som markedet ikke har adgang til, og
 - e) principperne for beregning af det vederlag, der skal betales for ydelse af finansiel støtte, kan fastlægges, uden at der er pligt til at tage hensyn til den forventede midlertidige indvirkning på markedspriserne som følge af koncerneksterne begivenheder.
8. Aftalen om koncernintern finansiel støtte må kun indgås, hvis ingen af parterne på tidspunktet for den påtænkte indgåelse efter deres respektive kompetente myndigheds opfattelse opfylder betingelserne for tidlig indgriben.
9. Medlemsstaterne sikrer, at rettigheder, fordringer og handlinger, der følger af aftalen om koncernintern finansiel støtte, kun udøves af parterne heri, og at tredjemand er udelukket herfra.

Artikel 20

De kompetente myndigheds gennemgang af den påtænkte aftale og mægling

1. Moderinstituttet i Unionen indsender en ansøgning til den konsoliderende tilsynsmyndighed om tilladelse til at indgå en påtænkt aftale om koncernintern finansiel støtte, som påtænkes i overensstemmelse med artikel 19. Teksten til den påtænkte aftale skal være indeholdt i ansøgningen, og det skal fremgå, hvilke koncernenheder der ønsker at deltage i den.
2. Den konsoliderende tilsynsmyndighed fremsender straks ansøgningen til de kompetente myndigheder for hvert af de datterselskaber, der ønsker at deltage i aftalen, med henblik på at nå frem til en fælles afgørelse.
3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed meddeler i overensstemmelse med procedurerne i nærværende artikels stk. 5 og 6 tilladelse til den påtænkte aftale, hvis bestemmelserne heri er forenelige med de i artikel 23 fastsatte betingelser for finansiel støtte.
4. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kan i overensstemmelse med procedurerne i nærværende artikels stk. 5 og 6 forbyde indgåelsen af den påtænkte aftale, hvis aftalen anses for uforenelig med betingelserne for finansiel støtte, jf. artikel 23.
5. De kompetente myndigheder gør alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse, som tager hensyn til de potentielle konsekvenser, herunder finanspolitiske konsekvenser, af aftalens gennemførelse i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed, med hensyn til, om bestemmelserne i den påtænkte aftale er forenelige med betingelserne for finansiel støtte fastsat i artikel 23, senest fire måneder efter modtagelsen af ansøgningen hos den konsoliderende tilsynsmyndighed. Den fælles afgørelse skal fremgå af et dokument, der indeholder den fuldt begrundede afgørelse, som den konsoliderende tilsynsmyndighed sender til ansøgeren.

EBA kan efter anmodning fra en kompetent myndighed bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse fra de kompetente myndigheder inden for fire måneder, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed selv afgørelse om ansøgningen. Afgørelsen skal fremgå af et dokument, der indeholder en fuldstændig begrundelse, og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af perioden på fire måneder. Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter ansøgeren og de øvrige kompetente myndigheder om sin afgørelse.

7. Har en af de pågældende kompetente myndigheder ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed sin afgørelse og afventer den afgørelse, EBA måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

Artikel 21

Aktionærernes godkendelse af den påtænkte aftale

1. Medlemsstaterne kræver, at en påtænkt aftale, hvortil de kompetente myndigheder har meddelt tilladelse, skal forelægges til aktionærernes godkendelse i hver af de koncernenheder, der ønsker at deltage i aftalen. I så fald gælder aftalen kun for de parter, hvis aktionærer har godkendt aftalen i overensstemmelse med stk. 2.

2. En aftale om koncernintern finansiel støtte er kun gyldig for en koncernenhed, hvis dens aktionærer har tilladt denne koncernenheds ledelsesorgan at beslutte, at koncernenheden skal yde eller modtage finansiel støtte i henhold til aftalen og i overensstemmelse med betingelserne fastsat i dette kapitel, og denne aktionærgodkendelse ikke er trukket tilbage.

3. Ledelsesorganet for hver af de enheder, der deltager i aftalen, aflægger hvert år beretning for aktionærerne om, hvordan aftalen fungerer, og om gennemførelsen af de afgørelser, der er truffet i medfør af aftalen.

Artikel 22

Fremsendelse af aftaler om koncernintern finansiel støtte til afviklingsmyndighederne

De kompetente myndigheder fremsender de aftaler om koncernintern finansiel støtte, hvortil de har meddelt tilladelse, sammen med eventuelle ændringer til de relevante afviklingsmyndigheder.

Artikel 23

Betingelser for koncernintern finansiel støtte

1. Der må kun ydes finansiel støtte fra en koncernenhed i henhold til artikel 19, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) det kan med rimelighed forventes, at støtten afhjælper de væsentlige finansielle problemer i den koncernenhed, der modtager den
- b) den finansielle støtte har til formål at bevare eller genoprette den finansielle stabilitet i koncernen som helhed eller i en af koncernenhederne og er i den støtteydende koncernenheds interesse
- c) den finansielle støtte ydes på visse betingelser, herunder mod et vederlag, i overensstemmelse med artikel 19, stk. 7

- d) på grundlag af de oplysninger, som ledelsesorganet i den koncernenhed, der yder finansiel støtte, ligger inde med på det tidspunkt, hvor afgørelsen om at yde finansiel støtte træffes, er der rimelig udsigt til, at vederlaget for støtten vil blive erlagt, og, hvis støtten er ydet i form af et lån, at lånet vil blive tilbagebetalt af den koncernenhed, der modtager støtten. Hvis støtten ydes i form af en garanti eller en form for sikkerhed, gælder samme betingelser for modtagerens ansvar, hvis garantien eller sikkerheden gøres gældende
- e) ydelsen af den finansielle støtte vil ikke true likviditeten eller solvensen i den koncernenhed, der yder støtten
- f) ydelsen af den finansielle støtte vil ikke medføre en trussel mod den finansielle stabilitet, i særdeleshed i den medlemsstat, hvor den støtteydende koncernenhed er hjemmehørende
- g) den koncernenhed, der yder støtten, opfylder på tidspunktet for ydelsen af støtten kapital- og likviditetskravene i direktiv 2013/36/EU og de øvrige krav i artikel 104, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU, og ydelsen af den finansielle støtte medfører ikke, at koncernenheden overtræder disse krav, medmindre der er givet tilladelse hertil af den kompetente myndighed, der på individuelt niveau er ansvarlig for tilsynet med den enhed, der yder støtten
- h) den koncernenhed, der yder støtten, opfylder på tidspunktet for ydelsen af støtten kravene vedrørende store eksponeringer fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013 og i direktiv 2013/36/EU, herunder eventuel national lovgivning om udnyttelse af de heri fastsatte muligheder, og ydelsen af den finansielle støtte medfører ikke, at koncernenheden overtræder disse krav, medmindre der er givet tilladelse hertil af den kompetente myndighed, der på individuelt niveau er ansvarlig for tilsynet med den koncernenhed, der yder støtten
- i) ydelsen af den finansielle støtte vil ikke underminere afviklingsmulighederne for den koncernenhed, der yder støtten.
2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne fastsat i stk. 1, litra a), c), e) og i).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. EBA udsteder senest den 3. januar 2016 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 til fremme af konvergens i praksis med henblik på at præcisere betingelserne fastsat i nærværende artikels stk. 1, litra b), d), f) og h).

Artikel 24

Afgørelse om at yde finansiel støtte

Afgørelsen om at yde koncernintern finansiel støtte i henhold til aftalen træffes af ledelsesorganet for den koncernenhed, der yder støtten. Afgørelsen skal være begrundet, og formålet med den påtænkte finansielle støtte skal være anført. Navnlig skal det af afgørelsen fremgå, hvordan ydelsen af den finansielle støtte opfylder betingelserne fastsat i artikel 23, stk. 1. Afgørelsen om at acceptere koncernintern finansiel støtte i henhold til aftalen træffes af ledelsesorganet for den koncernenhed, der modtager den finansielle støtte.

Artikel 25

De kompetente myndigheders ret til at gøre indsigelse

1. Ledelsesorganet for en koncernenhed, der agter at yde støtte i henhold til en aftale om koncernintern finansiel støtte, underretter inden støtten ydes:

- a) sin kompetente myndighed

- b) hvis den adskiller sig fra myndighederne i litra a) og c), eventuelt den konsoliderende tilsynsmyndighed
- c) hvis den adskiller sig fra litra a) og b), den kompetente myndighed for den koncernenhed, der modtager den finansielle støtte, og
- d) EBA.

Underretningen omfatter ledelsesorganets begrundede afgørelse i overensstemmelse med artikel 24 og detaljerede oplysninger om den påtænkte finansielle støtte, bl.a. en kopi af aftalen om koncernintern finansiell støtte.

2. Senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af en fuldstændig underretning kan den kompetente myndighed for den koncernenhed, der yder finansiell støtte, forbyde eller begrænse den finansielle støtte, hvis den vurderer, at betingelserne for koncernintern finansiell støtte fastsat i artikel 23 ikke er opfyldt. En kompetent myndigheds afgørelse om at forbyde eller begrænse den finansielle støtte skal begrundes.

3. Den kompetente myndigheds beslutning om at acceptere, forbyde eller begrænse den finansielle støtte skal omgående meddeles til:

- a) den konsoliderende tilsynsmyndighed
- b) den kompetente myndighed for den koncernenhed, der modtager støtten, og
- c) EBA.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter omgående de øvrige medlemmer af tilsynskollegiet og medlemmerne af afviklingskollegiet.

4. Har den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den støttemodtagende koncernenhed, indvendinger mod beslutningen om at forbyde eller begrænse den finansielle støtte, kan de inden for to dage indbringe sagen for EBA og anmode om bistand i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. Hvis den kompetente myndighed ikke forbyder eller begrænser den finansielle støtte inden for den i stk. 2 anførte frist eller inden fristens udløb har accepteret denne støtte, kan der ydes finansiell støtte på de betingelser, der er meddelt den kompetente myndighed.

6. Instituttets ledelsesorgans beslutning om at yde finansiell støtte fremsendes til:

- a) den kompetente myndighed
- b) hvis den adskiller sig fra myndighederne i litra a) og c), og hvor det er relevant, den konsoliderende tilsynsmyndighed
- c) hvis den adskiller sig fra litra a) og b), den kompetente myndighed for den koncernenhed, der modtager den finansielle støtte, og
- d) EBA.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter omgående de øvrige medlemmer af tilsynskollegiet og medlemmerne af afviklingskollegiet.

7. Hvis den kompetente myndighed begrænser eller forbyder koncernintern finansiell støtte i henhold til nærværende artikels stk. 2, og hvis koncerngenopretningsplanen i henhold til artikel 7, stk. 5, henviser til koncernintern finansiell støtte, kan den kompetente myndighed for den koncernenhed, over for hvilken der er givet afslag på eller nedlagt forbud mod støtte, anmode den konsoliderende tilsynsmyndighed om at iværksætte en ny vurdering af koncerngenopretningsplanen i henhold til artikel 8 eller, hvis der er udarbejdet en individuel genopretningsplan, anmode koncernenheden om at forelægge en revideret genopretningsplan.

*Artikel 26***Fremlæggelse af oplysninger**

1. Medlemsstaterne sikrer, at koncernenheder offentliggør, hvorvidt de deltager i en aftale om koncernintern finansiel støtte i medfør af artikel 19 og offentliggør en beskrivelse af en sådan aftales almindelige betingelser samt navnene på de koncernenheder, der er part i den, og ajourfører disse oplysninger mindst en gang om året.

Artikel 431-434 i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse.

2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at angive formen og indholdet af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFSNIT III

TIDLIG INDGRIBEN*Artikel 27***Foranstaltninger i forbindelse med tidlig indgriben**

1. Hvis et institut overtræder eller på grund af blandt andet en finansiel situation i hastig forværring, herunder en likviditetssituation der forværres, stigende gearingsgrad, misligholdte lån eller koncentration af eksponeringer, vurderet på grundlag af en række udløsningsmekanismer, som kan indbefatte instituttets kapitalkrav plus 1,5 procentpoint, kan forventes i nær fremtid at overtræde kravene i forordning (EU) nr. 575/2013, direktiv 2013/36/EU, afsnit II i direktiv 2014/65/EU eller en af artiklerne 3-7, 14-17 samt 24, 25 og 26 i forordning (EU) nr. 600/2014, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder, uden at det berører de i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU anførte foranstaltninger, hvor det er relevant, mindst råder over følgende foranstaltninger:

- a) kræve, at instituttets ledelsesorgan iværksætter en eller flere af de ordninger eller foranstaltninger, der er beskrevet i genopretningsplanen, eller i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, ajourfører en sådan genopretningsplan, hvis de omstændigheder, der førte til tidlig indgriben, afviger fra antagelserne i den indledende genopretningsplan, og iværksætter en eller flere af de ordninger eller foranstaltninger, der er beskrevet i den ajourførte plan, inden for en bestemt tidsramme og for at sikre, at de i indledningen omhandlede betingelser ikke længere vil finde anvendelse
- b) kræve, at instituttets ledelsesorgan undersøger situationen, udpeger foranstaltninger til løsning af de problemer, der måtte være afdækket, og udarbejder et handlingsprogram for løsning af problemerne og en tidsplan for iværksættelsen heraf
- c) kræve, at instituttets ledelsesorgan indkalder til aktionærmøde, eller, hvis ledelsesorganet ikke efterkommer dette krav, direkte indkalde til aktionærmøde og i begge tilfælde fastlægge dagordenen og kræve, at aktionærerne overvejer bestemte afgørelser med henblik på vedtagelse
- d) kræve, at et eller flere medlemmer af ledelsesorganet eller den daglige ledelse fjernes eller udskiftes, hvis disse personer findes uegnede til at varetage deres opgaver i henhold til artikel 13 i direktiv 2013/36/EU eller artikel 9 i direktiv 2014/65/EU
- e) kræve, at instituttets ledelsesorgan udarbejder en plan for forhandling om omstrukturering af gælden med alle eller nogle af dets kreditorer i overensstemmelse med genopretningsplanen, hvor det er relevant

- f) kræve ændringer af instituttets forretningsstrategi
- g) kræve ændringer af instituttets retlige eller operationelle struktur og
- h) indhente alle nødvendige oplysninger, også ved inspektion på stedet, og forsyne afviklingsmyndigheden med alle de oplysninger, der er nødvendige for at ajourføre afviklingsplanen og forberede instituttets eventuelle afvikling og for at foretage en værdiansættelse af instituttets aktiver og passiver i henhold til artikel 36.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder underretter afviklingsmyndighederne hurtigst muligt efter at have fastslået, at betingelserne fastsat i stk. 1 er opfyldt i forbindelse med et institut, og at afviklingsmyndighedernes beføjelser omfatter beføjelsen til at kræve, at instituttet kontakter potentielle købere med henblik på at forberede en afvikling af instituttet, med forbehold for betingelserne fastsat i artikel 39, stk. 2, og fortrolighedsbestemmelserne fastsat i artikel 84.

3. For hver af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger skal de kompetente myndigheder fastsætte en passende frist for afslutning og med henblik på at gøre det muligt for den kompetente myndighed at evaluere foranstaltningens effektivitet.

4. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at fremme konsekvent anvendelse af udløsningsmekanismen for brug af foranstaltningerne omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

5. Idet der, hvor det er relevant, tages højde for de erfaringer, der er gjort i forbindelse med anvendelsen af de i stk. 4 omhandlede retningslinjer, kan EBA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere et minimumssæt af udløsningsmekanismer for brug af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 28

Fjernelse af den daglige ledelse og ledelsesorganet

Hvis der er sket en betydelig forværring af et instituts finansielle situation, eller hvis der forekommer alvorlige overtrædelser af love, administrative bestemmelser eller instituttets vedtægter eller alvorlige administrative uregelmæssigheder, og hvis andre foranstaltninger truffet i overensstemmelse med artikel 27 ikke er tilstrækkelige til at vende situationen, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder kan kræve, at instituttets daglige ledelse eller ledelsesorgan fjernes i sin helhed, eller for så vidt angår enkeltpersoner. Udpegelsen af ny daglig ledelse eller nyt ledelsesorgan foretages i overensstemmelse med national ret og EU-retten og er underlagt den kompetente myndigheds godkendelse eller samtykke.

Artikel 29

Midlertidig administrator

1. Hvis udskiftning af den daglige ledelse eller ledelsesorganet som omhandlet i artikel 28 af den kompetente myndighed anses for at være utilstrækkeligt til at rette op på situationen, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder kan udpege en eller flere midlertidige administratorer til instituttet. De kompetente myndigheder kan, ud fra hvad der er rimeligt under omstændighederne, udpege en hvilken som helst midlertidig administrator enten til at overtage instituttets ledelsesorgan midlertidigt eller til midlertidigt at arbejde sammen med instituttets ledelsesorgan, og den kompetente myndighed skal præcisere sin afgørelse ved udpegelsen. Hvis den kompetente myndighed udpeger en midlertidig administrator til at arbejde sammen med instituttets ledelsesorgan, præciserer den endvidere ved en sådan udpegelse den midlertidige administrators rolle, pligter og beføjelser og eventuelle krav om, at instituttets ledelsesorgan skal høre den midlertidige administrator eller indhente dennes samtykke, inden den træffer bestemte afgørelser eller foranstaltninger. Den kompetente myndighed er forpligtet til at offentliggøre udpegelsen af en eventuel midlertidig administrator, undtagen hvis den midlertidige administrator ikke har beføjelse til at repræsentere instituttet. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at en eventuel midlertidig administrator har de nødvendige kvalifikationer og evner samt den fornødne viden til at kunne varetage sine opgaver og er helt fri af interessekonflikter.

2. Den kompetente myndighed angiver ved udpegelsen den midlertidige administrators beføjelser, ud fra hvad der er rimeligt efter omstændighederne. Beføjelserne kan omfatte nogle eller alle ledelsesorganets beføjelser i instituttet i henhold til dets vedtægter og national ret, herunder beføjelse til at udøve nogle af eller alle ledelsesorganets administrative opgaver. Den midlertidige administrators beføjelser i forhold til instituttet skal være i overensstemmelse med den gældende selskabsret.

3. Den kompetente myndighed angiver ved udpegelsen den midlertidige administrators rolle og opgaver, som kan omfatte en vurdering af instituttets finansielle stilling, forvaltning af dets forretningsaktiviteter eller en del heraf for at bevare eller genoprette instituttets finansielle stilling og træffe foranstaltninger til genopretning af en forsvarlig og forsigtig forvaltning af instituttets forretningsaktiviteter. Den kompetente myndighed præciserer ved udpegelsen eventuelle begrænsninger i den midlertidige administrators rolle og opgaver.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har enekompetence til at udpege og fjerne en midlertidig administrator. Den kompetente myndighed kan fjerne en midlertidig administrator når som helst og med enhver begrundelse. Den kompetente myndighed kan når som helst ændre betingelserne for udpegelse af en midlertidig administrator med forbehold af nærværende artikel.

5. Den kompetente myndighed kan kræve, at visse af en midlertidig administrators handlinger skal forhåndsgodkendes af den kompetente myndighed. Den kompetente myndighed angiver alle sådanne krav ved udpegelsen af en midlertidig administrator eller i forbindelse med en ændring af betingelserne for udpegelsen af en midlertidig administrator.

Den midlertidige administrator må under alle omstændigheder kun udøve beføjelsen til at indkalde til generalforsamling i instituttet og fastlægge dagsordenen for generalforsamlingen med den kompetente myndigheds forudgående samtykke.

6. Den kompetente myndighed kan stille krav om, at den midlertidige administrator med mellemrum, der fastsættes af den kompetente myndighed, og ved afslutningen af sit mandat udarbejder rapporter om instituttets finansielle stilling og om de handlinger, administratoren har udført i løbet af sin ansættelse.

7. En midlertidig administrator må ikke udpeges for mere end et år. Denne periode kan undtagelsesvis fornyes, hvis betingelserne for udpegelse af en midlertidig administrator fortsat er opfyldt. Den kompetente myndighed er ansvarlig for at afgøre, om det er hensigtsmæssigt at bibeholde en midlertidig administrator, og for at begrunde en eventuel beslutning herom over for aktionærerne.

8. Med forbehold af nærværende artikel må udpegelsen af en midlertidig administrator ikke medføre tilsidesættelse af aktionærrettigheder i henhold til Unionens eller de enkelte landes selskabsret.

9. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med national ret begrænse en midlertidig administrators ansvar for handlinger og undladelser under varetagelsen af vedkommendes opgaver som midlertidig administrator i henhold til stk. 3.

10. En midlertidig administrator, der er udpeget i henhold til nærværende artikel, anses ikke for at være en skygge-direktør eller en de facto-direktør i henhold til national ret.

Artikel 30

Koordinering af beføjelser til tidlig indgriben og udpegelse af en midlertidig administrator i forbindelse med koncerner

1. Er betingelserne for at gøre kravene i artikel 27 gældende eller for at udpege en midlertidig administrator i henhold til artikel 29 opfyldt for en modervirksomhed i Unionen, underretter den konsoliderende tilsynsmyndighed EBA og hører de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet.

2. Efter denne underretning og høring afgør den konsoliderende tilsynsmyndighed, om den vil anvende nogle af foranstaltningerne i artikel 27 eller udpege en midlertidig administrator i henhold til artikel 29 for så vidt angår den relevante modervirksomhed i Unionen under hensyntagen til konsekvenserne af disse foranstaltninger for koncernenhederne i andre medlemsstater. Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet samt EBA om afgørelsen.

3. Er betingelserne for at pålægge kravene i artikel 27 eller for at udpege en midlertidig administrator i henhold til artikel 29 opfyldt for et datterselskab af en modervirksomheden i Unionen, underretter og hører den kompetente myndighed, som er ansvarlig for tilsynet på individuelt niveau, og som agter at træffe foranstaltninger i henhold til disse artikler, den konsoliderende tilsynsmyndighed.

Efter modtagelsen af underretningen kan den konsoliderende tilsynsmyndighed vurdere de sandsynlige konsekvenser for koncernen eller for koncernenheder i andre medlemsstater af, at der pålægges krav i henhold til artikel 27 eller udpeges en midlertidig administrator for det pågældende institut i henhold til artikel 29. Den underretter den kompetente myndighed om denne vurdering inden for tre dage.

Efter denne underretning og høring afgør den kompetente myndighed, om den vil anvende nogle af foranstaltningerne i artikel 27 eller udpege en midlertidig administrator i henhold til artikel 29. I afgørelsen tages der behørigt hensyn til den konsoliderende tilsynsmyndigheds vurdering. Den kompetente myndighed underretter den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet samt EBA om afgørelsen.

4. Hvis mere end én kompetent myndighed agter at udpege en midlertidig administrator eller at anvende nogle af foranstaltningerne i artikel 27 for mere end ét institut i den samme koncern, vurderer den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige relevante kompetente myndigheder, om det er mere hensigtsmæssigt at udpege den samme administrator for alle de berørte enheder eller at koordinere anvendelsen af nogle af foranstaltningerne i artikel 27 på mere end ét institut, med henblik på at fremme løsninger der genopretter det berørte instituts finansielle stilling. Vurderingen udmønter sig i en fælles afgørelse fra den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige relevante kompetente myndigheder. Den fælles afgørelse skal foreligge senest fem dage efter den i stk. 1 nævnte underretning. Den fælles afgørelse skal være begrundet og fremgå af et dokument, som den konsoliderende tilsynsmyndighed sender til modervirksomheden i Unionen.

EBA kan efter anmodning fra en kompetent myndighed bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse inden for fem dage, kan den konsoliderende tilsynsmyndighed og datterselskabernes kompetente myndigheder selv træffe individuelle afgørelser om udpegelse af en midlertidig administrator for institutter, som de har ansvar for, og om anvendelse af nogle af foranstaltningerne i artikel 27.

5. Hvis en berørt kompetent myndighed ikke er enig i den i overensstemmelse med stk. 1 eller 3 meddelte afgørelse, eller hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse i henhold til stk. 4, kan den kompetente myndighed indbringe sagen for EBA i henhold til stk. 6.

6. EBA kan efter anmodning af enhver kompetent myndighed bistå de kompetente myndigheder, som agter at anvende en eller flere af foranstaltningerne i nærværende direktivs artikel 27, stk. 1, litra a), med henblik på punkt 4), 10), 11) og 19) i nærværende direktivs bilag, afsnit A, eller nærværende direktivs artikel 27, stk. 1, litra e) eller litra g), med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. Den afgørelse, de enkelte kompetente myndigheder træffer, skal være begrundet. I forbindelse med afgørelsen skal der tages hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af den i stk. 1 eller 3 omhandlede høringsperiode eller perioden på fem dage, jf. stk. 4, samt til afgørelsens potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i de berørte medlemsstater. Afgørelserne sendes af den konsoliderende tilsynsmyndighed til modervirksomheden i Unionen og af de respektive kompetente myndigheder til datterselskaberne.

Har en af de berørte kompetente myndigheder i de tilfælde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 6, før udløbet af den høringsperiode, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 3, eller ved udløbet af perioden på fem dage som omhandlet i nærværende artikels stk. 4, indbragt sagen for EBA i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige kompetente myndigheder deres afgørelse og afventer den afgørelse, EBA måtte træffe i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer deres afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fem dage anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for tre dage. Efter udløbet af perioden på fem dage, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

8. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for tre dage, finder de enkelte afgørelser, der er truffet i overensstemmelse med stk. 1 eller 3 eller stk. 4, tredje afsnit, anvendelse.

AFSNIT IV

AFVIKLING

KAPITEL I

Mål, betingelser og generelle principper

Artikel 31

Afviklingsmål

1. Ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser tager afviklingsmyndighederne hensyn til afviklingsmålene og vælger de værktøjer og beføjelser, der er bedst egnede til at nå de mål, der er relevante i den pågældende situation.

2. De i stk. 1 nævnte afviklingsmål er:

a) at sikre videreførelsen af kritiske funktioner

b) at undgå betydelige negative virkninger for finansiell stabilitet, navnlig ved at forebygge spredning, herunder til markedets infrastruktur, og ved at opretholde markedsdisciplinen

c) at beskytte offentlige midler ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige

d) at beskytte indskydere omfattet af direktiv 2014/49/EU og investorer omfattet af direktiv 97/9/EF

e) at beskytte kundernes midler og aktiver.

Når afviklingsmyndigheden forfølger ovennævnte mål, søger den at minimere afviklingsomkostningerne og undgå værditab, medmindre de er nødvendige for at nå afviklingsmålene.

3. Afviklingsmålene er alle lige vigtige, og afviklingsmyndighederne skal afveje dem efter omstændighederne i hvert enkelt tilfælde, medmindre andet fremgår af bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 32

Betingelser for afvikling

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kun træffer en afviklingshandling over for et institut som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), hvis afviklingsmyndigheden mener, at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) konstateringen af, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, foretages af den kompetente myndighed efter høring af afviklingsmyndigheden eller, med forbehold for betingelserne fastsat i stk. 2, af afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed
- b) det ser under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ud til, at nogen andre foranstaltninger iværksat af den private sektor, herunder foranstaltninger vedrørende en institutsikringsordning, eller af en tilsynsmyndighed, herunder foranstaltninger til tidlig indgriben eller nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 59, stk. 2), over for instituttet inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at instituttet bliver nødlidende
- c) en afviklingshandling er nødvendig ud fra almene hensyn, jf. stk. 5.

2. Medlemsstaterne kan bestemme, at konstateringen af, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til stk. 1, litra a), ud over af den kompetente myndighed også kan foretages af afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed, såfremt afviklingsmyndighederne i henhold til national ret har de nødvendige værktøjer til at kunne foretage den pågældende konstatering, navnlig tilstrækkelig adgang til de relevante oplysninger. Den kompetente myndighed forsyner uden unødigt ophold afviklingsmyndigheden med alle relevante oplysninger, som denne anmoder om med henblik på at udføre sin vurdering.

3. Ovennævnte vedtagelse af en foranstaltning til tidlig indgriben i overensstemmelse med artikel 27 er ikke en betingelse for iværksættelse af en afviklingshandling.

4. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra a), anses et institut for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis det befinder sig i en eller flere af følgende situationer:

- a) instituttet overtræder, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttet i nær fremtid vil overtræde, kravene til fortsat tilladelse på en måde, så den kompetente myndighed kan inddrage tilladelsen, bl.a. men ikke kun fordi instituttet har lidt eller sandsynligvis vil lide tab, som opsluger hele eller en betydelig del af dets kapitalgrundlag
- b) instituttets aktiver er, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttets aktiver i nær fremtid vil være mindre end dets passiver
- c) instituttet er, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttet i nær fremtid vil være, ude af stand til at indfri sin gæld eller sine andre forpligtelser, efterhånden som den eller de forfalder
- d) der kræves ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, undtagen når den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige antager en af følgende former for at undgå eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi og bevare den finansielle stabilitet:
 - i) en statsgaranti til dækning af likviditetsfaciliteter, der stilles til rådighed af centralbankerne i henhold til centralbankernes vilkår

- ii) en statsgaranti for nyligt udstedte forpligtelser, eller
- iii) tilførsel af kapitalgrundlag eller køb af kapitalinstrumenter til priser og på betingelser, der ikke giver instituttet en fordel, hvis ingen af de omstændigheder, der er anført i nærværende stykkes litra a), b) eller c) eller i artikel 59, stk. 3, gør sig gældende, når den offentlige støtte ydes.

I hvert af de i første afsnit, litra d), nr. i), ii) og iii), nævnte tilfælde gælder følgende: Garantiforanstaltningerne eller tilsvarende foranstaltninger, som er omhandlet deri, skal være begrænset til solvente institutter og være betinget af endelig godkendelse i henhold til Unionens statsstøtteregele. Disse foranstaltninger skal have retsbevarende og midlertidig karakter og skal stå i et rimeligt forhold til følgerne af den alvorlige forstyrrelse, og de må ikke anvendes til at udligne tab, som instituttet har lidt eller sandsynligvis vil lide i nær fremtid.

Støtteforanstaltninger i henhold til første afsnit, litra d), nr. iii), er begrænset til nødvendige tilførsler til håndtering af kapitalmangel, der er fastslået i de nationale stresstests eller i de stresstests, der gennemføres på EU-plan eller inden for rammerne af FTM, gennemgangen af aktivernes kvalitet eller tilsvarende aktiviteter, som Den Europæiske Centralbank, EBA eller de nationale myndigheder gennemfører, og som, hvis det er relevant, er bekræftet af de kompetente myndigheder.

EBA udsteder senest den 3. januar 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for typen af ovennævnte tests, gennemgange eller aktiviteter, der kan føre til denne form for støtte.

Inden den 31. december 2015 tager Kommissionen stilling til, hvorvidt der fortsat er behov for at give tilladelse til støtteforanstaltningerne i henhold til første afsnit, litra d), nr. iii), gennemgår de betingelser, der skal opfyldes, såfremt støtteforanstaltningerne fortsættes, og aflægger rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag.

5. Med henblik på anvendelsen af nærværende artikels stk. 1, litra c), anses en afviklingshandling for at være begrundet i almene hensyn, hvis den er nødvendig for at opfylde og står i rimeligt forhold til et eller flere af afviklingsmålene som omhandlet i artikel 31 og en likvidation af instituttet ved almindelig insolvensbehandling ikke ville opfylde afviklingsmålene i samme omfang.

6. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på at fremme konvergens i tilsyns- og afviklingspraksis for så vidt angår fortolkning af de forskellige situationer, hvor et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Artikel 33

Betingelser for afvikling for så vidt angår finansieringsinstitutter og holdingselskaber

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan træffe afviklingshandlinger over for et finansieringsinstitut som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), hvis betingelserne fastsat i artikel 32, stk. 1, er opfyldt med hensyn til både finansieringsinstituttet og med hensyn til moderselskabet, der er underlagt konsolideret tilsyn.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan træffe afviklingshandlinger over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), hvis betingelserne fastsat i artikel 32, stk. 1, er opfyldt med hensyn til både enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), og med hensyn til et eller flere datterselskaber, der er institutter, eller hvis tredjelandsmyndigheden, såfremt datterselskabet ikke er etableret i Unionen, har fastslået, at det opfylder betingelserne for afvikling i henhold til retten i det pågældende tredjeland.

3. Ejers et blandet holdingselskabs datterselskabsinstitutter direkte eller indirekte af et mellemliggende finansielt holdingselskab, sikrer medlemsstaterne, at afviklingshandlinger med henblik på koncernafvikling træffes over for det mellemliggende finansielle holdingselskab, og træffer ikke afviklingshandlinger med henblik på koncernafvikling over for det blandede holdingselskab.

4. Med forbehold af nærværende artikels stk. 3, kan afviklingsmyndighederne, uanset om en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), ikke måtte opfylde betingelserne i artikel 32, stk. 1, træffe afviklingshandlinger over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), hvis et eller flere af de datterselskaber, der er institutter, opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 1, 4 og 5, og deres aktiver og passiver er af et sådant omfang, at deres sammenbrud udgør en trussel mod et institut eller koncernen som helhed, eller hvis medlemsstatens insolvensret kræver, at en koncern behandles som en helhed, og afviklingshandlinger over for den i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), omhandlede enhed er nødvendige for afvikling af sådanne datterselskaber, der er institutter, eller for afvikling af koncernen som helhed.

Med henblik på stk. 2 og nærværende stykkes første afsnit kan afviklingsmyndigheden for instituttet og afviklingsmyndigheden for den i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d) omhandlede enhed, når de tager stilling til, om betingelserne i artikel 32, stk. 1, er opfyldt for så vidt angår af et eller flere datterselskaber, der er institutter, ved fælles aftale se bort fra eventuelle koncerninterne kapitaloverførsler eller overførsler af tab mellem enhederne, herunder udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser.

Artikel 34

Overordnede principper for afvikling

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser træffer alle relevante foranstaltninger for at sikre, at afviklingshandlingen iværksættes i overensstemmelse med følgende principper:

- a) aktionærerne i det institut, der er under afvikling, bærer først tabene
- b) kreditorerne i det institut, der er under afvikling, bærer tabene efter aktionærerne i overensstemmelse med prioritetsordenen af deres fordringer ved almindelig insolvensbehandling, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i dette direktiv
- c) ledelsesorganet og den daglige ledelse i det institut, der er under afvikling, udskiftes, undtagen i de tilfælde, hvor det anses for nødvendigt helt eller delvist, afhængigt af omstændighederne, at beholde ledelsesorganet og den daglige ledelse for at nå afviklingsmålene
- d) ledelsesorganet og den daglige ledelse i det institut, der er under afvikling, yder al den støtte, der er nødvendig for at nå afviklingsmålene
- e) fysisk og juridiske personer bærer i henhold til medlemsstatens ret det civil- eller strafferetlige ansvar for, at instituttet er blevet nødlidende
- f) kreditorer i samme klasse behandles ens, medmindre andet er fastsat i dette direktiv
- g) ingen kreditor påføres større tab, end vedkommende ville være blevet påført, hvis instituttet eller den i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), omhandlede enhed var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling i overensstemmelse med sikkerhedsforanstaltningerne i artikel 73-75
- h) dækkede indskud er beskyttet fuldt ud, og
- i) afviklingshandlinger træffes i overensstemmelse med sikkerhedsforanstaltningerne i dette direktiv.

2. Er et institut en koncernenhed, anvender afviklingsmyndighederne afviklingsværktøjer og udøver afviklingsbeføjelser på en måde, der minimerer konsekvenserne for andre koncernenheder og koncernen som helhed og minimerer de negative virkninger på den finansielle stabilitet i Unionen og dens medlemsstater, navnlig i de lande, hvor koncernen driver virksomhed, jf. dog artikel 31.

3. Ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser sikrer medlemsstaterne, at de overholder Unionens statsstøtteregler, når det er relevant.

4. Når virksomhedssalgsværktøjet, broinstitutværktøjet eller værktøjet til adskillelse af aktiver anvendes på et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c), eller d), anses dette institut eller denne enhed for at være under konkursbehandling eller en tilsvarende insolvensbehandling i forbindelse med artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF ⁽¹⁾.

5. I forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser informerer og hører afviklingsmyndighederne arbejdstagerrepræsentanterne i passende omfang.

6. Afviklingsmyndigheder anvender afviklingsværktøjer og udøver afviklingsbeføjelser uden at det berører bestemmelser om medarbejderrepræsentation i ledelsesorganer som fastsat i national ret eller retspraksis.

KAPITEL II

Administration

Artikel 35

Administration

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan udpege en administrator til at overtage ledelsesorganet af det institut, der er under afvikling. Afviklingsmyndighederne offentliggør udpegelsen af en administrator. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at administratoren har de nødvendige kvalifikationer og evner samt den fornødne viden til at kunne varetage sine opgaver.

2. Administratoren har alle de beføjelser, der tillægges aktionærerne og instituttets ledelsesorgan. Administratoren må dog kun udøve sådanne beføjelser under afviklingsmyndighedens kontrol.

3. Administratoren skal have en lovbestemt pligt til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til fremme af de i artikel 31 omhandlede afviklingsmål og iværksætte afviklingshandlinger i henhold til afviklingsmyndighedens afgørelse. Denne opgave skal om nødvendigt have forrang frem for enhver anden ledelsesopgave i henhold til instituttets vedtægter eller national ret i tilfælde af uoverensstemmelse mellem opgaverne. Disse foranstaltninger kan bl.a. være en kapitaludvidelse, omorganisering af ejerforholdene i instituttet, eller at andre institutter, der er finansielt og organisatorisk sunde, overtager det i overensstemmelse med afviklingsværktøjerne omhandlet i kapitel IV.

4. Afviklingsmyndighederne kan fastsætte begrænsninger for en administrators råderum eller kræve, at visse af administratorens handlinger skal forhåndsgodkendes af afviklingsmyndigheden. Afviklingsmyndighederne kan til enhver tid afsætte administratoren.

5. Medlemsstaterne stiller krav om, at administratoren med jævne mellemrum, der fastsættes af afviklingsmyndigheden, og i begyndelsen og slutningen af sit mandat udarbejder rapporter til den udpegende afviklingsmyndighed om instituttets økonomiske og finansielle situation og om de handlinger, administratoren har udført i forbindelse med sine opgaver.

6. Administratorens mandatperiode må ikke være længere end et år. Denne periode kan undtagelsesvist fornyes, hvis afviklingsmyndigheden fastslår, at betingelserne for udpegelse af en administrator fortsat er opfyldt.

7. Hvis mere end en enkelt afviklingsmyndighed agter at udpege en administrator for en enhed, der er tilknyttet en koncern, vurderer de, om det er mere hensigtsmæssigt at udpege en og samme administrator for alle de berørte enheder med henblik på at fremme løsninger, der genopretter de berørte enheders finansielle sundhed.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16).

8. I tilfælde af insolvens kan insolvensbehandlingen, hvor en sådan behandling skal finde sted i henhold til national ret, tage form af administration som omhandlet i nærværende artikel.

KAPITEL III

Værdiansættelse

Artikel 36

Værdiansættelse ved afvikling

1. Før afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger eller udøver beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter, sikrer de, at der foretages en rimelig, forsigtig og realistisk værdiansættelse af instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), aktiver og passiver af en person, som er uafhængig af alle offentlige myndigheder, herunder afviklingsmyndigheden, og instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d). Når alle kravene i nærværende artikel er opfyldt, betragtes værdiansættelsen som endelig, jf. dog stk. 13 og artikel 85.

2. Såfremt en uafhængig værdiansættelse i henhold til stk. 1 ikke er mulig, kan afviklingsmyndighederne foretage en midlertidig værdiansættelse af instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), aktiver og passiver i henhold til stk. 9.

3. Værdiansættelsen har til formål at vurdere værdien af instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), aktiver og passiver, når det pågældende institut eller den pågældende enhed opfylder betingelserne for afvikling i artikel 32 og 33.

4. Målene med værdiansættelsen er:

- a) at indgå i fastlæggelsen af, om betingelserne for afvikling eller betingelserne for nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter er opfyldt
- b) hvis betingelserne for afvikling er opfyldt, at indgå i afgørelsen om, hvilken passende afviklingshandling der skal træffes for så vidt angår instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- c) hvis beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter anvendes, at indgå i afgørelsen om omfanget af annulleringen eller udvandingen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter og omfanget af nedskrivningen eller konverteringen af relevante kapitalinstrumenter
- d) hvis bail-in-værktøjet anvendes, at indgå i afgørelsen om omfanget af nedskrivningen eller konverteringen af de nedskrivningsrelevante passiver
- e) hvis broinstitutværktøjet eller værktøjet til adskillelse af aktiver anvendes, at indgå i afgørelsen om, hvilke aktiver, rettigheder, passiver eller aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der skal overføres, og afgørelsen om værdien af et eventuelt vederlag, der skal betales til det institut, der er under afvikling, eller i givet fald til ejerne af aktierne eller andre ejerskabsinstrumenter
- f) hvis virksomhedssalgsværktøjet anvendes, at indgå i afgørelsen om, hvilke aktiver, rettigheder, passiver eller aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der skal overføres, og at indgå i afviklingsmyndighedens forståelse af, hvad der udgør kommercielle vilkår i den i artikel 38 anvendte betydning
- g) under alle omstændigheder at sikre, at eventuelle tab på instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), aktiver, kan anerkendes fuldt ud på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjerne finder anvendelse, eller beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter udøves.

5. Værdiansættelsen baseres på forsigtige antagelser, herunder med hensyn til misligholdelsesrater og tabsomfang, uden at dette berører Unionens statsstøtteregler, hvis disse finder anvendelse. Ved værdiansættelsen må der ikke påregnes nogen potentiel fremtidig ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige eller en centralbanks likviditetsstøtte i en nødsituation, eller nogen likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser, til instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), fra det tidspunkt, hvor der træffes afviklingshandlinger, eller beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter udøves. Hvis der anvendes et afviklingsværktøj, tages der i værdiansættelsen desuden hensyn til:

a) at afviklingsmyndigheden og enhver finansieringsordning, der handler i overensstemmelse med artikel 101, kan få dækket rimelige udgifter fra det institut, der er under afvikling, jf. artikel 37, stk. 7

b) at afviklingsfinansieringsordningen kan påregne renter eller gebyrer for alle lån eller garantier, der ydes til det institut, der er under afvikling, jf. artikel 101.

6. Værdiansættelsen skal suppleres af følgende oplysninger fra instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), regnskaber og optegnelser:

a) en ajourført balance og en redegørelse for instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), finansielle stilling

b) en analyse af og skøn over aktivernes bogførte værdi

c) en liste over udestående balanceførte og ikke-balanceførte fordringer, således som de fremgår af instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), regnskaber og optegnelser, med angivelse af de respektive lån og prioritetsordenen i henhold til den gældende insolvensret.

7. Hvor det er relevant med henblik på at indgå i de afgørelser, som er omhandlet i stk. 4, litra e) og f), kan oplysningerne i stk. 6, litra b), suppleres af en analyse af og et skøn over værdien af instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), aktiver og passiver baseret på markedsværdi.

8. Værdiansættelsen skal indeholde en underopdeling af kreditorerne i klasser i overensstemmelse med deres prioritetsorden i henhold til den gældende insolvensret og et skøn over den behandling, hver klasse af aktionærer og kreditorer ville have kunnet forvente at få, hvis instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), blev likvideret ved almindelig insolvensbehandling.

Dette skøn berører ikke, at princippet om, at ingen kreditor må stilles ringere end under en insolvensbehandling, anvendes i henhold til artikel 74.

9. Hvis det på grund af hastende omstændigheder i den pågældende situation ikke er muligt at opfylde kravene i stk. 6 og 8, eller stk. 2 finder anvendelse, foretages der en midlertidig værdiansættelse. Den midlertidige værdiansættelse skal opfylde kravene i stk. 3 og, så vidt det efter omstændighederne med rimelighed er praktisk muligt, kravene i stk. 1, 6 og 8.

Den midlertidige værdiansættelse, der er omhandlet i nærværende stykke, skal omfatte en buffer til yderligere tab med en passende begrundelse.

10. En værdiansættelse, der ikke opfylder alle kravene i nærværende artikel, anses for at være midlertidig, indtil en uafhængig person har foretaget en værdiansættelse, der fuldt ud opfylder alle kravene fastsat i nærværende artikel. Den efterfølgende endelige værdiansættelse foretages, så snart det er praktisk muligt. Den kan foretages særskilt fra den i artikel 74 omhandlede værdiansættelse eller samtidig med denne og af samme uafhængige person, men de to værdiansættelser skal være adskilt fra hinanden.

Målene med den efterfølgende endelige værdiansættelse er:

a) at sikre, at eventuelle tab på aktiverne i det institut eller den enhed, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), fuldt ud anerkendes i bogføringen for det institut eller den enhed, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)

b) at indgå i afgørelsen om at nedskrive kreditorernes fordringer eller øge værdien af det betalte vederlag, jf. stk. 11.

11. Hvis skønnet i henhold til den efterfølgende endelige værdiansættelse over instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), nettoværdi er højere end skønnet i henhold til den midlertidige værdiansættelse over instituttets eller enhedens, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), nettoværdi, kan afviklingsmyndigheden:

a) udøve sin beføjelse til at øge værdien af de fordringer fra kreditorer eller ejere af relevante kapitalinstrumenter, der er blevet nedskrevet i henhold til bail-in-værktøjet

b) instruere et broinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab om at foretage en yderligere betaling af vederlag med hensyn til aktiver, rettigheder eller passiver til det institut, der er under afvikling, eller i givet fald med hensyn til aktier eller ejerskabsinstrumenter til ejerne af aktierne eller andre ejerskabsinstrumenter.

12. Uanset stk. 1 er en midlertidig værdiansættelse i henhold til stk. 9 og 10 et gyldigt grundlag for, at afviklingsmyndighederne kan træffe afviklingshandlinger, herunder tage kontrol over et nødlidende institut eller en i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) omhandlet enhed, eller udøve beføjelsen til nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter.

13. Værdiansættelsen skal være en integrerende del af afgørelsen om at anvende et afviklingsværktøj eller udøve en afviklingsbeføjelse eller afgørelsen om at udøve beføjelsen til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter. Værdiansættelsen i sig selv kan ikke gøres til genstand for særskilt klageadgang, men kan påklages sammen med afgørelsen i henhold til artikel 85.

14. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for, at en person anses for at være uafhængig af afviklingsmyndigheden og instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), for så vidt angår stk. 1 i nærværende artikel og artikel 74.

15. EBA kan udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende kriterier for så vidt angår stk. 1, 3 og 9 i nærværende artikel og artikel 74:

a) metodologien for ansættelse af værdien af aktiverne og passiverne i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)

b) adskillelsen af værdiansættelserne efter artikel 36 og 74

c) metodologien for beregning og medregning af en buffer for yderligere tab i den midlertidige værdiansættelse.

16. EBA forelægger de i stk. 14 omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i stk. 14 og 15 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

KAPITEL IV

Afviklingsværktøjer

Afdeling 1

Almindelige principper

Artikel 37

Almindelige principper for afviklingsværktøjer

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har de nødvendige beføjelser til at anvende afviklingsværktøjerne over for institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der opfylder de relevante betingelser for afvikling.

2. Når en afviklingsmyndighed beslutter at anvende et afviklingsværktøj over for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og denne afviklingshandling vil medføre, at kreditorerne lider tab, eller at deres fordringer konverteres, udøver afviklingsmyndigheden beføjelsen til at nedskrive og konvertere kapitalinstrumenter i henhold til artikel 59 umiddelbart inden eller samtidig med anvendelsen af afviklingsværktøjet.

3. De i stk. 1 nævnte afviklingsværktøjer er:

a) virksomhedssalgsværktøjet

b) broinstitutværktøjet

c) værktøjet til adskillelse af aktiver

d) bail-in-værktøjet.

4. Med forbehold af stk. 5 kan afviklingsmyndighederne anvende afviklingsværktøjerne enten hver for sig eller i enhver kombination.

5. Afviklingsmyndighederne må kun anvende værktøjet til adskillelse af aktiver sammen med et andet afviklingsværktøj.

6. Anvendes alene de i nærværende artikels stk. 3, litra a) eller b), omhandlede afviklingsværktøjer, og anvendes de kun til at overføre en del af aktiverne, rettighederne eller passiverne i det institut, der er under afvikling, skal den resterende del af det institut eller den enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), hvorfra aktiverne, rettighederne eller passiverne er blevet overført, likvideres ved almindelig insolvensbehandling. Sådan likvidation sker inden for en rimelig tidsfrist, under hensyntagen til det pågældende instituts eller den pågældende enheds, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eventuelle behov for at levere ydelser eller støtte i henhold til artikel 65, for at gøre det muligt for den modtagende part at udføre de aktiviteter eller ydelser, der erhverves ved overførslen, og under hensyntagen til andre grunde til, at den resterende del af instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal fortsætte for at nå afviklingsmålene eller overholde principperne fastsat i artikel 34.

7. Afviklingsmyndigheden og enhver finansieringsordning, der handler i overensstemmelse med artikel 101, kan få dækket rimelige udgifter i forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjerne eller beføjelserne eller offentlige finansielle stabiliseringsværktøjer på én eller flere af følgende måder:

a) som et fradrag for et vederlag, der er betalt af en modtager til det institut, der er under afvikling, eller i givet fald til ejerne af aktierne eller andre ejerskabsinstrumenter

- b) fra det institut, der er under afvikling, som privilegeret kreditor, eller
- c) fra et eventuelt provenu som resultat af indstillingen af driften af broinstituttet eller porteføljeadministrationsselskabet, som privilegeret kreditor.

8. Medlemsstaterne sikrer, at nationale insolvensretlige regler vedrørende omstødelse eller anfægtelighed af retsakter, der er til skade for kreditorer, ikke finder anvendelse på overførsel af aktiver, rettigheder eller passiver fra et institut under afvikling til en anden enhed ved anvendelsen af et afviklingsværktøj eller udøvelsen af afviklingsbeføjelser eller anvendelsen af offentlige finansielle stabiliseringsværktøjer.

9. Medlemsstaterne kan ikke hindres i at give afviklingsmyndighederne supplerende værktøjer og beføjelser, som kan anvendes eller udøves, når et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), opfylder betingelserne for afvikling, forudsat at:

- a) de supplerende beføjelser, når de anvendes på en grænseoverskridende koncern, ikke udgør hindringer for effektiv koncernafvikling, og
- b) de er i overensstemmelse med afviklingsmålene og de overordnede afviklingsprincipper omhandlet i artikel 31 og 34.

10. I det meget usædvanlige tilfælde, at der foreligger en systemisk krise, kan afviklingsmyndigheden forsøge at tilvejebringe finansiering fra alternative finansieringskilder ved anvendelse af de offentlige stabiliseringsværktøjer, der er fastsat i artikel 56 og 58, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) der er ydet et bidrag med henblik på tabsabsorbering og rekapitalisering til et beløb på mindst 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt på tidspunktet for afviklingshandlingen i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er fastsat i artikel 36, af aktionærer og indehavere af andre ejerskabsinstrumenter, indehavere af relevante kapitalinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver ved hjælp af nedskrivning, konvertering eller på anden vis
- b) den skal være betinget af forhåndsgodkendelse og endelig godkendelse i henhold til Unionens statsstøttere regler.

Afdeling 2

Virksomhedssalgsværktøjet

Artikel 38

Virksomhedssalgsværktøjet

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre følgende til en køber, der ikke er et broinstitut:

- a) aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et institut under afvikling
- b) alle eller eventuelle aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling.

Den i første afsnit omhandlede overførsel finder, med forbehold af nærværende artikels stk. 8 og 9 samt artikel 85, sted uden indhentning af samtykke fra aktionærerne i det institut, der er under afvikling, eller fra anden tredjemand end køberen, og uden at det er nødvendigt at overholde selskabs- eller værdipapirretlige procedurekrav bortset fra kravene i artikel 39.

2. En overførsel i henhold til stk. 1 finder sted på kommercielle vilkår under hensyntagen til forholdene og i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler.

3. I overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 træffer afviklingsmyndighederne alle rimelige foranstaltninger for at opnå kommercielle vilkår for overførslen, der er i overensstemmelse med den værdiansættelse, der foretages efter artikel 36, under hensyn til de nærmere omstændigheder i det enkelte tilfælde.

4. Med forbehold af artikel 37, stk. 7, tilfalder et vederlag, der betales af køberen:

a) ejerne af aktierne eller ejerskabsinstrumenterne, når salget af forretningsaktiviteterne er foretaget ved at overføre aktier eller ejerskabsinstrumenter udstedt af det institut, der er under afvikling, fra ihændehaverne af aktierne eller instrumenterne til køberen

b) det institut, der er under afvikling, når salget af forretningsaktiviteterne er foretaget ved at overføre alle eller en del af aktiverne eller passiverne i det institut, der er under afvikling, til køberen.

5. Ved anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet kan afviklingsmyndigheden udøve overførselsbeføjelsen flere gange for at foretage supplerende overførsler af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af det institut, der er under afvikling, eller, alt efter det enkelte tilfælde, aktiver, rettigheder eller passiver i det institut, der er under afvikling.

6. Efter anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet kan afviklingsmyndighederne med køberens samtykke udøve overførselsbeføjelserne på aktiver, rettigheder eller passiver overført til køberen for at tilbageføre aktiver, rettigheder eller passiver til det institut, der er under afvikling, eller tilbageføre aktierne eller andre ejerskabsinstrumenter til de oprindelige ejere, og det institut, der er under afvikling, eller de oprindelige ejere har pligt til at tage sådanne aktiver, rettigheder eller passiver eller aktier eller andre ejerskabsinstrumenter tilbage.

7. En køber skal have den fornødne tilladelse til at udføre de erhvervede forretningsaktiviteter, når der foretages en overførsel i henhold til stk. 1. De kompetente myndigheder sikrer, at en ansøgning om tilladelse behandles i tide i forbindelse med overførslen.

8. Uanset artikel 22-25 i direktiv 2013/36/EU, kravet om at underrette de kompetente myndigheder i artikel 26 i direktiv 2013/36/EU, og kravet i artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 1 og 2, og artikel 12 og 13 i direktiv 2014/65/EU og kravet i artikel 11, stk. 3, i nævnte direktiv om at give meddelelse, gælder, at hvis en overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter som følge af anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet ville resultere i erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret deltagelse i et institut af den art, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU eller artikel 11, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU, foretager den kompetente myndighed for det pågældende institut den i henhold til de nævnte artikler krævede vurdering rettidigt nok til, at det ikke forsinker anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet eller forhindrer, at afviklingshandlingen opfylder de relevante afviklingsmål.

9. Medlemsstaterne sikrer, hvis den kompetente myndighed for instituttet ikke har gennemført den i stk. 8 omhandlede vurdering fra datoen for overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter som led i afviklingsmyndighedens anvendelse af virksomhedssalgsværktøjet, at følgende bestemmelser finder anvendelse:

a) overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køberen skal have øjeblikkelig retsvirkning

b) under vurderingsperioden og under en eventuel afhændelsesperiode som omhandlet i litra f) suspenderes køberens stemmeret knyttet til sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, og stemmeretten tildeles alene afviklingsmyndigheden, der ikke har pligt til at udøve denne stemmeret, og som ikke på nogen måde kan drages til ansvar for at udøve eller afstå fra at udøve denne stemmeret

- c) under vurderingsperioden og under en eventuel afhændelsesperiode som omhandlet i litra f) finder de sanktioner og andre foranstaltninger for overtrædelser af krav til erhvervelser eller afhændelser af kvalificerede kapitalandele, som er omhandlet i artikel 66, 67 og 68 i direktiv 2013/36/EU, ikke anvendelse på overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter
- d) straks efter afslutningen af vurderingen ved den kompetente myndighed meddeler den kompetente myndighed skriftligt afviklingsmyndigheden og køberen, om den kompetente myndighed godkender eller i henhold til artikel 22, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU modsætter sig overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køber
- e) hvis den kompetente myndighed godkender overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køberen, anses den til sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter knyttede stemmeret for i fuldt omfang at være tildelt køber umiddelbart efter, at afviklingsmyndigheden eller køberen har modtaget meddelelse om en sådan godkendelse fra den kompetente myndighed
- f) hvis den kompetente myndighed modsætter sig overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køberen, gælder følgende:
 - i) den til sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter knyttede stemmeret, jf. litra b), har fuld retskraft og -virkning
 - ii) afviklingsmyndigheden kan kræve, at køberen afhænder sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter inden for en af afviklingsmyndigheden under hensyntagen til de gældende markedsvilkår fastsat afhændelsesperiode, og
 - iii) hvis køberen ikke inden for den af afviklingsmyndigheden fastsatte afhændelsesperiode afslutter afhændelsen, kan den kompetente myndighed med afviklingsmyndighedens samtykke pålægge køberen sanktioner og andre foranstaltninger for overtrædelser af krav til erhvervelser eller afhændelser af kvalificerede kapitalandele som omhandlet i artikel 66, 67 og 68 i direktiv 2013/36/EU.

10. Overførsler i medfør af virksomhedssalgsværktøjet er underlagt sikkerhedsforanstaltningerne omhandlet i afsnit IV, kapitel VII.

11. I forbindelse med udøvelsen af retten til at levere tjenesteydelser eller til at etablere sig i en anden medlemsstat, jf. direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU, anses køberen for at videreføre det institut, der er under afvikling, og kan fortsætte med at udøve enhver rettighed, som instituttet udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver.

12. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 1 nævnte køber kan fortsætte med at udøve den ret til medlemskab af og adgang til betalings-, clearings- og afregningssystemer, børser, investorgarantiordninger og indskudsgarantiordninger, som det institut, der er under afvikling, udøvede, såfremt køberen opfylder medlemsskabs- og deltagelseskriterierne for sådanne systemer.

Uanset første afsnit skal medlemsstaterne sikre, at:

- a) der ikke nægtes adgang på grund af, at køberen ikke har en rating fra et kreditvurderingsbureau, eller at denne rating ikke opfylder de ratingniveauer, der kræves for at få adgang til systemerne som omhandlet i første afsnit
- b) når køberen ikke opfylder medlemsskabs- eller deltagelseskriterierne for et bestemt betalings-, clearing- eller afregningssystem, en bestemt børs, investorgarantiordning eller indskudsgarantiordning, udøves de i første afsnit nævnte rettigheder i en af afviklingsmyndigheden fastsat periode på højst 24 måneder, som kan fornyes af afviklingsmyndigheden efter ansøgning herom fra køberen.

13. Med forbehold af afsnit IV, kapitel VII, har aktionærer eller kreditorer i det institut, der er under afvikling, og andre tredjemænd, hvis aktiver, rettigheder eller passiver ikke overføres, ikke rettigheder til eller i tilknytning til de overførte aktiver, rettigheder eller passiver.

Artikel 39

Virksomhedssalgsværktøjet: procedurekrav

1. Ved anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet på et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal afviklingsmyndigheden markedsføre eller træffe foranstaltninger til at markedsføre de aktiver, rettigheder, passiver, aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i det pågældende institut, som den agter at overføre, jf. dog nærværende artikels stk. 3. Puljer af rettigheder, aktiver og passiver kan markedsføres særskilt.

2. Den i stk. 1 omhandlede udbydning gennemføres efter følgende kriterier, uden at dette berører Unionens statsstøttere, hvis disse finder anvendelse:

- a) den skal være så gennemsigtig som mulig og må ikke i væsentlig grad indeholde urigtige oplysninger om aktiver, rettigheder, passiver, aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i det pågældende institut, som afviklingsmyndigheden agter at overføre, i betragtning af omstændighederne og navnlig behovet for at opretholde den finansielle stabilitet
- b) den må ikke ubehørigt begunstige eller forskelsbehandle potentielle købere
- c) den skal være fri for interessekonflikter
- d) den må ikke give en potentiel køber en urimelig fordel
- e) den skal tage hensyn til behovet for at gennemføre en hurtig afvikling
- f) den skal tilsi en så høj salgspris som muligt for de berørte aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver.

Principperne omhandlet i dette stykke er ikke til hinder for, at afviklingsmyndigheden kan rette opfordring til bestemte potentielle købere, jf. dog første afsnit, litra b).

En eventuel offentliggørelse af markedsføringen af instituttet eller enheden som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der ellers ville være påkrævet i henhold til artikel 17, stk. 1, i forordning (EU) nr. 596/2014, kan udsættes i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4 eller 5, i nævnte forordning.

3. Afviklingsmyndigheden kan anvende virksomhedssalgsværktøjet uden at skulle overholde kravene om markedsføring fastsat i stk. 1, hvis den finder, at overholdelse af disse krav ville svække et eller flere af afviklingsmålene, og navnlig, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) den finder, at der består en væsentlig trussel mod den finansielle stabilitet, og at denne er forårsaget eller forværres af, at det institut, der er under afvikling, er blevet eller forventeligt bliver nødlidende, og
- b) den finder, at overholdelse af de pågældende krav efter alt at dømme ville svække effektiviteten af virksomhedssalgsværktøjet med hensyn til at imødegå truslen eller opfylde afviklingsmålet omhandlet i artikel 31, stk. 2, litra b).

4. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at angive de faktiske omstændigheder, der udgør en væsentlig trussel, og elementerne i tilknytning til effektiviteten af virksomhedssalgsværktøjet, jf. stk. 3, litra a) og b).

Afdeling 3

Broinstitutværktøjet

Artikel 40

Broinstitutværktøjet

1. For at broinstitutværktøjet kan få virkning og under hensyntagen til, at kritiske funktioner skal opretholdes i broinstituttet, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre følgende til et broinstitut:

a) aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et eller flere institutter under afvikling eller

b) alle eller nogle aktiver, rettigheder eller passiver i et eller flere institutter under afvikling.

Den i første afsnit omhandlede overførsel kan finde sted uden indhentning af samtykke fra aktionærerne i de institutter, der er under afvikling, eller fra anden tredjemand end broinstituttet, og uden at det er nødvendigt at overholde selskabs- eller værdipapirretlige procedurekrav, jf. dog artikel 85.

2. Ved broinstitut forstås en juridisk person, der opfylder følgende krav:

a) Det ejes helt eller delvis af en eller flere offentlige myndigheder, herunder eventuelt afviklingsmyndigheden eller afviklingsfinansieringsordningen, og kontrolleres af afviklingsmyndigheden.

b) Det er oprettet med henblik på at modtage og forvalte alle eller nogle aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et institut under afvikling eller alle eller nogle aktiver, rettigheder eller passiver i et eller flere institutter under afvikling med henblik på at opretholde adgangen til kritiske funktioner og sælge instituttet eller enheden omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c), eller d).

Anvendelsen af bail-in-værktøjet som omhandlet i artikel 43, stk. 2, litra b), må ikke indskrænke afviklingsmyndighedens mulighed for at kontrollere broinstituttet.

3. Ved anvendelsen af broinstitutværktøjet sikrer afviklingsmyndigheden, at den samlede værdi af de passiver, der overføres til broinstituttet, ikke overstiger den samlede værdi af de rettigheder og aktiver, der overføres fra det institut, der er under afvikling, eller som tilføres fra andre kilder.

4. Med forbehold af artikel 37, stk. 7, tilfalder et vederlag, der betales af broinstituttet:

a) ejerne af aktierne eller ejerskabsinstrumenterne, når overførslen til broinstituttet er foretaget ved at overføre aktier eller ejerskabsinstrumenter udstedt af det institut, der er under afvikling, fra ihændehaverne af aktierne eller instrumenterne til broinstituttet

b) det institut, der er under afvikling, når overførslen til broinstituttet er foretaget ved at overføre alle eller en del af aktiverne eller passiverne i det institut, der er under afvikling, til broinstituttet.

5. Ved anvendelsen af broinstitutværktøjet kan afviklingsmyndigheden udøve overførselsbeføjelsen flere gange for at foretage supplerende overførsler af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et institut, der er under afvikling, eller, alt efter det enkelte tilfælde, aktiver, rettigheder eller passiver i det institut, der er under afvikling.

6. Efter en anvendelse af broinstitutværktøjet kan afviklingsmyndigheden:

a) tilbageføre rettigheder, aktiver eller passiver fra broinstituttet til det institut, der er under afvikling, eller aktierne eller andre ejerskabsinstrumenter til deres oprindelige ejere, og det institut, der er under afvikling, eller de oprindelige ejere har pligt til at tage sådanne aktiver, rettigheder eller passiver eller aktier eller andre ejerskabsinstrumenter tilbage, forudsat at betingelserne fastsat i stk. 7 er opfyldt

b) overføre aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver fra broinstituttet til tredjemand.

7. Afviklingsmyndighederne kan tilbageføre aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver fra broinstituttet under en af følgende omstændigheder:

a) muligheden for en eventuel tilbageførsel af de pågældende aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver er udtrykkelig angivet i det instrument, hvorved overførslen er foretaget

b) de pågældende aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver falder i virkeligheden ikke ind under de kategorier af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver, der er angivet i det instrument, hvorved overførslen er foretaget, eller de opfylder ikke betingelserne for overførsel heraf.

En sådan tilbageførsel kan ske inden for en hvilken som helst periode og skal være i overensstemmelse med de øvrige betingelser, der måtte være angivet i instrumentet til det pågældende formål.

8. Overførsler mellem det institut, der er under afvikling, eller den oprindelige ejer af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter på den ene side og broinstituttet på den anden side er underlagt sikkerhedsforanstaltningerne omhandlet i afsnit IV, kapitel VII.

9. I forbindelse med udøvelsen af retten til at levere tjenesteydelser eller til at etablere sig i en anden medlemsstat, jf. direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU, anses et broinstitut for at være en videreførelse af det institut, der er under afvikling, og kan fortsætte med at udøve enhver rettighed, som instituttet udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver.

Afviklingsmyndighederne kan med henblik på andre formål kræve, at et broinstitut anses for at videreføre det institut, der er under afvikling, og kan fortsætte med at udøve enhver rettighed, som instituttet, der er under afvikling, udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver.

10. Medlemsstaterne sikrer, at broinstituttet kan fortsætte med at udøve den ret til medlemskab af og adgang til betalings-, clearings- og afregningssystemer, børser, investorgarantiordninger og indskudsgarantiordninger, som det institut, der er under afvikling, udøvede, forudsat at køberen opfylder medlemskabs- og deltagelseskriterierne for sådanne systemer.

Uanset første afsnit skal medlemsstaterne sikre, at:

a) der ikke nægtes adgang på grund af, at broinstituttet ikke har en rating fra et kreditvurderingsbureau, eller at denne rating ikke opfylder de ratingniveauer, der kræves for at få adgang til systemerne som omhandlet i første afsnit

- b) hvis broinstituttet ikke opfylder medlemskabs- eller deltagelseskriterierne for et bestemt betalings-, clearing- eller afregningssystem, en bestemt børs, investorgarantiordning eller indskudsgarantiordning, udøves de i første afsnit nævnte rettigheder i en af afviklingsmyndigheden fastsat periode på højst 24 måneder, som kan fornyes af afviklingsmyndigheden efter broinstituttets ansøgning herom.

11. Med forbehold af afsnit IV, kapitel VII, har aktionærer eller kreditorer i det institut, der er under afvikling, og andre tredjemænd, hvis aktiver, rettigheder eller passiver ikke overføres til broinstituttet, ikke rettigheder til eller i tilknytning til de aktiver, rettigheder eller passiver, der overføres til broinstituttet, dets ledelsesorgan eller daglige ledelse.

12. De mål, der er fastsat for broinstituttet, indebærer ikke pligter eller ansvar over for aktionærerne eller kreditorerne i det institut, der er under afvikling, og ledelsesorganet eller den daglige ledelse hæfter ikke over for aktionærerne eller kreditorerne som følge af de handlinger, de udfører eller undlader at udføre som led i varetagelsen af deres opgaver, medmindre handlingen eller undladelsen i henhold til national ret indebærer en grov forsømmelse eller en alvorlig forseelse, som direkte påvirker aktionærernes eller kreditorernes rettigheder.

Medlemsstaterne kan yderligere begrænse et broinstituts og dets ledelsesorgans eller daglige ledelses ansvar i henhold til national ret for handlinger og undladelser under varetagelsen af deres pligter.

Artikel 41

Drift af et broinstitut

1. Medlemsstaterne sikrer, at et broinstitut drives i overensstemmelse med følgende krav:

- a) indholdet af broinstituttets stiftelsesdokumenter godkendes af afviklingsmyndigheden
- b) under iagttagelse af ejerforholdene i broinstituttet udpeger eller godkender afviklingsmyndigheden broinstituttets ledelsesorgan
- c) afviklingsmyndigheden godkender aflønningen af ledelsesorganets medlemmer og fastlægger deres relevante ansvarsområder
- d) afviklingsmyndigheden godkender broinstituttets strategi og risikoprofil
- e) broinstituttet er godkendt i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU, alt efter hvad der er relevant, og har den fornødne tilladelse i henhold til gældende national ret til at udføre de aktiviteter og ydelser, det erhverver ved en overførsel i henhold til artikel 63 i dette direktiv
- f) broinstituttet overholder kravene i og er underlagt tilsyn i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013 og med direktiv 2013/36/EU og 2014/65/EU, alt efter hvad der er relevant
- g) broinstituttets drift skal være i overensstemmelse med Unionens statsstøttere regler, og afviklingsmyndigheden kan i overensstemmelse hermed præcisere begrænsninger for dets aktiviteter.

Uanset de i første afsnit, litra e) og f) omhandlede bestemmelser, og hvis det er nødvendigt for at opfylde afviklingsmålene, kan broinstituttet etableres og få tilladelse uden at opfylde direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU for en kort periode fra begyndelsen af dets virksomhed. Med henblik herpå indgiver afviklingsmyndigheden en anmodning herom til den kompetente myndighed. Hvis den kompetente myndighed beslutter at give en sådan tilladelse, angiver den den periode, i hvilken broinstituttet er fritaget for at opfylde disse direktivers krav.

2. Med forbehold af eventuelle restriktioner i henhold til Unionens eller medlemsstaternes konkurrenceregler driver broinstituttets ledelse broinstituttet med henblik på at opretholde adgangen til kritiske funktioner og sælge instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), dets/dens aktiver, rettigheder eller passiver til en eller flere købere i den private sektor, når de rette vilkår er til stede og inden for den i nærværende artikels stk. 4, eller i givet fald nærværende artikels stk. 6 anførte frist.

3. Afviklingsmyndigheden træffer afgørelse om, at broinstituttet ikke længere er et broinstitut i den i artikel 40, stk. 2, anvendte betydning, i følgende tilfælde, alt efter hvilket der indtræder først:

- a) broinstituttet fusionerer med en anden enhed
- b) broinstituttet opfylder ikke længere kravene i artikel 40, stk. 2
- c) alle eller praktisk taget alle broinstituttets aktiver, rettigheder eller passiver sælges til tredjemand
- d) den i stk. 5 eller i givet fald stk. 6 anførte frist udløber
- e) broinstituttets aktiver er helt likvideret, og dets passiver er helt indfriet.

4. Når afviklingsmyndigheden agter at sælge broinstituttet eller dets aktiver, rettigheder eller passiver, sikrer medlemsstaterne, at broinstituttet eller de relevante aktiver eller passiver markedsføres åbent og gennemsigtigt, at der i salget ikke i væsentlig grad indgår urigtige oplysninger om dem, og at salget ikke ubebørgt begunstiger eller forskelsbehandler potentielle købere.

Ethvert sådant salg skal ske på kommercielle vilkår under hensyntagen til forholdene og i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler.

5. Hvis ingen af de i stk. 3, litra a), b), c) og e), nævnte resultater indtræder, indstiller afviklingsmyndigheden driften af broinstituttet hurtigst muligt og under alle omstændigheder to år efter den dato, hvor den sidste overførsel fra et institut under afvikling i medfør af broinstitutværktøjet, blev udført.

6. Afviklingsmyndigheden kan forlænge den i stk. 5 nævnte periode med en eller flere yderligere perioder på et år, hvis en sådan forlængelse:

- a) fremmer de i stk. 3, litra a), b), c) eller e), nævnte resultater, eller
- b) er nødvendig for at sikre videreførelse af væsentlige bankydelser eller finansielle ydelser.

7. En afgørelse fra afviklingsmyndigheden om at forlænge den i stk. 5 nævnte periode skal begrundes og indeholde en detaljeret vurdering af situationen, herunder af markedsvilkårene og -udsigterne, der taler for en forlængelse.

8. Indstilles driften af et broinstitut under de i stk. 3, litra c) eller d), nævnte omstændigheder, skal broinstituttet likvideres ved almindelig insolvensbehandling.

Et eventuelt provenu ved indstillingen af driften af broinstituttet tilfalder aktionærerne i broinstituttet, jf. dog artikel 37, stk. 7.

9. Hvis et broinstitut anvendes til at overføre aktiver og passiver i mere end et enkelt institut, der er under afvikling, gælder forpligtelsen i stk. 8 realiseringen af de aktiver og passiver, der er overført fra de enkelte institutter, der er under afvikling, og ikke broinstituttet som sådant.

Afdeling 4

Værktøjet til adskillelse af aktiver

Artikel 42

Værktøj til adskillelse af aktiver

1. For at værktøjet til adskillelse af aktiver kan få virkning, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling eller et broinstitut til et eller flere porteføljeadministrationsselskaber.

Den i første afsnit omhandlede overførsel kan finde sted uden indhentning af samtykke fra aktionærerne i de institutter, der er under afvikling, eller fra anden tredjemand end broinstituttet, og uden at det er nødvendigt at overholde selskabs- eller værdipapirretlige procedurekrav, jf. dog artikel 85.

2. I forbindelse med værktøjet til adskillelse af aktiver er et porteføljeadministrationsselskab en juridisk person, der opfylder følgende betingelser:

a) det ejes helt eller delvist af en eller flere offentlige myndigheder, herunder eventuelt afviklingsmyndigheden eller afviklingsfinansieringsordningen, og kontrolleres af afviklingsmyndigheden

b) det er oprettet med henblik på at modtage nogle eller alle aktiver, rettigheder og passiver i et eller flere institutter under afvikling eller et broinstitut.

3. Porteføljeadministrationsselskabet forvalter de aktiver, der er overført til det, med henblik på at maksimere deres værdi ved et efterfølgende salg eller en velordnet opløsning.

4. Medlemsstaterne sikrer, at et porteføljeadministrationsselskab drives i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

a) indholdet af porteføljeadministrationsselskabets stiftelsesdokumenter godkendes af afviklingsmyndigheden

b) under iagttagelse af ejerforholdene i porteføljeadministrationsselskabet udpeger eller godkender afviklingsmyndigheden porteføljeadministrationsselskabets ledelsesorgan

c) afviklingsmyndigheden godkender aflønningen af ledelsesorganets medlemmer og fastlægger deres relevante ansvarsområder

d) afviklingsmyndigheden godkender porteføljeadministrationsselskabets strategi og risikoprofil.

5. Afviklingsmyndighederne må kun udøve beføjelsen i henhold til stk. 1 til at overføre aktiver, rettigheder eller passiver, hvis:

a) situationen på det specifikke marked for de pågældende aktiver er af en sådan art, at det kunne få negative virkninger for et eller flere finansielle markeder, hvis de blev likvideret ved almindelig insolvensbehandling

b) overførslen er nødvendig for at sikre, at instituttet under afvikling eller broinstituttet fungerer korrekt, eller

c) overførslen er nødvendig for at maksimere midlerne fra likvidationen.

6. Ved anvendelsen af værktøjet til adskillelse af aktiver fastsætter afviklingsmyndighederne det vederlag, for hvilket aktiverne, rettighederne og passiverne overføres til porteføljeadministrationsselskabet, i overensstemmelse med principperne i artikel 36 og i overensstemmelse med Unionens statsstøttere. Dette stykke er ikke til hinder for, at vederlaget kan have en nominel eller negativ værdi.

7. Ethvert vederlag, der betales af porteføljeadministrationsselskabet med hensyn til de aktiver, rettigheder eller passiver, der er erhvervet direkte fra instituttet under afvikling, tilfalder instituttet under afvikling, jf. dog artikel 37, stk. 7. Vederlag kan betales i form af gæld udstedt af porteføljeadministrationsselskabet.

8. Hvis broinstitutværktøjet har været anvendt, kan et porteføljeadministrationsselskab, efter anvendelsen af broinstitutværktøjet, erhverve aktiver, rettigheder eller passiver fra broinstituttet.

9. Afviklingsmyndigheder kan overføre aktiver, rettigheder eller passiver fra det institut, der er under afvikling, til et eller flere porteføljeadministrationsselskaber ad flere omgange og tilbageføre aktiver, rettigheder eller passiver fra et eller flere porteføljeadministrationsselskaber til det institut, der er under afvikling, forudsat at betingelserne i stk. 10 er opfyldt.

Det institut, der er under afvikling, har pligt til at tage sådanne aktiver, rettigheder eller passiver tilbage.

10. Afviklingsmyndighederne kan tilbageføre rettigheder, aktiver eller passiver fra porteføljeadministrationsselskabet til det institut, der er under afvikling, under en af følgende omstændigheder:

- a) muligheden for en eventuel tilbageførsel af de pågældende rettigheder, aktiver eller passiver er udtrykkelig angivet i det instrument, hvorved overførslen er foretaget
- b) de pågældende rettigheder, aktiver eller passiver falder reelt ikke ind under de kategorier af rettigheder, aktiver eller passiver, der er angivet i det instrument, hvorved overførslen er foretaget, eller de opfylder ikke betingelserne for overførsel heraf.

I begge de i litra a) og b) nævnte tilfælde kan tilbageførslen ske inden for en hvilken som helst periode og skal være i overensstemmelse med de øvrige betingelser, der måtte være angivet i instrumentet til det pågældende formål.

11. Overførsler mellem det institut, der er under afvikling, og porteføljeadministrationsselskabet er underlagt sikkerhedsforanstaltningerne i forbindelse med delvis overførsel af ejendom som fastsat i afsnit IV, kapitel VII.

12. Med forbehold af afsnit IV, kapitel VII, har aktionærer eller kreditorer i det institut, der er under afvikling, og andre tredjemænd, hvis aktiver, rettigheder eller passiver ikke overføres til porteføljeadministrationsselskabet, ikke rettigheder til eller i tilknytning til de aktiver, rettigheder eller passiver, der overføres til porteføljeadministrationsselskabet eller dets ledelsesorgan eller daglige ledelse.

13. De mål, der er fastsat for et porteføljeadministrationsselskab, indebærer ikke pligter eller ansvar over for aktionærerne eller kreditorerne i det institut, der er under afvikling, og ledelsesorganet eller den daglige ledelse hæfter ikke over for aktionærerne eller kreditorerne som følge af de handlinger, de udfører eller undlader at udføre som led i varetagelsen af deres opgaver, medmindre handlingen eller undladelsen i henhold til national ret indebærer en grov forsømmelse eller en alvorlig forseelse, som direkte påvirker aktionærernes eller kreditorernes rettigheder.

Medlemsstaterne kan yderligere begrænse et porteføljeadministrationsselskabs og dets ledelsesorgans eller daglige ledelses ansvar i henhold til national ret for handlinger og undladelser under varetagelsen af deres pligter.

14. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at fremme konvergensen mellem tilsyns- og afviklingspraksis med hensyn til konstatering af, hvornår det kunne få negative virkninger for et eller flere finansielle markeder, hvis aktiverne eller passiverne blev realiseret ved almindelig insolvensbehandling, jf. stk. 5.

Afdeling 5

»Bail-in«-værktøjet

Underafdeling 1

»Bail-in«-værktøjets formål og anvendelsesområde

Artikel 43

Bail-in-værktøjet

1. For at bail-in-værktøjet kan få virkning, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne har de i artikel 63, stk. 1, anførte afviklingsbeføjelser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan anvende bail-in-værktøjet for at nå de afviklingsmål, der er fastlagt i artikel 31, i overensstemmelse med principperne for afvikling anført i artikel 34 til et af følgende formål:

a) at rekapitalisere et institut eller en enhed som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der opfylder betingelserne for afvikling i et tilstrækkeligt omfang til at genoprette dets evne til at opfylde betingelserne for godkendelse (for så vidt disse betingelser finder anvendelse på enheden) og til at udføre de aktiviteter, hvortil det eller den er godkendt i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, hvis enheden er godkendt i henhold til disse direktiver, og til at bevare en tilstrækkelig markedstillid til instituttet eller enheden

b) at konvertere til egenkapital eller nedbringe hovedstolen af fordrings- eller gældsinstrumenter, der overføres:

i) til et broinstitut med henblik på at skaffe kapital til dette broinstitut, eller

ii) under virksomhedssalgsværktøjet eller værktøjet til adskillelse af aktiver.

3. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kun anvender bail-in-værktøjet til det i nærværende artikels stk. 2, litra a), anførte formål, hvis det med rimelighed kan forventes, at anvendelsen af dette værktøj sammen med andre relevante foranstaltninger, herunder foranstaltninger, der gennemføres i overensstemmelse med den i artikel 52 krævede virksomhedsomlægningsplan, ud over at opfylde de relevante afviklingsmålsætninger vil føre til en genoprettelse af det eller den i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), omhandlede instituts eller enheds finansielle sundhed og levedygtighed på længere sigt.

Hvis betingelserne i nærværende stykkes første afsnit ikke opfyldt, kan medlemsstaterne anvende et af afviklingsværktøjerne omhandlet i artikel 37, stk. 3, litra a), b) og c), og bail-in-værktøjet i nærværende artikels stk. 2, litra b).

4. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan anvende afviklingsværktøjet til alle institutter eller enheder omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), samtidig med at de respekterer det pågældende instituts eller den pågældende enheds juridiske form, eller de kan ændre den juridiske form.

Artikel 44

Bail-in-værktøjets anvendelsesområde

1. Medlemsstaterne sikrer, at bail-in-værktøjet kan anvendes til alle det eller den i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), omhandlede instituts eller enheds passiver, som ikke er udelukket fra dette værktøjs anvendelsesområde i henhold til nærværende artikels stk. 2 eller 3

2. Afviklingsmyndigheder må ikke gøre brug af deres nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i forhold til følgende passiver, uanset om de er omfattet af en medlemsstats eller tredjelandes lovgivning:

- a) dækkede indskud
- b) sikrede passiver, dækkede obligationer og passiver i form af finansielle instrumenter, der anvendes til hedgingformål, som udgør en integreret del af sikkerhedspuljen, og som i henhold til national ret er sikret på en måde svarende til dækkede obligationer
- c) ethvert passiv, der opstår som følge af instituttets eller den i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) omhandlede enheds besiddelse af kunders aktiver eller penge, herunder kunders aktiver eller penge, der er deponeret af eller på vegne af investeringsinstitutter som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF eller AIF'er som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU ⁽¹⁾, under forudsætning af at denne kunde er beskyttet i henhold til den gældende insolvensret
- d) ethvert passiv, der opstår som følge af et tillidsforhold mellem instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), (som administrator) og en anden person (som begunstiget), under forudsætning af at en sådan begunstiget er beskyttet i henhold til gældende insolvens- eller civilret
- e) passiver i forhold til institutter, undtagen enheder, der indgår i samme koncern, med en oprindelig løbetid på mindre end syv dage
- f) passiver med en resterende løbetid på mindre end syv dage, over for systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i forbindelse med direktiv 98/26/EF, eller deres deltager og som følge af deltagelse i et sådant system
- g) et passiv over for:
 - i) en medarbejder som følge af et løntilgodehavende, pensionsydelser eller anden fast godtgørelse, undtagen den variable del af lønnen, som ikke er reguleret ved kollektive overenskomster
 - ii) en kommerciel eller handelsmæssig kreditor som følge af levering til instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), af varer eller tjenesteydelser, der er afgørende for den daglige drift af instituttets aktiviteter, herunder it-tjenesteydelser, forsyninger og leje, servicering og vedligeholdelse af lokaler
 - iii) skatte- og socialsikringsmyndigheder, såfremt disse passiver har fortrinsret i henhold til gældende ret
 - iv) indskudsgarantiordninger som følge af forfaldne bidrag i overensstemmelse med direktiv 2014/49/EU.

Første afsnit, litra g), nr. i), finder ikke anvendelse på den variable del af lønnen for væsentlige risikotagere som omhandlet i artikel 92, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU.

Medlemsstaterne sikrer, at alle sikrede aktiver i tilknytning til en sikkerhedspulje med dækkede obligationer er uberørte, holdes adskilt og finansieres i tilstrækkeligt omfang. Hverken dette krav eller første afsnit, litra a) og b), er til hinder for, at afviklingsmyndighederne, når det er hensigtsmæssigt, gør brug af deres beføjelser i forhold til en hvilken som helst del af et sikret passiv eller et passiv, for hvilket der er stillet sikkerhed, som overstiger værdien af de aktiver, det pant, den tilbageholdelsesret eller den kaution, der stilles som sikkerhed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

Første afsnit, litra a), forhindrer ikke afviklingsmyndigheder i, når det er hensigtsmæssigt, at udøve disse beføjelser i forhold til et hvilket som helst beløb af et indskud, der overstiger den dækning, som fastsat i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU.

Uden at det berører bestemmelserne om store eksponeringer i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU sikrer medlemsstaterne for at give mulighed for at afvikle institutter og koncerner, at afviklingsmyndighederne i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 17, stk. 5, litra b), begrænser i hvilket omfang andre institutter besidder passiver, der kan blive omfattet af et bail-in-værktøj, bortset fra passiver, som besiddes i enheder, som er en del af den samme koncern.

3. Når bail-in-værktøjet anvendes, kan afviklingsmyndigheden i undtagelsestilfælde vælge helt eller delvis at undlade at lade nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne gælde visse passiver, hvis:

- a) det, uanset at afviklingsmyndigheden efter bedste evne bestræber sig herpå, ikke er muligt at foretage en bail-in inden for en rimelig frist
- b) udelukkelsen anses for strengt nødvendig og rimelig for videreførelsen af kritiske funktioner og centrale forretningsområder på en måde, der fortsat sætter instituttet under afvikling i stand til at videreføre nøglefunktioner, tjenesteydelser og transaktioner
- c) udelukkelsen anses for strengt nødvendig og rimelig for at undgå en udbredt afsmittende virkning, navnlig med hensyn til berettigede indskud tilhørende fysiske personer, mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, der alvorligt ville forstyrre de finansielle markeders funktion, herunder de finansielle markeders infrastrukturer på en måde, der ville medføre en alvorlig forstyrrelse for en medlemsstats eller Unionens økonomi, eller
- d) anvendelsen af bail-in-værktøjet på disse passiver ville medføre et værditab af en sådan størrelse, at andre kreditorens tab ville være større, end hvis disse passiver ikke var udelukket fra bail-in.

Hvis en afviklingsmyndighed beslutter at udelukke eller delvist udelukke et nedskrivningsrelevant passiv eller en kategori af nedskrivningsrelevante passiver i henhold til dette stykke, kan omfanget af den nedskrivning eller konvertering, der foretages for andre nedskrivningsrelevante passiver, øges for at tage højde for sådanne udelukkelse, forudsat at omfanget af den nedskrivning og konvertering, der foretages for andre nedskrivningsrelevante passiver, overholder principperne i artikel 34, stk. 1, litra g).

4. Beslutter en afviklingsmyndighed helt eller delvist at udelukke et nedskrivningsrelevant passiv eller en kategori af nedskrivningsrelevante passiver i henhold til nærværende artikel, og de tab, der skulle have været dækket af disse passiver, ikke er blevet videregivet fuldt ud til andre kreditorer, kan afviklingsfinansieringsordningen yde et bidrag til instituttet under afvikling ved at gøre et eller begge af følgende:

- a) dække eventuelle tab, der ikke er absorberet af nedskrivningsrelevante passiver, og genoprette nettoværdien af instituttet under afvikling til nul i overensstemmelse med stk. 46, stk. 1, litra a)
- b) købe aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller kapitalinstrumenter i instituttet under afvikling for at rekapitalisere instituttet i overensstemmelse med artikel 46, stk. 1, litra b).

5. Afviklingsfinansieringsordningen kan kun yde et bidrag som omhandlet i stk. 4, hvis:

- a) der er ydet et bidrag med henblik på tabsabsorbering og rekapitalisering til et beløb på mindst 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt på tidspunktet for afviklingshandlingen i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 36, af aktionærer og indehavere af andre ejerskabsinstrumenter, indehavere af relevante kapitalinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver ved hjælp af nedskrivning, konvertering eller på anden vis, og

- b) bidraget til afviklingsfinansieringsordningen ikke overstiger 5 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt på tidspunktet for afviklingshandlingen i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 36.

6. Bidraget fra afviklingsfinansieringsordningen som omhandlet i stk. 4 kan finansieres af:

- a) det beløb, der er til rådighed for afviklingsfinansieringsordningen, og som er opkrævet gennem bidrag fra institutterne og EU-filialer i overensstemmelse med artikel 100, stk. 6, og artikel 103
- b) det beløb, der kan opkræves gennem ex post-bidrag i overensstemmelse med artikel 104 inden for en periode på tre år og
- c) de beløb, der er opkrævet fra alternative finansieringskilder i overensstemmelse med artikel 105, hvis de i dette stykkes litra a) og b) omhandlede beløb ikke er tilstrækkelige.

7. I ekstraordinære tilfælde kan afviklingsmyndigheden forsøge at tilvejebringe yderligere finansiering fra alternative finansieringskilder, efter at:

- a) den grænse på 5 %, der er angivet i stk. 5, litra b), er nået, og
- b) alle usikrede ikke-privilegerede passiver, bortset fra berettigede indskud, er nedskrevet eller konverteret fuldt ud.

Endvidere kan afviklingsfinansieringsordningen som et alternativ eller et supplement, når betingelserne i første afsnit, er opfyldt, yde et bidrag fra midler, der er opkrævet i form af ex ante-bidrag i overensstemmelse med artikel 100, stk. 6, og artikel 103, og som endnu ikke er udnyttet.

8. Uanset stk. 5, litra a), kan afviklingsfinansieringsordningen også yde et bidrag som omhandlet i stk. 4, forudsat at:

- a) bidraget til tabsabsorbering og rekapitalisering, jf. stk. 5, litra a), svarer til et beløb på mindst 20 % af det pågældende instituts risikovægtede aktiver
- b) den berørte medlemsstats afviklingsfinansieringsordning gennem ex ante-bidrag (undtagen bidrag til en indskuds-garantiordning), der er opkrævet i overensstemmelse med artikel 100, stk. 6, og artikel 103, råder over et beløb på mindst 3 % af de dækkede indskud for samtlige kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse på medlemsstatens område, og
- c) det pågældende institut har aktiver på under 900 mia. EUR på et konsolideret grundlag.

9. Afviklingsmyndigheder skal, når de udøver deres skønsbeføjelser i henhold til stk. 3, tage behørigt hensyn til:

- a) princippet om, at tab først afholdes af aktionærerne og dernæst generelt af kreditorerne i prioritetsorden i det institut, der er under afvikling
- b) hvor megen tabsabsorberingskapacitet der vil være tilbage i instituttet under afvikling, hvis passiverne eller kategorien af passiver udelukkes, og
- c) behovet for at bibeholde tilstrækkelige midler til afviklingsfinansiering.

10. Udelukkelse i henhold til stk. 3 kan foretages enten med henblik på fuldstændig udelukkelse af et passiv fra nedskrivningen eller en begrænsning af omfanget af nedskrivningen for dette passiv.

11. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 med henblik på yderligere at præcisere, under hvilke omstændigheder denne udelukkelse er nødvendig for at nå målene i nærværende artikels stk. 3.

12. Afviklingsmyndigheden underretter Kommissionen, inden den foretager det skøn vedrørende udelukkelse af et passiv, der er omhandlet i stk. 3. Hvis udelukkelsen kræver et bidrag fra afviklingsfinansieringsordningen eller en alternativ finansieringskilde i henhold til stk. 4-8, kan Kommissionen senest 24 timer efter, at den har modtaget en sådan underretning, eller med afviklingsmyndighedens samtykke inden for en længere frist, forbyde eller kræve ændringer af den foreslåede udelukkelse, hvis kravene i nærværende artikel og de delegerede retsakter ikke er opfyldt, for at beskytte det indre markeds integritet. Dette berører ikke Kommissionens anvendelse af Unionens statsstøttere regler.

Underafdeling 2

Minimumskrav for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

Artikel 45

Anvendelse af minimumskravet

1. Medlemsstaterne sikrer, at institutterne til stadighed opfylder et minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver. Minimumskravet beregnes som kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, udtrykt som en procentdel af instituttets samlede passiver og kapitalgrundlag.

Med henblik på første afsnit skal derivatpassiver medtages blandt de samlede passiver, i det omfang at der gives fuld anerkendelse af modparters nettingrettigheder.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de vurderingskriterier, der er nævnt i stk. 6, litra a)-f), på grundlag af hvilke der for hvert institut skal fastlægges et minimumskrav for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, herunder efterstillet gæld og prioriteret usikret gæld med en restløbetid på mindst 12 måneder, der er omfattet af bail-in-beføjelsen, og dem, som kan anses for kapitalgrundlag.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere kriterier, på grundlag af hvilke minimumskravet for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver skal fastlægges.

3. Uanset stk. 1 skal afviklingsmyndigheder undtage realkreditinstitutter finansieret med dækkede obligationer, der i henhold til national ret ikke kan modtage indskud, fra kravet om på alle tidspunkter at opfylde minimumskravet for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, når:

- a) disse institutter vil blive likvideret ved hjælp af nationale insolvensprocedurer, eller andre typer af procedurer, der er gennemført i overensstemmelse med dette direktivs artikel 38, 40 eller 42, der gælder for disse institutter, og
- b) disse nationale insolvensprocedurer eller andre typer af procedurer vil sikre, at disse institutters kreditorer, herunder indehavere af dækkede obligationer, hvor det er relevant, vil bære tabet på en måde, som opfylder afviklingsmålene.

4. Nedskrivningsrelevante passiver indgår kun i kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver som anført i stk. 1, hvis de opfylder følgende betingelser:

- a) instrumentet er udstedt og fuldt indbetalt
- b) passivet er ikke et passiv over for instituttet selv, og dette har ikke stillet sikkerhed eller garanti for det
- c) købet af instrumentet var ikke direkte eller indirekte finansieret af instituttet
- d) passivet har en restløbetid på mindst et år
- e) passivet hidrører ikke fra et derivat
- f) passivet hidrører ikke fra et indskud, der har forrang i den nationale prioritetsrækkefølge ved insolvens i henhold til artikel 108.

Med henblik på litra d) er udløbsdatoen for et passiv, såfremt det pågældende passiv giver ejeren ret til tilbagebetaling på et tidligere tidspunkt, den første dato, hvor en sådan ret opstår.

5. Er passivet underlagt lovgivningen i et tredjeland, kan afviklingsmyndighederne kræve, at instituttet godtgør, at en afgørelse fra afviklingsmyndigheden om at nedskrive eller konvertere det pågældende passiv vil træde i kraft i henhold til dette tredjelandets lovgivning, idet der tages hensyn til de kontraktvilkår, der gælder for passivet, internationale aftaler om anerkendelse af afviklingsprocedurer og andre relevante forhold. Finder afviklingsmyndigheden det ikke godtgjort, at en afgørelse træder i kraft i henhold til dette tredjelandets lovgivning, medregnes gælden ikke i minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver.

6. Minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for hvert institut som anført i stk. 1 fastsættes af afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed som minimum på basis af følgende kriterier:

- a) behovet for at sikre, at instituttet kan afvikles ved anvendelse af afviklingsværktøjerne, herunder, hvis hensigtsmæssigt, bail-in-værktøjet, på en måde, hvormed afviklingsmålene opfyldes
- b) behovet for i hensigtsmæssigt omfang at sikre, at instituttet har tilstrækkelig nedskrivningsrelevante passiver til, såfremt bail-in-værktøjet anvendes, at sikre, at tabene kan dækkes, og instituttets egentlige kernekapitalprocent kan genoprettes til det niveau, som er nødvendigt for, at det fortsat kan opfylde kravene til tilladelse og fortsat kan udføre de aktiviteter, hvortil det er godkendt i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU og til at bevare en tilstrækkelig markedstillid til instituttet eller enheden
- c) behovet for at sikre, at instituttet, såfremt det ifølge afviklingsplanen forventes, at visse kategorier af nedskrivningsrelevante passiver kan udelukkes fra bail-in, jf. artikel 44, stk. 3, eller at visse kategorier af nedskrivningsrelevante passiver kan overføres til en modtager i sin helhed ved en delvis overførsel, har tilstrækkelige øvrige nedskrivningsrelevante passiver til at sikre, at tabene kan dækkes, og instituttets egentlige kernekapitalprocent kan genoprettes til det niveau, som er nødvendigt for, at det fortsat kan opfylde kravene til tilladelse og fortsat udføre de aktiviteter, hvortil det er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU
- d) instituttets størrelse, forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil
- e) i hvilket omfang indskudsgarantiordningen kan bidrage til finansieringen af afviklingen i henhold til artikel 109

- f) i hvilket omfang det forhold, at instituttet er nødlidende, har en negative virkninger på den finansielle stabilitet, herunder gennem afsmittning på andre institutter på grund af dets indbyrdes forbundethed med andre institutter eller med det finansielle system generelt.

7. Institutterne skal opfylde minimumskravene fastsat i nærværende artikel på individuel basis.

En afviklingsmyndighed kan efter høring af en kompetent myndighed beslutte, at minimumskravene i nærværende artikel finder anvendelse på en enhed omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

8. Ud over stk. 7 skal modervirksomheder i Unionen opfylde minimumskravene i nærværende artikel på et konsolideret grundlag.

Minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver på et konsolideret niveau i en modervirksomhed i Unionen skal fastlægges af koncernafviklingsmyndigheden efter høring af den konsoliderede tilsynsmyndighed i overensstemmelse med stk. 9 mindst på grundlag af de kriterier, der er fastsat i stk. 6, og såfremt koncernens datterselskaber i tredjelande skal afvikles separat i overensstemmelse med afviklingsplanen.

9. Koncernafviklingsmyndigheden og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for datterselskaberne på individuel basis, gør alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse om niveauet af det minimumskrav, der finder anvendelse på konsolideret niveau.

Den fælles afgørelse skal være fuldt begrundet og skal fremsendes til modervirksomheden i Unionen af koncernafviklingsmyndigheden.

Fremsendes der ikke inden for fire måneder en sådan fælles afgørelse, træffer koncernafviklingsmyndigheden en afgørelse om det konsoliderede minimumskrav under behørig hensyntagen til den vurdering af datterselskaberne, som de relevante afviklingsmyndigheder har foretaget. Har en af de pågældende afviklingsmyndigheder ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder koncernafviklingsmyndigheden sin afgørelse og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned, finder koncernafviklingsmyndighedens afgørelse anvendelse.

Den fælles afgørelse og, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, koncernafviklingsmyndighedens afgørelse er bindende for afviklingsmyndighederne i de pågældende medlemsstater.

Den fælles afgørelse og enhver afgørelse, der træffes, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, gennemgås regelmæssigt og ajourføres, hvor det er relevant.

10. Afviklingsmyndighederne fastsætter det minimumskrav, der finder anvendelse på koncernens datterselskaber på individuel basis. Disse minimumskrav fastsættes på et niveau, der er relevant for datterselskabet, under hensyntagen til:

- a) kriterierne i stk. 6, navnlig datterselskabets størrelse, forretningsmodel og risikoprofil, herunder dets kapitalgrundlag, og
- b) det konsoliderede krav, der er fastsat for koncernen, jf. stk. 9.

Koncernafviklingsmyndigheden og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for datterselskaberne på individuel basis, gør alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse om niveauet for det minimumskrav, der finder anvendelse på hvert enkelt datterselskab på individuelt niveau.

Den fælles afgørelse skal være fuldt begrundet og skal fremsendes til datterselskaberne og til moderinstituttet i Unionen af henholdsvis afviklingsmyndigheden for datterselskaberne og koncernafviklingsmyndigheden.

Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse fra afviklingsmyndighederne inden for en periode på fire måneder, træffer de respektive afviklingsmyndigheder for datterselskaberne en afgørelse under behørig hensyntagen til de synspunkter og forbehold, som koncernafviklingsmyndigheden har givet udtryk for.

Har koncernafviklingsmyndigheden ved udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for datterselskaberne på individuel basis, deres afgørelser og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer deres afgørelser i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Koncernafviklingsmyndigheden kan ikke indbringe sagen for EBA med henblik på bindende mægling, såfremt det af datterselskabets afviklingsmyndighed fastsatte niveau ligger inden for et procentpoint af det i nærværende artikels stk. 9 fastsatte konsoliderede niveau.

Foreligger der ikke nogen afgørelse fra EBA inden for en måned, finder afgørelserne fra datterselskabernes afviklingsmyndigheder anvendelse.

Den fælles afgørelse og en eventuel afgørelse truffet af datterselskabernes afviklingsmyndigheder, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, er bindende for de pågældende afviklingsmyndigheder.

Den fælles afgørelse og enhver afgørelse, der træffes, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, gennemgås regelmæssigt og ajourføres, hvor det er relevant.

11. Koncernafviklingsmyndigheden kan dispensere helt fra anvendelsen af det individuelle minimumskrav på et moderinstitut i Unionen, såfremt:

- a) moderinstituttet i Unionen på konsolideret grundlag opfylder minimumskravet fastsat i stk. 8, og
- b) den kompetente myndighed for moderinstituttet i Unionen helt har dispenseret fra anvendelsen af individuelle kapitalkrav på instituttet i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013.

12. Datterselskabets afviklingsmyndighed kan helt dispensere fra anvendelsen af stk. 7 på det pågældende datterselskab, såfremt:

- a) både datterselskabet og dets moderselskab har fået meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn i den samme medlemsstat
- b) datterselskabet indgår i tilsynet på et konsolideret grundlag med moderselskabet, som er et institut
- c) det øverste koncerninstitut i den medlemsstat, hvor datterselskabet er beliggende, hvis dette er forskelligt fra moderinstituttet i Unionen, på delkonsolideret grundlag opfylder minimumskravet fastsat i stk. 7

- d) der ikke er nogen nuværende eller forudsatte væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for moderselskabets hurtige overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser til datterselskabet
- e) enten moderselskabet over for de kompetente myndigheder godtgør, at datterselskabet forvaltes på forsvarlig vis, og afgiver erklæring om, at det med samtykke fra den kompetente myndighed har stillet garanti for de engagementer, som datterselskabet indgår, eller risikoen i datterselskabet er uden betydning
- f) moderselskabets procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol omfatter datterselskabet
- g) moderselskabet besidder mindst 50 % af de stemmerettigheder, der er knyttet til besiddelsen af kapitalandele i datterselskabet, eller har ret til at udpege eller afsætte et flertal af medlemmerne af datterselskabets ledelsesorgan, og
- h) den kompetente myndighed for datterselskabet fuldt og helt har afvejet fra anvendelsen af individuelle kapitalkrav på datterselskabet i henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013.

13. Afgørelser, der træffes i overensstemmelse med nærværende artikel, kan fastsætte, at minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver opfyldes delvis på konsolideret eller individuelt niveau ved hjælp af kontraktlige bail-in-instrumenter.

14. For at et instrument kan betegnes som et kontraktligt bail-in-instrument, jf. stk. 13, skal afviklingsmyndigheden finde det godtgjort, at instrumentet:

- a) indeholder et kontraktvilkår, der fastsætter, at instrumentet, såfremt en afviklingsmyndighed beslutter at anvende bail-in-instrumentet på det pågældende institut, skal nedskrives eller konverteres i nødvendigt omfang, før andre nedskrivningsrelevante passiver nedskrives eller konverteres, og
- b) er omfattet af en bindende aftale, et tilsagn eller en bestemmelse om rangordning, som foreskriver, at det i tilfælde af almindelig insolvensbehandling rangerer under andre nedskrivningsrelevante passiver og først kan indfries, når andre samtidigt udestående nedskrivningsrelevante passiver er blevet indfriet.

15. Afviklingsmyndighederne skal i samordning med de kompetente myndigheder kræve og kontrollere, at institutterne opfylder minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver fastsat i stk. 1, og, hvis det er relevant, kravet fastsat i stk. 13, og skal træffe en eventuel afgørelse i henhold til nærværende artikel parallelt med udarbejdelsen og opretholdelsen af afviklingsplanerne.

16. Afviklingsmyndighederne skal i samordning med de kompetente myndigheder underrette EBA om det for hvert institut i deres jurisdiktion fastsatte minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, og, hvis det er relevant, kravet fastsat i stk. 13.

17. EBA udarbejder i samordning med de kompetente myndigheder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at specificere ensartede formater, modeller og definitioner for identifikation og videregivelse af oplysninger fra afviklingsmyndighederne til EBA med henblik på stk. 16.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

18. På grundlag af resultaterne af den i stk. 19 omhandlede rapport forelægger Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, senest den 31. december 2016 Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag om den harmoniserede anvendelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver. Dette forslag skal, hvis det er relevant, omfatte forslag til indføring af et passende antal minimumsniveauer for minimumskravet, under hensyntagen til institutternes og koncernernes forskellige forretningsmodeller. Forslaget skal omfatte eventuelle passende justeringer af parametrene for minimumskravet og om nødvendigt passende ændringer af anvendelsen af minimumskravet på koncerner.

19. EBA aflægger senest den 31. oktober 2016 rapport til Kommissionen om mindst følgende:

- a) hvordan minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver er blevet gennemført på nationalt plan, og navnlig om der har været forskelle mellem medlemsstaterne i de niveauer, der er fastsat for sammenlignelige institutter
- b) hvordan beføjelsen til at pålægge institutter at opfylde minimumskravet i kraft af kontraktlige bail-in-instrumenter er blevet anvendt i medlemsstaterne, og om der har været forskelle i tilgangene hertil
- c) identifikation af forretningsmodeller, der afspejler instituttets overordnede risikoprofil
- d) det passende niveau for minimumskravet for så vidt angår hver af de forretningsmodeller, der er identificeret efter litra c)
- e) om der for hver enkelt forretningsmodel bør fastsættes et interval for minimumskravet
- f) en passende overgangsperiode, inden for hvilken institutterne skal efterkomme eventuelle foreskrevne harmoniserede minimumsniveauer
- g) om kravene fastsat i artikel 45 er tilstrækkelige med henblik på at sikre, at hvert enkelt institut har en passende tabsabsorberingskapacitet, og, hvis dette ikke er tilfældet, hvilke yderligere forbedringer, der er nødvendige for at sikre dette mål
- h) om der er behov for ændring af de beregningsmetoder, der er fastsat i nærværende artikel, for at sikre, at minimumsniveauet kan anvendes som en passende indikator for et instituts tabsabsorberingskapacitet
- i) om det er hensigtsmæssigt at basere kravet på samlede passiver og kapitalgrundlag, og navnlig om det er mere hensigtsmæssigt at anvende instituttets risikovægtede aktiver som nævner i kravet
- j) om tilgangen i nærværende artikel til anvendelsen af minimumskravet på koncerner er hensigtsmæssig, og navnlig om tilgangen på en passende måde sikrer, at koncernens tabsabsorberingskapacitet findes i eller er tilgængelig for de enheder, i hvilke der kan opstå tab
- k) om betingelserne for dispensation fra minimumskravet er passende, og navnlig om der bør være adgang til sådanne dispensationer for datterselskaber på tværs af grænser
- l) om det er hensigtsmæssigt, at afviklingsmyndighederne kan kræve, at minimumskravet opfyldes i kraft af kontraktlige bail-in-instrumenter, og om en yderligere harmonisering af tilgangen til kontraktlige bail-in-instrumenter er formålstjenlig
- m) om kravene til kontraktlige bail-in-instrumenter fastsat i stk. 14 er passende, og
- n) om det er hensigtsmæssigt, at institutter og koncerner pålægges at offentliggøre deres minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver eller niveauet for deres kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, og i givet fald hvor hyppigt og i hvilket format denne offentliggørelse skal finde sted.

20. Rapporten i stk. 19 skal som minimum omfatte perioden fra den 2. juli 2014 til den 30. juni 2016 og som minimum omhandle følgende:

- a) effekten af minimumskravet og eventuelle forslag til harmoniserede niveauer for minimumskravet med hensyn til:
 - i) de finansielle markeder i almindelighed og markederne for usikret gæld og derivater i særdeleshed
 - ii) institutters forretningsmodeller og balancestruktur, navnlig institutters finansieringsprofil og finansieringsstrategi, samt koncerners retlige og operationelle struktur
 - iii) institutters rentabilitet, navnlig deres finansieringsomkostninger
 - iv) migration af eksponeringer til enheder, der ikke er omfattet af tilsyn
 - v) finansiell innovation
 - vi) udbredelsen af kontraktlige bail-in-instrumenter samt arten og mulighederne for afsætning af disse instrumenter
 - vii) institutters risikoadfærd
 - viii) omfanget af institutters aktivbehæftelser
 - ix) institutters tiltag med henblik på at overholde minimumskravene, og navnlig i hvilket omfang minimumskravene er blevet opfyldt ved nedgearing på aktivsiden, udstedelse af langfristede gældsbeviser og kapitaltilførsel, og
 - x) omfanget af kreditinstitutternes udlånsvirksomhed med særlig fokus på udlån til mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, lokale myndigheder, regionale forvaltninger og offentlige enheder samt handelsfinansiering, herunder udlån i henhold til officielle eksportkreditforsikringsordninger
- b) samspillet mellem minimumskravene og kravene til kapitalgrundlag, gearingsgrad og likviditetskravene fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013 og i direktiv 2013/36/EU
- c) institutters evne til på egen hånd at skaffe kapital eller finansiering på markederne med henblik på at opfylde et eventuelt krav om harmoniserede minimumsniveauer
- d) overensstemmelse med minimumskravene i tilknytning til eventuelle internationale standarder, der er udviklet af internationale fora.

Underafdeling 3

Gennemførelse af bail-in-værktøjet

Artikel 46

Vurdering af bail-in-beløbet

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de anvender bail-in-værktøjet, på grundlag af en værdiansættelse, der er i overensstemmelse med artikel 36, vurderer det samlede beløb som:

- a) hvor det er relevant, det beløb, hvormed de nedskrivningsrelevante passiver skal nedskrives for at sikre, at nettoværdien af instituttet under afvikling er lig med nul og

b) hvor det er relevant, det beløb, hvormed de nedskrivningsrelevante passiver skal konverteres til aktier andre typer af kapitalinstrumenter for at genoprette den egentlige kernekapitalprocent af enten:

i) instituttet under afvikling, eller

ii) broinstituttet.

2. Den i stk. 1 anførte vurdering fastsætter det beløb, hvormed de nedskrivningsrelevante passiver skal konverteres eller nedskrives for at genoprette den egentlige kernekapitalprocent for instituttet under afvikling eller, hvis relevant, for broinstituttet, idet der tages hensyn til kapitalbidrag fra afviklingsfonden i henhold til nærværende direktivs artikel 101, stk. 1, litra d), og for at bevare en tilstrækkelig markedstillid til instituttet under afvikling eller til broinstituttet og give det mulighed for fortsat at opfylde kravene i løbet af en periode på mindst et år til godkendelse og fortsat at udføre de aktiviteter, hvortil det er godkendt i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.

Agter afviklingsmyndighederne at anvende værktøjet til adskillelse af aktiver som omhandlet i artikel 42 skal det beløb, som de nedskrivningsrelevante passiver skal nedbringes med, i hensigtsmæssigt omfang tage hensyn til et forsigtigt skøn over porteføljeadministrationsselskabets kapitalbehov.

3. Er kapitalen blevet nedskrevet i overensstemmelse med artikel 59-62, og er der blevet gjort brug af bail-in i overensstemmelse med artikel 43, stk. 2, og nedskrivningsniveauet baseret på den indledende værdiansættelse i henhold til artikel 36 anses for at overstige kravene ved en vurdering i forhold til den endelige værdiansættelse i henhold til artikel 36, stk. 10, kan en opskrivningsmekanisme anvendes for at refundere kreditorerne og dernæst aktionærerne i det nødvendige omfang.

4. Afviklingsmyndighederne iværksætter og opretholder foranstaltninger til at sikre, at vurderingen og værdiansættelsen er baseret på oplysninger om aktiver og passiver i instituttet under afvikling, som er så ajourførte og omfattende som muligt.

Artikel 47

Behandling af aktionærer ved bail-in, nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de anvender bail-in-værktøjet i artikel 43, stk. 2, eller nedskrifter eller konverterer kapitalinstrumenter i artikel 59, iværksætter en eller begge af følgende foranstaltninger i forhold til aktionærerne og indehaverne af andre ejerskabsinstrumenter:

a) mortificerer eksisterende aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller overfører dem til kreditorerne, der er omfattet af bail-in

b) under forudsætning af at instituttet under afvikling ifølge vurderingen foretaget i efter artikel 36, har en positiv nettoværdi, udvander eksisterende aktionærer og indehavere af andre ejerskabsinstrumenter som følge af konverteringen til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter af:

i) relevante kapitalinstrumenter udstedt af instituttet i henhold til den i artikel 59, stk. 2), omhandlede beføjelse, eller

ii) nedskrivningsrelevante passiver udstedt af instituttet under afvikling i henhold til den i artikel 63, stk. 1, litra f), omhandlede beføjelse.

Med hensyn til første afsnit, litra b), foretages konverteringen til en konverteringssats, der i alvorlig grad udvander eksisterende beholdninger af aktier og andre ejerskabsinstrumenter.

2. Foranstaltningerne omhandlet i stk. 1 skal ligeledes iværksættes i forhold til aktionærer og indehavere af andre ejerskabsinstrumenter, hvor de pågældende aktier eller andre ejerskabsinstrumenter blev udstedt eller overført under følgende omstændigheder:

- a) i forbindelse med konverteringen af gældsinstrumenter til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i overensstemmelse med de oprindelige gældsinstrumenters kontraktbestemmelser om forekomsten af en begivenhed før eller samtidig med afviklingsmyndighedens vurdering af, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), opfylder betingelserne for afvikling
- b) i forbindelse med konverteringen af relevante kapitalinstrumenter til egentlige kernekapitalinstrumenter i henhold til artikel 60.

3. I forbindelse med overvejelserne om, hvilken foranstaltning der skal træffes i henhold til stk. 1, tager afviklingsmyndighederne hensyn til:

- a) værdiansættelsen udført i overensstemmelse med artikel 36
- b) det beløb, med hvilket afviklingsmyndigheden har vurderet, at egentlige kernekapitalinstrumenter skal reduceres, og relevante kapitalinstrumenter skal nedskrives eller konverteres i henhold til artikel 60, stk. 1, og
- c) det samlede beløb, som afviklingsmyndigheden har vurderet i henhold til artikel 46.

4. Uanset artikel 22-25 i direktiv 2013/36/EU, kravet om at give meddelelse i artikel 26 i direktiv 2013/36/EU, artikel 10, stk. 3, og artikel 11, stk. 1 og 2, og artikel 12 og 13 i direktiv 2014/65/EU og kravet om at give meddelelse i artikel 11, stk. 3, i direktiv 2014/65/EU gælder, at de kompetente myndigheder, hvis anvendelsen af bail-in-værktøjet eller konverteringen af kapitalinstrumenter resulterer i erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret kapitalandel i et institut som omhandlet i artikel 22, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU eller artikel 11, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU, foretager den i disse artikler krævede vurdering rettidigt nok til, at det ikke forsinker anvendelsen af bail-in-værktøjet eller konverteringen af kapitalinstrumenter eller forhindrer, at afviklingshandlingen opfylder de relevante afviklingsmål.

5. Hvis den kompetente myndighed for instituttet ikke har afsluttet den i stk. 4 krævede vurdering på datoen for anvendelsen af bail-in-værktøjet eller konverteringen af kapitalinstrumenter, finder artikel 38, stk. 9, anvendelse på en købers eventuelle erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret kapitalandel som følge af anvendelsen af bail-in-værktøjet eller konverteringen af kapitalinstrumenter.

6. EBA udsteder senest den 3. juli 2016 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 om de omstændigheder, hvor de i nærværende artikels stk. 1 anførte foranstaltninger anses for passende, under hensyntagen til de i nærværende artikels stk. 3 anførte faktorer.

Artikel 48

Rækkefølge for nedskrivning og konvertering

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de anvender af bail-in-værktøjet, udøver nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne, med forbehold af undtagelserne i henhold til artikel 44, stk. 2 og 3, under overholdelse af følgende krav:

- a) egentlige kernekapitalinstrumenter nedbringes i overensstemmelse med artikel 60, stk. 1, litra a)
- b) hvis, og kun hvis, den samlede nedbringelse i henhold til litra a) er mindre end summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og c), omhandlede beløb, reducerer myndighederne hovedstolen af hybride kernekapitalinstrumenter i det nødvendige omfang og inden for rammerne af deres kapacitet.

- c) hvis, og kun hvis, den samlede nedbringelse i henhold til litra a) og b) er mindre end summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og c), omhandlede beløb, nedbringer myndighederne hovedstolen af supplerende kapitalinstrumenter i det nødvendige omfang og inden for rammerne af deres kapacitet
- d) hvis, og kun hvis, den samlede nedbringelse af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter og relevante kapitalinstrumenter i henhold til litra a), b) og c) er mindre end summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og c), omhandlede beløb, nedbringer myndighederne i det nødvendige omfang og i overensstemmelse med prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling, for, sammen med nedskrivningen i henhold til litra a), b) og c), at opnå det samlede beløb omhandlet i artikel 47, stk. 3. litra b) og c)
- e) hvis, og kun hvis, den samlede nedbringelse af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i henhold til litra a), b), c) og d) er mindre end summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og d), omhandlede beløb, nedbringer myndighederne i det nødvendige omfang i overensstemmelse med prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling, herunder prioritetsrækkefølgen for indskud omhandlet i artikel 108, jf. artikel 44, for, sammen med nedskrivningen i henhold til dette stykkes litra a), b), c) og d), at opnå det samlede beløb omhandlet i artikel 47, stk. 3. litra b) og c).

2. Ved anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne fordeler afviklingsmyndighederne de tab, der udgøres af summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og c), omhandlede beløb, ligeligt mellem aktier eller andre ejerskabsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver af samme rang ved at nedbringe hovedstolen af, eller det udestående beløb, der skal erlægges med hensyn til disse aktier eller andre ejerskabsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i samme omfang og i forhold til deres værdi, bortset fra de tilfælde, hvor en anden fordeling af tab mellem passiver af samme rang er mulig under de forhold, der er fastsat i artikel 44, stk. 3.

Dette stykke er ikke til hinder for, at passiver, der har været udelukket fra bail-in i overensstemmelse med artikel 44, stk. 2 og 3, behandles gunstigere end nedskrivningsrelevante passiver af samme rang ved almindelig insolvensbehandling.

3. Inden anvendelse af den i stk. 1, litra e), omhandlede nedskrivning eller konvertering konverterer eller nedbringer afviklingsmyndighederne hovedstolen af instrumenterne omhandlet i stk. 1, litra b), c) og d), såfremt disse instrumenter indeholder følgende bestemmelser og ikke allerede er blevet konverteret:

- a) bestemmelser om, at hovedstolen af instrumentet skal nedbringes ved enhver begivenhed, der vedrører den finansielle situation, solvens eller kapitalgrundlaget i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- b) bestemmelser om konvertering af instrumenterne til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, såfremt en sådan begivenhed forekommer.

4. Er hovedstolen af et instrument blevet nedbragt, men ikke til nul, i henhold til bestemmelser af typen i stk. 3, litra a), inden anvendelsen af bail-in-værktøjet eller i henhold til stk. 1, anvender afviklingsmyndighederne nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne på restbeløbet af hovedstolen i henhold til stk. 1.

5. Når afviklingsmyndighederne træffer afgørelse om, hvorvidt passiver skal nedskrives eller konverteres til egenkapital, må de ikke nedskrive hovedstolen af en kategori af passiver, mens en kategori af passiver, der er underordnet denne kategori, i det væsentlige ikke konverteres til egenkapital eller ikke nedskrives, medmindre det på anden vis er tilladt efter artikel 44, stk. 2 og 3.

6. For så vidt angår nærværende artikel udsteder EBA senest den 3. januar 2016 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for enhver fortolkning vedrørende det indbyrdes forhold mellem dette direktivs bestemmelser og bestemmelserne i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU.

Artikel 49

Derivater

1. Medlemsstaterne sikrer, at nærværende artikel overholdes, når afviklingsmyndighederne anvender nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne på passiver hidrørende fra derivater.

2. Afviklingsmyndighederne udøver først nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne vedrørende et passiv hidrørende fra et derivat ved eller efter afvikling af derivaterne. Når afviklingen indledes, har afviklingsmyndighederne beføjelse til at opsig og afslutte eventuelle derivatkontrakter med henblik herpå.

Er et derivatpassiv blevet udelukket fra anvendelsen af bail-in-værktøjet efter artikel 44, stk. 3, er afviklingsmyndighederne ikke forpligtet til at opsig eller afslutte derivatkontrakten.

3. Er derivattransaktioner omfattet af en nettingaftale, fastsætter afviklingsmyndigheden eller en uafhængig valuar som led i værdiansættelsen efter artikel 36 det passiv, der hidrører fra disse transaktioner, på nettobasis i overensstemmelse med aftalevilkårene.

4. Afviklingsmyndighederne fastsætter værdien af passiver hidrørende fra derivater i overensstemmelse med følgende:

- a) passende metoder til at bestemme værdien af derivatklasser, herunder transaktioner, der er genstand for nettingaftaler
- b) principper for etablering af de relevante tidspunkter for værdiansættelse af en derivatposition, og
- c) passende metoder til at sammenligne det værditab, der ville følge af en afvikling og bail-in af derivater, med størrelsen af de tab, som derivaterne ville blive påført ved en bail-in.

5. EBA udarbejder efter høring af Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA) oprettet ved forordning (EU) nr. 1095/2010 udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til specificering af de i stk. 4, litra a), b) og c), anførte metoder og principper for værdiansættelse af passiver hidrørende fra derivater.

I forbindelse med derivattransaktioner, som er omfattet af en nettingaftale, tager EBA hensyn til metoden for afvikling, der er fastsat i nettingaftalen.

EBA forelægger disse udkast til tekniske reguleringsstandarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikel 50***Sats for konvertering af gæld til egenkapital**

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de udøver de i artikel 59, stk. 3, og artikel 63, stk. 1, litra f), anførte beføjelser, kan anvende en anden konverteringssats til forskellige kategorier af kapitalinstrumenter og passiver i overensstemmelse med et af eller begge principper i nærværende artikels stk. 2 og 3.
2. Konverteringssatsen repræsenterer en passende compensation til den berørte kreditor for alle tab hidrørende fra anvendelsen af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne.
3. Når der anvendes forskellige konverteringssatser i overensstemmelse med stk. 1, er konverteringssatsen for passiver, der betragtes som ikkeefterstillede forpligtelser i henhold til gældende insolvensret, højere end konverteringssatsen for efterstillede forpligtelser.
4. EBA udsteder senest den 3. januar 2016 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 om fastsættelse af konverteringssatser.

Disse retningslinjer skal navnlig angive, hvorledes berørte kreditorer på passende vis kan kompenseres ved hjælp af konverteringssatsen, og hvilke konverteringssatser der anses for hensigtsmæssige til at tage hensyn til de ikke-efterstillede forpligtelsers prioritet i henhold til den gældende insolvensret.

*Artikel 51***Genopretnings- og saneringsforanstaltninger som ledsageforanstaltninger til bail-in**

1. Medlemsstaterne sikrer, at der, når afviklingsmyndighederne anvender bail-in-værktøjet for at rekapitalisere et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i overensstemmelse med artikel 43, stk. 2, litra a), iværksættes foranstaltninger til at sikre udarbejdelsen og gennemførelsen af en virksomhedsomlægningsplan for det pågældende institut eller den pågældende enhed, i overensstemmelse med artikel 52.
2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger kan omfatte afviklingsmyndighedens udnævnelse af en person eller personer i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, med det formål at udarbejde og gennemføre den i artikel 52 krævede virksomhedsomlægningsplan.

*Artikel 52***Virksomhedsomlægningsplan**

1. Medlemsstaterne påser, at ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, senest en måned efter anvendelsen af bail-in-værktøjet på et institut eller en enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i overensstemmelse med artikel 43, stk. 2, litra a), udarbejder og forelægger afviklingsmyndigheden en virksomhedsomlægningsplan, der opfylder kravene i stk. 4 og 5. Finder Unionens statsstøtteregele anvendelse, sikrer medlemsstaterne, at den pågældende plan er forenelig med den omstruktureringsplan, som det institut eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal indgive til Kommissionen i henhold til disse regler.
2. Når bail-in-værktøjet i artikel 43, stk. 2, litra a), anvendes på to eller flere koncernenheder, skal virksomhedsomlægningsplanen udarbejdes af moderinstituttet i Unionen og dække alle koncernens institutter efter proceduren anført i artikel 7 og 8 og skal sendes til koncernafviklingsmyndigheden. Koncernafviklingsmyndigheden meddeler planen til de andre berørte afviklingsmyndigheder og til EBA.
3. I undtagelsestilfælde og hvis det er nødvendigt for at opfylde afviklingsmålene kan afviklingsmyndigheden forlænge perioden i stk. 1 med højst to måneder efter anvendelsen af bail-in-værktøjet.

Hvis virksomhedsomlægningsplanen skal meddeles i henhold til Unionens statsstøtteregele, kan afviklingsmyndigheden forlænge perioden i stk. 1 med højst to måneder efter anvendelsen af bail-in-værktøjet eller frem til den frist, som er fastsat i Unionens statsstøtteregele, afhængigt af hvad der indtræffer først.

4. En virksomhedsomlægningsplan indeholder foranstaltninger, som har til formål at genoprette levedygtigheden på lang sigt af instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller af dele af dets aktiviteter inden for en rimelig tidsfrist. Disse foranstaltninger er baseret på realistiske antagelser vedrørende de økonomiske og finansielle markedsbetingelser, som instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er underlagt.

Virksomhedsomlægningsplanen skal bl.a. tage hensyn til de gældende forhold og fremtidsudsigterne på de finansielle markeder på grundlag af såvel de mest optimistiske (best-case) som de mest pessimistiske (worst-case) hypoteser, herunder en kombination af begivenheder, der giver mulighed for at identificere instituttets største svagheder. Antagelserne skal sammenlignes med passende brancherelevante benchmarks.

5. En virksomhedsomlægningsplan skal mindst indeholde følgende elementer:

- a) en detaljeret diagnose af de faktorer og problemer, der har medført, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og de forhold, der har ført til dets vanskeligheder
- b) en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal træffes til genoprettelse af levedygtigheden på længere sigt for et institut eller en enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- c) en tidsplan for gennemførelsen af disse foranstaltninger.

6. Foranstaltninger til genoprettelse af levedygtigheden på lang sigt af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), kan omfatte:

- a) omlægning af aktiviteterne i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- b) ændringer af de operationelle systemer og infrastrukturen i instituttet
- c) tilbagetrækning fra tabsgivende aktiviteter
- d) sanering af eksisterende aktiviteter, der kan gøres konkurrencedygtige
- e) salg af aktiver eller af forretningsområder.

7. Senest en måned efter fremlæggelsen af virksomhedsomlægningsplanen vurderer den relevante afviklingsmyndighed sandsynligheden for, at planen, såfremt den gennemføres, vil genoprette levedygtigheden på lang sigt af instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d). Vurderingen foretages efter aftale med den relevante kompetente myndighed.

Finder afviklingsmyndigheden og den kompetente myndighed, at planen må anses for at opfylde denne målsætning, godkender afviklingsmyndigheden planen.

8. Finder afviklingsmyndigheden ikke, at planen må anses for at opfylde målsætningen omhandlet i stk. 7, giver den efter aftale med den kompetente myndighed ledelsesorganet eller den personer eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, meddelelse om sine indsigelser og anmoder om, at planen ændres på en sådan måde, at der tages hensyn til disse indsigelser.

9. Senest to uger efter modtagelse af meddelelsen omhandlet i stk. 8 fremlægger ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, en ændret plan for afviklingsmyndigheden med henblik på godkendelse. Afviklingsmyndigheden vurderer den ændrede plan og giver senest en uge efter ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, meddelelse om, hvorvidt den finder, at den ændrede plan tager behørigt hensyn til de meddelte indsigelser, eller om der kræves yderligere ændringer.

10. Ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, gennemfører omlægningsplanen, som godkendt af afviklingsmyndigheden og den kompetente myndighed, og aflægger rapport til afviklingsmyndigheden mindst hver sjette måned om, hvorledes planens gennemførelse forløber.

11. Ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, reviderer planen, hvis det efter afviklingsmyndighedens opfattelse og efter aftale med den kompetente myndighed er nødvendigt for at opfylde den i stk. 4 omhandlede målsætning, og fremlægger en sådan revision for afviklingsmyndigheden med henblik på godkendelse.

12. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) de elementer, der mindst skal være omfattet af en virksomhedsomlægningsplan i henhold til stk. 5, og

b) minimumsindholdet af de rapporter, der kræves i henhold til stk. 10.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

13. EBA udsteder senest den 3. januar 2016 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på at præcisere de minimumskriterier, som en virksomhedsomlægningsplan skal opfylde for at blive godkendt af afviklingsmyndigheden i henhold til stk. 7.

14. Idet der, hvor det er relevant, tages højde for de erfaringer, der er gjort i forbindelse med anvendelsen af de i stk. 13 omhandlede retningslinjer, kan EBA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de minimumskriterier, som en virksomhedsomlægningsplan skal opfylde for at blive godkendt af afviklingsmyndigheden i overensstemmelse med stk. 7.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Underafdeling 4

»Bail-in«-værktøjet: supplerende bestemmelser

Artikel 53

Virkninger af en bail-in

1. Anvender en afviklingsmyndighed en beføjelse som omhandlet i artikel 59, stk. 2, og artikel 63, stk. 1, litra e)-i), sikrer medlemsstaterne, at nedbringelsen af hovedstolen eller det udestående beløb, konverteringen eller opsigelsen træder i kraft og er bindende med øjeblikkelig virkning for det institut, der er under afvikling, samt de berørte kreditorer og aktionærer.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheden har beføjelse til at afslutte eller kræve afslutning af alle administrative og proceduremæssige foranstaltninger, som er nødvendige for at kunne udøve en beføjelse som omhandlet i artikel 59, stk. 2, og artikel 63, stk. 1, litra e)-i), herunder:

- a) ændring af alle relevante registre
- b) fjernelse fra lister eller fjernelse fra handelen med aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller gældsinstrumenter
- c) optagelse på lister eller optagelse til handel af nye aktier eller andre ejerskabsinstrumenter
- d) genoptagelse på lister eller genoptagelse til handel af gældsinstrumenter, som er nedskrevet, uden krav om udarbejdelse af et prospekt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF ⁽¹⁾.

3. Nedbringer en afviklingsmyndighed hovedstolen af et passiv eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til et passiv, til nul ved anvendelse af den i artikel 63, stk. 1, litra e), omhandlede beføjelse, behandles dette passiv eller enhver forpligtelse eller krav hidrørende herfra, som ikke er opstået på det tidspunkt, hvor beføjelsen anvendes, som værende afviklet i alle henseender, og der skal ikke erlægges bevis herfor i nogen efterfølgende procedure vedrørende instituttet under afvikling eller noget efterfølgende enhed i nogen efterfølgende likvidation.

4. Nedbringer en afviklingsmyndighed hovedstolen af et passiv eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til et passiv, delvis men ikke fuldstændigt ved anvendelse af den i artikel 63, stk. 1, litra e), omhandlede beføjelse:

- a) afvikles passivet i samme omfang som det nedbragte beløb
- b) finder det relevante instrument eller den relevante aftale, der ligger til grund for den oprindelige forpligtelse, fortsat anvendelse i forhold til resthovedstolen af passivet eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til passivet, med forbehold af enhver ændring af de påløbne rentebeløb for at afspejle nedbringelsen af hovedstolen og enhver yderligere ændring af betingelserne, som afviklingsmyndigheden måtte foretage i kraft af den i artikel 63, stk. 1, litra j), omhandlede beføjelse.

Artikel 54

Fjernelse af proceduremæssige hindringer for bail-in

1. Med forbehold af artikel 63, stk. 1, litra i), pålægger medlemsstaterne, hvor det er relevant, institutterne og enhederne som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), til enhver tid at besidde tilstrækkelig registreret aktiekapital eller andre egentlige kernekapitalinstrumenter, således at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), såfremt afviklingsmyndigheden udøver de i artikel 63, stk. 1, litra e) og f), omhandlede beføjelser i forhold til et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller et af dets eller dens datterselskaber, ikke forhindres i at udstede tilstrækkelige nye aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til at sikre en effektiv gennemførelse af konverteringen af passiver til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter.

2. Afviklingsmyndighederne vurderer, om det er hensigtsmæssigt at pålægge det i stk. 1 fastsatte krav i forhold til et bestemt institut eller en bestemt enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og inden for rammerne af udarbejdelsen og videreførelsen af afviklingsplanen for det pågældende institut eller den pågældende koncern, særlig under hensyntagen til de i denne plan omhandlede afviklingshandling. Omfatter afviklingsplanen en eventuel anvendelse af bail-in-værktøjet, kontrollerer afviklingsmyndighederne, at selskabskapitalen eller andre egentlige kernekapitalinstrumenter er tilstrækkelige til at dække summen af de i artikel 47, stk. 3, litra b) og c), omhandlede beløb.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64).

3. Medlemsstaterne skal sikre, at der ikke er nogen proceduremæssige hindringer for konverteringen af passiver til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, som måtte forefindes i deres vedtægter, herunder fortegningsrettigheder for aktionærer eller krav om aktionærers samtykke til en udvidelse af kapitalen.

4. Nærværende artikel berører ikke ændringerne til direktiv 82/891/EØF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU og direktiv 2012/30/EU som anført i afsnit X i dette direktiv.

Artikel 55

Kontraktmæssig anerkendelse af bail-in

1. Medlemsstaterne pålægger institutterne og de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede enheder at indføre en bestemmelse, hvormed kreditor eller en part i aftalen, i henhold til hvilken passivet oprettes, anerkender, at forpligtelsen kan gøres til genstand for nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, og indvilger i at være bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det udestående beløb, konvertering eller opsigelse/mortificering, der berøres af afviklingsmyndighedens udøvelse af disse beføjelser forudsat at dette passiv:

a) ikke er udelukket efter artikel 44, stk. 2

b) ikke er et indskud som omhandlet i artikel 108, litra a)

c) er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, og

d) er udstedt eller indgået efter den dato på hvilken, medlemsstaterne anvender de med henblik på gennemførelse af denne afdeling vedtagne bestemmelser,.

Første afsnit finder ikke anvendelse, hvis en medlemsstats afviklingsmyndighed bestemmer, at de i første afsnit omhandlede forpligtelser eller instrumenter kan gøres til genstand for nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, der udøves af afviklingsmyndigheden i en medlemsstat i overensstemmelse med tredjelandets lovgivning eller med en bindende aftale, der er indgået med det pågældende tredjeland.

Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan pålægge institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), at forelægge myndighederne en juridisk udtalelse om en sådan bestemmelses retlige eksigibilitet og virkning.

2. Undlader et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i kontraktbestemmelserne vedrørende et nedskrivningsrelevant passiv at indsætte en bestemmelse som krævet i overensstemmelse med stk. 1, forhindrer dette ikke afviklingsmyndigheden i at udøve nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i forhold til dette passiv.

3. EBA udarbejder under hensyntagen til de berørte bankers forskellige forretningsmodeller et udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at fastlægge listen over forpligtelser, som undtagelsen i stk. 1 finder anvendelse på, og indholdet af de i stk. 1 omhandlede kontraktsbestemmelser.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikel 56***Offentlige finansielle stabiliseringsinstrumenter**

1. Medlemsstaterne kan yde ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige gennem supplerende finansielle stabiliseringsinstrumenter i overensstemmelse med stk. 3 i nærværende artikel, artikel 37, stk. 10, og Unionens statsstøttere regler med henblik på at deltage i afviklingen af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), herunder ved at gribe direkte ind for at forhindre en likvidation heraf i overensstemmelse med afviklingsmålene omhandlet i artikel 31, stk. 2, i forhold til medlemsstaten eller Unionen som helhed. En sådan foranstaltning gennemføres af medlemsstaten eller under ledelse af det kompetente ministerium eller forvaltningen i nært samarbejde med afviklingsmyndigheden.

2. Med henblik på anvendelsen af de offentlige finansielle stabiliseringsinstrumenter sikrer medlemsstaterne, at deres kompetente ministerier eller forvaltninger er i besiddelse af de i artikel 63-72 omhandlede afviklingsbeføjelser, og sikrer, at artikel 66, 68, 83 og 117 finder anvendelse.

3. De offentlige finansielle stabiliseringsinstrumenter anvendes efter afgørelse fra den kompetente ministerium eller forvaltningen efter høring af afviklingsmyndigheden som en sidste udvej, efter at de øvrige afviklingsværktøjer i videst muligt omfang er blevet vurderet og udnyttet, samtidig med, at den finansielle stabilitet er blevet opretholdt.

4. Når medlemsstaterne anvender de offentlige finansielle stabiliseringsmekanismer, sikrer de, at de eller deres kompetente ministerier eller forvaltninger og afviklingsmyndigheden kun anvender mekanismerne, hvis alle betingelserne i artikel 32, stk. 1, såvel som én af følgende betingelser er opfyldt:

- a) det kompetente ministerium eller den kompetente forvaltning og afviklingsmyndigheden har efter høring af centralbanken og den kompetente myndighed fastslået, at anvendelsen af afviklingsværktøjer ikke ville være tilstrækkelig til at undgå betydelige negative virkninger for finansiell stabilitet
- b) det kompetente ministerium eller den kompetente forvaltning og afviklingsmyndigheden fastslår, at anvendelsen af afviklingsværktøjer ikke ville være tilstrækkelig til at beskytte samfundets interesser, når instituttet tidligere har modtaget ekstraordinær likviditetsstøtte fra centralbanken
- c) for så vidt angår mekanismen med midlertidigt offentligt ejerskab, fastslår det kompetente ministerium eller den relevante forvaltning efter høring af den kompetente myndighed og afviklingsmyndigheden, at anvendelsen af afviklingsværktøjer ikke ville være tilstrækkelig til at beskytte offentlighedens interesse, når der tidligere er ydet instituttet offentlig kapitalstøtte via kapitalstøttemekanismen.

5. De finansielle stabiliseringsværktøjer omfatter følgende:

- a) et værktøj for tilførsel af offentlig egenkapital som omhandlet i artikel 57
- b) et værktøj for midlertidigt offentligt ejerskab som omhandlet i artikel 58.

*Artikel 57***Værktøj for tilførsel af offentlig egenkapital**

1. Medlemsstaterne kan under overholdelse af bestemmelserne i den nationale selskabsret deltage i rekapitaliseringen af et institut eller en enhed som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), ved at stille kapital til rådighed for disse til gengæld for følgende værktøjer, som er underlagt kravene i forordning (EU) nr. 575/2013:

- a) egentlige kernekapitalinstrumenter
- b) hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter.

2. Medlemsstaterne sikrer, i det omfang deres indskud i et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), tillader det, at sådanne institutter eller enheder, der modtager kapitaltilførsel via værktøjet for tilførsel af offentlig egenkapital i overensstemmelse med nærværende artikel, ledes efter forretningsmæssige og professionelle principper.

3. Foretager en medlemsstat en kapitaltilførsel via værktøjet for tilførsel af offentlig egenkapital i henhold til nærværende artikel, sikrer den, at dens indskud i instituttet eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), overføres til den private sektor, så snart de forretningsmæssige og finansielle forhold tillader det.

Artikel 58

Værktøj for midlertidigt offentligt ejerskab

1. Medlemsstaterne kan tage midlertidigt offentligt ejerskab over et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

2. Til dette formål kan en medlemsstat foretage en eller flere aktieoverførsler til:

a) en person, der er udpeget af medlemsstaten, eller

b) et selskab, der fuldt ud ejes af medlemsstaten.

3. Medlemsstaterne sikrer, at institutter eller enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der er underlagt værktøjet for midlertidigt offentligt ejerskab i overensstemmelse med nærværende artikel, ledes efter forretningsmæssige og professionelle principper, og at de overføres til den private sektor, så snart de forretningsmæssige og finansielle forhold tillader det.

KAPITEL V

Gældsnedskrivning af kapitalinstrumenter

Artikel 59

Krav om nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter

1. Beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter kan udøves enten:

a) uafhængigt af afviklingshandlinger, eller

b) kombineret med en afviklingshandling, når betingelserne for afvikling i artikel 32 og 33 er opfyldt.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at nedskrive eller konvertere de relevante kapitalinstrumenter til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d).

3. Medlemsstaterne skal stille krav om, at afviklingsmyndighederne straks anvender deres nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse, jf. artikel 60, i forhold til relevante kapitalinstrumenter, som er udstedt af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), når et eller flere af følgende forhold er gældende:

a) hvis det er blevet konstateret, at de i artikel 32 og 33 omhandlede betingelser for afvikling er opfyldt, før der træffes nogen afviklingshandling

b) hvis den ansvarlige myndighed konstaterer, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), ikke længere vil være levedygtigt eller levedygtig, medmindre beføjelsen anvendes i forhold til de relevante kapitalinstrumenter

c) ved relevante kapitalinstrumenter, som er udstedt af et datterselskab, og som anses for at opfylde kravene til kapitalgrundlag på et individuelt og konsolideret grundlag, foretager den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er etableret, og den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor datterselskabet er etableret, en fælles konstatering i form af en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3 og 4, om, at koncernen ikke længere vil være levedygtig, medmindre nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen anvendes i forhold til disse instrumenter

d) ved relevante kapitalinstrumenter, som er udstedt på moderselskabsniveau, og som anses for at opfylde kravene til kapitalgrundlag på individuelt grundlag på moderselskabsniveau eller på konsolideret grundlag, og den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er etableret, konstaterer, at koncernen ikke længere vil være levedygtig, medmindre nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen anvendes i forhold til disse instrumenter

e) instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), kræver ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, bortset fra når nogen af de i artikel 32, stk. 4, litra d), nr. iii), omhandlede omstændigheder gør sig gældende.

4. Med henblik på nærværende artikels stk. 3 anses et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller en koncern kun for ikke længere at være levedygtig(t), hvis følgende to betingelser begge er opfyldt:

a) instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller koncernen er nødlidende eller forventeligt nødlidende

b) under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ser det ikke ud til, at nogen anden foranstaltning, herunder andre foranstaltninger iværksat af den private sektor eller en tilsynsmyndighed (bl.a. tidlig indgriben), end nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter, enten uafhængigt eller kombineret med en afviklingshandling, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller koncernen bliver nødlidende.

5. Med henblik på nærværende artikels stk. 4, litra a), anses et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis instituttet eller enheden befinder sig i en eller flere af de situationer, der er omhandlet i artikel 32, stk. 4.

6. Med henblik på stk. 4, litra a), anses en koncern for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, når koncernen overtræder, eller der er objektive faktorer, der støtter en vurdering af, at koncernen i nær fremtid vil overtræde de konsoliderede tilsynskrav på en måde, der berettiger, at den kompetente myndighed træffer foranstaltninger, bl.a. men ikke kun fordi koncernen har lidt eller sandsynligvis vil lide tab, som opsluger hele eller en betydelig del af dets kapitalgrundlag.

7. Et datterselskabs relevante kapitalinstrument nedskrives eller konverteres ikke i henhold til stk. 3, litra c), i større omfang eller på ringere betingelser end kapitalinstrumenter af samme rang på moderselskabsniveau, der er blevet nedskrevet eller konverteret.

8. Foretager en ansvarlig myndighed en konstatering som omhandlet i nærværende artikels stk. 3, skal den straks underrette den afviklingsmyndighed, der er ansvarlig for det pågældende institut eller den i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) omhandlede enhed, hvis det ikke er den samme myndighed.

9. Inden den ansvarlige myndighed foretager en konstatering som omhandlet i nærværende artikels stk. 3, litra c), i forhold til et datterselskab, der udsteder relevante kapitalinstrumenter, som anses for at opfylde kravene til kapitalgrundlag på et individuelt og konsolideret grundlag, skal den opfylde kravene om underretning og høring som fastsat i artikel 62.

10. Inden afviklingsmyndigheder udøver deres beføjelse til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter, sikrer de, at der foretages en værdiansættelse af de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), omhandlede institutter eller enheders aktiver og passiver i overensstemmelse med artikel 36. Denne værdiansættelse danner grundlaget for beregningen af den nedskrivning, der skal anvendes på de relevante kapitalinstrumenter for at dække tab, og den konvertering, der skal anvendes på de relevante kapitalinstrumenter for at rekapitalisere instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

Artikel 60

Bestemmelser om nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter

1. Afviklingsmyndighederne skal i forbindelse med opfyldelsen af kravene fastsat i artikel 59 udøve nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen efter prioritetsordenen ved almindelig insolvensbehandling på en måde, der giver følgende resultater:

- a) egentlige kernekapitalinstrumenter nedbringes først i forhold til tabene og inden for rammerne af deres kapacitet. Afviklingsmyndigheden træffer en eller flere af foranstaltningerne i artikel 47, stk. 1, vedrørende ejerne af egentlige kernekapitalinstrumenter
- b) hovedstolen af hybride kernekapitalinstrumenter nedskrives eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter i det omfang, der er nødvendigt for at opfylde de i artikel 31 anførte afviklingsmål eller for inden for rammerne af de relevante kapitalinstrumenters kapacitet, alt efter hvad der er lavest
- c) hovedstolen af supplerende kapitalinstrumenter nedskrives eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter i det omfang, der er nødvendigt for at opfylde de i artikel 31 anførte afviklingsmål eller for inden for rammerne af de relevante kapitalinstrumenters kapacitet, alt efter hvad der er lavest.

2. Når hovedstolen af et relevant kapitalinstrument nedskrives:

- a) skal nedbringelsen af hovedstolen være permanent, dog med forbehold af eventuel opskrivning i overensstemmelse med refusionsordningen i artikel 46, stk. 3
- b) er der ikke længere nogen forpligtelse over for ejeren af det relevante kapitalinstrument under eller i forbindelse med det nedskrevne instruments beløb, undtagen for enhver forpligtelse, som allerede fandtes, og enhver forpligtelse til skadeserstatning, som kan opstå som følge af en påklage vedrørende lovligheden af udøvelsen af nedskrivningsbeføjelsen
- c) betales der ingen anden kompensation til en ejer af de relevante kapitalinstrumenter end den i henhold til stk. 3.

Litra b) er ikke til hinder for ydelse af egentlige kernekapitalinstrumenter til en ejer af relevante kapitalinstrumenter i henhold til stk. 3.

3. Med henblik på en konvertering af relevante kapitalinstrumenter i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra b), kan afviklingsmyndighederne kræve, at de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede institutter og enheder udsteder egentlige kernekapitalinstrumenter til ejerne af de relevante kapitalinstrumenter. De relevante kapitalinstrumenter kan kun konverteres, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) disse egentlige kernekapitalinstrumenter er udstedt af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller af et moderselskab til et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), med godkendelse af afviklingsmyndigheden for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller, hvor det er relevant, af moderselskabets afviklingsmyndighed

b) disse egentlige kernekapitalinstrumenter er udstedt forud for dette instituts eller denne enheds, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), udstedelse af aktier eller ejerskabsinstrumenter med henblik på kapitalgrundlagsindskud fra staten eller en offentlig enhed.

c) disse egentlige kernekapitalinstrumenter tildeles og overføres straks efter anvendelsen af konverteringsbeføjelsen

d) konverteringssatsen, der bestemmer antallet af egentlige kernekapitalinstrumenter, som leveres i forhold til hvert relevant kapitalinstrument, opfylder principperne i artikel 50 og enhver retningslinje, der er udviklet af EBA i henhold til artikel 50, stk. 4.

4. Med henblik på leveringen af egentlige kernekapitalinstrumenter i overensstemmelse med stk. 3 kan afviklingsmyndighederne pålægge institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), til enhver tid at være i besiddelse af den nødvendige tilladelse til at udstede det relevante antal egentlige kernekapitalinstrumenter.

5. Opfylder et institut betingelserne for afvikling, og beslutter afviklingsmyndigheden at anvende et afviklingsværktøj for dette institut, skal afviklingsmyndigheden opfylde kravet fastsat i artikel 59, stk. 3, inden det relevante afviklingsværktøj anvendes.

Artikel 61

Myndigheder, der foretager konstatering

1. Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, der er ansvarlige for at foretage konstateringer som omhandlet i artikel 59, stk. 3, er de myndigheder, der er fastsat i nærværende artikel.

2. Hver medlemsstat udpeger i nationale ret den myndighed, der er ansvarlig for at foretage konstateringer i henhold til artikel 59. Den ansvarlige myndighed kan være den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden, jf. artikel 32.

3. Anses de relevante kapitalinstrumenter for at opfylde kravene til kapitalgrundlag i overensstemmelse med artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013 på et individuelt grundlag, er den myndighed, som er ansvarlig for at foretage den i artikel 59, stk. 3, anførte konstatering, den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er blevet godkendt i henhold til afsnit III i direktiv 2013/36/EU.

4. Er de relevante kapitalinstrumenter udstedt af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som er et datterselskab, og anses de for at opfylde kravene kapitalgrundlag på et individuelt og på et konsolideret grundlag, er den myndighed, som er ansvarlig for at foretage konstateringer som omhandlet i artikel 59, stk. 3, følgende:

a) den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor instituttet eller enheden som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som har udstedt disse instrumenter, er blevet etableret i henhold til afsnit III i direktiv 2013/36/EU, skal være ansvarlig for at foretage de i artikel 59, stk. 3, litra b), i nærværende direktiv anførte konstateringer

- b) den ansvarlige myndighed i den konsoliderende tilsynsmyndigheds medlemsstat og den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor instituttet eller enheden som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), der har udstedt disse instrumenter, er blevet etableret i henhold til afsnit III i direktiv 2013/36/EU, skal være ansvarlig for den fælles konstatering i form af en fælles afgørelse som omhandlet i nærværende direktivs artikel 59, stk. 3, litra c).

Artikel 62

Konsolideret anvendelse: procedure for konstatering

1. Medlemsstaterne sikrer, at de ansvarlige myndigheder, inden der foretages en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3, litra b), c), d) eller e), i forhold til et datterselskab, der udsteder relevante kapitalinstrumenter, som anses for at opfylde kravene til kapitalgrundlags på et individuelt og på et konsolideret grundlag, opfylder følgende betingelser:

a) en ansvarlig myndighed, der overvejer at foretage en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3, litra b), c), d) eller e), skal straks underrette den konsoliderende tilsynsmyndighed og, hvis der er tale om en anden myndighed, den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed befinder sig.

b) en ansvarlig myndighed, der overvejer at foretage en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3, litra c), skal straks underrette den kompetente myndighed, der er ansvarlig for hvert institut eller enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som har udstedt de relevante kapitalinstrumenter, for hvilke nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen vil blive anvendt, hvis denne konstatering foretages, og hvis der er tale om en anden myndighed, de ansvarlige myndigheder i de medlemsstater, hvor disse kompetente myndigheder og de konsoliderende tilsynsmyndigheder befinder sig.

2. De ansvarlige myndigheder skal, når de foretager en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3, litra c), d) eller e), i tilfælde af et institut eller af en koncern med grænseoverskridende aktiviteter tage hensyn til afviklingens potentielle virkninger i alle de medlemsstater, hvor instituttet eller koncernen er aktive.

3. En ansvarlig myndighed skal sammen med en meddelelse i henhold til stk. 1 forelægge en begrundelse for, hvorfor den overvejer at foretage den pågældende konstatering.

4. Er der indgivet meddelelse i henhold til stk. 1, skal den ansvarlige myndighed efter høring af de myndigheder, som er blevet underrettet, foretage en vurdering af følgende:

a) hvorvidt der findes en alternativ foranstaltning til anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen i henhold til artikel 59, stk. 3

b) hvorvidt en sådan alternativ foranstaltning anses for at kunne anvendes i praksis

c) såfremt en sådan alternativ foranstaltning anses for at kunne anvendes i praksis, hvorvidt der er realistisk udsigt til, at den inden for en passende tidsfrist vil kunne løse de problemer, som ellers vil kræve en konstatering som omhandlet i artikel 59, stk. 3.

5. I forbindelse med stk. 4 i nærværende artikel skal der ved »alternative foranstaltninger« forstås foranstaltninger til tidlig indgriben som omhandlet i artikel 27 i dette direktiv, foranstaltninger som omhandlet i artikel 104, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU eller overførsel af midler eller kapital fra moderselskabet.

6. Finder den ansvarlige myndighed efter høring af de underrettede myndigheder i henhold til stk. 4, at der findes en eller flere alternative foranstaltninger, at de kan anvendes i praksis og at de vil give et resultat som omhandlet i litra c) i nævnte stykke, skal den sikre, at disse foranstaltninger anvendes.

7. Finder den ansvarlige myndighed i et tilfælde som omhandlet i stk. 1, litra a), efter høring af de underrettede myndigheder i henhold til stk. 4, at der ikke findes nogen alternativ foranstaltning, som vil give et resultat som omhandlet i stk. 4, litra c), skal den ansvarlige myndighed beslutte, hvorvidt den konstatering, jf. artikel 59, stk. 3, der overvejes, er passende.

8. Når en ansvarlig myndighed beslutter at foretage en konstatering i henhold til artikel 59, stk. 3, litra c), underretter den straks de ansvarlige myndigheder i de medlemsstater, hvor de berørte datterselskaber er beliggende, og konstateringen skal tage form af en fælles afgørelse som omhandlet i artikel 92, stk. 3 og 4. Foreligger der ikke en fælles afgørelse, skal der ikke foretages en konstatering i henhold til artikel 59, stk. 3, litra c).

9. Afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor de enkelte berørte datterselskaber ligger, skal straks gennemføre en afgørelse om at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter, der er truffet i overensstemmelse med nærværende artikel, under behørig hensyntagen til de hastende omstændigheder i den pågældende situation.

KAPITEL VI

Afviklingsbeføjelser

Artikel 63

Generelle beføjelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har alle de nødvendige beføjelser til at anvende afviklingsværktøjerne over for institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), der opfylder de relevante betingelser for afvikling. Navnlig anvender afviklingsmyndighederne følgende afviklingsbeføjelser, som de kan anvende enkeltvis eller kombineret:

- a) beføjelsen til at pålægge enhver person at indgive de oplysninger, der kræves for, at afviklingsmyndigheden kan træffe afgørelse og udarbejde en afviklingsplan, herunder ajourføringer og supplerende oplysninger, der indgår i afviklingsplanerne, og krav om, at der gives oplysninger ved inspektioner på stedet
- b) beføjelsen til at tage kontrollen over et institut under afvikling og udøve alle de rettigheder og beføjelser, der tillægges instituttets aktionærer, andre ejere og ledelsesorganet i det pågældende institut
- c) beføjelsen til at overføre aktier og andre ejerskabsinstrumenter, der udstedes af et institut under afvikling
- d) beføjelsen til at overføre rettigheder, aktiver eller passiver i et institut under afvikling til en anden enhed med enhedens samtykke
- e) beføjelsen til at nedbringe, herunder til nul, hovedstolen eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til de nedskrivningsrelevante passiver i et institut under afvikling
- f) beføjelsen til at konvertere nedskrivningsrelevante passiver i et institut under afvikling til ordinære aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i dette institut eller i denne enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), et relevant moderinstitut eller et broinstitut, hvortil aktiverne, rettighederne eller passiverne i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) overføres
- g) beføjelsen til at annullere gældsinstrumenter, der er udstedt af et institut under afvikling, dog ikke sikrede passiver omfattet af artikel 44, stk. 2
- h) beføjelsen til at nedbringe, herunder til nul, den nominelle værdi af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i et institut under afvikling og til at annullere sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter
- i) beføjelsen til at pålægge et institut under afvikling eller et relevant moderselskab at udstede nye aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter, herunder præferenceaktier og betingede konvertible instrumenter

- j) beføjelsen til at ændre eller omlægge løbetiden for gældsinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver, der er udstedt af et institut under afvikling, eller ændre det påløbne rentebeløb for sådanne instrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver eller datoen for renteudbetalingen, herunder ved at suspendere betalingen midlertidigt, dog ikke sikrede passiver omfattet af artikel 44, stk. 2
 - k) beføjelsen til at afslutte og opsigte finansielle kontrakter eller derivataftaler med henblik på anvendelsen af artikel 49
 - l) beføjelsen til at fjerne eller erstatte ledelsesorganet og den daglige ledelse i et institut under afvikling
 - m) beføjelsen til at kræve, at den kompetente myndighed vurderer køberen af en kvalificeret deltagelse rettidigt ved hjælp af en undtagelse fra tidsfristerne fastsat i artikel 22 i direktiv 2013/36/EU og artikel 12 i direktiv 2014/65/EU.
2. Medlemsstaterne skal iværksætte alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at afviklingsmyndighederne ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser ikke er underlagt nogen af følgende krav, der ellers måtte finde anvendelse i henhold til national ret, en kontrakt eller lignende:

- a) med forbehold af artikel 3, stk. 6, og artikel 85, stk. 1, krav om at opnå godkendelse eller samtykke fra bestemte personer, enten offentlige eller private, herunder aktionærer eller kreditorer i instituttet under afvikling
- b) forud for udøvelse af beføjelsen, proceduremæssige krav om at underrette bestemte personer, herunder krav om at offentliggøre en meddelelse eller et prospekt eller arkivere eller registrere dokumenter hos en anden myndighed.

Medlemsstaterne sikrer navnlig, at afviklingsmyndighederne kan udøve beføjelserne i henhold til nærværende artikel, uanset enhver begrænsning af eller ethvert krav om samtykke for overførslen af de pågældende finansielle instrumenter, rettigheder, aktiver eller passiver, der ellers måtte finde anvendelse.

Første afsnit, litra b), berører ikke kravene fastsat i artikel 81 og 83 og ethvert underretningskrav i henhold til Unionens statsstøtteregler.

3. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheder, i det omfang en af beføjelserne i nærværende artikels stk. 1 som følge af den specifikke retlige form af en enhed, der er omfattet af artikel 1, stk. 1, ikke finder anvendelse på denne enhed, har beføjelser, der er så ens som muligt, herunder med hensyn til deres konsekvenser.
4. Medlemsstaterne sikrer, at når afviklingsmyndighederne udøver beføjelserne i stk. 3, skal sikkerhedsforanstaltningerne i dette direktiv eller sikkerhedsforanstaltninger, der har samme virkning, finde anvendelse på de berørte personer, herunder aktionærer, kreditorer og modparter.

Artikel 64

Supplerende beføjelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne ved udøvelsen af deres afviklingsbeføjelser har beføjelse til:
- a) at sørge for, at der finder en overførsel sted uden nogen form for forpligtelse eller hæftelse, der påvirker de overførte finansielle instrumenter, rettigheder, aktiver eller passiver, jf. dog artikel 78; med henblik herpå betragtes enhver ret til kompensation i overensstemmelse med dette direktiv ikke som en forpligtelse eller hæftelse

- b) at fjerne rettigheder til at erhverve yderligere aktier eller andre ejerskabsinstrumenter
- c) at kræve, at den pågældende myndighed afbryder eller suspenderer optagelsen til handel på et reguleret marked eller optagelsen til officiel notering af finansielle instrumenter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF ⁽¹⁾
- d) at sørge for, at den modtagende part behandles, som om den var instituttet under afvikling for så vidt angår alle rettigheder eller forpligtelser, der gælder for instituttet under afvikling, eller foranstaltninger iværksat af instituttet under afvikling, herunder, jf. artikel 38 og 40, rettigheder eller forpligtelser vedrørende deltagelse i en markedsinfrastruktur
- e) at pålægge instituttet under afvikling eller den modtagende part at udveksle oplysninger og yde hinanden bistand, og
- f) at ophæve eller ændre betingelserne i en kontrakt, som kreditinstituttet under afvikling har indgået, eller at erstatte en modtagende part som part.

2. Afviklingsmyndigheder kan kun udøve de i stk. 1 anførte beføjelser, når de anser det for nødvendigt for at sikre en effektiv afviklingshandling eller for at opfylde en eller flere afviklingsmålsætninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne ved udøvelsen af en afviklingsbeføjelse har beføjelse til at sørge for de nødvendige kontinuitetsforanstaltninger til at sikre en effektiv afviklingshandling, og i givet fald at modtageren kan drive den overførte virksomhed. Sådanne kontinuitetsforanstaltninger omfatter navnlig følgende:

- a) videreførelsen af kontrakter, som instituttet under afvikling har indgået, således at modtageren påtager sig alle rettigheder og forpligtelser fra instituttet under afvikling vedrørende ethvert finansielt instrument, enhver rettighed, ethvert aktiv eller ethvert passiv, som er blevet overført og udtrykkeligt eller stiltiende er indsat i stedet for instituttet under afvikling i alle relevante kontraktmæssige dokumenter
- b) indsættelse af modtageren i stedet for instituttet under afvikling i enhver retslig procedure vedrørende ethvert finansielt instrument, enhver rettighed, ethvert aktiv eller ethvert passiv, som er blevet overført.

4. Beføjelserne i stk. 1, litra d), og i stk. 3, litra b), berører ikke følgende:

- a) retten for en medarbejder i instituttet under afvikling til at opsiges en ansættelseskontrakt
- b) med forbehold af artikel 69, 70 og 71 enhver ret for en part i en kontrakt til at udøve de rettigheder, der følger af kontrakten, herunder retten til at opsiges kontrakten, når der gives mulighed for dette i henhold til kontraktvilkårene som følge af en handling eller en udeladelse af instituttet under afvikling forud for den relevante overførsel eller af modtageren efter den relevante overførsel.

Artikel 65

Beføjelse til at anmode om levering af tjenesteydelser og faciliteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at kræve, at et institut under afvikling eller nogen af dets koncernenheder, stiller enhver tjenesteydelse eller facilitet til rådighed, som er nødvendig for at give en modtager mulighed for på effektiv vis at drive den virksomhed, som overføres.

Første afsnit finder også anvendelse, når instituttet under afvikling eller den relevante koncernenhed har indledt almindelig insolvensbehandling.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer (EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1).

2. Medlemsstaterne sikrer, at deres afviklingsmyndigheder har beføjelse til over for afviklingsmyndigheder i andre medlemsstater at håndhæve de forpligtelser, der i henhold til stk. 1 påhviler koncernenheder, som er etableret på deres område.
3. De i stk. 1 og 2 anførte tjenesteydelser og faciliteter er begrænset til operationelle tjenesteydelser og faciliteter, og de omfatter således ikke nogen form for finansiel støtte.
4. De i stk. 1 og 2 anførte tjenesteydelser og faciliteter leveres på følgende betingelser:
 - a) på samme betingelser, når tjenesteydelserne og faciliteterne blev leveret til instituttet under afvikling i henhold til en aftale, umiddelbart før afviklingshandlingen blev iværksat, og så længe aftalen varer
 - b) på rimelige betingelser, hvis der ikke findes nogen aftale, eller hvis aftalen er udløbet.
5. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at angive minimumslisten over de tjenesteydelser eller faciliteter, som er nødvendige for at give en modtager mulighed for på effektiv vis at drive en virksomhed, som overføres til den.

Artikel 66

Beføjelse til at håndhæve krisestyringsforanstaltninger eller kriseforebyggelsesforanstaltninger i andre medlemsstater

1. Medlemsstaterne sikrer, når en overførsel af aktier, andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver omfatter aktiver, der befinder sig i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden har kompetence, eller rettigheder eller passiver, der er omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden har kompetence, at overførslen er gyldig i henhold til lovgivningen i denne anden medlemsstat.
2. Medlemsstaterne giver den afviklingsmyndighed, der har foretaget eller agter at foretage overførslen, enhver passende støtte med henblik på at sikre, at aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver overføres til modtageren i henhold til ethvert gældende nationalt lovkrav.
3. Medlemsstaterne sikrer, at aktionærer, kreditorer og tredjemænd, der er berørt af overførslen af aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver som omhandlet i stk. 1, ikke kan forhindre, bestride eller tilsidesætte overførslen i henhold til en lovbestemmelse i den medlemsstat, hvor aktiverne befinder sig, eller i henhold til den lov, der finder anvendelse på aktier, andre ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller passiver.
4. Udover en afviklingsmyndighed i en medlemsstat (medlemsstat A) en nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse, herunder i forhold til kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 59, og omfatter de nedskrivningsrelevante passiver eller de relevante kapitalinstrumenter i instituttet under afvikling følgende:
 - a) instrumenter eller passiver, der er omfattet af loven i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor den afviklingsmyndighed, som har udøvet nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen, er etableret (»medlemsstat B«)
 - b) forpligtelser over for kreditorer, der befinder sig i medlemsstat B

sikrer medlemsstat B, at hovedstolen af disse forpligtelser eller instrumenter nedbringes, eller at forpligtelser eller instrumenter konverteres i overensstemmelse med, at afviklingsmyndigheden i medlemsstat A udøver sin nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse.

5. Medlemsstaterne sikrer, at kreditorer, som er berørt af udøvelsen af den i stk. 4 anførte nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse, ikke kan anfægte nedbringelsen af hovedstolen af instrumentet eller passivet eller i givet fald konverteringen heraf i henhold til lovgivningen i medlemsstat B.

6. Hver medlemsstat sikrer, at følgende fastsættes i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden har kompetence:

- a) aktionærers, kreditorers og tredjemænds ret til ved påklage, jf. artikel 85, at anfægte en overførsel af aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver som anført i stk. 1 i nærværende artikel
- b) kreditorers ret til ved påklage, jf. artikel 85, at anfægte nedbringelsen af hovedstolen eller konverteringen af et instrument eller et passiv, der er omfattet af stk. 4, litra a) eller b), i nærværende artikel
- c) sikkerhedsforanstaltningerne for delvise overførsler, som krævet i kapitel VII, for så vidt angår aktiver, rettigheder eller passiver som anført i stk. 1.

Artikel 67

Beføjelse vedrørende aktiver, rettigheder eller passiver, aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der befinder sig i tredjelande

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne i tilfælde, hvor en afviklingshandling omfatter en foranstaltning i forhold til aktiver, der befinder sig i et tredjeland, eller aktier, andre ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller passiver, som er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, kan anmode om følgende:

- a) at administrator, modtager eller enhver anden person, der udøver kontrol med instituttet under afvikling og det modtagende selskab, er pålagt at iværksætte alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at overførslen, nedskrivningen, konverteringen eller foranstaltningen træder i kraft
- b) at administrator, modtager eller enhver anden person, der udøver kontrol med instituttet under afvikling, er pålagt at forvalte aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver eller rettigheder eller afvikle passiverne på vegne af det modtagende selskab, indtil overførslen, nedskrivningen, konverteringen eller foranstaltningen træder i kraft
- c) at rimelige omkostninger for modtageren ved gennemførelsen af enhver foranstaltning som omhandlet i nærværende stykkes litra a) og b) afholdes på en af de i artikel 37, stk. 7, omhandlede måder.

2. Hvis afviklingsmyndigheden vurderer, at det på trods af alle de nødvendige foranstaltninger, der er truffet af administratoren, modtageren eller en anden person i overensstemmelse med stk. 1a, er højst usandsynligt, at overførslen, konverteringen, eller foranstaltningen vil blive effektiv i forhold til visse aktiver, der befinder sig i tredjeland eller visse aktier, andre ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller passiver, der er underlagt lovgivningen i et tredjeland, gennemfører afviklingsmyndigheden ikke overførslen, nedskrivningen, konverteringen eller foranstaltningen. Hvis den allerede har iværksat overførslen, nedskrivningen, konverteringen eller foranstaltningen, skal denne ordre betragtes som ugyldig for så vidt angår de pågældende aktiver, aktier, ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller passiver.

Artikel 68

Udelukkelse af visse kontraktbestemmelser ved tidlig indgriben og afvikling

1. En kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning, der er truffet overfor en enhed i overensstemmelse med nærværende direktiv, som omfatter enhver begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning, anses ikke i sig selv som en fyldestgørelsesgrund som omhandlet i direktiv 2002/47/EF ved en kontrakt indgået af enheden og ej heller som insolvensbehandling som omhandlet i direktiv 98/26/EF, forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes.

Endvidere anses en kriseforebyggelsesforanstaltning eller krisestyringsforanstaltning ikke i sig selv som en fyldestgørelsesgrund eller som insolvensbehandling i forbindelse med en kontrakt, der er indgået af:

a) et datterselskab af instituttet, som omfatter forpligtelser, der garanteres eller på anden vis understøttes af moderselskabet eller en hvilken som helst koncernenhed, eller

b) en enhed i samme koncern som instituttet, der omfatter krydsklausuler.

2. Hvis afviklingsprocedurer i et tredjeland anerkendes i henhold til artikel 94, eller hvis en afviklingsmyndighed i øvrigt beslutter sig herfor, udgør sådanne procedurer for så vidt angår nærværende artikel en kriseforebyggelsesforanstaltning.

3. Forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes, gør en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning, herunder enhver begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning, det ikke i sig selv muligt for nogen at:

a) udøve nogen opsigelses-, suspensions-, ændrings-, netting- eller modregningsret, herunder i forbindelse med en kontrakt, der er indgået af

i) et datterselskab, og hvor gennemførelsen af de heraf følgende forpligtelser garanteres eller på anden vis understøttes af koncernenheden

ii) af en koncernenhed, der omfatter krydsklausuler (cross default)

b) opnå besiddelse af, udøve kontrol over eller gøre en eventuel sikkerhed gældende i nogen ejendom tilhørende det berørte institut eller den berørte enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) eller en koncernenhed i forbindelse med kontrakter, der omfatter krydsklausuler (cross default)

c) påvirke nogen kontraktlig rettighed, som det berørte institut eller den berørte enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), har, eller en koncernenhed i forbindelse med kontrakter, der omfatter krydsklausuler (cross default).

4. Denne artikel påvirker ikke en persons ret til at træffe en foranstaltning som omhandlet i stk. 3, hvis denne rettighed følger af en anden begivenhed end kriseforebyggelsesforanstaltningen, krisestyringsforanstaltningen eller en begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning.

5. En suspension eller begrænsning i henhold til artikel 69, 70 eller 71 udgør ikke manglende opfyldelse af en kontraktlig forpligtelse med henblik på nærværende artikels stk. 1 og 2.

6. Bestemmelserne i nærværende artikel betragtes som overordnede præceptive bestemmelser som defineret i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 ⁽¹⁾.

Artikel 69

Beføjelse til at suspendere visse forpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at suspendere enhver betalings- eller leveringsforpligtelse i henhold til enhver kontrakt, som et institut under afvikling har indgået fra datoen for offentliggørelse af en meddelelse om suspension i henhold til artikel 83, stk. 4, frem til midnat i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden for instituttet under afvikling er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).

2. Såfremt en betalings- eller leveringsforpligtelse ville være forfaldet under suspensionsperioden, forfalder betalings- eller leveringsforpligtelsen umiddelbart efter suspensionsperiodens udløb.
3. Hvis betalings- eller leveringsforpligtelserne i en kontrakt suspenderes for et institut under afvikling i henhold til stk. 1, suspenderes instituttets modparterers betalings- eller leveringsforpligtelser i henhold til kontrakten i samme periode.
4. En suspension i henhold til stk. 1 finder ikke anvendelse på:
 - a) berettigede indskud
 - b) betalings- og leveringsforpligtelser over for systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i forbindelse med direktiv 98/26/EF, centrale modparter og centralbanker
 - c) berettigede krav i den i direktiv 97/9/EF anvendte betydning.
5. Ved udøvelsen af en beføjelse i henhold til nærværende artikel tager en afviklingsmyndighed hensyn til den indvirkning, som udøvelsen af den pågældende beføjelse kan have på de finansielle markeders korrekte funktion.

Artikel 70

Beføjelse til at begrænse muligheden for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at begrænse muligheden for, at sikrede kreditorer i et institut under afvikling kan gøre sikkerhedsrettigheder gældende vedrørende aktiver i det pågældende institut under afvikling fra datoen for offentliggørelse af en meddelelse om begrænsning i henhold til artikel 83, stk. 4, frem til midnat i den medlemsstat, hvor instituttet under afvikling er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse.
2. Afviklingsmyndigheder skal ikke anvende den i stk. 1 omhandlede beføjelse i forhold til sikkerhedsrettigheder tilhørende systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i forbindelse med direktiv 98/26/EF, centrale modparter og centralbanker i aktiver, som instituttet under afvikling har stillet som hel eller delvis sikkerhed.
3. Finder artikel 80 anvendelse, sikrer afviklingsmyndighederne, at enhver begrænsning, der gøres gældende i henhold til beføjelsen omhandlet i nærværende artikels stk. 1, anvendes konsekvent for alle koncernenheder, der er omfattet af en afviklingshandling.
4. Ved udøvelsen af en beføjelse i henhold til nærværende artikel tager en afviklingsmyndighed hensyn til den indvirkning, som udøvelsen af den pågældende beføjelse kan have på de finansielle markeders korrekte funktion.

Artikel 71

Beføjelse til midlertidigt at suspendere opsigelsesrettigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at suspendere opsigelsesrettighederne for enhver part i en kontrakt med et institut under afvikling fra offentliggørelsen af meddelelsen i henhold til artikel 83, stk. 4, frem til midnat i den medlemsstat, hvor instituttet under afvikling er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse, forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes.
2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at suspendere opsigelsesrettighederne for enhver part i en kontrakt med et datterselskab til et institut under afvikling, når:
 - a) forpligtelserne i henhold til kontrakten garanteres eller på anden vis understøttes af instituttet under afvikling

- b) opsigelsesrettighederne i henhold til kontrakten udelukkende er baseret på insolvensen eller de finansielle forhold i instituttet under afvikling, og
- c) i tilfælde af at der er udøvet eller kan udøves en overførselsbeføjelse, der vedrører instituttet under afvikling, enten:
 - i) alle de aktiver og passiver i datterselskabet, der vedrører denne kontrakt, er blevet overført eller kan overføres til modtageren og denne påtager sig alle disse aktiver og passiver, eller
 - ii) afviklingsmyndigheden på anden måde sikrer tilstrækkelig beskyttelse af sådanne forpligtelser.

Suspensionen har virkning fra offentliggørelsen af meddelelsen i henhold til artikel 83, stk. 4, frem til midnat i den medlemsstat, hvor datterselskabet til instituttet under afvikling er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse.

3. En suspension i henhold til stk. 1 eller 2 finder ikke anvendelse på systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i forbindelse med direktiv 98/26/EF, centrale modparter eller centralbanker.

4. En person kan udøve en opsigelsesret i henhold til en kontrakt inden afslutningen af den i stk. 1 eller 2 anførte periode, hvis vedkommende modtager en meddelelse fra afviklingsmyndigheden om, at de rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af kontrakten, ikke vil blive:

- a) overført til en anden enhed, eller
- b) genstand for nedskrivning eller konvertering ved anvendelse af bail-in-værktøjet i henhold til artikel 43, stk. 2, litra a).

5. Udøver en afviklingsmyndighed den i denne artikels stk. 1 eller 2 anførte beføjelse til at suspendere opsigelsesrettigheder, og er der ikke givet meddelelse i henhold til nærværende artikels stk. 4, kan disse rettigheder, når suspensionsperioden udløber, jf. dog artikel 68, udøves således:

- a) hvis de rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af kontrakten, er blevet overført til en anden enhed, kan en modpart først udøve opsigelsesrettighederne i henhold til kontraktvilkårene ved forekomsten af en fortsat eller efterfølgende fyldestgørelsesgrund fra modtagerens side
- b) hvis de rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af kontrakten, forbliver i instituttet under afvikling, og afviklingsmyndigheden ikke har anvendt bail-in-værktøjet i henhold til artikel 43, stk. 2, litra a), på den pågældende kontrakt, kan en modpart udøve opsigelsesrettighederne i henhold til kontraktvilkårene efter udløbet af en suspension i henhold til stk. 1.

6. Ved udøvelsen af en beføjelse i henhold til nærværende artikel tager en afviklingsmyndighed hensyn til den indvirkning, som udøvelsen af den pågældende beføjelse kan have på de finansielle markeders korrekte funktion.

7. Kompetente myndigheder eller afviklingsmyndigheder kan pålægge et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), at føre detaljerede registre over kontrakter.

Efter anmodning fra en kompetent myndighed eller en afviklingsmyndighed gør et transaktionsregister de nødvendige oplysninger tilgængelige for kompetente myndigheder eller afviklingsmyndigheder, således at de kan opfylde deres respektive forpligtelser og mandater i overensstemmelse med artikel 81 i forordning (EU) nr. 648/2012.

8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende elementer i forbindelse med stk. 7:

- a) et minimumssæt af oplysninger om finansielle kontrakter, der skal fremgå af de detaljerede registre, og
- b) de omstændigheder, hvorunder dette krav skal gælde.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 72

Udøvelse af afviklingsbeføjelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne med henblik på at træffe en afviklingshandling er i stand til at udøve kontrol over instituttet under afvikling, for således:

- a) at drive og udføre aktiviteter og tjenesteydelser i instituttet under afvikling med alle de beføjelser, der tillægges aktionærerne og ledelsesorganet
- b) at forvalte og afhænde aktiver og ejendom tilhørende instituttet under afvikling.

Den i første afsnit omhandlede kontrol kan udøves direkte af afviklingsmyndigheden eller indirekte af en eller flere personer, der udpeges af afviklingsmyndigheden. Medlemsstaterne sikrer, at stemmerettigheder knyttet til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i instituttet under afvikling ikke kan udøves i afviklingsperioden.

2. Med forbehold af artikel 85, stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne er i stand til at træffe en afviklingshandling i kraft af en bekendtgørelse i overensstemmelse med de nationale administrative kompetencer og procedurer, uden at udøve kontrol over instituttet under afvikling.

3. Afviklingsmyndighederne beslutter fra sag til sag, om det er hensigtsmæssigt at træffe en afviklingshandling i kraft af de i stk. 1 eller stk. 2 omhandlede midler, under hensyntagen til afviklingsmålsætningerne og de overordnede principper for afvikling, de specifikke forhold, der gør sig gældende for det pågældende institut under afvikling, og behovet for at fremme en effektiv afvikling af grænseoverskridende koncerner.

4. Afviklingsmyndigheder anses ikke for at være skyggedirektører eller de facto-direktører i henhold til national ret.

KAPITEL VII

Sikkerhedsforanstaltninger

Artikel 73

Behandling af aktionærer og kreditorer i tilfælde af delvis overførsel og anvendelse af bail-in-værktøjet

Medlemsstaterne sikrer, når ét eller flere af afviklingsværktøjerne er blevet anvendt, særlig med henblik på artikel 75, at:

- a) aktionærerne og de kreditorer, hvis krav ikke er blevet overført, når afviklingsmyndighederne foretager delvis overførsel af rettigheder, aktiver og forpligtelser, der tilhører instituttet under afvikling, medmindre litra b) finder anvendelse, modtager dækning for deres krav mindst svarende til det, de ville have modtaget, hvis instituttet under afvikling var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling samtidig med at den i artikel 82 omhandlede afgørelse blev truffet

- b) de aktionærer og kreditorer, hvis krav er blevet nedskrevet eller konverteret til egenkapital, når afviklingsmyndighederne anvender bail-in-værktøjet, ikke lider større tab, end hvis instituttet under afvikling var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling samtidig med at den i artikel 82 omhandlede afgørelse blev truffet.

Artikel 74

Værdiansættelse af forskel i behandlingen

1. Ved vurderingen af, hvorvidt aktionærer og kreditorer ville have modtaget en bedre behandling, hvis instituttet under afvikling havde været underlagt almindelig insolvensbehandling, herunder, men ikke udelukkende, ved anvendelse af artikel 73, sikrer medlemsstaterne, at en uvildig person foretager en værdiansættelse snarest muligt efter afviklingshandlingen eller afviklingshandlingerne. Denne værdiansættelse adskiller sig fra den værdiansættelse, der foretages i henhold til artikel 36.

2. Ved værdiansættelsen i stk. 1 fastsættes:

- a) den behandling, som aktionærer og kreditorer ville have modtaget, herunder relevante indskudsgarantiordninger, hvis det institut under afvikling, for hvilket afviklingshandlingen eller afviklingshandlingerne er blevet sat i værk, havde været underlagt almindelig insolvensbehandling, samtidig med at den i artikel 82 omhandlede afgørelse blev truffet
- b) den faktiske behandling, som aktionærer og kreditorer i instituttet under afvikling har modtaget i forbindelse med afviklingen, og
- c) om der er nogen forskel mellem behandlingen i litra a) og behandlingen i litra b).

3. Værdiansættelsen skal:

- a) tage udgangspunkt i, at det institut under afvikling, for hvilket afviklingshandlingen eller afviklingshandlingerne er blevet sat i værk, ville have været underlagt almindelig insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor den i artikel 82 omhandlede afgørelse blev truffet
- b) tage udgangspunkt i, at afviklingshandlingen eller afviklingshandlingerne ikke var blevet iværksat
- c) se bort fra enhver ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige til instituttet under afvikling.

4. EBA kan udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den metode, der skal anvendes til værdiansættelsen i nærværende artikel, særlig metoden til at vurdere den behandling, som aktionærer og kreditorer ville have modtaget, hvis instituttet under afvikling havde været underlagt insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor den i artikel 82 omhandlede afgørelse blev truffet.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 75

Sikkerhedsforanstaltninger for aktionærer og kreditorer

Konstateres det ved afviklingen i henhold til artikel 74, at en aktionær eller kreditor som omhandlet i artikel 73 eller indskudsgarantiordningen i henhold til artikel 109, stk. 1, har lidt større tab, end den ville have gjort ved en likvidation under almindelig insolvensbehandling, sikrer medlemsstaterne, at denne er berettiget til betaling af forskellen fra afviklingsfinansieringsordningen.

Artikel 76

Sikkerhedsforanstaltninger for modparter i delvise overførsler

1. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 2 anførte sikkerhedsforanstaltninger finder anvendelse i følgende situationer:

a) en afviklingsmyndighed overfører en del af, men ikke alle aktiverne, rettighederne eller forpligtelserne i et institut under afvikling til en anden enhed eller, gennem anvendelse af et afviklingsværktøj, fra et broinstitut eller et portefølje-administrationsselskab til en anden person

b) en afviklingsmyndighed anvender den i artikel 64, stk. 1, litra f), anførte beføjelse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der forefindes en passende beskyttelse af følgende ordninger og af modparterne i disse ordninger:

a) sikkerhedsforanstaltninger, hvorved en person i form af en sikkerhed har konkrete eller mulige interesser i de aktiver eller rettigheder, der er genstand for overførsel, uanset om disse interesser er sikret på grundlag af specifikke aktiver eller rettigheder eller på grundlag af en generalpant eller lignende ordninger

b) aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, hvormed sikkerhedsstillelsen til sikring eller dækning af resultaterne af specifikke forpligtelser opnås ved overførsel af det fulde ejerskab af aktiver fra sikkerhedsstilleren til sikkerhedstageren, og dette på betingelser, hvorefter sikkerhedstageren skal overføre aktiver, hvis disse specifikke forpligtelser realiseres

c) aftaler om modregning, hvor to eller flere krav eller forpligtelser mellem instituttet under afvikling og en modpart kan modregnes hinanden

d) nettingaftaler

e) dækkede obligationer

f) aftaler om struktureret finansiering, herunder securitisationer og instrumenter, der anvendes til hedgingformål, som udgør en integrerende del af sikkerhedspuljen, og som i henhold til national ret er sikret på en måde svarende til de dækkede obligationer, hvilket omfatter en aftaleparts eller en administrators, en befuldmægtigets eller en repræsentants udstedelse og besiddelse af en sikkerhed.

Den mest hensigtsmæssige form for beskyttelse for de kategorier af aftaler, der er anført i dette stykke, litra a)-f), præciseres yderligere i artikel 77-80 og er omfattet af begrænsningerne i artikel 68-71.

3. Kravet i stk. 2 finder anvendelse uanset antallet af parter i aftalerne, og uanset om aftalerne:

a) er blevet oprettet på grundlag af en kontrakt, en trust eller andet, eller er opstået automatisk i kraft af gældende ret

b) er opstået af eller helt eller delvis er underlagt lovgivningen i en anden medlemsstat eller i et tredjeland.

4. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115, der yderligere præciserer de kategorier af aftaler, der er omfattet af nærværende artikel, stk. 2, litra a)-f).

*Artikel 77***Beskyttelse for aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse, modregning og netting**

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes en passende beskyttelse af aftale om finansielle sikkerhedsstillelser i form af overdragelse af ejendomsret og af modregnings- og nettingaftaler med henblik på at undgå en overførsel af nogle af, men ikke alle, de rettigheder og forpligtelser, som er beskyttet i kraft af en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, en aftale om modregning eller en nettingaftale mellem instituttet under afvikling og en anden person, og en ændring eller en opsigelse af rettigheder og forpligtelser, som er beskyttet i kraft af en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, en aftale om modregning eller en nettingaftale ved anvendelse af accessoriske beføjelser.

I forbindelse med første afsnit betragtes rettigheder og forpligtelser som beskyttet i henhold til en sådan aftale, hvis parterne i aftalen er berettiget til at modregne disse rettigheder og forpligtelser eller til at omregne dem til nettoværdi.

2. Uanset stk. 1 kan afviklingsmyndigheden, hvis det er nødvendigt for at sikre, at de dækkede indskud er tilgængelige:

- a) overføre dækkede indskud, som indgår i en af de aftaler, der omtales i stk. 1, uden at overføre aktiver, rettigheder eller forpligtelser, som indgår i samme aftale, og
- b) overføre, ændre eller ophæve aktiver, rettigheder eller forpligtelser uden at overføre de dækkede indskud.

*Artikel 78***Beskyttelse af sikkerhedsforanstaltninger**

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes en passende beskyttelse af passiver, der sikres i henhold til en sikkerhedsforanstaltning, for således at undgå:

- a) overførsel af aktiver, hvormed passivet er sikret, medmindre passivet og sikkerhedsstillelsen også overføres
- b) overførsel af et sikret passiv, medmindre sikkerhedsstillelsen også overføres
- c) overførsel af sikkerhedsstillelsen, medmindre det sikrede passiv også overføres
- d) ændring eller afslutning af en sikkerhedsforanstaltning ved anvendelse af accessoriske beføjelser, hvis denne ændring eller afslutning medfører, at passivet ikke længere er sikret.

2. Uanset stk. 1 kan afviklingsmyndigheden, hvis det er nødvendigt for at sikre, at de dækkede indskud er tilgængelige:

- a) overføre dækkede indskud, som indgår i en af de aftaler, der omtales i stk. 1, uden at overføre aktiver, rettigheder eller forpligtelser, som indgår i samme aftale, og
- b) overføre, ændre eller ophæve aktiver, rettigheder eller forpligtelser uden at overføre de dækkede indskud.

*Artikel 79***Beskyttelse for aftaler om struktureret finansiering og dækkede obligationer**

1. Medlemsstaterne sikrer, at der forefindes en passende beskyttelse for aftaler om struktureret finansiering, herunder aftaler som omhandlet i artikel 76, stk. 2, litra e) og f), for således at undgå:

- a) delvis overførsel af de aktiver, rettigheder og forpligtelser, som udgør eller er en del af en aftale om struktureret finansiering, herunder aftaler som omhandlet i artikel 76, stk. 2, litra e) og f), som instituttet under afvikling er part i

- b) afslutning eller ændring ved anvendelse af accessoriske beføjelser af de aktiver, rettigheder og forpligtelser, som udgør eller er en del af en aftale om struktureret finansiering, herunder aftaler som omhandlet i artikel 76, stk. 2, litra e) og f), som instituttet under afvikling er part i.

2. Uanset stk. 1 kan afviklingsmyndigheden, hvis det er nødvendigt for at sikre, at de dækkede indskud er tilgængelige:

- a) overføre dækkede indskud, som indgår i en af de aftaler, der omtales i stk. 1, uden at overføre andre aktiver, rettigheder eller forpligtelser, som indgår i samme aftale, og
- b) overføre, ændre eller ophæve aktiver, rettigheder eller forpligtelser uden at overføre de dækkede indskud.

Artikel 80

Delvise overførsler: beskyttelse af betalings-, clearing- og afregningssystemer

1. Medlemsstaterne sikrer, at anvendelsen af et afviklingsværktøj ikke påvirker anvendelsen af og reglerne for de systemer, der er omfattet af direktiv 98/26/EF, når afviklingsmyndigheden:

- a) overfører en del af men ikke alle aktiverne, rettighederne eller forpligtelserne i et institut under afvikling til en anden enhed, eller
- b) anvender beføjelser i henhold til artikel 64 til at ophæve eller ændre betingelserne i en kontrakt, som instituttet under afvikling har indgået, eller at erstatte en modtager som part.

2. En i nærværende artikels stk. 1 omhandlet overførsel, ophævelse eller ændring må navnlig ikke annullere en overførselsordre i strid med artikel 5 i direktiv 98/26/EF, og den må ikke ændre eller hindre håndhævelsen af overførselsordrer og netting i henhold til artikel 3 og 5 i nævnte direktiv, anvendelsen af midler, værdipapirer eller kreditfaciliteter i henhold til artikel 4 i nævnte direktiv eller beskyttelsen af en sikkerhed i henhold til artikel 9 i nævnte direktiv.

KAPITEL VIII

Proceduremæssige forpligtelser

Artikel 81

Underretningskrav

1. Medlemsstaterne pålægger ledelsesorganet for et institut eller enhver enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), at underrette den kompetente myndighed, hvis de vurderer, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. artikel 32, stk. 4.

2. De kompetente myndigheder underretter de relevante afviklingsmyndigheder om enhver underretning, de modtager i henhold til nærværende artikels stk. 1 og eventuelle kriseforebyggelsesforanstaltninger eller foranstaltninger som omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, som de pålægger et institut eller en enhed som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c), eller d), at iværksætte.

3. Vurderer en kompetent myndighed eller en afviklingsmyndighed, at de i artikel 32, stk. 1, litra a) og b), omhandlede betingelser er opfyldt for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), fremsender den omgående denne vurdering til følgende myndigheder, hvis det ikke er samme myndighed:

- a) afviklingsmyndigheden for det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- b) den kompetente myndighed for det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)

- c) den kompetente myndighed for en filial af det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- d) afviklingsmyndigheden for en filial af det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
- e) centralbanken
- f) den indskudsgarantiordning, som et kreditinstitut er medlem af, når det er nødvendigt for at indskudsgarantiordningens funktioner kan udføres
- g) det organ, der er ansvarligt for ordningerne for afviklingsfinansiering, når det er nødvendigt for at afviklingsfinansieringsordningernes funktioner kan udføres
- h) i givet fald koncernafviklingsmyndigheden
- i) det kompetente ministerium
- j) den konsoliderende tilsynsmyndighed, når instituttet eller enheden som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er underlagt tilsyn på et konsolideret grundlag i henhold til afsnit VII, kapitel 3, i direktiv 2013/36/EU, og
- k) ESRB og den udpegede nationale makrotilsynsmyndighed.

4. Hvis videregivelsen af oplysninger som omhandlet i stk. 3, litra f), og g), ikke garanterer et tilstrækkeligt niveau af fortrolighed, etablerer den kompetente myndighed eller afviklingsmyndighed alternative procedurer for kommunikation, som opfylder samme mål, men samtidig sikrer et tilstrækkeligt niveau af fortrolighed.

Artikel 82

Afviklingsmyndighedens afgørelse

1. Ved modtagelse af en underretning fra den kompetente myndighed i henhold til artikel 81, stk. 3, eller på eget initiativ vurderer afviklingsmyndigheden i henhold til artikel 32, stk. 1, og artikel 33, om de heri fastsatte betingelser er opfyldt for det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).
2. En beslutning om, hvorvidt der skal træffes afviklingshandling over for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) begrundelsen for afgørelsen, herunder en bestemmelse af, hvorvidt instituttet opfylder eller ikke opfylder betingelserne for afvikling
 - b) den foranstaltning, afviklingsmyndigheden agter at iværksætte, herunder i givet fald afgørelsen om at anmode om likvidation, udpegelse af en administrator eller eventuelle andre foranstaltninger i overensstemmelse med almindelig insolvensbehandling eller i henhold til artikel 37, stk. 9, i overensstemmelse med national ret.
3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere procedurene, indholdet og betingelserne i forbindelse med følgende krav:
 - a) underretningskravene omhandlet i artikel 81, stk. 1, 2 og 3

b) meddelelsen om suspension omhandlet i artikel 83.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 83

Afviklingsmyndighedernes proceduremæssige forpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne hurtigst muligt efter at have iværksat en afviklingshandling opfylder kravene fastsat i stk. 2, 3 og 4.

2. Afviklingsmyndigheden underretter det institut, der er under afvikling, og nedenstående myndigheder, hvis det ikke er samme myndighed:

- a) den kompetente myndighed for det pågældende institut under afvikling
- b) den kompetente myndighed for en filial af det pågældende institut under afvikling
- c) centralbanken
- d) den indskudsgarantiordning, som kreditinstituttet under afvikling er medlem af
- e) det organ, der er ansvarligt for ordningerne for afviklingsfinansiering
- f) hvor dette er relevant, koncernafviklingsmyndigheden
- g) det kompetente ministerium
- h) den konsoliderende tilsynsmyndighed, når instituttet under afvikling er underlagt tilsyn på et konsolideret grundlag i henhold til afsnit VII, kapitel 3, i direktiv 2013/36/EU
- i) den udpegede nationale makroprudentielle myndighed og ESRB
- j) Kommissionen, Den Europæiske Centralbank, ESMA, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA), oprettet i henhold til forordning (EU) nr. 1094/2010 og EBA
- k) de systemansvarlige for det system, instituttet deltager i, hvis instituttet under afvikling er et institut som defineret i artikel 2, litra b), i direktiv 98/26/EF.

3. En underretning i henhold til stk. 2 skal omfatte en genpart af enhver afgørelse eller ethvert instrument, hvorved de relevante beføjelser udøves, og skal indeholde en angivelse af datoen, hvor afviklingshandlingen eller afviklingshandlingerne træder i kraft.

4. Afviklingsmyndigheden skal offentliggøre eller sikre offentliggørelse af en genpart af den afgørelse eller det instrument, hvorved afviklingshandlingen træffes, eller en meddelelse, der opsummerer afviklingshandlingens virkninger, særlig for detailkunder, og, hvor dette er relevant, suspensions- eller begrænsningsvilkår og -periode som omhandlet i artikel 69, 70 og 71 med følgende midler:

- a) på sit officielle websted

- b) på den kompetente myndigheds websted, hvis denne myndighed ikke er afviklingsmyndigheden, og EBA's websted
- c) på webstedet for det institut, der er under afvikling
- d) optages aktierne eller andre ejerskabs- eller gældsinstrumenter i det institut, der er under afvikling, til handel på et reguleret marked, anvendes midlerne til offentliggørelse af regulerede oplysninger vedrørende instituttet under afvikling i henhold til artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF ⁽¹⁾.

5. Hvis aktier, ejerskabs- eller gældsinstrumenter ikke kan omsættes på et reguleret marked, sikrer afviklingsmyndigheden, at de dokumenter, der udgør bevisgrundlaget for de i stk. 4 omhandlede instrumenter, sendes til alle aktionærer og kreditorer i instituttet under afvikling, som er registreret i registre og databaser i instituttet under afvikling, og som er tilgængelige for afviklingsmyndigheden.

Artikel 84

Fortrolighed

1. Følgende personer er underlagt bindende krav om tavshedspligt:
 - a) afviklingsmyndighederne
 - b) de kompetente myndigheder og EBA
 - c) de kompetente ministerier
 - d) administratorer eller midlertidige administratorer, der udpeges i henhold til dette direktiv
 - e) potentielle købere, som de kompetente myndigheder kontakter, eller som afviklingsmyndighederne henvender sig til, uanset om denne kontakt eller henvendelse er et led i forberedelserne til anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet, og uanset om denne henvendelse har ført til et køb
 - f) revisorer, bogholdere, juridiske og professionelle rådgivere, valuarer og andre eksperter, der engageres direkte eller indirekte af afviklingsmyndighederne, af de kompetente myndigheder, af de kompetente ministerier eller af potentielle købere som omhandlet i litra e)
 - g) organer, der administrerer indskudsgarantiordninger
 - h) organer, der administrer investorgarantiordninger
 - i) det organ, der er ansvarligt for ordningerne for afviklingsfinansiering
 - j) centralbanker og andre myndigheder, der er involveret i afviklingsforløbet
 - k) et broinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab
 - l) alle andre personer, der permanent eller lejlighedsvis leverer eller har leveret tjenesteydelser direkte eller indirekte til personer som omhandlet i litra a)-k)

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

m) den daglige ledelse, medlemmer af ledelsesorganet og de ansatte i det eller den i litra a)-k) omhandlede organ eller enhed før, under og efter deres udpegelse.

2. Med henblik på at sikre, at kravene i stk. 1 og 3 overholdes, skal de i stk. 1, litra a), b), c), g), h), j) og k), omhandlede personer sikre, at der eksisterer interne regler herom, herunder regler, der sikrer tavshedspligt omkring oplysninger, som udveksles mellem personer, der er direkte involveret i afviklingsprocessen.

3. Uden at det berører den generelle anvendelse af kravene i stk. 1, er det forbudt for de i nævnte stykke omhandlede personer at videregive fortrolige oplysninger, der modtages som led i deres arbejde eller fra en kompetent myndighed eller afviklingsmyndighed i forbindelse med dens arbejde i henhold til dette direktiv, til enhver person eller myndighed, undtagen i forbindelse med udøvelsen af deres arbejde i henhold til dette direktiv eller i summarisk eller samlet form, således at de enkelte institutter eller enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), ikke kan identificeres, eller med udtrykkelig forhåndsgodkendelse fra den myndighed eller det institut eller den enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som udleverede oplysningerne.

Medlemsstaterne sikrer, at ingen fortrolige oplysninger videregives af de i stk. 1 omhandlede personer, og at den mulige indflydelse, som en videregivelse af disse oplysninger kunne have på samfundets interesser for så vidt angår finanspolitik, valutapolitik eller økonomisk politik, på fysiske og juridiske personers forretningsmæssige interesser, på formålet med inspektioner, på undersøgelser og på revision, vurderes.

Proceduren for kontrol med effekten af oplysningers videregivelse skal omfatte en særlig vurdering af effekten af enhver videregivelse af indholdet og detaljerne i den i artikel 5, 7, 10, 11 og 12 omhandlede genopretnings- og afviklingsplan og resultaterne af enhver vurdering i henhold til artikel 6, 8 og 15.

En person eller en enhed som omhandlet i stk. 1 gøres civilretligt ansvarlig i tilfælde af en overtrædelse af nærværende artikel i overensstemmelse med national ret.

4. Denne artikel forhindrer ikke:

a) ansatte og eksperter i de i stk. 1, litra a)-j), omhandlede organer og enheder i at udveksle oplysninger indbyrdes inden for det enkelte organ eller den enkelte enhed, eller

b) afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder, herunder deres ansatte og eksperter, i at udveksle oplysninger indbyrdes og med andre EU-afviklingsmyndigheder, andre af Unionens kompetente myndigheder, kompetente ministerier, centralbanker, indskudsgarantiordninger, investorgarantiordning, myndigheder, der er ansvarlige for almindelig insolvensbehandling, myndigheder, der er ansvarlige for opretholdelsen af stabiliteten i det finansielle system i medlemsstaterne ved anvendelse af makroprudentielle regler, personer, der udfører revision af bogføringen, EBA eller, med forbehold af artikel 98, tredjelandsmyndigheder, der varetager samme type opgaver som afviklingsmyndighederne, eller, efter strenge fortrolighedskrav, med en potentiel køber eller enhver anden person, hvor dette er nødvendigt med henblik på planlægning eller gennemførelse af en afviklingshandling.

5. Uanset andre bestemmelser i nærværende artikel, kan medlemsstaterne tillade udveksling af oplysninger med følgende:

a) under strenge fortrolighedskrav, til enhver anden person, hvor det er nødvendigt af hensyn til planlægningen eller gennemførelsen af en afvikling

b) parlamentariske undersøgelsesudvalg i deres medlemsstater, revisionsretter i deres medlemsstater og andre enheder med ansvar for undersøgelser i deres medlemsstater under passende vilkår, og

c) nationale myndigheder med ansvar for tilsyn med betalingssystemer, myndigheder med ansvar for normale insolvensprocedurer, myndigheder med offentlig tilsynspligt med andre enheder i den finansielle sektor, myndigheder med ansvar for tilsyn med de finansielle markeder og forsikringselskaber og inspektører, der handler på deres vegne, myndigheder med ansvar for opretholdelse af stabilitet i det finansielle system i medlemsstaterne ved brug af makroprudentielle regler og myndigheder med ansvar for beskyttelse af det finansielle systems stabilitet og personer, der har til opgave at udføre revision.

6. Denne artikel berører ikke national ret vedrørende videregivelse af oplysninger til brug ved retshandlinger i straffe- eller civilretlige sager.

7. EBA udsteder senest den 3. juli 2015 retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at angive, hvordan oplysninger bør formidles i summarisk eller samlet form, jf. stk. 3.

KAPITEL IX

Klageadgang og udelukkelse af andre tiltag

Artikel 85

Rettens forhåndsgodkendelse og ret til at anfægte beslutninger

1. Medlemsstaterne kan kræve, at en afgørelse om at træffe en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning er underlagt rettens forhåndsgodkendelse, forudsat at, hvad angår en afgørelse om at træffe en krisestyringsforanstaltning, proceduren i forbindelse med ansøgningen om godkendelse og rettens behandling ifølge national ret afvikles hurtigt.

2. Medlemsstaterne indfører i national lovgivning klageadgang for en afgørelse om at træffe en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en afgørelse om at udøve enhver beføjelse efter dette direktiv, dog ikke en krisestyringsforanstaltning.

3. Medlemsstaterne sikrer, at alle personer, der er berørt af en afgørelse om at træffe en krisestyringsforanstaltning, har ret til at påklage den pågældende afgørelse. Medlemsstaterne sikrer, at prøvelsen gennemføres hurtigt, og at de nationale domstole anvender de komplekse økonomiske vurderinger af de faktiske omstændigheder, som afviklingsmyndigheden har gennemført, som grundlag for deres egen vurdering.

4. For retten til klageadgang som omhandlet i stk. 3 gælder der følgende bestemmelser:

a) indgivelse af en klage medfører ikke automatisk suspension af virkningerne af den anfægtede afgørelse

b) afviklingsmyndighedens afgørelse kan fuldbyrdes omgående, og den medfører en simpel formodning om, at det ikke vil være i samfundets interesser at suspendere dens håndhævelse.

Når det er nødvendigt at beskytte interesser hos tredjemand, der i god tro har købt aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling, i kraft af anvendelsen af afviklingsværktøjer eller en afviklingsmyndigheds udøvelse af afviklingsbeføjelser, berører annulleringen af en beslutning truffet af en afviklingsmyndighed ikke administrative handlinger eller transaktioner, der foretages efterfølgende af den pågældende afviklingsmyndighed, og som er baseret på den annullerede beslutning. I så fald er retsmidlerne, såfremt afviklingsmyndighederne har truffet en fejlagtig beslutning eller en fejlagtig foranstaltning, begrænset til kompensation for det tab, ansøgeren har lidt som følge af beslutningen eller handlingen.

Artikel 86

Begrænsninger af andre retlige procedurer

1. Uden at dette berører artikel 82, stk. 2, litra b), sikrer medlemsstaterne i forhold til et institut under afvikling eller et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), for hvilket det er blevet konstateret, at betingelserne for afvikling er opfyldt, at der ikke indledes almindelig insolvensbehandling, medmindre det sker på afviklingsmyndighedens initiativ, og at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), ikke kan pålægges almindelig insolvensbehandling, medmindre afviklingsmyndigheden har givet sit samtykke.

2. For så vidt angår stk. 1 sikrer medlemsstaterne:

- a) at de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne underrettes omgående om enhver anmodning om indledning af almindelig insolvensbehandling af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), uanset om det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er under afvikling, eller om en afgørelse er offentliggjort i henhold til artikel 83, stk. 4 og 5
- b) at der ikke træffes afgørelse om anmodningen, medmindre de i litra a) omhandlede underretninger er foretaget, og et af følgende tilfælde opstår:
 - i) afviklingsmyndigheden har underrettet de myndigheder, der er ansvarlige for almindelig insolvensbehandling, om, at den ikke agter at træffe en afviklingshandling over for instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d),
 - ii) en periode på syv dage begyndende på datoen for de i litra a) omhandlede underretninger er udløbet.

3. Uden at dette berører eventuelle begrænsning af muligheden for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende, der følger af artikel 70, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndigheder har mulighed for at anmode retten om at indstille enhver retlig behandling eller procedure, som et institut under afvikling er eller bliver part i, i en passende periode, der står mål med det ønskede formål, såfremt det er nødvendigt for at opnå en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjer og -beføjelser.

AFSNIT V

GRÆNSEOVERSKRIDENDE KONCERNAFVIKLING

Artikel 87

Generelle principper for beslutningstagning, der involverer mere end én medlemsstat

Medlemsstaterne sikrer, at deres myndigheder, når de træffer afgørelser eller foranstaltninger i henhold til dette direktiv, som vil kunne få konsekvenser i en eller flere andre medlemsstater, tager hensyn til følgende generelle principper:

- a) det er bydende nødvendigt med en effektiv beslutningstagning og at holde afviklingsomkostningerne så lave som muligt, når der træffes afviklingshandlinger
- b) at afgørelser og foranstaltninger træffes rettidigt og tilstrækkelig hurtigt, når det er nødvendigt
- c) at afviklingsmyndigheder, kompetente myndigheder og andre myndigheder samarbejder indbyrdes for at sikre, at afgørelserne og foranstaltningerne træffes på en koordineret og effektiv måde
- d) at de relevante myndigheders opgaver og ansvarsområder i hver enkelt medlemsstat defineres klart
- e) at der tages behørigt hensyn til interesserne i de medlemsstater, hvor modervirksomhederne i Unionen er etableret, og særlig indvirkningen af enhver afgørelse eller foranstaltning eller manglende foranstaltning på disse medlemsstaters finansielle stabilitet, skatteindtægter, afviklingsfond, indskudsgarantiordning eller investorgarantiordning
- f) at der tages behørigt hensyn til interesserne i hver enkelt medlemsstat, hvor der er etableret et datterselskab, og særlig indvirkningen af enhver afgørelse eller foranstaltning eller manglende foranstaltning på disse medlemsstaters finansielle stabilitet, skatteindtægter, afviklingsfond, indskudsgarantiordning eller investorgarantiordning
- g) at der tages behørigt hensyn til interesserne i hver enkelt medlemsstat, hvor der væsentlige filialer er beliggende, og særlig indvirkningen af enhver afgørelse eller foranstaltning eller manglende foranstaltning på disse medlemsstaters finansielle stabilitet

- h) at der tages behørigt hensyn til målene om at sikre en afvejning af de forskellige involverede medlemsstaters interesser og om at undgå, at bestemte medlemsstaters interesser skades eller beskyttes urimeligt, herunder at undgå en urimelig byrdefordeling mellem medlemsstaterne
- i) at enhver forpligtelse i henhold til dette direktiv til at høre en myndighed, inden der træffes en afgørelse eller en foranstaltning, omfatter som minimum en forpligtelse til at høre den pågældende myndighed vedrørende de elementer i den foreslåede afgørelse eller foranstaltning, der har eller sandsynligvis vil have
 - i) konsekvenser for modervirksomheden i Unionen, datterselskabet eller filialen, og
 - ii) konsekvenser for stabiliteten i den medlemsstat, hvor modervirksomheden i Unionen, datterselskabet eller filialen er etableret eller beliggende
- j) at afviklingsmyndigheder tager hensyn til og anvender de i artikel 13 omhandlede afviklingsplaner, når de træffer afviklingshandlinger, medmindre afviklingsmyndighederne i lyset af sagens omstændigheder finder, at afviklingsmålene kan opfyldes mere effektivt ved at træffe foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanerne
- k) at kravet om gennemsigtighed, når en foreslået afgørelse eller foranstaltning sandsynligvis vil have konsekvenser for en berørt medlemsstats finansielle stabilitet, skatteindtægter, afviklingsfond, indskudsgarantiordning eller investorgarantiordning, og
- l) anerkendelse af, at koordinering og samarbejde giver de bedste muligheder for at opnå et resultat, der reducerer de samlede afviklingsomkostninger.

Artikel 88

Afviklingskollegier

1. Koncernafviklingsmyndighederne opretter afviklingskollegier for at gennemføre de i artikel 12, 13, 16, 18, 45, 91 og 92 omhandlede opgaver og i givet fald sikre samarbejde og koordinering med afviklingsmyndigheder i tredjelande.

Disse afviklingskollegier skal navnlig fastsætte rammer for koncernafviklingsmyndigheden, de øvrige afviklingsmyndigheder og i givet fald de berørte kompetente myndigheder og konsoliderende tilsynsmyndigheder med henblik på:

- a) at udveksle relevante oplysninger med henblik på udarbejdelse af koncernafviklingsplaner, anvendelse af forberedende og forebyggende beføjelser på koncernniveau og koncernafvikling
- b) at udarbejde koncernafviklingsplaner, jf. artikel 12 og 13
- c) at vurdere mulighederne for at afvikle koncerner, jf. artikel 16
- d) at udøve beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling af koncerner, jf. artikel 18
- e) at afgøre behovet for at udarbejde en koncernafviklingsordning, jf. artikel 91 eller 92
- f) at nå frem til enighed om en koncernafviklingsordning foreslået i overensstemmelse med artikel 91 eller 92
- g) at koordinere kommunikation til offentligheden om koncernafviklingsstrategier og -ordninger
- h) at koordinere anvendelsen af finansieringsordninger, jf. afsnit VII

- i) at opstille minimumskraverne for koncerner på konsolideret niveau og på datterselskabsniveau i overensstemmelse med artikel 45.

Afviklingskollegier kan desuden anvendes som et forum til at drøfte eventuelle spørgsmål vedrørende grænseoverskridende koncernafvikling.

2. Følgende er medlemmer af afviklingskollegiet:

- a) koncernafviklingsmyndigheden
- b) afviklingsmyndighederne i hver medlemsstat, hvor et datterselskab, der er underlagt konsolideret tilsyn, er etableret
- c) afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor et moderselskab til et eller flere af koncernens institutter, som er en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d), er etableret
- d) afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor væsentlige filialer er beliggende
- e) den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor afviklingsmyndigheden er medlem af afviklingskollegiet. Er den kompetente myndighed i en medlemsstat ikke medlemsstatens centralbank, kan den kompetente myndighed beslutte at lade sig ledsage af en repræsentant for medlemsstatens centralbank
- f) de kompetente ministerier, såfremt de afviklingsmyndigheder, der er medlemmer af afviklingskollegiet, ikke er de kompetente ministerier
- g) den myndighed, der er ansvarlig for indskudsgarantiordningen i en medlemsstat, såfremt den pågældende medlemsstats afviklingsmyndighed er medlem af afviklingskollegiet
- h) EBA, jf. dog stk. 4.

3. Tredjelandes afviklingsmyndigheder kan, såfremt et moderselskab eller et institut, der er etableret i Unionen, har et datterselskabsinstitut eller en filial, der ville blive betragtet som væsentlig, hvis den var placeret i Unionen, på disses anmodning indbydes til at deltage i afviklingskollegiet som observatør, forudsat at de er underlagt fortrolighedskrav, der efter koncernafviklingsmyndighedens opfattelse svarer til de i artikel 98 fastsatte krav.

4. EBA bidrager til at fremme og føre tilsyn med, at afviklingskollegiernes drift er både effektiv og konsekvent under hensyntagen til internationale standarder. EBA indbydes til at deltage i afviklingskollegiets møder med henblik herpå. EBA har ikke stemmeret i det omfang, der finder en afstemning sted inden for afviklingskollegiernes rammer.

5. Koncernafviklingsmyndigheden er formand for afviklingskollegiet. I denne egenskab skal den:

- a) efter at have hørt de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet fastlægge skriftlige ordninger og procedurer for afviklingskollegiets drift
- b) koordinere alle afviklingskollegiets aktiviteter
- c) indkalde til og lede alle dets møder og på forhånd holde alle medlemmerne af afviklingskollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af afviklingskollegiets møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de spørgsmål, der skal tages stilling til
- d) underrette medlemmerne af afviklingskollegiet om alle planlagte møder, så de kan anmode om at deltage

- e) beslutte på grundlag af de specifikke behov, hvilke medlemmer og observatører der skal indbydes til at deltage i afviklingskollegiets særlige møder, under hensyntagen til relevansen for de pågældende medlemmer og observatører af de emner, der skal drøftes, navnlig den mulige indvirkning på den finansielle stabilitet i de berørte medlemsstater
- f) rettidigt holde alle medlemmer af kollegiet underrettet om beslutningerne fra og resultaterne af disse møder.

De medlemmer, der deltager i afviklingskollegiet, skal arbejde tæt sammen.

Afviklingsmyndighederne har uanset bestemmelserne i litra e) ret til at deltage i afviklingskollegiets møder, når der på dagsordenen er opført spørgsmål, der er underlagt fælles beslutningstagning eller vedrører en koncernenhed, der er beliggende i deres medlemsstat.

6. Koncernafviklingsmyndighederne er ikke forpligtet til at oprette et afviklingskollegium, hvis andre koncerner eller kollegier varetager de samme funktioner og udfører de samme opgaver som dem, der er nævnt i nærværende artikel, og opfylder alle de i nærværende artikel og artikel 90 fastsatte betingelser og procedurer, herunder med hensyn til medlemskab af og deltagelse i afviklingskollegier. I så fald skal alle henvisninger til afviklingskollegier i dette direktiv også forstås som henvisninger til disse andre koncerner eller kollegier.

7. EBA udarbejder under hensyntagen til internationale standarder udkast til reguleringsmæssige standarder for at præcisere afviklingskollegiernes virkemåde i praksis med henblik på udførelse af de i stk. 1 omhandlede opgaver.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 89

Europæiske afviklingskollegier

1. Har et tredjelandsinstitut eller et moderselskab i et tredjeland, EU-datterselskaber, som er etableret i to eller flere medlemsstater, eller to eller flere EU-filialer, der anses for væsentlige af to eller flere medlemsstater, opretter afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor disse EU-datterselskaber er etableret, eller hvor disse væsentlige filialer er beliggende, et europæisk afviklingskollegium.

2. Det europæiske afviklingskollegium varetager de funktioner og udfører de opgaver, der er nævnt i artikel 88, for så vidt angår datterselskabsinstitutter, og, for så vidt disse opgaver er relevante, for filialer.

3. Er EU-datterselskaberne ejet af, eller er de væsentlige filialer tilknyttet et finansielt holdingselskab, som er etableret i Unionen i overensstemmelse med artikel 127, stk. 3, tredje afsnit, i direktiv 2013/36/EU, varetages det europæiske afviklingskollegiums formandskab af afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er etableret, med henblik på et konsolideret tilsyn i henhold til nævnte direktiv.

Finder første afsnit ikke anvendelse, udpeger medlemmerne af det europæiske afviklingskollegium deres formand efter fælles overenskomst.

4. Medlemsstaterne kan ved fælles aftale mellem alle relevante parter fravige kravet om at oprette et europæisk afviklingskollegium, hvis andre koncerner eller kollegier, herunder et afviklingskollegium, der oprettet i henhold til artikel 88, varetager de samme funktioner og udfører de samme opgaver som dem, der er anført i nærværende artikel, og opfylder alle de i nærværende artikel og artikel 90 fastsatte betingelser og procedurer, herunder med hensyn til medlemskab af og deltagelse i europæiske afviklingskollegier. I så fald skal alle henvisninger til europæiske afviklingskollegier i dette direktiv også forstås som henvisninger til disse andre koncerner eller kollegier.

5. Det europæiske afviklingskollegium fungerer i øvrigt i overensstemmelse med artikel 88, jf. dog stk. 3 og 4.

Artikel 90

Informationsudveksling

1. Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder giver efter anmodning hinanden alle oplysninger, som er relevante for udøvelsen af de øvrige myndigheders opgaver i henhold til dette direktiv, jf. dog artikel 84.
2. Koncernafviklingsmyndigheden koordinerer strømmen af alle relevante oplysninger mellem afviklingsmyndighederne. Navnlig skal koncernafviklingsmyndigheden rettidigt give afviklingsmyndighederne i de øvrige medlemsstater alle relevante oplysninger med henblik på at fremme gennemførelsen af de i artikel 88, stk. 1, andet afsnit, litra b)-i), omhandlede opgaver.
3. Efter modtagelse af en anmodning om oplysninger, som er fremsendt af et tredjelandets afviklingsmyndighed, skal afviklingsmyndigheden anmode om tredjelandets afviklingsmyndigheds samtykke til videregivelse af disse oplysninger, medmindre tredjelandets afviklingsmyndighed allerede har givet sit samtykke til videregivelse af disse oplysninger.

Afviklingsmyndigheder er ikke forpligtet til på forespørgsel at videregive oplysninger, som er modtaget fra en afviklingsmyndighed i et tredjeland, hvis afviklingsmyndigheden i tredjelandet ikke har givet samtykke til videregivelse af oplysningerne.

4. Afviklingsmyndigheder udveksler oplysninger med de kompetente ministerier, når de vedrører en beslutning eller forhold, der kræver underretning, høring eller samtykke af det kompetente ministerium, eller som kan få konsekvenser for offentlige midler.

Artikel 91

Koncernafvikling, der involverer et datterselskab af koncernen

1. Konstaterer en afviklingsmyndighed, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som er datterselskab af en koncern, opfylder betingelserne i artikel 32 eller 33, underretter denne myndighed omgående koncernafviklingsmyndigheden, hvis denne er en anden, den konsoliderende tilsynsmyndighed og medlemmerne af afviklingskollegiet for den pågældende koncern om nedenstående oplysninger:
 - a) afgørelsen om, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), opfylder betingelserne i artikel 32 eller 33
 - b) de afviklingshandling eller insolvensforanstaltninger, som afviklingsmyndigheden finder passende for instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).
2. Ved modtagelse af den i stk. 1 omhandlede underretning foretager koncernafviklingsmyndigheden, efter høring af de øvrige medlemmer af det relevante afviklingskollegium, en vurdering af de mulige konsekvenser af de afviklingshandling eller andre foranstaltninger, der er givet underretning om i henhold til stk. 1, litra b), for koncernen og for koncernenheder i andre medlemsstater, og navnlig om afviklingshandlingerne eller de andre foranstaltninger vil gøre det sandsynligt, at betingelserne for afvikling er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat.
3. Vurderer koncernafviklingsmyndigheden, efter høring af de andre medlemmer af afviklingskollegiet, at de afviklingshandling eller de andre foranstaltninger, der er givet underretning om i henhold til stk. 1, litra b), ikke vil gøre det sandsynligt, at betingelserne fastsat i artikel 32 eller 33 er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat, kan den afviklingsmyndighed, der er ansvarlig for det pågældende institut eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), træffe de afviklingshandling eller andre foranstaltninger, den har givet underretning om i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra b).

4. Vurderer koncernafviklingsmyndigheden, efter høring af de andre medlemmer af afviklingskollegiet, at de afviklings-handlinger eller andre foranstaltninger, der er givet underretning om i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra b), gør det sandsynligt, at betingelserne fastsat i artikel 32 eller 33 er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat, skal koncernafviklingsmyndigheden senest 24 timer efter at have modtaget underretningen i henhold til stk. 1 foreslå en koncernafviklingsordning og fremlægge den for afviklingskollegiet. Denne frist på 24 timer kan forlænges med samtykke fra den afviklingsmyndighed, der har foretaget den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede underretning.

5. I tilfælde af, at koncernafviklingsmyndigheden ikke har fremlagt en vurdering inden for de 24 timer, eller en længere frist efter aftale, efter modtagelsen af underretningen i henhold til stk. 1, kan den afviklingsmyndighed, der har foretaget den i stk. 1 omhandlede underretning, iværksætte de afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger, der blev underrettet om i overensstemmelse med litra b), i samme stykke.

6. En koncernafviklingsordning, som foreskrevet i stk. 4, skal:

- a) tage hensyn til og anvende de i artikel 13 omhandlede afviklingsplaner, medmindre afviklingsmyndighederne i lyset af sagens omstændigheder vurderer, at afviklingsmålene kan opfyldes mere effektivt ved at træffe foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanerne
- b) beskrive de afviklingshandlinger, der bør træffes af de kompetente afviklingsmyndigheder i forhold til modervirksomheden i Unionen eller bestemte koncernenheder med det formål at opfylde de afviklingsmål og -principper, der er omhandlet i artikel 31 og 34
- c) præcisere, hvordan disse afviklingshandlinger bør koordineres
- d) etablere en finansieringsplan, som tager hensyn til koncernafviklingsplanen, principperne for ansvarsdeling som fastsat i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, litra f), og gensidiggørelsen nævnt i artikel 107.

7. Uden at dette berører stk. 8, består koncernafviklingsordningen i en fælles afgørelse truffet af koncernafviklingsmyndigheden og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for de datterselskaber, der er omfattet af koncernafviklingsordningen.

EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

8. Hvis en afviklingsmyndighed modsætter sig eller fraviger den koncernafviklingsordning, som koncernafviklingsmyndigheden har foreslået, eller finder, at den har behov for at træffe uafhængige afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger end dem, der er foreslået i ordningen, over for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), af hensyn til den finansielle stabilitet, gør den detaljeret rede for uenigheden, eller årsagen til fravigelsen fra koncernafviklingsordningen, underretter koncernafviklingsmyndigheden og de andre afviklingsmyndigheder, der er omfattet af koncernafviklingsordningen, om årsagerne og underretter dem om de foranstaltninger, den agter at træffe. Når denne afviklingsmyndighed angiver årsagerne til, at den er uenig, tager den hensyn til den i artikel 13 omhandlede afviklingsplan, den potentielle indvirkning på den finansielle stabilitet i de pågældende medlemsstater og foranstaltningernes potentielle indvirkning på andre dele af koncernen.

9. De afviklingsmyndigheder, der ikke var uenige, jf. stk. 8, kan træffe en fælles afgørelse vedrørende en koncernafviklingsordning, der omfatter koncernenheder i deres medlemsstat.

10. Den fælles afgørelse, som omhandles i stk. 7 eller 9, og de afgørelser, der træffes af afviklingsmyndighederne, hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse som omhandlet i stk. 8, anerkendes som endelig og anvendes af afviklingsmyndighederne i de berørte medlemsstater.

11. Myndighederne iværksætter alle de i nærværende artikel anførte foranstaltninger omgående og under behørig hensyntagen til situationens hastende karakter.

12. I ethvert tilfælde, hvor der ikke iværksættes nogen koncernafviklingsordning og afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger over for en koncernenhed, skal disse afviklingsmyndigheder arbejde tæt sammen i afviklingskollegiet med henblik på at nå frem til en koordineret afviklingsstrategi for alle nødlidende eller forventeligt nødlidende koncernenheder.

13. Afviklingsmyndigheder, der iværksætter en afviklingshandling over for en koncernenhed, underretter afviklingskollegiets medlemmer regelmæssigt og på fyldestgørende vis om disse foranstaltninger og den løbende udvikling heraf.

Artikel 92

Koncernafvikling

1. Konstaterer en koncernafviklingsmyndighed, at en modervirksomhed i Unionen, som den har ansvaret for, opfylder betingelserne omhandlet i artikel 32 eller 33, meddeler den omgående de i artikel 91, stk. 1, litra a) og b), omhandlede oplysninger til den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvis denne er en anden, og til de andre medlemmer af afviklingskollegiet for den pågældende koncern.

Afviklingshandlingerne eller insolvensforanstaltningerne som omhandlet i artikel 91, stk. 1, litra b), kan omfatte iværksættelse af en koncernafviklingsordning, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 91, stk. 6, i ethvert af følgende tilfælde:

- a) afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger på moderselskabsniveau, der er givet underretning om i henhold til artikel 91, stk. 1, litra b), gør det sandsynligt, at betingelserne fastsat i artikel 32 eller 33 er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat
- b) afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger på moderselskabsniveau alene er ikke tilstrækkelige til at stabilisere situationen, eller det er ikke sandsynligt, at de vil skabe et optimalt resultat
- c) et eller flere datterselskaber opfylder betingelserne i artikel 32 eller 33 ifølge en konstatering fra de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for disse datterselskaber, eller
- d) afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger på koncernniveau vil gavne koncernens datterselskaber på en måde, der gør en koncernafviklingsordning relevant.

2. Omfatter de foranstaltninger, der foreslås af koncernafviklingsmyndigheden i henhold til stk. 1, ikke en koncernafviklingsordning, skal koncernafviklingsmyndigheden træffe sin afgørelse efter høring af afviklingskollegiets medlemmer.

I sin beslutning skal koncernafviklingsmyndigheden tage hensyn til:

- a) og følge de i artikel 13 omhandlede afviklingsplaner og overholde disse planer, medmindre afviklingsmyndighederne i lyset af sagens omstændigheder vurderer, at afviklingsmålene kan opfyldes mere effektivt ved at træffe foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanerne
- b) de pågældende medlemsstats finansielle stabilitet.

3. Omfatter de foranstaltninger, der foreslås af koncernafviklingsmyndigheden i henhold til stk. 1, en koncernafviklingsordning, består koncernafviklingsordningen i en fælles afgørelse truffet af koncernafviklingsmyndigheden og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for de datterselskaber, der er omfattet af koncernafviklingsordningen.

EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Hvis en afviklingsmyndighed modsætter sig eller fraviger den koncernafviklingsordning, som koncernafviklingsmyndigheden har foreslået, eller finder, at den har behov for at træffe uafhængige afviklingshandlinger eller andre foranstaltninger end dem, der er foreslået i ordningen, over for et institut eller en enhed omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), af hensyn til den finansielle stabilitet, gør den detaljeret rede for uenigheden, eller årsagen til fravigelsen fra koncernafviklingsordningen, underretter koncernafviklingsmyndigheden og de andre afviklingsmyndigheder, der er omfattet af koncernafviklingsordningen, om årsagerne og underretter dem om de foranstaltninger, den agter at træffe. Når denne afviklingsmyndighed angiver årsagerne til, at den er uenig, tager den hensyn til den i artikel 13 omhandlede afviklingsplan, den potentielle indvirkning på den finansielle stabilitet i de pågældende medlemsstater og foranstaltningernes potentielle indvirkning på andre dele af koncernen.

5. Afviklingsmyndigheder, der ikke var uenige i koncernafviklingsordningen, jf. stk. 4, kan træffe en fælles afgørelse vedrørende en koncernafviklingsordning, der omfatter koncernenheder i deres medlemsstat.

6. Den fælles afgørelse, som er omhandlet i stk. 3 eller 5, og de afgørelser, der træffes af afviklingsmyndighederne, hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse, jf. stk. 4, anerkendes som endelig og anvendes af afviklingsmyndighederne i de berørte medlemsstater.

7. Myndighederne iværksætter alle foranstaltningerne i nærværende artikel omgående og under behørig hensyntagen til situationens hastende karakter.

I ethvert tilfælde, hvor der ikke iværksættes nogen koncernafviklingsordning, og afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger over for en koncernenhed, skal disse afviklingsmyndigheder arbejde tæt sammen i afviklingskollegiet med henblik på at nå frem til en koordineret afviklingsstrategi for alle berørte koncernenheder.

Afviklingsmyndigheder, der iværksætter en afviklingshandling over for koncernenheder, underretter afviklingskollegiet regelmæssigt og på fyldestgørende vis om disse aktioner eller foranstaltninger og den løbende udvikling heraf.

AFSNIT VI

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

Artikel 93

Aftaler med tredjelande

1. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF fremsætte forslag for Rådet om at indlede forhandlinger med et eller flere tredjelande om aftaler vedrørende metoderne for samarbejde mellem afviklingsmyndigheder og de relevante tredjelandsmyndigheder, blandt andet med henblik på udveksling af oplysninger i forbindelse med genopretnings- og afviklingsplanlægning vedrørende institutter, finansieringsinstitutter, moderselskaber og tredjelandsinstitutter, med hensyn til følgende situationer:

- a) tilfælde, hvor et moderselskab i et tredjeland har datterselskabsinstitutter eller filialer, der anses for væsentlige, i to eller flere medlemsstater
- b) tilfælde, hvor et moderselskab, der er etableret i en medlemsstat, og som har et datterselskab eller en væsentlig filial i mindst en anden medlemsstat, har et eller flere datterselskabsinstitutter i tredjelande
- c) tilfælde, hvor et institut, der er etableret i en medlemsstat, og som har et moderselskab, et datterselskab eller en væsentlig filial i mindst en anden medlemsstat, har en eller flere filialer i et eller flere tredjelande.

2. De i stk. 1 omhandlede aftaler skal navnlig søge at fastlægge procedurer og ordninger for samarbejde mellem afviklingsmyndigheder og de relevante tredjelandsmyndigheder i forbindelse med udførelsen af nogle eller alle de opgaver og udøvelse af nogle eller alle de beføjelser, der er anført i artikel 97.

3. De i stk. 1 omhandlede aftaler indeholder ikke bestemmelser vedrørende individuelle institutter, finansieringsinstitutter, moderselskaber eller tredjelandsinstitutter.

4. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler med et tredjeland vedrørende de spørgsmål, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indtil en aftale som omhandlet i stk. 1 med det relevante tredjeland træder i kraft, i det omfang en sådan bilateral aftale ikke er i uoverensstemmelse med nærværende afsnit.

Artikel 94

Anerkendelse og håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer

1. Nærværende artikel finder anvendelse på tredjelandes afviklingsprocedurer, medmindre og indtil en international aftale, jf. artikel 93, stk. 1, med det relevante tredjeland træder i kraft. Den finder også anvendelse, efter at en international aftale, jf. artikel 93, stk. 1, med det relevante tredjeland er trådt i kraft, i det omfang anerkendelse og håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer ikke er omfattet af denne aftale.

2. I tilfælde, hvor der er oprettet et europæisk afviklingskollegium i henhold til artikel 89, skal dette træffe en fælles afgørelse om, hvorvidt det, med forbehold af artikel 95, anerkender tredjelandes afviklingsprocedurer vedrørende et tredjelandsinstitut eller et moderselskab, der:

- a) har EU-datterselskaber etableret i, eller EU-filialer beliggende i og anset for væsentlige af, to eller flere medlemsstater, eller
- b) har aktiver, rettigheder eller forpligtelser placeret i to eller flere medlemsstater eller er omfattet af lovgivningen i disse medlemsstater.

Når der træffes en fælles afgørelse om anerkendelse af et tredjelandes afviklingsprocedure, skal de respektive nationale afviklingsmyndigheder bestræbe sig på at håndhæve den anerkendte tredjelandsafviklingsprocedure i overensstemmelse med deres nationale ret.

3. Hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse truffet af de afviklingsmyndigheder, der indgår i afviklingskollegiet, eller der ikke er oprettet et afviklingskollegium, skal hver af de berørte afviklingsmyndigheder træffe sin egen afgørelse om, hvorvidt de, med undtagelse af i tilfælde, som er omhandlet i artikel 95, vil anerkende og håndhæve et tredjelandes afviklingsprocedure vedrørende et institut eller et moderselskab i et tredjeland.

Denne afgørelse skal i behørigt omfang tage hensyn til hver enkelt medlemsstats interesser, for så vidt angår medlemsstater, hvor et tredjelandes institut eller moderselskab opererer, og navnlig til den potentielle effekt af anerkendelse og håndhævelse af tredjelandsafviklingsproceduren på andre dele af koncernen og den finansielle stabilitet i disse medlemsstater.

4. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne som minimum har beføjelse til at gøre følgende:

a) udøve afviklingsbeføjelser i forhold til følgende:

- i) et tredjelandsinstituts eller moderselskabs aktiver, der befinder sig i deres medlemsstat eller er underlagt lovgivningen i deres medlemsstat

- ii) et tredjelandsinstituts rettigheder eller forpligtelser, der er bogført af EU-filialen i deres medlemsstat eller er underlagt lovgivningen i deres medlemsstat, eller når fordringer i forbindelse med sådanne rettigheder og forpligtelser kan fuldbyrdes i deres medlemsstat
 - b) foretage, herunder ved en anden persons mellemkomst, overførsel af aktier eller ejerskabsinstrumenter i et EU-datterselskab, der er etableret i den udpegende medlemsstat
 - c) udøve beføjelserne i artikel 69, 70 og 71 i forhold til de rettigheder, som parterne i en aftale med en i nærværende artikels stk. 2 omhandlet enhed nyder, når disse beføjelser er nødvendige for at håndhæve tredjelandes afviklingsprocedurer, og
 - d) forbyde håndhævelse af kontraktuelle rettigheder til at opsiges, afvikle eller fremskynde kontrakter indgået af, eller påvirke de kontraktuelle rettigheder tilhørende enheder som omhandlet i stk. 2 og andre koncernenheder, hvis disse rettigheder er foranlediget af afviklingstiltag, der er taget i forhold til tredjelandsinstituttet, sådanne enheders eller andre koncernenheders moderselskab, hvad enten de er taget af tredjelandsafviklingsmyndigheden selv eller på anden vis i henhold til juridiske eller forskriftsmæssige krav vedrørende afviklingsordninger i det pågældende land, forudsat at de væsentlige forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser samt erlæggelse af sikkerhed, fortsat opfyldes.
5. Afviklingsmyndigheder kan, hvis det er nødvendigt i samfundets interesse, træffe afviklingshandlinger over for et moderselskab i tilfælde, hvor den relevante tredjelandsmyndighed fastslår, at et institut, der er etableret i dette tredjeland, opfylder betingelserne for afvikling i henhold til lovgivningen i det pågældende tredjeland. Medlemsstaterne sikrer i dette øjemed, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at anvende alle afviklingsbeføjelser over for det pågældende moderselskab, og at artikel 68 finder anvendelse.
6. Anerkendelse og håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer tilsidesætter ikke almindelig insolvensbehandling i henhold til, hvor relevant, gældende national ret, i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 95

Retten til at nægte anerkendelse eller håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer

Afviklingsmyndigheden kan efter høring af andre afviklingsmyndigheder, hvis et europæisk afviklingskollegium er oprettet efter artikel 89, afvise at anerkende eller håndhæve tredjelandes afviklingsprocedurer i henhold til artikel 94, stk. 2, hvis den finder:

- a) at tredjelandets afviklingsprocedure vil få negative virkninger for den finansielle stabilitet i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden er baseret, eller at proceduren kan få negative virkninger for den finansielle stabilitet i en anden medlemsstat
- b) at en uafhængig afviklingshandling i henhold til artikel 96 over for en EU-filial er nødvendig for at opfylde et eller flere afviklingsmål
- c) at kreditorer, herunder bl.a. indskydere, der er etableret eller skal betales i en medlemsstat, ikke vil modtage samme behandling som tredjelandskreditorer og indskydere med tilsvarende lovfæstede rettigheder efter de pågældende tredjelandes interne afviklingsprocedurer
- d) at anerkendelse eller håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer vil have væsentlige finansielle konsekvenser for medlemsstaten, eller
- e) at effekterne af en sådan anerkendelse eller håndhævelse vil stride mod national ret.

*Artikel 96***Afvikling af EU-filialer**

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har de nødvendige beføjelser til at tage skridt over for en EU-filial, som ikke er omfattet af afviklingsprocedurer i et tredjeland, eller som er omfattet af tredjelandes procedurer, og en af de i artikel 95 omhandlede situationer gør sig gældende.

Medlemsstater sikrer, at artikel 68 finder anvendelse på udøvelsen af sådanne beføjelser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan udøve de i stk. 1 påkrævede beføjelser, hvis afviklingsmyndigheden finder, at der er behov for en afviklingshandling, og en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

- a) EU-filialen opfylder ikke længere eller forventes ikke længere at opfylde de nationale lovkrav for at blive meddelt tilladelse og udøve virksomhed i den pågældende medlemsstat, og der er ikke udsigt til, at et tiltag truffet af den private sektor, en tilsynsmyndighed eller det relevante tredjeland kan bringe filialen i overensstemmelse med lovkravene eller forhindre, at den bliver nødlidende, inden for en rimelig tid
- b) tredjelandsinstituttet er ifølge afviklingsmyndighedens mening ude af stand til eller uvilligt til eller forventes ikke at være i stand til at indfri sine forpligtelser over for kreditorer i Unionen eller forpligtelser, der er oprettet eller bogført gennem filialen, når de forfalder, og afviklingsmyndigheden har forvisset sig om, at der ikke er eller vil blive indledt afviklingsprocedurer eller insolvensbehandlinger i et tredjeland over for det pågældende tredjelandsinstitut inden for en rimelig tid
- c) den relevante tredjelandsmyndighed har indledt en tredjelandsafviklingsprocedure over for tredjelandsinstituttet eller har underrettet afviklingsmyndigheden om, at den agter at indlede en sådan procedure.

3. Iværksætter en afviklingsmyndighed en uafhængig foranstaltning over for en EU-filial, skal den tage hensyn til følgende mål og iværksætte foranstaltningen i overensstemmelse med følgende principper og krav, såfremt de er relevante:

- a) principperne i artikel 34
- b) kravene vedrørende anvendelse af afviklingsværktøjer i afsnit IV, kapitel III.

*Artikel 97***Samarbejde med tredjelandsmyndigheder**

1. Nærværende artikel finder anvendelse på samarbejde med et tredjeland, medmindre og indtil en international aftale i henhold til artikel 93, stk. 1, træder i kraft med det relevante tredjeland. Den finder også anvendelse, efter at en i artikel 93, stk. 1, anført international aftale med det relevante tredjeland er trådt i kraft, i det omfang emnet for nærværende artikel ikke er omfattet af denne aftale.

2. EBA kan indgå ikke-bindende rammeaftaler om samarbejde med følgende relevante tredjelandsmyndigheder:

- a) i tilfælde, hvor et EU-datterselskab er etableret i to eller flere medlemsstater: de relevante myndigheder i det tredjeland, hvor moderselskabet eller et selskab som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), er etableret
- b) i tilfælde, hvor et tredjelandsinstitut driver EU-filialer i to eller flere medlemsstater: den relevante myndighed i det tredjeland, hvor instituttet er etableret

- c) i tilfælde, hvor et moderselskab eller et selskab som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), der er etableret i en medlemsstat med et datterselskabsinstitut eller en væsentlig filial i en anden medlemsstat, også har et eller flere datterselskabsinstitutter i tredjelande: de relevante myndigheder i de tredjelande, hvor de pågældende datterselskabsinstitutter er etableret
- d) i tilfælde, hvor et institut med et datterselskabsinstitut eller væsentlig filial i en anden medlemsstat har etableret en eller flere filialer i et eller flere tredjelande: de relevante myndigheder i de tredjelande, hvor de pågældende filialer er beliggende.

De i dette stykke omhandlede ordninger indeholder ikke bestemmelser vedrørende bestemte institutter. De pålægger ikke medlemsstaterne retlige forpligtelser.

3. De rammeaftaler om samarbejde, der er omhandlet i stk. 2, skal indeholde bestemmelser om procedurer og ordninger mellem de deltagende myndigheder for udveksling af de fornødne oplysninger og samarbejde med henblik på gennemførelsen af nogle af eller alle følgende opgaver og med henblik på udøvelsen af nogle af eller alle følgende beføjelser i forhold til de i stk. 2, litra a)–d), omhandlede institutter eller koncerner, der omfatter sådanne institutter:

- a) udarbejdelse af afviklingsplaner i overensstemmelse med artikel 10 til 13 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning
- b) vurdering af sådanne institutters og koncerners afviklingsmuligheder i overensstemmelse med artikel 15 og 16 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning
- c) anvendelse af beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling i overensstemmelse med artikel 17 og 18 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning
- d) anvendelse af foranstaltninger til tidlig indgriben i henhold til artikel 27 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning
- e) anvendelse af afviklingsværktøjer og udøvelse af afviklingsbeføjelser og lignende beføjelser, som kan anvendes af de relevante tredjelandsmyndigheder.

4. De kompetente myndigheder eller afviklingsmyndighederne, alt efter hvad der er relevant, indgår ikkebindende samarbejdsaftaler i overensstemmelse med EBA's rammeaftale med de i stk. 2 nævnte relevante tredjelandsmyndigheder.

Nærværende artikel forhindrer ikke medlemsstaterne eller deres kompetente myndigheder i at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med tredjelande i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. De samarbejdsaftaler, der indgås mellem medlemsstaternes og tredjelandes afviklingsmyndigheder i overensstemmelse med nærværende artikel, kan indeholde bestemmelser om følgende:

- a) udveksling af de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelse og vedligeholdelse af afviklingsplaner
- b) samråd og samarbejde i forbindelse med udarbejdelsen af afviklingsplaner, herunder principper for udøvelsen af de i artikel 94 og 96 og lignende beføjelser i henhold til lovgivningen i de relevante tredjelande
- c) udveksling af de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser og lignende beføjelser i henhold til lovgivningen i de relevante tredjelande

- d) tidlig varsling af eller høring af parterne i samarbejdsaftalen, inden der i henhold til dette direktiv eller relevant tredjelandsgivning iværksættes væsentlige foranstaltninger, der påvirker det institut eller den koncern, som aftalen vedrører
 - e) koordinering af kommunikation til offentligheden i tilfælde af fælles afviklingshandlinger
 - f) procedurer og ordninger for informationsudveksling og samarbejde i henhold til litra a)-e), herunder i givet fald ved etablering og anvendelse af kriseforvaltningsgrupper.
6. Medlemsstaterne underretter EBA om enhver samarbejdsaftale, som afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder har indgået i henhold til nærværende artikel.

Artikel 98

Udveksling af fortrolige oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheder, kompetente myndigheder og kompetente ministerier kun udveksler fortrolige oplysninger, herunder genopretningsplaner, med relevante tredjelandsmyndigheder, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- a) de pågældende tredjelandsmyndigheder er underlagt krav og standarder om tavshedspligt, der mindst, ifølge samtlige berørte myndigheder, anses for at svare til de krav og standarder, der kræves i artikel 84.

For så vidt udveksling af oplysninger vedrører personoplysninger, skal håndtering og overførsel af sådanne oplysninger til tredjelandsmyndigheder ske i henhold til gældende EU-ret og national ret for databeskyttelse.

- b) oplysningerne er nødvendige for de kompetente tredjelandsmyndigheders udøvelse af deres afviklingsfunktioner i henhold til national ret, som svarer til de funktioner, der er fastsat i dette direktiv, og som med forbehold af litra a) ikke anvendes til andre formål.

2. Når de fortrolige oplysninger kommer fra en anden medlemsstat, må afviklingsmyndighederne, de kompetente myndigheder og de kompetente ministerier ikke videregive disse oplysninger til relevante tredjelandsmyndigheder, medmindre følgende betingelser er opfyldt:

- a) den relevante myndighed i den medlemsstat, som oplysningerne stammer fra (»afgivende myndighed«), godkender denne videregivelse
- b) oplysningerne videregives kun til de formål, der er godkendt af den afgivende myndighed.

3. Med henblik på nærværende artikel betragtes oplysninger som fortrolige, hvis de er underlagt fortrolighedskrav i henhold til EU-retten.

AFSNIT VII

FINANSIERINGSORDNINGER

Artikel 99

Europæisk system af finansierungsordninger

Det europæiske system af finansierungsordninger oprettes og består af:

- a) nationale finansierungsordninger etableret i overensstemmelse med artikel 100
- b) låntagning mellem de nationale finansierungsordninger, jf. artikel 106

- c) gensidiggørelse af nationale finansieringsordninger i forbindelse med koncernafvikling, jf. artikel 107.

Artikel 100

Krav om etablering af ordninger for afviklingsfinansiering

1. Medlemsstaterne etablerer en eller flere finansieringsordninger for at sikre, at afviklingsmyndigheden på effektiv vis kan anvende afviklingsværktøjer og -beføjelser.

Medlemsstaterne sikrer, at en udpeget offentlig myndighed eller et organ tillagt offentlige forvaltningsmæssige beføjelser kan foranledige anvendelse af finansieringsordningerne.

Finansieringsordningerne må kun anvendes i overensstemmelse med de i artikel 31 og 34 fastsatte afviklingsmål og principper.

2. Medlemsstaterne kan anvende samme administrative struktur som for deres finansieringsordninger til gennemførelse af deres indskudsgarantiordning.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der er afsat tilstrækkelige finansielle ressourcer til finansieringsordningerne.

4. Med henblik på stk. 3 skal finansieringsordningerne navnlig have beføjelsen til at:

- a) opkræve ex ante-bidrag, jf. artikel 103, med henblik på at nå det i artikel 102 fastsatte målniveau
- b) opkræve ekstraordinære ex post-bidrag, jf. artikel 104, når de i litra a) anførte bidrag er utilstrækkelige, og
- c) indgå kontrakter om lån og andre former for støtte, jf. artikel 105.

5. Bortset fra i tilfælde, der er tilladte i henhold til stk. 6, etablerer hver medlemsstat sine nationale finansieringsordninger gennem en fond, som dens afviklingsmyndighed kan foranledige anvendt til de formål, der er fastsat i artikel 101, stk. 1.

6. Uanset nærværende artikels stk. 5 kan en medlemsstat med henblik på at opfylde sine forpligtelser i henhold til stk. 1 etablere sine nationale finansieringsordninger gennem obligatoriske bidrag fra institutter, der er meddelt tilladelse på dens område, og hvis bidrag bygger på kriterierne i artikel 103, stk. 7, og som ikke ejes af en fond, der kontrolleres af medlemsstatens afviklingsmyndighed, forudsat at samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) bidragenes størrelse som minimum svarer til det beløb, der skal skaffes efter artikel 102
- b) medlemsstatens afviklingsmyndighed har ret til et beløb, der svarer til størrelsen af disse bidrag, og som medlemsstaten straks stiller til rådighed for afviklingsmyndigheden på dennes anmodning; beløbet kan udelukkende anvendes til de formål, der er fastsat i artikel 101
- c) medlemsstaten underretter Kommissionen om sin beslutning om at benytte muligheden for at tilrettelægge sin finansieringsordning i overensstemmelse med dette stykke
- d) medlemsstaten underretter Kommissionen om det i litra b) omhandlede beløb mindst en gang om året, og
- e) finansieringsordningerne er, bortset fra hvad der er fastsat i nærværende stykke, forpligtet til at opfylde artikel 99–102, artikel 103, stk. 1-4 og 6, og artikel 104-109.

Med henblik på dette stykke kan de disponible finansielle midler, der skal tages i betragtning med henblik på at nå målniveauet i artikel 102, omfatte obligatoriske bidrag fra enhver ordning med obligatoriske bidrag, som en medlemsstat har etableret på et tidspunkt mellem den 17. juni 2010 og den 2. juli 2014, fra institutter på medlemsstatens område med henblik på at dække omkostningerne i forbindelse med systemisk risiko, sammenbrud og afvikling af institutter, forudsat at medlemsstaten overholder bestemmelserne i nærværende afsnit. Bidrag til indskudsgarantiordninger medregnes ikke i forbindelse med målniveauet for afviklingsfinansieringsordningen i artikel 102.

Artikel 101

Anvendelse af ordningerne for afviklingsfinansiering

1. De finansieringsordninger, der etableres i overensstemmelse med artikel 100, kan udelukkende anvendes af afviklingsmyndigheden i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne, til følgende formål:

- a) at garantere aktiver og forpligtelser i det institut, der er under afvikling, dets datterselskaber, et broinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab
- b) at yde lån til det institut, der er under afvikling, dets datterselskaber, et broinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab
- c) at købe aktiver i det institut, der er under afvikling
- d) at yde kapitalbidrag til et broinstitut og et porteføljeadministrationsselskab
- e) at udbetale kompensation til aktionærer eller kreditorer i overensstemmelse med artikel 75
- f) at yde et bidrag til det institut, der er under afvikling, i stedet for nedskrivningen eller konverteringen af visse kreditors passiver, når bail-in-værktøjet anvendes, og afviklingsmyndigheden beslutter at udelukke visse kreditorer fra bail-in-værktøjets anvendelsesområde i overensstemmelse med artikel 44, stk. 3-8
- g) at yde lån til andre finansieringsordninger på et frivilligt grundlag i overensstemmelse med artikel 106
- h) at iværksætte enhver kombination af de i litra a) til g) omhandlede foranstaltninger.

Finansieringsordningerne kan også anvendes til at iværksætte de i første afsnit omhandlede foranstaltninger i forhold til en køber i forbindelse med virksomhedssalgsværktøjet.

2. Afviklingsfinansieringsordningen skal ikke anvendes direkte til at absorbere de tab, som et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), har lidt, eller til at rekapitalisere et institut eller en enhed. I tilfælde af at anvendelsen af afviklingsfinansieringsordningen til formålene i nærværende artikels stk. 1 indirekte medfører, at en del af de tab, som et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), har lidt, overføres til afviklingsfinansieringsordningen, finder principperne for anvendelse af afviklingsfinansieringsordningen, jf. artikel 44, anvendelse.

Artikel 102

Målniveau

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres finansieringsordninger senest pr. 31. december 2024 råder over finansielle midler svarende til mindst 1 % af de dækkede indskud i alle de institutter, der er meddelt tilladelse på deres område. Medlemsstaterne kan fastsætte målniveauer, der er højere end dette beløb.

2. I den i stk. 1 omhandlede indledende periode fordeles de bidrag til finansierungsordningerne, der opkræves i overensstemmelse med artikel 103, så jævnt som muligt over perioden, indtil målniveauet er nået, men med behørig hensyntagen til konjunkturcyklussens fase og til den indvirkning, som procykliske bidrag kan have på de bidragydende institutters finansielle stilling.

Medlemsstaterne kan forlænge den indledende periode med højst fire år, hvis finansierungsordningerne har foretaget kumulative udbetalinger på over 0,5 % af de dækkede indskud fra alle de institutter, der er meddelt tilladelse på deres område, og som er dækket i henhold til direktiv 2014/49/EU.

3. Hvis de til rådighed stående finansielle midler efter den indledende periode, jf. stk. 1, falder til under målniveauet i nævnte stykke, skal der foretages regelmæssige opkrævninger i overensstemmelse med artikel 103, indtil målniveauet er nået. Efter at målet er nået første gang, og de til rådighed stående finansielle midler efterfølgende er blevet reduceret til mindre end to tredjedele af målniveauet, sættes disse bidrag til et niveau, der gør det muligt at nå målniveauet inden for seks år.

Det regelmæssige bidrag skal tage behørigt hensyn til konjunkturcyklussens fase og til den indvirkning, som procykliske bidrag kan have ved fastsættelsen af årlige bidrag, jf. dette stykke.

4. EBA forelægger senest den 31. oktober 2016 Kommissionen en rapport med anbefalinger om det passende referencetidspunkt for fastsættelse af målniveauet for afviklingsfinansierungsordninger og navnlig, om de samlede passiver er et bedre egnet grundlag end dækkede indskud.

5. På grundlag af resultaterne af den i stk. 4 omhandlede rapport forelægger Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, senest den 31. december 2016 Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsmæssigt forslag om grundlaget for målniveauet for afviklingsfinansierungsordninger.

Artikel 103

Ex ante-bidrag

1. For at nå det i artikel 102 fastsatte målniveau sikrer medlemsstaterne, at der mindst en gang om året opkræves bidrag hos de institutter, der er meddelt tilladelse på deres område, herunder EU-filialer.

2. De enkelte institutters bidrag skal være pro rata af deres samlede passiver (ekskl. kapitalgrundlag) minus dækkede indskud i forhold til de samlede passiver (ekskl. kapitalgrundlag) minus dækkede indskud for alle de institutter, der er meddelt tilladelse på medlemsstatens område.

Disse bidrag afpasses forholdsmæssigt efter institutternes risikoprofil, i overensstemmelse med de kriterier, der vedtages efter stk. 7.

3. De disponible finansielle midler, der skal tages i betragtning med henblik på at nå det i artikel 102 fastsatte målniveau, kan også omfatte uigenkaldelige betalingsforpligtelser, som er fuldt dækket ind af sikkerhedsstillelse med aktiver med lav risiko, der ikke er behæftet med tredjemandsrettigheder, og som er til rådighed og øremærket til anvendelse af afviklingsmyndighederne til de i artikel 101, stk. 1, fastsatte formål. Andelen af uigenkaldelige betalingsforpligtelser må ikke overstige 30 % af de samlede bidrag, der opkræves i overensstemmelse med nærværende artikel.

4. Medlemsstaterne sikrer, at pligten til at betale de bidrag, der er fastsat i nærværende artikel, kan håndhæves efter national ret, og at forfaldne bidrag betales fuldt ud.

Medlemsstaterne indfører passende registrerings-, regnskabs- og indberetningsforpligtelser mv. for at sikre, at forfaldne bidrag betales fuldt ud. Medlemsstaterne sikrer foranstaltninger med henblik på behørig efterprøvning af, om bidrag er blevet betalt efter reglerne. Medlemsstaterne sikrer foranstaltninger, der kan forhindre omgåelse, undgåelse og misbrug.

5. De beløb, der opkræves i overensstemmelse med nærværende artikel, må kun anvendes til de formål, der er anført i artikel 101, stk. 1.

6. De beløb, der modtages fra det institut, der er under afvikling, eller fra broinstituttet, renter og andre investeringsafkast samt eventuelle andre indtægter kan gå til finansierungsordningerne, jf. dog artikel 37, 38, 40, 41 og 42.

7. Kommissionen har beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 for at præcisere, hvordan bidrag afpasses forholdsmæssigt efter institutternes risikoprofil, jf. nærværende artikels stk. 2, under hensyntagen til alle af følgende:

- a) instituttets risikoeksponering, herunder omfanget af dets handelsaktiviteter, dets ikke-balanceførte eksponeringer og gearingsgrad
- b) stabiliteten og mangfoldigheden af selskabets finansieringskilder samt ubehæftede, meget likvide aktiver
- c) instituttets finansielle situation
- d) sandsynligheden for, at instituttet skal afvikles
- e) i hvilket omfang instituttet tidligere har fået ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige
- f) kompleksiteten af instituttets opbygning og mulighederne for at afvikle det
- g) instituttets betydning for stabiliteten i det finansielle system eller i økonomien eller i en eller flere medlemsstater eller i Unionen
- h) den omstændighed, at instituttet er omfattet af en institutsikringsordning.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 for at præcisere:

- a) de i stk. 4 omhandlede registrerings-, regnskabs- og indberetningsforpligtelser mv., der skal sikre, at der rent faktisk betales bidrag
- b) de i stk. 4 omhandlede foranstaltninger, der skal sikre behørig efterprøvning af, om bidrag er blevet betalt efter reglerne.

Artikel 104

Ekstraordinære ex post-bidrag

1. Er de disponible finansielle midler ikke tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af finansierungsordningerne, sikrer medlemsstaterne, at der opkræves ekstraordinære ex post-bidrag hos de institutter, der er meddelt tilladelse på deres område, for at dække de yderligere beløb. Disse ekstraordinære ex post-bidrag fordeles på institutterne efter reglerne fastsat i artikel 103, stk. 2.

Ekstraordinære ex post-bidrag må ikke overstige tre gange det årlige beløb af bidrag som fastsat i overensstemmelse med artikel 103.

2. Artikel 103, stk. 4–8, finder anvendelse på de bidrag, der opkræves efter nærværende artikel.

3. Afviklingsmyndigheden kan helt eller delvist udskyde et instituts betaling af ekstraordinære ex post-bidrag til afviklingsfinansieringsordningen, hvis betalingen af disse bidrag ville bringe instituttets likviditet eller solvens i fare. Sådan udskydelse tilstås ikke for en længere periode end seks måneder, men kan fornyes efter anmodning fra instituttet. Bidrag, der udskydes efter dette stykke, skal betales, når en sådan betaling ikke længere er til fare for instituttets likviditet eller solvens.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 med henblik på at præcisere, under hvilke forhold og på hvilke betingelser et instituts betaling af bidrag kan udskydes, jf. nærværende artikels stk. 3.

Artikel 105

Alternative finansieringsmidler

Medlemsstaterne sikrer, at finansieringsordninger under deres jurisdiktioner kan indgå kontrakter om låntagning fra institutter, finansieringsinstitutter eller anden tredjemand, hvis de beløb, der er opkrævet i overensstemmelse med artikel 103, ikke er tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af finansieringsordningerne, og de ekstraordinære ex post-bidrag i henhold til artikel 104 ikke er umiddelbart tilgængelige eller tilstrækkelige.

Artikel 106

Låntagning mellem finansieringsordninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at finansieringsordninger under deres jurisdiktioner kan fremsætte en anmodning om at optage lån hos andre finansieringsordninger i Unionen, hvis:

a) de beløb, der er opkrævet i henhold til artikel 103, ikke er tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af finansieringsordningerne

b) de ekstraordinære ex post-bidrag fastsat i artikel 104 ikke er umiddelbart tilgængelige og

c) de alternative finansieringsmidler fastsat i artikel 105 ikke er umiddelbart tilgængelige på rimelige betingelser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at finansieringsordninger under deres jurisdiktioner har beføjelse til at yde lån til andre finansieringsordninger i Unionen under de i stk. 1 nævnte omstændigheder.

3. Efter en anmodning i henhold til stk. 1 afgør hver enkelt af de andre finansieringsordninger i Unionen, om de vil yde lån til den finansieringsordning, der har foretaget anmodningen. Medlemsstaterne kan kræve, at denne afgørelse træffes efter høring af eller samtykke fra det kompetente ministerium eller den relevante forvaltning. Beslutningen træffes inden for et passende tidsrum.

4. Rentesatsen, tilbagebetalingsperioden og andre vilkår og betingelser for lånene aftales mellem den låntagende finansieringsordning og de andre finansieringsordninger, der har besluttet at deltage. Alle de deltagende finansieringsordningers lån skal have samme rentesats, tilbagebetalingsperiode og andre vilkår og betingelser, medmindre alle deltagende finansieringsordninger bliver enige om andet.

5. Den enkelte deltagende afviklingsfinansieringsordnings udlånte beløb skal være pro rata af de dækkede indskud i denne afviklingsfinansieringsordnings medlemsstat i forhold til de samlede dækkede indskud i medlemsstaternes deltagende afviklingsfinansieringsordninger. Disse bidragssatser kan variere efter aftale mellem alle deltagende finansieringsordninger.

6. Et udestående lån til en afviklingsfinansieringsordning i en anden medlemsstat i henhold til nærværende artikel skal behandles som et aktiv tilhørende den afviklingsfinansieringsordning, der har ydet lånet, og kan medregnes i denne finansieringsordnings målniveau.

Artikel 107

Gensidiggørelse af nationale finansieringsordninger i tilfælde af afvikling af koncerner

1. Medlemsstaterne sikrer, at den national finansieringsordning for hvert institut, der er en del af koncernen, i tilfælde af en afvikling af koncernen, jf. artikel 91 eller artikel 92, bidrager til finansieringen af afviklingen af koncernen i overensstemmelse med nærværende artikel.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 foreslår koncernafviklingsmyndigheden efter høring af afviklingsmyndighederne for de institutter, der indgår i koncernen, om nødvendigt inden der træffes afviklingshandlinger, en finansieringsplan som en del af koncernafviklingsordningen i artikel 91 og 92.

Finansieringsplanen skal godkendes i overensstemmelse med afgørelsesproceduren omhandlet i artikel 91 og 92.

3. Finansieringsplanen skal omfatte:

- a) en værdiansættelse i overensstemmelse med artikel 36 vedrørende de berørte koncernenheder
- b) de tab, der skal anerkendes af den berørte koncernenhed på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjerne anvendes
- c) for hver berørt koncernenhed de tab, som hver klasse af aktionærer og kreditorer har lidt
- d) ethvert bidrag, som indskudsgarantiordninger vil blive pålagt at yde i overensstemmelse med artikel 109, stk. 1
- e) det samlede bidrag fra afviklingsfinansieringsordninger, og bidragets formål og form
- f) grundlaget for beregning af det beløb, som hver af de nationale finansieringsordninger i de medlemsstater, hvor der er etableret berørte koncernenheder, skal bidrage med til finansiering af koncernafviklingen med henblik på at opbygge det samlede bidrag, der er omhandlet i litra e)
- g) det beløb, som hver berørt koncernenheds nationale finansieringsordning skal bidrage med til finansieringen af koncernafviklingen, og disse bidrags form
- h) summen af de lån, som finansieringsordningerne i de medlemsstater, hvor de berørte koncernenheder er etableret, vil optage fra institutter, finansieringsinstitutter og anden tredjemand i henhold til artikel 105
- i) en tidsramme for anvendelsen af finansieringsordningerne i de medlemsstater, hvor de berørte koncernenheder er etableret, og som om nødvendigt bør kunne udvides.

4. Grundlaget for fordeling af de i stk. 3, litra e), omhandlede bidrag skal være foreneligt med nærværende artikels stk. 5 og med principperne i koncernafviklingsplanen i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, litra f), medmindre andet er aftalt i finansieringsplanen.

5. Medmindre andet er aftalt i finansieringsplanen, skal grundlaget for beregning af bidrag fra hver enkelt national finansieringsordning navnlig tage hensyn til:

- a) den del af koncernens risikovægtede aktiver, der indehaves af de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede institutter og enheder, der er etableret i afviklingsfinansieringsordningens medlemsstat
- b) den del af koncernens aktiver, der indehaves af de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede institutter og enheder, der er etableret i afviklingsfinansieringsordningens medlemsstat
- c) den del af tabet, der har givet anledning til et behov for koncernafvikling, og som stammer fra koncernenheder, der er under tilsyn af kompetente myndigheder i afviklingsfinansieringsordningens medlemsstat, og
- d) den del af ressourcerne for finansieringsordningerne for koncerner, der i henhold til finansieringsplanen forventes at være til direkte gavn for koncernenheder, der er etableret i afviklingsfinansieringsordningens medlemsstat.

6. Medlemsstaterne fastsætter på forhånd regler og procedurer for at sikre, at hver national finansieringsordning er i stand til øjeblikkeligt at yde sit bidrag til finansiering af koncernafviklingen, jf. dog stk. 2.

7. Med henblik på anvendelsen af nærværende artikel sikrer medlemsstaterne, at det på de i artikel 105 omhandlede betingelser er tilladt finansieringsordningerne for koncerner at indgå kontrakter om lån eller andre former for støtte fra institutter, finansieringsinstitutter eller andre tredjemænd.

8. Medlemsstaterne sikrer, at nationale finansieringsordninger under deres jurisdiktioner kan garantere låntagning, som finansieringsordningerne for koncerner har indgået aftale om i overensstemmelse med stk. 7.

9. Medlemsstaterne sikrer, at provenu eller fordele, der fremkommer ved anvendelsen af finansieringsordningerne for koncerner, allokeres til de nationale finansieringsordninger i overensstemmelse med deres bidrag til finansieringen af afviklingen, jf. stk. 2.

Artikel 108

Optagelse af indskud i prioritetsrækkefølge ved insolvens

Medlemsstaterne sikrer i national ret vedrørende almindelige insolvensbehandlinger:

- a) at følgende har den samme prioritet, som er højere end prioriteten for fordringer fra almindelige usikrede fordringer:
 - i) den del af berettigede indskud fra fysiske personer og mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, som overskrider dækningsniveaet i artikel 6, i direktiv 2014/49/EU
 - ii) indskud, der ville være berettigede indskud fra fysiske personer, mikrovirksomheder, små eller mellemstore virksomheder, hvis ikke de var foretaget gennem filialer beliggende uden for Unionen af institutter, der er etableret inden for Unionen

b) at følgende har den samme prioritet, som er højere end prioriteten efter litra a):

i) dækkede indskud

ii) indskudsgarantiordninger, der indtræder i dækkede indskyderes rettigheder og forpligtelser ved insolvens.

Artikel 109

Anvendelse af indskudsgarantiordninger som led i afviklinger

1. Medlemsstaterne sikrer, at hvis afviklingsmyndighederne træffer en afviklingshandling, og denne handling sikrer, at indskydere fortsat har adgang til deres indskud, hæfter den indskudsgarantiordning, som instituttet er medlem af, for:

- a) hvis bail-in-værktøjet anvendes: det beløb som dækkede indskud ville være blevet nedskrevet med for at absorbere tabene i instituttet i medfør af artikel 46, stk. 1, litra a), hvis dækkede indskud havde været omfattet af bail-in-værktøjets anvendelsesområde og nedskrevet i samme omfang som kreditorer med samme prioritetsniveau i henhold til de nationale bestemmelser om almindelig insolvensbehandling, eller
- b) hvis et eller flere andre afviklingsværktøjer end bail-in-værktøjet anvendes: størrelsen af det tab, som dækkede indskydere ville have lidt, hvis dækkede indskydere havde lidt tab proportionelt med de tab, kreditorer med samme prioritetsniveau i henhold til de nationale bestemmelser om almindelig insolvensbehandling ville have lidt.

I alle tilfælde skal indskudsgarantiordningens hæftelse ikke være større end de tab, den ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling.

Når bail-in-værktøjet anvendes, skal indskudsgarantiordningen i medfør af artikel 46, stk. 1, litra b), ikke yde bidrag til omkostningerne i forbindelse med rekapitalisering af instituttet eller broinstituttet.

Når det i form af en værdiansættelse i henhold til artikel 74 fastlægges, at indskudsgarantiordningens bidrag til afvikling var større end de nettotab, som den ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, er indskudsgarantiordningen berettiget til betaling af forskellen fra afviklingsfinansieringsordningen, jf. artikel 75.

2. Medlemsstaterne sikrer, at fastsættelsen af, med hvilket beløb indskudsgarantiordningen hæfter i henhold til stk. 1, er i overensstemmelse med betingelserne omhandlet i artikel 36.

3. Bidraget fra indskydergarantiordningen, jf. stk. 1, skal betales kontant.

4. Hvis berettigede indskud i et institut under afvikling overføres til en anden enhed ved hjælp af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet, har indskyderne ikke nogen fordring i henhold til direktiv 2014/49/EU mod indskudsgarantiordningen i relation til de dele af deres indskud i instituttet under afvikling, der ikke overføres, forudsat at de overførte midler er lig med eller større end det samlede dækningsniveau, der er fastsat i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU.

5. Uanset stk. 1–4 gælder, at hvis de til rådighed stående finansielle midler fra en indskudsgarantiordning anvendes i overensstemmelse hermed og efterfølgende reduceres til mindre end to tredjedele af indskudsgarantiordningens målniveau, sættes det regelmæssige bidrag til indskudsgarantiordninger til et niveau, der gør det muligt at nå målniveauet inden for seks år.

En indskudsgarantiordning må under alle omstændigheder ikke hæfte for et større beløb, end hvad der svarer til 50 % af dens målniveau i henhold til artikel 10 i 2014/49/EU. Medlemsstaterne kan under hensyntagen til deres nationale banksektors særlige karakteristika fastsætte en procentdel, der er højere end 50 %.

Indskudsgarantiordningernes deltagelse efter dette direktiv må under alle omstændigheder ikke overstige de tab, den ville have lidt i en likvidation ved almindelig insolvensbehandling.

AFSNIT VIII

SANKTIONER

Artikel 110

Administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger

1. Uden at dette berører medlemsstaternes ret til at fastsætte og iværksætte strafferetlige sanktioner, fastlægger medlemsstaterne regler om administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der kan anvendes, såfremt de nationale bestemmelser til gennemførelsen af dette direktiv i national ret, ikke overholdes, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Hvis medlemsstaterne beslutter ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser, der er omfattet af national strafferet, meddeler de Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser. De administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der i tilfælde af overtrædelser, hvor de i stk. 1 omhandlede forpligtelser påhviler institutter, finansieringsinstitutter og modervirksomheder i Unionen er gældende, kan anvendes administrative sanktioner på de betingelser, der er fastsat i national ret, over for medlemmerne af ledelsesorganet og andre fysiske personer, som i henhold til national ret er ansvarlige for overtrædelserne.

3. Beføjelsen til at indføre administrative sanktioner i medfør af dette direktiv tillægges afviklingsmyndighederne eller, i andre tilfælde, de kompetente myndigheder, afhængigt af overtrædelsens art. Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder tillægges alle de informationsindsamlings- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for udøvelsen af deres respektive opgaver. Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder iværksætter et tæt samarbejde ved udøvelsen af deres sanktionsbeføjelser for at sikre, at administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger får de ønskede virkninger, ligesom de koordinerer deres indsats i forbindelse med sager på tværs af grænserne.

4. Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder udøver deres administrative sanktionsbeføjelser i overensstemmelse med dette direktiv og national ret på en af følgende måder:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder
- c) på eget ansvar ved delegation til sådanne myndigheder
- d) ved begæring til de kompetente retslige myndigheder.

Artikel 111

Særlige bestemmelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres love, regler og administrative bestemmelser i det mindste fastsætter sanktioner og andre administrative foranstaltninger med hensyn til de følgende situationer:

- a) undladelse af i strid med artikel 5 eller 7 at udarbejde, vedligeholde og ajourføre genopretningsplaner og koncern-genopretningsplaner

- b) undladelse af i strid med artikel 25 at meddele den kompetente myndighed, at hensigten er at yde koncernintern finansiel støtte
- c) undladelse af i strid med artikel 11 at fremlægge alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelse af afviklingsplaner
- d) undladelse fra ledelsesorganets side i et institut eller i en enhed omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), af i strid med artikel 81, stk. 1, at give den kompetente myndighed meddelelse om, at instituttet eller enheden, jf. artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de administrative sanktioner og andre foranstaltninger, der kan anvendes i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, mindst omfatter følgende:

- a) en offentlig meddelelse, hvori nævnes den/det ansvarlige fysiske person, institut, finansieringsinstitut, modervirksomhed i Unionen eller anden ansvarlig juridisk person og overtrædelsens art
- b) en afgørelse, hvorefter det pålægges den ansvarlige fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
- c) et midlertidigt forbud over for et medlem af ledelsesorganet eller den daglige ledelse i det eller den i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), omhandlede instituttet eller enhed, eller enhver anden fysisk person, der anses for at være ansvarlig, til at varetage opgaver i de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), omhandlede institutter eller enheder
- d) for juridiske personer, administrative bøder på op til 10 % af den juridiske persons samlede nettoårsomsætning i det foregående regnskabsår. Hvis virksomheden er et datterselskab af et moderselskab, er den relevante omsætning den omsætning, som fremgår af det øverste moderselskabs konsoliderede regnskaber for det foregående regnskabsår
- e) for fysiske personer, administrative bøder på op til 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i national valuta pr. den 2. juli 2014
- f) administrative bøder på op til det dobbelte af den fordel, der er opnået ved overtrædelsen, såfremt fordelene kan beregnes.

Artikel 112

Offentliggørelse af administrative sanktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder på deres officielle websted offentliggør i det mindste alle de administrative sanktioner, som de pålægger for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, såfremt sådanne sanktioner ikke er genstand for klage, eller hvis klagemuligheden er udtømt. Sådant offentliggørelse skal finde sted snarest muligt efter, at den sanktionerede fysiske eller juridiske person er blevet underrettet om afgørelsen, herunder oplysninger om typen og arten af overtrædelsen og identiteten af den fysiske eller juridiske person, som sanktionen pålægges.

Når medlemsstaterne tillader offentliggørelse af sanktioner, der er påklaget, offentliggør afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder hurtigst muligt på deres officielle websted oplysninger om status for denne klage og resultatet heraf.

2. Afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder offentliggør de af dem pålagte sanktioner i anonymiseret form og på en måde, som er i overensstemmelse med national ret, hvis en af følgende omstændigheder gør sig gældende:

- a) hvis sanktionen pålægges en fysisk person, og det ved en obligatorisk forhåndsvurdering af proportionaliteten af en sådan offentliggørelse er påvist, at offentliggørelsen af personoplysninger ikke er forholdsmæssigt proportional

- b) hvis offentliggørelse vil skade stabiliteten på de finansielle markeder eller en igangværende strafferetlig efterforskning
- c) hvis offentliggørelsen ville forårsage en uforholdsmæssig stor skade, såfremt den kan beregnes, for institutterne eller enhederne som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller de personer, der deltager.

Alternativt kan offentliggørelsen af de pågældende oplysninger i sådanne tilfælde udsættes i et rimeligt tidsrum, hvis det forudses, at grundene til en anonym offentliggørelse i dette tidsrum vil ophøre med at eksistere.

3. Afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder sikrer, at en offentliggørelse i henhold til nærværende artikel forbliver på deres officielle websted i mindst fem år. Personoplysninger, der er indeholdt i offentliggørelsen, beholdes kun på afviklingsmyndighedernes eller på den kompetente myndigheds officielle websted, så længe det er nødvendigt, i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler.

4. Senest den 3. juli 2016 forelægger EBA Kommissionen en rapport om medlemsstaternes anonymiserede offentliggørelse af sanktioner, jf. stk. 2, og navnlig når der har været betydelige forskelle mellem medlemsstaterne, hvad dette angår. Denne rapport skal desuden behandle alle betydelige forskelle i varigheden af medlemsstaternes offentliggørelse af sanktioner i henhold til national ret.

Artikel 113

EBA's centrale database

1. Med forbehold for de i artikel 84 omhandlede krav om tavshedspligt underretter afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder EBA om alle administrative sanktioner, som de har pålagt i henhold til artikel 111, og status for denne klage og resultatet deraf. EBA fører en central database om de sanktioner, der indberettes til den, udelukkende til brug for udveksling af oplysninger mellem afviklingsmyndigheder, der alene er tilgængelige for afviklingsmyndigheder, og som skal ajourføres på grundlag af de oplysninger, som afviklingsmyndighederne indberetter. EBA fører en central database om de sanktioner, der indberettes til den, udelukkende til brug for udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder, der alene er tilgængelige for de kompetente myndigheder, og som skal ajourføres på grundlag af de oplysninger, som de kompetente myndigheder indberetter.

2. EBA ajourfører et websted med links til hver afviklingsmyndigheds offentliggørelse af sanktioner og hver kompetent myndigheds offentliggørelse af sanktioner i henhold til artikel 112 og angiver, hvor længe hver enkelt medlemsstat offentliggør sanktionerne.

Artikel 114

De kompetente myndigheders og afviklingsmyndigheders effektive anvendelse af sanktioner og udøvelse af sanktionsbeføjelser

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne ved valget af arten af sanktioner eller andre administrative foranstaltninger og fastsættelsen af størrelsen af de administrative bøder tager højde for alle relevante omstændigheder, herunder, hvor det er relevant:

- a) overtrædelsens grovhed og varighed
- b) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons grad af ansvar
- c) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke, f.eks. med udgangspunkt i den ansvarlige juridiske persons samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsindkomst
- d) størrelsen på den ansvarlige fysiske eller juridiske persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse beløb kan beregnes

- e) de tab for tredjemænd, som kan tilskrives overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes
- f) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed og afviklingsmyndigheden
- g) overtrædelser, som den ansvarlige fysiske eller juridiske person tidligere har begået
- h) eventuelle potentielle systemiske følger af overtrædelsen.

AFSNIT IX

GENNEMFØRELSESBEFØJELSER*Artikel 115***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i nærværende artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, stk. 2, artikel 44, stk. 11, artikel 76, stk. 4, artikel 103, stk. 7 og 8, og artikel 104, stk. 4, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 2. juli 2014.
3. Den i artikel 2, stk. 2, artikel 44, stk. 11, artikel 76, stk. 4, artikel 103, stk. 7 og 8, og artikel 104, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 2, artikel 44, stk. 11, artikel 76, stk. 4, artikel 103, stk. 7 og 8, eller artikel 104, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.
6. Kommissionen tillægges ikke beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, hvor Europa-Parlamentets indsigelsesret, inkl. forlængelse, begrænses til under fem måneder på grund af ferie.

AFSNIT X

ÆNDRINGER TIL DIREKTIV 82/891/EØF, 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU OG 2013/36/EU OG FORORDNING (EU) Nr. 1093/2010 OG (EU) Nr. 648/2012

*Artikel 116***Ændring af direktiv 82/891/EØF**

Artikel 1, stk. 4, i direktiv 82/891/EØF affattes således:

- »4. Artikel 1, stk. 2, 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU (*) finder anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber (EUT L 110 af 29.4.2011, s. 1).«

Artikel 117

Ændring af direktiv 2001/24/EF

I direktiv 2001/24/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 tilføjes følgende stykker:

»3. Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på investeringsselskaber som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (*) og på deres filialer, der er beliggende i en anden medlemsstat end den, hvor de har deres vedtægtsmæssige hjemsted.

4. Ved anvendelse af de afviklingsværktøjer og udøvelse af de afviklingsbeføjelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (**), finder bestemmelserne i dette direktiv ligeledes anvendelse på finansielle institutter, virksomheder og moderselskaber, der er omfattet af direktiv 2014/59/EU.

5. Nærværende direktivs artikel 4 og 7 finder ikke anvendelse, hvis artikel 83 i direktiv 2014/59/EU finder anvendelse.

6. Nærværende direktivs artikel 33 finder ikke anvendelse, hvis artikel 84 i direktiv 2014/59/EU finder anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

— »hjemland«: en medlemsstat som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 43), i forordning (EU) nr. 575/2013

— »værtsland«: en medlemsstat som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44), i forordning (EU) nr. 575/2013

— »filial«: en filial som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i forordning (EU) nr. 575/2013

— »kompetent myndighed«: en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i forordning (EU) nr. 575/2013, eller en afviklingsmyndighed i den i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/59/EU anvendte betydning for så vidt angår saneringsforanstaltninger i medfør af nævnte direktiv

- »administrator«: enhver person eller ethvert organ, der er udpeget af de administrative eller retslige myndigheder, og hvis funktion er at administrere saneringsforanstaltninger
- »administrative eller retslige myndigheder«: de administrative eller retslige myndigheder i medlemsstaterne, der er kompetente med hensyn til saneringsforanstaltninger eller likvidationsprocedurer
- »saneringsforanstaltninger«: foranstaltninger, der har til formål at bevare eller genoprette den finansielle situation i et kreditinstitut eller et investeringsselskab, jf. definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i forordning (EU) nr. 575/2013, og som vil kunne berøre tredjemands bestående rettigheder, herunder foranstaltninger, der indebærer mulighed for betalingsstandsning, udsættelse af tvangsfuldbyrdsforanstaltninger eller nedbringelse af fordringer; disse foranstaltninger omfatter anvendelse af de afviklingsværktøjer og udøvelse af de afviklingsbeføjelser, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU
- »likvidator«: enhver person eller ethvert organ, der er udpeget af de administrative eller retslige myndigheder, og hvis funktion er at administrere likvidationsprocedurer
- »likvidationsprocedurer«: kollektive procedurer, der indledes og kontrolleres af de administrative eller retslige myndigheder i en medlemsstat med henblik på at realisere formuegenstande under disse myndigheders tilsyn, herunder når denne procedure afsluttes med en tvangsakkord eller en anden tilsvarende foranstaltning
- »reguleret marked«: et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 65/2014/EU (*)
- »instrument«: et finansielt instrument som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 50), litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).«

3) Artikel 25 affattes således:

»Artikel 25

Nettingaftaler

Nettingaftaler afgøres udelukkende efter den lovgivning, som finder anvendelse på disse aftaler, jf. dog artikel 68 og 71 i direktiv 2014/59/EU.«

4) Artikel 26 affattes således:

»Artikel 26

Genkøbsaftaler

Nettingaftaler afgøres udelukkende efter den lovgivning, som finder anvendelse på disse aftaler, jf. dog artikel 68 og 71 i direktiv 2014/59/EU og artikel 24 i nærværende direktiv.«

Artikel 118

Ændring af direktiv 2002/47/EF

I direktiv 2002/47/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 tilføjes følgende stykke:

»6. Artikel 4-7 i nærværende direktiv finder ikke anvendelse på nogen begrænsning af håndhævelsen af aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse eller nogen begrænsning af virkningen af en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse, nogen slutafregnings- eller modregningsbestemmelse, der pålægges i henhold til afsnit IV, kapitel V eller VI i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (*), eller på nogen begrænsninger, der pålægges i henhold til tilsvarende beføjelser i en medlemsstats lovgivning med henblik på at lette afviklingen af en enhed som omhandlet i stk. 2, litra c), nr. iv), og litra d), og som er underlagt sikkerhedsforanstaltninger, der mindst svarer til dem, der er fastsat i afsnit IV, kapitel VII, i direktiv 2014/59/EU.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

2) Artikel 9a affattes således:

»Artikel 9a

Direktiv 2008/48/EF og 2014/59/EU

Nærværende direktiv tilsidesætter ikke direktiv 2008/48/EF og 2014/59/EU.«

Artikel 119

Ændring af direktiv 2004/25/EF

I artikel 4, stk. 5, i direktiv 2004/25/EF tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne sikrer, at artikel 5, stk. 1, i nærværende direktiv ikke finder anvendelse i tilfælde af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

Artikel 120

Ændring af direktiv 2005/56/EF

I artikel 3 i direktiv 2005/56/EØF tilføjes følgende stykke:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at dette direktiv ikke finder anvendelse på det eller de selskaber, der er omfattet af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

Artikel 121

Ændring af direktiv 2007/36/EF

I direktiv 2007/36/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 tilføjes følgende stykke:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at dette direktiv ikke finder anvendelse i tilfælde af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

2) I artikel 5 indsættes følgende stykker:

»5. Medlemsstaterne sikrer, at generalforsamlingen med henblik på direktiv 2014/59/EU med et flertal på mindst to tredjedele af de gyldigt afgivne stemmer kan vedtage eller ændre vedtægten til at foreskrive, at en indkaldelse til en generalforsamling, hvor der skal træffes afgørelse om en kapitalforøgelse, sker med et kortere varsel end som fastsat i stk. 1 i nærværende artikel, når blot denne generalforsamling ikke finder sted inden for ti kalenderdage efter indkaldelsen, og såfremt betingelserne i artikel 27 eller 29 i direktiv 2014/59/EU er opfyldt, og såfremt den pågældende kapitalforøgelse er nødvendig for at undgå de betingelser for afvikling, der er fastsat i artikel 32 og 33 i nævnte direktiv.

6. Med henblik på stk. 5 finder enhver medlemsstats forpligtelse til at fastsætte et tidspunkt, jf. artikel 6, stk. 3, forpligtelsen til at sikre at en revideret dagsorden er tilgængelig i god tid, jf. artikel 6, stk. 4, og enhver medlemsstats forpligtelse til at fastsætte én bestemt registreringsdato, jf. artikel 7, stk. 3, ikke anvendelse.»

Artikel 122

Ændring af direktiv 2011/35/EU

I artikel 1 i direktiv 2011/35/EU tilføjes følgende stykke:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at dette direktiv ikke finder anvendelse på det eller de selskaber, der er omfattet af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

Artikel 123

Ændring af direktiv 2012/30/EU

I artikel 45 i direktiv 2012/30/EU tilføjes følgende stykke:

»3. Medlemsstaterne sikrer, at artikel 10, artikel 19, stk. 1, artikel 29, stk. 1, 2 og 3, artikel 31, stk. 2, første afsnit, og artikel 33 til 36, artikel 40, 41 og 42 i dette direktiv ikke finder anvendelse i tilfælde af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«.

Artikel 124

Ændring af direktiv 2013/36/EU

Artikel 74, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU udgår.

Artikel 125

Ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010

I forordning (EU) nr. 1093/2010 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, nr. 2), affattes således:

»2) »kompetent myndighed«:

- i) en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i forordning (EU) nr. 575/2013 og som omhandlet i direktiv 2007/64/EF og 2009/110/EF
- ii) i forbindelse med direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF, de myndigheder, der har ansvaret for at sikre, at kreditinstitutter og finansieringsinstitutter overholder kravene i disse direktiver
- iii) i forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EF (*), en udpeget myndighed som defineret i nævnte direktivs artikel 2, stk. 1, nr. 18)
- iv) i forbindelse med direktiv 2014/59/EU (**), en afviklingsmyndighed som defineret i nævnte direktivs artikel 2, stk. 1, nr. 18).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

2) I artikel 40, stk. 6, tilføjes følgende afsnit:

»Med henblik på handling inden for rammerne af direktiv 2014/59/EU kan det i stk. 1, litra b), nævnte medlem af tilsynsrådet, hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages af en ikke-stemmeberettiget repræsentant for afviklingsmyndigheden i hver medlemsstat.«

Artikel 126

Ændring af forordning (EU) nr. 648/2012

I artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 tilføjes følgende litra:

»k) afviklingsmyndighederne udpeget i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets sjette direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).«

AFSNIT XI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 127

Afviklingsudvalg under EBA

EBA nedsætter i overensstemmelse med artikel 41 i forordning (EU) nr. 1093/2010 et permanent internt udvalg, der har til opgave at forberede afgørelser, som EBA skal træffe i henhold til artikel 44 i nævnte forordning, herunder afgørelser relateret til udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der vedrører opgaver, som er blevet pålagt afviklingsmyndigheden i overensstemmelse med dette direktiv. EBA sikrer navnlig, jf. artikel 38, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010 at afgørelser vedtaget i henhold til nævnte artikel ikke på nogen måde indvirker på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. Dette interne udvalg skal omfatte de i artikel 3 i nærværende direktiv omhandlede afviklingsmyndigheder.

EBA samarbejder i forbindelse med dette direktiv med ESMA og EIOPA inden for rammerne af Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder, som er nedsat ved artikel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

For så vidt angår dette direktiv sikrer EBA organisatorisk adskillelse mellem afviklingsudvalget og de øvrige funktioner, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1093/2010. Afviklingsudvalget skal fremme udvikling og samordning af afviklingsplaner og udarbejde metoder til afvikling af nødlidende finansielle institutter.

Artikel 128

Samarbejde med EBA

De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne samarbejder med EBA, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010.

De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne giver hurtigst muligt EBA alle de oplysninger, som sidstnævnte behøver for at kunne varetage sine opgaver i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikel 129***Gennemgang**

Senest den 1. juni 2018 gennemgår Kommissionen gennemførelsen af dette direktiv og forelægger rapport herom for Europa-Parlamentet og Rådet. Den vurderer navnlig følgende:

- a) på grundlag af den i artikel 4, stk. 7, omhandlede rapport fra EBA, behovet for ændringer med hensyn til at minimere forskellene på nationalt plan
- b) på grundlag af den i artikel 45, stk. 19, omhandlede rapport fra EBA, behovet for ændringer med hensyn til at minimere forskellene på nationalt plan
- c) funktionsdygtigheden og effektiviteten af den rolle, som EBA er pålagt i henhold til dette direktiv, herunder mægling.

Disse rapporter ledsages, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsforslag.

Uanset den gennemgang, der er omhandlet i første afsnit, foretager Kommissionen senest den 3. juli 2017 en specifik gennemgang af anvendelsen af artikel 13, 18 og 45, for så vidt angår EBA's beføjelser til at foretage bindende mægling for at tage hensyn til den fremtidige udvikling inden for ret om finansielle tjenesteydelser. Denne rapport og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

*Artikel 130***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2014 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen ordlyden af disse love og bestemmelser.

Medlemsstaterne anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2015.

Medlemsstaterne anvender dog de love og bestemmelser, der er vedtaget for at efterkomme afsnit IV, kapitel IV, afdeling 5, senest fra den 1. januar 2016.

2. Lovene og bestemmelserne omhandlet i stk. 1 skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og EBA teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 131***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 124 træder i kraft den 1. januar 2015.

*Artikel 132***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

BILAG

AFSNIT A

Obligatoriske oplysninger i genopretningsplaner

Genopretningsplanen skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) et resumé af de vigtigste elementer i planen og en oversigt over den overordnede genopretningskapacitet
- 2) et resumé af de væsentligste ændringer i instituttet siden den senest registrerede genopretningsplan
- 3) en kommunikations- og offentliggørelsesplan, der beskriver, hvorledes selskabet agter at forvalte potentielle negative reaktioner fra markedet
- 4) en række kapital- og likviditetsforanstaltninger, som er nødvendige for at opretholde eller genopbygge instituttets levedygtighed og finansielle stilling
- 5) et skøn over tidsrammen for gennemførelsen af planens materielle aspekter
- 6) en detaljeret beskrivelse af enhver væsentlig forhindring for en effektiv og rettidig gennemførelse af planen, herunder inddragelse af konsekvenserne for resten af koncernen, kunder og modparter
- 7) identifikation af kritiske funktioner
- 8) en detaljeret beskrivelse af proceduren for fastsættelse af værdien og salgbarheden af instituttets centrale forretningsområder, aktiviteter og aktiver
- 9) en detaljeret beskrivelse af, hvorledes genopretningsplanen er integreret i instituttets ledelsesstruktur, samt af de politikker og procedurer, der gælder for godkendelse af genopretningsplanen og identifikation af de personer i organisationen, der har ansvaret for at forberede og gennemføre planen
- 10) ordninger og foranstaltninger til at bevare eller genskabe instituttets kapitalgrundlag
- 11) ordninger og foranstaltninger til at sikre, at instituttet har passende adgang til nødfinansieringskilder, herunder potentielle likviditetskilder, en vurdering af tilgængelige sikkerhedsstillelse og en vurdering af muligheden for at overføre likviditet mellem koncernenheder og forretningsområder, for at sikre, at det fortsat kan udføre sine aktiviteter og opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder
- 12) ordninger og foranstaltninger til at nedbringe risici og gearing
- 13) ordninger og foranstaltninger til omstrukturering af forpligtelser
- 14) ordninger og foranstaltninger til omstrukturering af forretningsområder
- 15) ordninger og foranstaltninger, som er nødvendige for hele tiden at have adgang til de finansielle markeders infrastruktur
- 16) ordninger og foranstaltninger, som er nødvendige for at bevare den fortsatte drift af instituttets operationelle procedurer, herunder infrastruktur og it-tjenesteydelser
- 17) forberedende foranstaltninger til at fremme salget af aktiver eller forretningsområder inden for en passende tidsramme til genoprettelse af den finansielle sundhed
- 18) andre forvaltningstiltag eller -strategier til genoprettelse af den finansielle sundhed og de forventede finansielle konsekvenser af disse tiltag eller strategier

- 19) forberedende foranstaltninger, som instituttet har iværksat eller agter at iværksætte for at fremme genopretningsplanens gennemførelse, herunder de foranstaltninger, der er nødvendige for at muliggøre rettidig rekapitalisering af instituttet
- 20) et sæt indikatorer, som angiver, hvornår der kan træffes passende foranstaltninger i henhold til planen.

AFSNIT B

Oplysninger, som afviklingsmyndighederne kan anmode institutter om at levere med henblik på udarbejdelse og opretholdelse af afviklingsplaner

Afviklingsmyndighederne kan anmode institutter om at levere mindst følgende oplysninger med henblik på udarbejdelse og opretholdelse af afviklingsplaner:

- 1) en detaljeret beskrivelse af instituttets organisationsstruktur, herunder en liste over alle juridiske personer
- 2) angivelse af den direkte indehaver og procentdelen af stemmerettigheder og ikke-stemmerettigheder for hver juridisk person
- 3) beliggenhed, oprettelsesstat, meddelelse af tilladelse og øverste ledelse for hver juridisk person
- 4) en oversigt over instituttets kritiske funktioner og centrale forretningsområder, herunder væsentlige aktiver og passiver i tilknytning til sådanne funktioner og forretningsområder, for hver juridisk person
- 5) en detaljeret beskrivelse af elementerne i instituttets og alle dets juridiske enheders passiver, som et minimum opdelt efter type og størrelse af kort- og langfristet gæld, sikrede, usikrede og efterstillede forpligtelser
- 6) detaljerede oplysninger om de af instituttets passiver, der er nedskrivningsrelevante passiver
- 7) en beskrivelse af de procedurer, som er nødvendige for at fastslå, til hvem instituttet har givet sikkerhedsstillelse, hvilken person der har sikkerhedsstillelsen, og i hvilken jurisdiktion sikkerhedsstillelsen befinder sig
- 8) en beskrivelse af instituttets og dets juridiske enheders ikkebalanceførte eksponeringer, herunder en oversigt over dets kritiske funktioner og centrale forretningsområder
- 9) instituttets væsentligste afdækninger, herunder en oversigt pr. juridiske personer
- 10) identifikation af instituttets største eller mest kritiske modparter og en analyse af konsekvenserne af de største modparter misligholdelse for instituttets finansielle situation
- 11) hvert system, i hvilket instituttet foretager et væsentligt antal handler eller handler for en væsentlig værdi, herunder en oversigt pr. instituttets juridiske personer, kritisk funktion og centralt forretningsområde
- 12) hvert betalings-, clearings- eller afregningssystem, som instituttet er direkte eller indirekte medlem af, herunder en oversigt pr. instituttets juridiske personer, kritisk funktion og centralt forretningsområde
- 13) en detaljeret fortegnelse over og en detaljeret beskrivelse af de centrale ledelsesinformationssystemer, herunder for risikostyring, bogføring samt finansiell og reguleringsmæssig indberetning, som anvendes af instituttet, herunder en oversigt pr. instituttets juridiske personer, kritisk funktion og centralt forretningsområde
- 14) identifikation af ejerne af de i punkt 13 anførte systemer, tilknyttede serviceleveranceaftaler og software og systemer eller licenser, herunder en oversigt pr. dets juridiske enheder, kritisk funktion og centralt forretningsområde

- 15) identifikation af og en oversigt over de juridiske personer samt sammenkoblinger og den indbyrdes afhængighed mellem de forskellige juridiske personer, f.eks.:
- fælles eller delt personale, faciliteter og systemer
 - kapital-, finansierings- eller likviditetsordninger
 - eksisterende krediteksponeringer eller eventuelle krediteksponeringer
 - krydsgarantiordninger, krydssikkerhedsstillelser, krydsklausuler (cross default) og krydsnettingordninger
 - risikooverførsler og ejermatchning (back-to-back-handel) serviceleveranceaftaler
- 16) den kompetente tilsyns- og afviklingsmyndighed for hver juridisk person
- 17) det medlem af ledelsesorganet, der er ansvarligt for at indgive de oplysninger, der er nødvendige for at forberede instituttets afviklingsplan, og eventuelt andre personer, der er ansvarlige for de forskellige juridiske personer, kritiske funktioner og centrale forretningsområder
- 18) en beskrivelse af de ordninger, som instituttet har etableret for at sikre, at afviklingsmyndigheden i tilfælde af afvikling råder over alle nødvendige oplysninger, således som fastsat af afviklingsmyndigheden, med henblik på anvendelse af afviklingsværktøjer og -beføjelser
- 19) alle aftaler, som institutterne og deres juridiske enheder har indgået med tredjemænd, og hvis ophævelse kan udløses af en afgørelse fra myndighederne om at anvende et afviklingsværktøj, samt hvorvidt konsekvenserne af ophævelsen kan påvirke afviklingsværktøjets anvendelse
- 20) en beskrivelse af mulige likvidetskilder til støtte for afviklingen
- 21) oplysninger om aktivbehæftelser, likvide aktiver, ikke-balanceførte aktiviteter, afdækningsstrategier og bogføringspraksis.

AFSNIT C

Aspekter, som afviklingsmyndigheden skal vurdere ved vurdering af et instituts eller en koncerns afviklingsmuligheder

Ved vurderingen af et instituts eller en koncerns afviklingsmuligheder tager afviklingsmyndigheden hensyn til følgende:

Ved vurderingen af en koncerns afviklingsmuligheder forstås ved henvisning til et institut sådanne institutter eller enheder, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), inden for en koncern:

- 1) hvorvidt instituttet er i stand til at henhøre centrale forretningsområder og kritiske funktioner til juridiske personer
- 2) hvorvidt juridiske strukturer og selskabsstrukturer er tilpasset centrale forretningsområder og kritiske funktioner
- 3) hvorvidt der findes ordninger til at sikre, at personale, infrastruktur, finansiering, likviditet og kapital er til rådighed i tilstrækkeligt omfang til, at de centrale forretningsområder og de kritiske funktioner kan støttes og opretholdes
- 4) hvorvidt de serviceaftaler, som instituttet har indgået, kan håndhæves fuldt ud i tilfælde af afvikling af instituttet
- 5) hvorvidt instituttets ledelsesstruktur er hensigtsmæssig med henblik på at administrere og sikre overholdelse af instituttets interne politikker med hensyn til serviceleveranceaftaler

- 6) hvorvidt instituttet har en procedure for overdragelse af tjenesteydelser, der leveres i henhold til serviceleveranceaftaler til tredjemænd i tilfælde af adskillelse af kritiske funktioner eller centrale forretningsområder
- 7) hvorvidt der forefindes beredskabsplaner og foranstaltninger til at sikre kontinuitet i adgangen til betalings- og afregningssystemer
- 8) hvorvidt ledelsesinformationssystemerne er tilstrækkelige til at sikre, at afviklingsmyndighederne er i stand til at indsamle nøjagtige og fyldestgørende oplysninger om centrale forretningsområder og kritiske funktioner med henblik på at fremme en hurtig beslutningstagning
- 9) hvorvidt ledelsesinformationssystemerne er i stand til at levere de nødvendige oplysninger for en effektiv afvikling af instituttet til enhver tid, selv under forhold i hastig forandring
- 10) hvorvidt instituttet har afprøvet sine ledelsesinformationssystemer under stressscenarier som defineret af afviklingsmyndigheden
- 11) hvorvidt instituttet kan sikre ledelsesinformationssystemernes kontinuitet både for det berørte institut og det nye institut i en situation, hvor de kritiske funktioner og de centrale forretningsområder er adskilt fra de øvrige funktioner og forretningsområder
- 12) hvorvidt instituttet har etableret passende procedurer til at sikre, at det/den giver afviklingsmyndighederne de nødvendige oplysninger med henblik på at identificere indskydere og de beløb, der er dækket af indskudsgarantiorordningerne
- 13) såfremt koncernen anvender koncerninterne sikkerhedsstillelser, hvorvidt disse sikkerhedsstillelser udbydes til markedsvilkår og risikostyringssystemerne for disse garantier er robuste
- 14) såfremt koncernen foretager »back-to-back«-transaktioner, hvorvidt disse transaktioner udføres til markedsvilkår, og risikostyringssystemerne for disse transaktioner er robuste
- 15) hvorvidt anvendelsen af disse koncerninterne sikkerhedsstillelser eller »back-to-back«-transaktioner øger afsmitningseffekten inden for koncernen
- 16) hvorvidt koncernens juridiske struktur forhindrer anvendelsen af afviklingsværktøjer på grund af antallet af juridiske personer, koncernstrukturens kompleksitet eller vanskeligheden i at tilpasse forretningsområderne til koncernenhederne
- 17) omfanget og typen af instituttets nedskrivningsrelevante passiver
- 18) såfremt vurderingen omfatter et blandet selskab, hvorvidt afviklingen af koncernenheder, som er institutter eller finansieringsinstitutter, kan have en negativ indvirkning på den ikke-finansielle del af koncernen
- 19) hvorvidt der findes serviceleveranceaftaler, og hvor stabile de er
- 20) hvorvidt tredjelandsmyndigheder har de nødvendige afviklingsværktøjer til at støtte afviklingshandlinger truffet af afviklingsmyndigheder i Unionen, og mulighederne for koordineret handling mellem myndighederne i Unionen og tredjelandsmyndighederne
- 21) hvorvidt det er muligt at anvende afviklingsværktøjer på en måde, der opfylder afviklingsmålene, under hensyntagen til de værktøjer, der er til rådighed, og instituttets struktur
- 22) i hvilket omfang koncernstrukturen giver afviklingsmyndigheden mulighed for at afvikle hele koncernen eller en eller flere af dens koncernenheder, uden at dette får væsentlige direkte eller indirekte negativ virkning på det finansielle system, markedets tillid eller økonomien, og med henblik på at maksimere værdien af koncernen som helhed

- 23) hvilke ordninger og midler, der kan lette afviklingen i tilfælde af koncerner, der har datterselskaber etableret i forskellige jurisdiktioner
 - 24) hvorvidt det kan antages, at afviklingsværktøjerne anvendes på en sådan måde, at afviklingsmålene opfyldes, under hensyntagen til de mulige konsekvenser for kreditorer, modparter, kunder og personale, og hvilke foranstaltninger tredjelandsmyndigheder vil kunne træffe
 - 25) i hvilket omfang der kan foretages en rimelig vurdering af konsekvenserne af instituttets afvikling for det finansielle system og for finansmarkedernes tillid
 - 26) i hvilket omfang afviklingen af instituttet kan have væsentlige direkte eller indirekte negative virkninger på det finansielle system, markedets tillid eller økonomien
 - 27) i hvilket omfang der kan dæmmes op for afsmitningseffekter på andre institutter eller på finansmarkederne gennem anvendelse af afviklingsværktøjerne og -beføjelserne
 - 28) i hvilket omfang afviklingen af instituttet kan få væsentlige konsekvenser for betalings- og afregningssystemernes drift.
-